

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

BARTHOLOMAEI

MARLIANI PATRICII

MEDIOLANENSIS

Annales Consulium, Dictatorum, Censorumq;
Romanorum à condita Vrbe vsque
ad Tl. Cæsarem.

Eiusdem in eisdem, ac Triumphos Commentarius.

Μεθ' αὐτὸν οἱ καὶ οἱ ἄλλοι διηγήσαντες

Bibliothèque de la Coll. Rom. Soc. de l'Ép.

0
267

61

ex legato

M. J. J. J. J.

Τὸ βιβλ. οὐκ εἶναι ἐν τῇ βιβλ. τοῦ μου.

ROMAE ex officina Antonij Bladi impressoris Cam. 1560.

PIO IIII. PONT. MAXSVMO

Marbanus Patricius Mediolanensis, S. D.

ORTALIVM actiones PONT. MAX. cum plurimæ, uariæq; sint, quibus homo homini prodesse potest, & debet, tres tamen præcipue esse uidentur, quæ uiro ingenio, excelsi-
fiq; animi, atque magnarum rerum cupido conuenire exilis-
mantur, scilicet DE I omnipotentis cultus, Reip. administratio, & bellorum cura. In has quàm religiose, quàm prudens-
ter, quàmq; iuste præci illi Romani incumberent, ex illorum
historia, quæ tanquam humanæ uitæ speculum nobis existit,

facile intelligere possumus. sed longe facilius intelligeremus, si totam integram in manibus eam haberemus. Verum cum maior pars, tum hominum improbitate, tum temporis iniuria, interierit, quæq; superest sit manca, multisq; erroribus contaminata: & multa exempla ad piæ, beatæq; uiuendum spectantia amissa sunt, & reliqua pars tenebris obscurior reiecta est. Cui quantum lucis attulerint fragmenta magistratuum Romanorum superioribus annis in Foro reperia, uix credibile erit, etiam uiris doctissimis, qui in illorum studio animos exercitatos non habuerint. Sed cum animaduertissem longe uberius res fructus percipi posse, si hi magistratus integri haberentur, conquisitis omnibus libris tam græcis, quàm latinis, qui ad rem pertinere uidebantur, cum supplendi laborem pris-
mus omnium suscepi. adieciq; Commentarium uberrimum, ut omnium, quæ de ipsi magistratibus scripsimus, rationem redderemus. Rem sanè ad tollendos multos errores apud uarios auctores, & ad ueram cognitionem historiæ Romanæ, non modo utilem, sed necessariam. Et licet annis iam decem hunc librum cum Commentario confecerim, tas-
men diuulgandum esse hæcenus non sum arbitratus, tum ne, ut partum immaturum, il-
lum intempestiue eaderem, tum etiam quòd magistratus Romanos cum amplectatur, cons-
sentaneum erat, ut illis, qui omnium magistratuum Imperium tenebant, dedicaretur. Verum ne id facerem obstabat oratio sterilis & ieiuna. quia cum nulla familiaritas mihi
hi cum illis unquam fuisset, uerebar in eorum laudibus celebrandis ne aliquid dicerem, ex
quo mentiri, & adulari existimarer, quod cum omnibus turpe sit, uiro ingenio turpissis-
mum erat. Tandem Beatiss. Pater extitisti tu, cuius uirtutes penè innumerabiles, atque
immortales cum optime norim, absque ulla assentatione possum eas probè commemorare, id
tamen mihi faciendum esse non existimaui, pertimescens animo, ne illarum magnitudine,
tanquam magnis fluctibus obrutus, succumberem, cum non eo ingenio me esse putem,
neque ea doctrina, & eloquentia, ut illis meam æquare possim orationem, neque
etiam locus id postulabat, ne in epistolam orationem includere uiderer. Possumus tas-
men breui periodo eas demonstrare, si dixerimus, omnes illos in te explendescere, quas
Cirro, non ad historiæ fidem, sed ad effigiem iustis imperij descripto, Xenophon attribuit.

Sed tamen prætercundum non est illud maxime munificentie singulare exemplum, te
 Vrbe omnium rerum inopia ualde adfluita, pauperes ita subleuasse, atque aluisse, quod
 nullus, ut olim, fame cruciatus se in Tiberim coactus sit præcipitare. Erat enim illis do-
 mus tua tanquam penus, præsertim Orphanis, quibus præterea semel (non audita loquor)
 auri coronatorum mille elargitus es. O miram, ueramq; liberalitatem, illis dare à quibus
 nullum commodum, nullam speres utilitatem, quod & Paulus apostolus testatur,
 cum inquit, *Beatius est dare, quàm accipere*. Merito igitur **PII** nomen,
 his operibus iam diu partum, tibi sumpsisti. merito & nos Sanctitati
 tue hos nostros labores dedicauius. Quod munus licet pro
 tua Maieslate sit minimum, tamen tue humanis
 tatis erit, non ipsum pusillum, sed
 animum datis spectare.

LECTORI.

VM Annalium Consulium, & triumphorum frag-
 menta supplendi laborem susceperem, in eum fuit
 consilium eum ordinem sequi, quem in marmore
 digestum inuenissem, neque Consulibus Trium-
 phos immiscere, quod animaduertebam annorū
 ordinem impediri, inexplicabilemque fieri, & fasti-
 dium lectori præbere. Illud etiam nobis fuit cu-
 ra, ut iidem Annales, & Triumphī tot versibus, maioribusque literis,
 ut in eodem marmore inscripti sunt, imprimerentur, quia multa sunt no-
 mina, & vocabula quorum orthographia aliter demonstrari nō potest.
 Et cum ii, qui historia delectantur, ex Liuiō, Dionysio, ceterisque aucto-
 ribus possint perpetuo ordine eā discere, nō putauī operæpretium fore
 ipsius partem singulis annis frustra recensere. Non enim ex his Annali-
 bus discenda est, sed eos cum Commentario in lucem dedimus, ut
 si quid in ipsa historia prætermisum est, hinc supplicas: si erratum, præ-
 sertim in prænominibus, nominibus, cognominibus, annorum nume-
 ro, aut in rebus gestis, corrigas. Si quis historiam peruerit, aut in du-
 bio versatur (in quibus omnibus Liuium quandoque peccasse depre-
 hendimus) ad veritatis cognitionem peruenias. Quod autem dicimus
 ipsum quandoque errauisse, futuros scio qui in me clamitent, tanquam
 facinus indignum, quod tam eximium auctorem reprehendere ausus
 fuerim: a quibus petiit, impetratumque velim, ut considerent hunc
 ceterosque scriptores homines fuisse, neque iis interfuisse, quæ literis
 mandarunt, verum ex præcis historicis, & annalibus ea sumpsisse, quæ
 admodum nobis ab ipsis, veluti per manus tradita, sumere nunc est ne-
 cesse. Quanquam ego neminem reprehendo, sed is, qui hos magistra-
 tus in ordinem digessit, cui, si audebunt, succenseant. Verisimile enim
 est, cum auctore Senatu, vel alio Principe, eos ordinari, omnium histo-
 ricorum, annalium, commentariorum quorumcunque magistratuum
 copiam sibi fuisse, non item Liuiō viro priuato, præsertim quod ma-
 gno sumptu, atque labore tunc libri describebantur. Præterea nonne
 ipse Liuius sæpe testatur, non posse multa se pro certo affirmare, ut lis
 bro tertio, ubi sic inquit. Difficile ad fidem est, in tam antiqua re, quæ
 pugnaverint, ceciderint, ue exacto affirmare. & quinto sic ait. In rebus
 tam antiquis si quæ similia veris sint, pro veris accipiantur. Septimo ve-
 ro ita scribit. Cura non deesset, si qua ad verum via inquirentem ferret,
 nunc famæ rerum standum est, ubi certam derogat vetustas fidem.
 De varia opinione auctorum quarto sic conqueritur. Ceterum in tam

disce-
panti editione & Tubero & Macer libros^M linteos auctores profis-
tentur. Et in fine vigesimi secundi. Mirari, inquit, magis adeo disce-
pare inter se auctores, quam quid veri sit, discernere queas. Et sexto sic
ait. Quinque libris exposui res cum vetu-
state nimia obscuras, veluti
quæ magno intervallo loci vix ce-
nuntur, cum quod perraræ per eadẽ
tempora literæ fuere, vna custodia
fidelis memoriæ rerum gestarum,
& quod etiam si quæ in commentariis
Pontificum, aliisq; publicis,
privatisq; erant monumentis, incensa
Urbe plerq; interiere. His exẽ-
plis (vt alia multa omittam) intelli-
gi potest, mirum non esse, si inter-
dum lapsus est. Neque tamen eius
historiam spreuerim: quinimmo
anno Urbis capte pro eius laude &
defensione quẽdam scripsimus
in quendam, qui cum temere
criminari ausus fuerat. Et quanquam
in commentario nostro ostendimus
annales marmoreos ab ipso
interdum discrepare, ob id
tamen non tollimus, quin
eam, quæ tibi placuerit,
sequaris opinionem.

Voniā inter cetera maxime vtilia, quæ ex his Annalibus Consulū atque ex nostro Cōmentario habentur, sciri potest quicquid singulis temporibus, & annis a condita Vrbe vsque ad Ti. Cæsarem accidere: item cuius: ūq; rei annorū numerus, non erit ab re ostendere, qua ratione lector id consequi possit. In primis igitur vide

quo anno Urbis habetur, quod scire velis, deinceps de quot ab eo ad natalem diē Christi, qui fuit anno DCCL, interfuit. postea vtrunq; numerum iunge. Exempli gratia. Bellum Punicum primū cēptū est anno Urbis 486. a quo ad natalē diem Christi interfuit anni 251. his cū annis natalis diē Christi iunctis erūt hodie anni 1821 ex quo id bellum initū est. Idem dicimus de omnibus bellis gestis. De natali diē, & morte virorum illustrium, de ædificiis extructis, Ciuitatibus conditis, coloniis deductis, item de Magistratibus creatis, triumphis actis, lustris conditis, ludis celebratis, & legibus latis. De Vrbe capta a Gallis. De pontibus vi fluminis disiectis. De transitu Annibalīs in Italiam. Quo anno Curciū, & Deciū se deuouerunt, & Sulla Dictaturam cepit, & deposuit. quo tempore Cic. quasdam orationes dixerit, nonnullasq; scripserit epistolas. Sunt & alia plurima, quæ præterimus: quia nimis longum esset, ea commemorare. Sed aduertens dum quod eadem ratione deprehenditur numerus annorum multarū

rerum, quæ, non solum ab historicis, ceterisq; auctoribus, sed

etiam a poetis traduntur. præterea quod in eadem re

plures auctores citamus, vt si apud illos aliter

legitur, atque nos legimus, ibi error

rem esse scias.

ROMANORVM Magistratuum hanc seriem nonnulli Fastos, alii Annales Consulium appellant: Quæ ratione sanè non video. Nam cum singulima-
gistratus suos haberent annales, aut fastos, aut cõs-
mentarios, in quibus quicquid gerebatur, tam for-
ris, q̃ in Vrbe monum̃enti mandabant, non ego
hæc nuda nomina annales, aut fastos appellarim.

At ne longo verborum ambitu titulum exprimere cogar, Annalium vocabulo nunc utar, idq̃ duabus literis. A. C. hoc est annales Con-
sulium, significabo. Cur autem potius hoc, quàm fastorum nomine ap-
pellauerim, ratio est, quod propius ad argumentum rei accedit, præ-
sertim cum addiderim, Consulium, quasi singulorum annorum consus-
lum narratio sit, quorum nomina in Annalibus scripta ostendit Li-
uius quarto, his verbis. Idq̃ momenti est, Consules illo anno fuisse,
qui neque in annalibus præcis, neque in libris magistratuum inueni-
untur. & infra scribit quosdam annales veluti sanctos nihil suggere,
præter nomina Consulium, & nono de Pisone loquens, Memoria, in-
quit, ne fugerit in annalibus digerendis, an consulat binos Coss. fasto-
sorum transcenderit, incertum est. & alibi tradit Flaccum, Potitiq̃
varie in annalibus cognomen Consulis se inuenire. Quibus exemplis
(vitalia plurima onittam) cum loquatur de Consulibus, eum non dis-
citur aliquando, in fastis, vt quidam appellandos esse putant, ad idq̃
probandum citat inter alia hoc Cic. exemplum. Eisdem Consules, si ap-
pellandi sunt Consules, quos nemo est, qui non modo ex memoria,
sed etiam ex fastis, euellendos putet. quod videtur reciprocum. Nam
ubi dicit ex memoria, inquit illorum nomen ex serie Consulium esse
tollendum, & ex marmoribus abradendum: item ex fastis, vt eum no-
mine rerum gestarum pereat memoria. Præterea cum fasti a fando
sint dicti, nullam prorsus cum nominibus Consulium affinitatem ha-
bere videntur, cum titulus ea potissimum ratione operibus præponi
debeat, vt indicet, quid in illis contineatur. Ideo annales Consulium,
potius quàm, vt diximus, fastos, appellandos esse censemus. Quibus
autem fastos vocare placet, consentaneum erat illorum de finitionem
ponere, sic enim intelligeremus, quid proprie sint fasti: & an illorum
exempla, quam habent opinionem, probare videantur. Siquidem au-
ctores, maximeq̃ poetæ proprium vocabulum non habentes, impro-
prio abuti sæpe coguntur. Nemo enim est qui nesciat, fastos esse li-
bros Prætorum, vt annales Pontificum. Ideo hos magistratus, Seriem
aut græco vocabulo catalogum, forsitan rectius vocaremus. Sed hæc
lectoris iudicio relinquimus.

BARTHOLOMAEI MARLIANI. EQVITIS

DIVI. PETRI. ANNALES. CONSVLVM

DECTATORVM. CENSORVMQ. ROMANORVM. A. CONDITA

VRBE. VSQVE. AD. TI. CAESAREM

SVSDEM. IN. EOSDEM. AC. TRIVMPHOS. COMMENTARIVS

ROMVLVS. MAR. F.	ALTELLVS.	REX. REGNAVIT. ANNOS XXXVII	
INTERREGES. REGNARVNT.		AN.	I
NVMA. POMPILIVS. POMPONIS. F. SABINVS.	REX.	AN.	XLIII
TVLLIVS. HOSTILIVS. HOSTI. F. HOSTI. N	REX.	AN.	XXXII
ANCVS. MARCVS. NVMAE. F. M. N.	REX.	AN.	XXIII
L. TARQVINIVS. DAMARATI. F. PRISCVS.	REX.	AN.	XXXVII
SER. TVLLIVS.	REX.	AN.	XLIII
LVSTRVM. RECIT. PRIMVM.	II.	III.	III
L. TARQVINIVS. L. F. DAMARATI. N. SVPERBVS. REX.	AN.		XXV

ROMVLVS. Marci filium fuisse tradit Paternulus, & qui iniurias ultum patri-
bus, hoc est XI. K. Mai, quo die sacra Deae Palae celebrabantur, Romanis in Pas-
lario condidisse: post Troiam captam annis CBXXXVII, non CDXXXIII, ut
scribit Dioysy. & Solinus, qui tamen aliorum opinionem reprobandi, & certis argu-
mentis quam ipsi habent, confirmant. Nomen Romulo à pasturibus inditum esse res-
fert Plin. quod lapsa ipsam nutrici rurem, mammam tunc vocatam, ei praeberit. Praenomen autem
nullum habuit. Nam apud pastores, ut apud Gracos, simplicia erant nomina, nullaque consuetudo,
aut regula nominum, praenominum ut servabatur. quod testatur Appianus in Lybica historia, ubi in-
quit, Quae Romanis fuerit nomina refero, olim quidem unum duntaxat singulis, ut cunctis mas est Romu-
lus, erat nomen. deinde assumpsere duo, nec multo post tertium in amentis, passionisq. cognomen
impom capiam. Adultus ipse Romulus ditius est Allellus, quod ei cognomen fuisse innuit Sex. Pom.
Quirinus etiam vocabatur, quod cognomen, ut inquit Plut. marium, & bellicosum quidam referre
re existimant. Huius imperij anno primo, vel, ut Eusebius scribit, tertio: ut acrio Dioysy. ex Cn. Gellio
quarto, raptae sunt Sabinae. Idem Plut. tradit quarto mense post urbem conditam XIII. K. Sept. aus-
sore Fabio raptas esse. T. Tatius deinde, sedere cum ipso Romulo illo, quinq. annos simul domina-
tus est. Sed Romulus cum septem & triginta regnasset annos, Nonis quintilibus mortis diem obiit, ex
quo apparet, ultra dictos annos, dies LXXVII plus regnasse. Macrobius tamen in somnium Scipio-
nis XXXII annis tantum dominatum esse, sic prodit. Peractis enim fuerant, cum Scipio in Africa mas
litare à discessu Romuli anni DLXXIII. Anno enim ab urbe condita DCVII hic Scipio deleta Car-
thagine triumphavit. ex quo numero annis remotis XXXII regni Romuli, & duobus, qui inter som-
nium, & consummationem bellam fuerit, DLXXII à discessu Romuli ad somnium usq. veniebant.
Si ab urbe condita hanc Macrobi supputationem accipimus, eum ceteris auctoribus conuenire murice-
mus, Verum annos quingue Romulo detractos alicui ne Regum addere, aut consuli, quique ratione,

plani facit me nescire. Nisi velimus Maerodium annus, qui tempore Romuli X mensium tantum erat, XII. effuisse, illi; ipsi Romulo subtrahto dispensasse. Quem opinionem non proba, quia ab A. C. eam valde discrepare invenio. Quod autem scriptores in numero annorum inter se discrepare, ratio est: quia alius alio anno ipsam urbem conditam esse opinatur, quibusque plerique omnes annos, quibus fuerit Dissidentes sunt Consulibus, praterunt. Varietas etiam temporum incuncti Consulatus unus anni nisi saltem errorem creavit.

- 38 A discessu Romuli ad Numam annum intercessisse asserit Livius, & Dionysius, qui sic inquit. Anno sequenti nullus Rex creatus est Romanorum, magistratus vero quidam, quem interregnum vocant, recipere curam. Interregnum, ut scribit Sex. Pom. appellatur spatium temporis (quod quinque dierum fuisse ait Livius libro nono) quoque in locum Regis mortui alius ordinatur. At tempus etiam, quod intertercebat à fine vetris Cons. ad initium novorum, interregnum dicebatur, & interrex ille, qui interim Comitiarum habendorum causa creatus erat, idem Livius quarto. Cum, inquit, S. C. fieri TR. Pl. non paterentur, iidem intercederent consularibus Comitiis, res ad interregnum rediit. Interreges alii quando duo, vel etiam plures creabantur, si primus creatus Cons. non declarasset. Evenerat autem interregnum aliquando pestilentia, ut idem Livius eodem libro testatur: interdum seditione, nonnullum mortis viriis, vel aliteris Consulibus, vel quod uicti erant, vel quod ex competitoribus aliquis de ambitu esse postulat. ut ad Quintum fratrem testatur Cic. his verbis. Opera datur: ut iudicia ne fiant, res videntur spectare ad interregnum. Cons. comitia habere cupiunt, rei nolunt.

- 39 Numam esse Pompeij prænomen quidam volunt. Sex. Pom. Binominus, inquit, cui geminum nomen, ut Numa Pompeius, Tullius Hostilius: Erat Numa Pompeius filius, ex quatuor fratribus natus minimus. Quodam autem habuisse filios quatuor. Pompeium, Putum, Calpum, Maerodium: & ab his Maerodium, Pinarium, Calpurnium, Maerodium fuisse. Ex verbis Sex. Pomp. apparet Numam, et Tullium non esse prænomina, eademque ratione, quam de Romulo diximus; uerbaque Appiani carboem ravimus. Idem etiam conijcimus, quod filij Numæ alijs, ueris, quam familiæ nominibus à Dionysio appellatur. Ideo errant, qui Numam, ut Ancam, Aruntem, Valvum; Drusum, Faustum, Lucam, Mamurium, & alia quedam cognomina, putant prænomina esse, dicuntque quando cognomina nomini præponuntur, fieri prænomina. Quod est dictum hominis ualde imperiti. Nam multa nomina duo prænomina habere inveniuntur. Exemplum pono, Cic. ad Att. sit opus esse aliquo Abala Servilio. Si Abala prænomen efficeret, Servilius duo prænomina haberet, Nam C. Servilius uocaretur. Hoc autem loquendi modus sit ornatus, declaratis, differentia, vel brevitatis causa, ut alibi testimur. Opinionem autem illorum, qui ut prænomina accipiunt, quæ non cognomina esse dicimus, multis exemplis refellere possumus, sed unico contenti nunc erimus, quod in marmore habetur anno CCCXLIX huiusmodi, C. VALERIVS. L. F. VOL. N. POTIVS. VOLVSVS. Quid enim imperitus, aut uelle aut prænomen in eodem exemplo, esse etiam nepotis cognomen. Sed cum hi de prænomine, nomina, & cognomine scribere concupiscerent, animadvertissentque me eam rem, non prius intellectam, exas illi declaravisse, seq: meam opinionem, ut uerissimam, sequi oportere, ut futurum egerent, huiusmodi plura, multiq: extra rem addere conati sunt. Obijt Noma anno urbis LXXXL

- 82 Tullius Hostilius, huius ausu bellum Sabinorum cecidit, relicto filio, ex quo Hostilius rex natus est, uide Maerodium, & Sex. Pom. qui sunt Tullij. Huius imperij anno sexto Alba sola æquea celi, eoque regnante Avulocubum fuisse poematis clarum scribit A. Gellius. Mortuus est autem Hostilius anno urbis CXXLI.
- 14 Ancus Marcius. Marciarum familia Romæ complures ex patricijs edidit viros illustres, ex quibus Marcius Numæ nepos ex filia exiit, qui post Tullium Hostilium regnavit, eulter Plat. in vita Cæsariolani: qui in Numæ de quo, & patre ipsius etiam meminit. Sed quod pater prænomine Numæ opus peherat, non Livij, sed Cernelij Taciti, ut suspicet, me mouent verba. Ancus anno urbis CXXXIII. Optum urbē cōdidit, Ancus est dicitur, qui aduncum brachium habet, ut experrigi non possit, aut. Sex.
- 28 L. Tarquinius DAMARATI. P. Quenquam dāmojates græcum nomen est, & ut tam in e, quam in a uerbi potest. ut dāmo Helena. Tarquinius dictus est Priscus, quia prius fuit quam Superbus, inquit, Sex. Pom. cui asseritur Dionysius. & Laurentius Valla, scribens nomen Prisci, non à sui temporis hominibus, sed à posteriori saculo Tarquinio inditum esse. Livius autem cognomen Prisci ei fuisse inditum iam tum, quum primum acuit in orbem, aperte ostendit. & sic prius, quam Superbus nasceretur. Anno XLIX. imperij Prisci Camerina urbs condita est, & eodem regnante Mediolunum à

Dictatorum, & Censorum

3

Gallio. Idem Priscus anno urbis, CLXXIV. occisus est. Lucius prænomen est eius, qui lucis initia natus est. Ver.

175 Ser. Tullius. Diony. ait Serniam esse nomen appellativum à fortuna, & esse proprium, ac Tullium cognomen. Eum autem errare intelligi, si mentem adhibuerit ad ea, quæ de prænomine, nomine, et cognomine alibi tradidimus. Est enim Tullius proprium nomen, quod nemini concessum, nisi ei, qui ex eadem familia natus sit, & Ser. prænomen, quod cum, ut cetera prænomina, omnium familiarum nominibus præponi possit, nullum est nomen eo magis commune, & appellativum. Sernius igitur cognomen carere. Hic Censum instituit ex quo belli, pacisq; moras, non arduum, ut antea, sed pro his hinc pecuniarum fierent. Lustrum, ut testatur Valerius Max. quater condidit, quibus autem annis plas ne non constet. Cumq; tunc certum tempus condendi non esset, existimandum est, prout opportunum ei videbatur, aliud condidisse, & fuisse omni decennio, habita ratione annorum XLIII. quibus regnas sit. Quod autem non solum regem, sed ne Consulum quidem tempore, ad multos annos, lustrum condendi certum non esset tempus, ex eo apparet, quia à primis Consulibus ad annu XXXIII. quo in marmore habetur LVSTRVM, P. VIII. tria tantum lustra inferenda sunt, cum sex saltem esse deberent. Si quinto quoq; anno factum esset, ut omittam annos XXV. principatus Tarquinij Superbi, quibus, ut ait Diony. Censuræ intermissæ sunt. Ideo absurdum est dicere ipsum Ser. Tullium post primum lustrum reliquis tria quinto quoq; anno condidisse: quin cum à Listro quarto ad finem ante ipsius superbi anni XVIII. videretur interim id facere neglexisse, quod non est verisimile. De listro sic Lilius. Ser. Tullius edixit, ut omnes cives Romani equites, pedetisq; in suis quisque centurijs in campo Martio primo loco adessent, ibi instructam exercitum omnem sue. ois, tunc Cæsis lustravit, idq; conditum lustrum appellatum, qui in censendo finis factus est. Milia octingenta eo lustro cives censu dicuntur. eandem ferè à Diony. traduntur. Ex eodem & Lilio quidam longos paginas de censu, aliq; res ad rem parum pertinentibus summes, in suis scelerum commentariis transportaverunt, in q; libello admonent, etiam infantes censos esse, tanquam rem novam ex aliquo sacratio ab ipsis nunc depræsumptam. Quodq; sciri valde expediebat, cassum scilicet, non adiciet, quam cum esse inaneio. Ideo Censu esse, non ut tributa penderent, sed quo rei frumentariæ præfelli ex hominum numero darent operam ne frumentum deesset, ex cuius impia pestilentia saepe oriri animadvertiebant. Nam, ut inquitur Græci, Αἰὼς ἔτι τὰ λαίρῃ, pestis post sœnem. Occisus est autem Ser. Tullius anno urbis CCXLIX.

119 L. Tarquinius Superbus. Hic L. Tarquinius, inquit Lilius, Præf. Tarquinij regis filius, nepos ne fuerit, parum liquet, pluribus tamen auctoribus filium crediderim. Quam opinionem sequitur A. Gellius, qui libro XVII. Sic inquit. Pythagoras Samius in Italiam venit Tarquinij filii regnum obis mente, cui cognomen Superbus fuit. Animadvertimus etiam ex fragmento triumpho ipsius, fuisse Damarati nepotem. Diony. autem L. Pisonem auctore, L. Tarquinij Præf. nepotem, non filium, fuisse esset. quem opinionem Valla etiam malis verbis comprobare frustra conatur.

Regnum Rome, inquit Lilius, ab urbe condita ad liberationem, annos CCXLIII. Enfebius vero scribit, Romanorum Reges à Romulo ad Tarquinium Superbum annos CCXL. tantum regnavisse, quoniam mox subdit, et quibusdam placet CCXLIII. quæ opinio cum Europio, Solino, Orosio convenit, & ut ex triumphorum ordine conjicere licet, cum marmorum inscriptione. Nec nisi à Postumij ovatione, æta anno urbis CCXLVII. retrogradiaris, anno CCXLIV. primus Cui. creatus esse invenies, non sequens ut Lilius & Diony. prædunt. Hæc autem differentie causa est, quod Reges non ita certo, & præfinito annos regnarent, quin aliqui (ut Romulus) aliquot menses; & dies excesserint; quos Lilius, & Diony. pro anno computantes Tarquino Prisco attribuisse videntur. Alij vero. quia antea græm annu non perscrutabant, omisisse. idque immit idem Lilius, cum ait, ipsum Priscum annos XXXVII. sed non integros, regnavisse. Illud etiam animadvertendum quod cum esset: X. annos tres centesimo altero anno creatus esse, apparet, unico anno tantum à marmorum inscriptione. discrepare. & tamen apud ipsos tres annos videlicet CCXLVII. quo SP. Læcius, & T. Hermilæ: & ann. CCXLIII. cum sequenti, quibus idem Læcius, cum Q. Sulpicio, & C. Iulius cum P. Furio Cane sole fuisse, deesse videmus. Quorum unam opinionem præterisse existimandum est, reliquis libenter. incerta desiderari. Quod si omnes res inseru, & primis Cui. ab anno CCXLV. aspiciamus facta contra marmorum supplicationem, invenies X. viros anno CCIII. creatos esse. Si autem usq; Priscum XXXVII. annos regnavisse, & primis Cui. anno urbis CCXLIII. creatos esse, tres anni tam apud Liliu, quam apud Diony. recte componuntur. Neq; alia melior est ratio ut transgrediamur annorum

supputatio cum numero triumphorum, quadrare possit. quando ipse Diony. menses quatuor deficientius illi anno, quo Superbus pulsus est, in insequentem transferens, et missum XVI cum fuisse voluit, errorum opinionem sequi videtur. Verum cum Linius fateatur in tanta vetustate rerum difficile esse quicquam pro certo affirmare, praesertim magistratibus à primis auctoribus aliter ab alijs ordinatis, facias esse duarum triumphorum numerum sequi, quàm in aërie, dubièque scribentium opinione versari. De mense, et die quo primi Cons. magistratum intrauit, auctores iidem valde discrepant. Nos omnibus questionibus, et coniecturis omissis, dicimus mense Iunij inisse, propter verba Macrobij quae ex primo Sat. sunt haec. Nonnulli putarunt Ianuam mensē à Tullio Druso, qui primus Romae Cons. factus est, nominatum: quod hoc mense, idest K. Iunij, pulso Tarquinio sacrum Carne Deae in Capitolio monte voti reus fecerit. Cui Linius assentiri videtur, qui tradit in agro Tarquiniorum tunc fuisse segetem ferri maturam messi. A quo autem mense annus tunc auspicaretur, plane non constat, nisi quod Diony. ait, ipsos Cons. consulatum inisse quatuor mensibus illi anno deficientibus. Qui si adonem quem numerum est excoctas, inuasi Ostiensem initium anni tunc fuisse. item libro sexto vbi ait, Cassius et Cornilius K. Sept. consulatum inisse citius, quàm alij consueverant. Linius non prius de anni principio facit mentionem, quàm anno urbis CCXC Aeduo, et Servilio Cons. Quod si verumque vera dicit, apparet intra annos XXVIII hanc mutationem saltem esse, et ex verbis eiusdem Liny inferentibus etiam annis sepe accidisse. Qui aut VII K. Martij Tarquinium ex urbe pulsum esse tradit, dū maluit absurdas quasdam coniecturas, quàm priscorum auctorum opinionem sequi, in multos errores eos eisdem decipere. Etenim quid imperitius quàm tradere, plura, et diversa fuisse regis fugae? et non addere quae, et quando fuerint? sed postea de duobus tantum disputare, quarum alterum statimque die, quem diximus, ad id probandum citant quaedam Ovidij carmina, quae nullam prorsus de duobus regibus mentionem faciunt, neque de die quo alterum fuerit. cumque locum non intelligenti (more imperitorum vbi se explicare nequeunt) Ovidium errantem dicant, ut etiam de Macrobio. Subicimus quoque dam rationes, quae non Macrobij errorem, sed illorum inscientiam potius demonstrant, ex quibus haec sunt. Quod de regis fugae non loquitur, neque de tempore, et die, quo id fuerit, ideo falsum esse quod ait Liniānē mensem à Bruto appellatum, quod K. Iunij regem urbe exegerit. Et quis est adeo literarum exuper, qui affirmare audeat istorum rationes comprobare, Macrobiū errasse? Quinimo ipsi ballia cineri aperte ostendunt. Nam cum dicit K. Iunij nonne diem demonstrat? addensque, Pulso Tarquinio, regis fugam? ob idque, non ob sacrum Carne Deae factum, Ianuam appellatum? Vides quàm improbe, et imperite auctorum verba interpretantur, quāvis arroganter eos reprehendere audeant? Sed qui angustij locorum pro integris dictionibus, literis singularibus, vel syllabis, ut est in marmoribus, vti, aliquando necesse erit, quae lectorem dubium reddere possent, operae pretium fore arduum sumus, eos interpretari. ad quam interpretationem, si opus erit, confugere poterit. Sciatque vocabula, et nomina marmoribus literis impressa castigatones esse errorum, qui apud varios auctores inueniuntur: Neque vfos esse ex bibliotheca Vaticana duobus codicibus Liny mēnem scripsi, quos, vbi necesse est, duobus bu lueris, C. V. cinemus.

CONSULES, DICTATORES, ET. CENSORES

CCXLIV L. IVNIVS. M. F.	BRVTVS. IN. PROELIO	L. TARQVINIVS	COLLATINVS
OCCLSVS. EST. IN. EIVS. LOC. FAC. EST		COACTVS. ABD. IN. EIVS. LOC. F. B	
SP. LVCRETIVS	TRICIPITINVS	P. VALERIVS. VOL. F. VOLVSIVS. QV	I
IN. MAG. MORTVVS. EST. IN. E. L. F. B		IN. HOC. HONORE. POPLIC. APPEL. B	
M. HORATIVS	PVLVILLVS		
P. VALERIVS. VOL. F.	POPPLICOLA. II	T. LVCRETIVS.	TRICIPITIN. L. F. V
P. VALERIVS. VOL. F.	POPPLICOLA. III	M. HORATIVS.	PVLVILLVS. II
P. LARCIVS.	FLAVVS	T. HERMINIVS.	ESQVILINVS
M. VALERIVS. VOL. F.	VOLVSIVS	P. POSTVMIVS. Q. F.	TVBERTVS
P. VALERIVS. VOL. F.	POPPLICOLA. IV	T. LVCRETIVS.	TRICIPITINVS. II

244 L. Brutus. Hunc Marci filium fuisse, tradit Diony. Nepos vero de illustribus viris, Brutum appellatum ob stultitiam, quam simulaverat. Brutus pridie K. Martij in bella cecidit, ut scribit Plut. in Poplicola nim, in quo ipsum errasse quidam opinabatur, ea ratione quod in eo consulatu multo gessit, quae spata quinq; dicram nullo modo fieri poterant. Sed non animadvertunt cum annum sexdecim mensum fuisse, ut ait Diony. Brutusq; potuisse pridie K. Martij occidi, & sufficere trium & amplius mensum intervallo bella, quae inflabant, conficere. Ideo inscite & temere Plut. reprehendunt. Quamquam etiam non concedo, quod aiunt, mensem Martium anni principium tunc fuisse, quia nemo est, qui id aperte tradat. LOC. PACI, locum salus est. ABD. abdicavit. VOL. voluit. MAG. magistratum mortuus est in eius locum salus est. POPLIC. Poplicola appellatus est. SP. Lucretius. Apud quosdam auctores non invenio Lucretium Cos. inquit Livius. VOLVSI, non volefi. POPLICOLA, non Publicola. Nam à populo, quem colebat, & in cuius favorem quasdam leges tulit, id cognominis ei inditum esse testatur idem Livius. Plut. Publicolam appellatum tradit, quod publica ederet. Quae etymologia inixta vocabula significatam vera est; sed falsa si Poplicolam, ut est in mermore, legas. Idem fabdit. Quod nomen in posterum dimissa priore usurpatum est. priore hoc est Volasi.

Sed cum in una, eademque familia plura inveniuntur cognomina, eaq; testis animus suspensum quandoque reddat, cum is filium alio, quam pater, Nepotem alio, quam avus, appellari invenit, non erit ab re ostendere, quo modo prius in venerint. Sic exemplum Valeriarum familiae. M. Valerius igitur Volusus filius habuit Publum, Marcum, Manium, & Lucium: qui cognomine patris vocabantur: sed non acquisita, illud omittunt, ideo Publius, & Lucius, hic Panti, ille Poplicole adeps, Volasi vero eo acquisita, Sic Marcus, & Manius Maximi cognomen adepti, eosque secuti sui posterij, ut M. Valerius Corvus, M. Valerius Messalla, M. Valerius Lanius. Verum quia ex eodem patre plures filij, ac nepotes interdum nascebantur, & duo, vel etiam tres, eodem erant praenome, differentia causa aliquis ipsorum duobus cognominibus appellabatur, ut Panti Volusini, Panti Poplicole, Maximi Messalla. aut patris, vel cui praenome distinguabantur, exemplum habetur in mermore anno vrbis bis DXXXIX huiusmodi, M. AIMILIUS. M. F. M. N. LEPIDVS: & anno DXXV, hoc, M. AIMILIUS. M. F. M. N. LEPIDVS. Quod diximus de Valeriorum familia, sic de alijs intelligendum est.

Cum hoc anno Consules primum creati corpori sint, ab re non erit, si de ipsu pauca quaedam locuti fuerimus, quo fieri possit ubi, & qua causa crearentur, quo tempore magistratus inirent, & quodam alia ad huius fidem non inutilia. Consul, inquit Varro, nominatus, quod consilere populum, & Senatum deo hec. nisi illinc potius unde Aelius ait in Bruto, Qui recte consulat, Cos. fuit. Propterea aliqui quod plarium reip. consulerent Consules appellati esse volunt. idq; innuit etiam Livius libro XLII ubi sic inquit. Eantem Consulem prosequantur. Contrahit enim non officij modò cura, sed etiam studium speculandi. ut videant ducem suum, cuius imperio, consilioq; summum reip. mendum permissum. Sed hoc ad ea, quae foris gerebantur, spectare videntur: quia in vrbe reip. curam gerebat Senatus. Qui tamen in rebus difficilissimis interbat ipsos Cons. videre, ne quid detrimenti reip. caperet. Creabantur autem in Campo Martio comitijs centuriatis. & interdum ab altero Cos. comitia habebant, ut testatur idem Livius XXXVIII. Prius non nisi ex patricijs. Lege deinde Licij Stolonis ex plebe etiam creati coepi fuit. qui comitia habebat, Consul creati non poterat. Per gradus autem consulatus petebatur, quod ostendit Livius lib. XXXII his verbis. Tribuni plebis T. quinque Flaminium Consulatum ex quo flura petere non poterant. Iam adilitatem, praetoremque suscitari nec per bonorum gradus ducem mentum sui debent nobiles homines tendere ad Consulatum, sed transcendendo media, summa imis continere. Hoc est, quia post quassitam sequerantur adilitas, deinde praetura, postea Consulatus. sed ne ne inter oēs magistratus, biennij interesset. Maior Cos. L. Caesar putat dici, vel cum penes quem fesset erant, vel cum qui prior creatus erat. Creandum autem Consulum causam eam invenio, ut ea iure, quo Reges solebant, temp. admitterentur: & q; ut Gellius testatur, bella mandarentur. Causa salutis autem varij temporibus varij mensibus inibat. mense Martij, Maji, Quantili, Sexilis, & Decembrij. Livius, Omnium, inquit, primum eam rem idibus Martij quo die tam consulatus inibat, P. Sulpicius Cos. tulit. & Alibi, L. tunc Maie solennes incendij magistratus erant. Et rursus alibi L. Aemilius, & C. Plautium. K. Quinfi. Consulatum inisse commemorat. De Sexiliis bra tertio sic meminit. Creant Cos. L. Aebutius, P. Servilius K. Sextilibus, ut tunc principium anni

agebatur. Et quinto de decembri sic inquit. At enimvero Sergius, et Virginius negare se, aut idas Decembris solennem in eundem magistratibus diem, honore habituros esse. K. deinde Ianuarii institutum est ut Cens. magistratum inirent, post urbem conditam annis circa DC. quod ex eodem Livii libro XLIII conjungere videtur: item ex Diuine, nix; ex epistola Cic. ad Att. multis in locis: et ex Patreulo, qui sic inquit. Martius superatior iuguribus; designatusque iterum Cens. in urbem reuerfus secundi Consulatus initio. K. Ianuarij cum in triumphum daret. Varietas autem temporis in eandem Consulatus eueniens, quia seditione, nixque causis comitia impediuntur. quod ostendit Cic. primo ad Att. ubi inquit. Comitia ad VI. K. Sextilis dilata sunt. Et ad Quintum fratrem scribit. Comitia in mensem Septemvrem reiecta esse. Urgente autem necessitate eo die, quo creandi erant, inibant, ut tradit Livius nono. Et, ut ait; est Macrobij, Lanoij Penasbus, et Vestae rem diuinam faciebant. Annuum autem consulatum fuisse, idem Livius his verbis testatur. Denos, vicenarius: dies quidam Distataram; nemo plus, quam annum, Consulatum gessit. Cens. pari erant potestate, tamen prior creatus, aetateque maior Comitiorum decebat diem, priorque fasces summebat, licet hic mos, sicut ordo rogandi in sententia sententiarum, variaret, ut scribit Gellius secundo, et quarto. In rogandis autem sententijs ut in principio institutum, sic toto anno servabatur. Duodecim autem fasces alternis diebus Consulibus attribuit, vna terendi, occidendique potestatem significabant. quoniam in eum Romanum id facere eis non permittebatur, licet tamen in eorum decore. Fas autem erat illis, quoscunque visum esset, Senatum habere. Sed exercitum scribere, legiones supplere, annos reficere, earumque numerum augere, loca publica edificare, instituire, nixque alia huiusmodi iussu Senatus facere eis non datum erat. Idque innotuit Livio his verbis. Senatus liberam potestatem Cens. fecit, et supplendi unde vellet, et augendi de omnibus quos vellet, permanendique, et ex provinciis, quas de rebus. conferrent esse, tradendi. Quod autem erudit, lege creatum fuisse, ne intra decemium idem Cens. refici posset, hoc perpetuo non esse servatum, ostendunt. A. C. in quibus inter alios habetur L. Papirius Censor spatio novorum septem ter Cens. Unicus autem Cens. esse non poterat: propterea altero nullo creati, aut defuncto, supersitit enimque sufficiebat: ut Virogo mortuus per interregem, novorum Cens. creandorum causa, comitia habebantur. Vt vel per Cens. bello, abesse non poterant. Dicit, dicebant, qui Consulatus comitia habebat. Livius nono, Displacere, inquit, idem annus habuit P. Cornelium Scipionem, cum Mag. Eg. P. Decio Mare, ab ipso, propter quod creati erant, Comitia Consularia habita: quia neuter Cens. poterat bello abesse. Illud autem non est praeterendum, quod quidam dicunt. Consules scilicet primam Praetores, deinde Iudices, et mox Iussu Consules appellati esse, idque ut confirmet, inter alios nullo, citius, Sex. Pom. qui sic inquit. Initio Praetores erant, qui nunc Consules. quae verba, ut aliorum auctorum, parum intrinsece mihi videntur. Non enim Sex. Pom. significat Consules primum Praetores nominatos esse, sed Praetoris nomen prius fuisse, quam Consulatum. Nam Reges suos duces, qui bella administrabant Praetores vocabantur, quorum locum Consules postea obtinuerunt. Sed consequens fuerit, ut qui aliter sentiant, quoniam nos, ostendere, quo anno primum Praetores, quo Iudices, quique Consules appellati sint, quod cum ignovare scio. Neque enim quae falsa sunt, certa ratione probari possunt. Sed de Cens. bellenus. Spuarum autem hic dicebatur, qui incerto patre natus erat.

- 245 P. Valerius, T. Lucretius. Hanc filium crediderunt eius Lucretij, qui in marmore anno CCXCI defunctus est. Et ne qui decipiant velim sciet, de praenominibus patris et matris ea tantum affirmare, quia certis auctoribus, et marmorum inscriptione vera esse, probari possunt. Quae vero in commentariis ex consuetudine indignantur, in medio relinquo. Ea enim apposui, ut lectori veriorum inquirendi praeterem occurrant. His Cens., nihil gestum aliud memoria dignum, quam quod censura fuisse sint, et constitutiones conferrendorum tributorum in bello, ut Tullius Rex lege saevierat, quae per omne tempus Tarquinij principatus intermissae fuerant, et tunc primum ab his viris renouatae. ex quibus quidem eorum, qui in pubertate essent Romani inveniuntur CXXX millia nunc. Dionys. Quibus verbis coniunctis lastrum actum esse fassum. De quo tamen Livius non meminit, nec mirum, quia rarissime de illo, et Censoribus loqui solet. Sed etiam in marmore non verbum CCLXXIX. Sive LVSTRVM. P. VIII. et Ser. Tullius omnium primus, ut diximus, quater illud condiderit, in quos annos relictus, quae interim fuisse sunt, relictum, quoniam in illis, quibus censum actum esse Dionys. tradit. De Lucretio Var. Sive, Lustrum nunciatum tempus quinquennale a lastrum, hoc est, soluendo. quod quicquid quoque anno vestigia, et vltro tributa per Censores persoluebantur. At quidam putant lastrum esse synum quatuor minorum tantum, existentes Romanos olympiadem Graecorum imitatione id instituisse. Quae opinio infusa est.

CCL.AGRIPPA. MENENIVS.C.F. IANATVS	P.POSTVMIVS.Q. F.	TVBERTVS. II
CPITER.VIRGINIVS. TRICOSTVS	SP.CASSIVS.	VISCCELLINVS
POSTVMVS. COMINIVS. AVRVCVS	T. LARCIVS	FLAVVS.L.F.VI
T.LARCIVS. FLAVVS.PRIMVS	DICT.SEDIT.SEDAND.ET.R.G.C	
SP.CASSIVS. VISCCELLINVS	PRIMVS MAG.EQ	
SER.SVLPICIVS.P.F. CAMERINVS	M'. TVLLIVS	LONGVS IN.M.M.E
T.AEBVTIVS.T.F. ELVA	P.VETVRIVS.	GEMINVS
A.POSTVMIVS.P.F. ALBVS.QVINTVS. IN.	DICT.	
HOC.HONORE. REGILL.APPELLE	MAG.EQ	REI.GERVINDAE CAVSSA
T.AEBVTIVS.T.F. ELVA		
T. LARCIVS. FLAVVS.II	Q. CLOELIVS.	SICVLVS
A. SEMPRONIVS. ATRATINVS	M. MINVCIVS.	AVGVSTINVS
A. POSTVMIV.P.F.'ALBVS.REGILLENIS	T. VIRGINIVS.	TRICOSTVS
M. CLAVDIVS. REGILLEN.SADINVS	P. SERVILIVS.P.F.	PRISCVS
A. VIRGINIVS.A.F. TRICOST.COELIM.	T. VETVRIVS. GEMINVS.CICVRINVS	
M'. VALERIVS.VOL.F.VOLVSVS.QVINTVS. IN.	DICT	
HOC.HONORE.MAXVMVS.APPELLE	MAG.EQ	SEMIT.SEDAND.ET.R.G.C
Q. SERVILIVS.P.F. PRISCVS		

250 Agrippa Menenius. C. F. Ianatus. SP. Postumius Tiberius iterum, sic Diony. Agrippa in. A. C. & in triumphis praenomen invenitur, quod in cognomen deinde versum est, vi. M. Vipsianus Agrippa. Praenomen enim, vi alibi diximus, non solum in cognomen, sed etiam in nomen gentilicium mutari solet per incoercitum interpositum, quae in uterminat, vi Aulus Aulius, Quintus Quintilius, Titus Titius, Marcus Marcius, C. Appius, vi etiam apud Cic. ad Att. neque sunt duo praenomina, vi autem interpreti. Nam et Livius XXXI. Appium quendam gentilicium esse nomen ostendit. Cum dicat, P. Aelium Cos. iussisse C. Appium praefectum socium agrum Bithoniam invadere, Agrippa nominatur, qui cum labore matris eductus, hoc est per pedes contra naturam, non per caput, ab agro partu, Gellius XVII. DICT. Dictator MAG. Magister Equitum SEDIT. Seditionis sedare et rei gerendae causa. IN. M. M. E. In magistratu mortuus est. REGILL. Regillensis appellatus est. COELIMON. Cochimonianus. Postquam anni Cons. vi autem, est Diony. fuisse SP. Cassius Viscellinus, et Opiter Virginias, Opiter, inquit Sex. P. non est cuius poterit; anno vero, mortuus est; duobus vocabulis, aut quod post obitum patris genitus sit, aut quod annus ab patre, id est pro patre habeat.

252 POSTVMVS Cominius, non Postumius, est enim, vi diximus, praenomen, vi etiam ostendit Cic. ad Att. cum inquit. Carreus ad illum Postumius Carreus venit, Cognomen autem Cominius quidem Anuruncum esse tradunt, Cuspiniano auctore. Sed cognomina à locis, unde qui originem ducit, indici, quando non sicut casu, non videntur proprie cognomina esse. Ideo neque Livius, neque Diony. hoc cognomen adiungunt. Anno nono post reges exatos Di. Flator primus creatus est T. Larcus, SP. Cassius Magister equitum, auctor Eusebius. Livius licet dubitet de nomine, anno, et cuius rei causa, tamen apud veterimos auctores se invenire dicit, T. Larcum à Cons. creatum esse. Sex. Pomp. val. M'. Volerum primum, omnium Di. Flatorum dictum, citius verba citamus anno CCLIX. Quae causa non omnes idem sentiant, ipse autem Livius Sabinorum latinorumque belli causa creatum tradit, Diony. ad sedandos tumultus plebis, quae aere alieno demersa ad bellum latinum nomina dare coepit. tamen non hoc, sed anno tertio post creatum esse scribit, quo ipse Larcus fuit Cons. iterum. Idem mox subdit. Sicque primus creatus est hic Roma princeps vicus belli, pacis, verumque coetorum imperator, Nomenque ei impositum est Dictator: siue propter potestatem inebendi, dislandi quod vellet, et quae hostia, pulchraque caeteris quomodocumque ei videretur, sine propter eam, quae tunc fiebat, discessionem: quandoquidem non à populo magistratum inuentum more patris habiturus erat, sed à vno viro dictus. Citius deinde Licinius, qui tradit, Romano eam potestatem ab Albanis sumpsisse. Dictator inquit Var. quod à Consule daretur, cuius dicto audientes

omnes essent. Magister equitum quod summa potestas huius in equites, & adcessus, ut est summa populi Romani Dictator. Linius etiam saepe commemorat Dictatorem à Cos. dictum, & interdum ab viros qui, & in rebus trepidis populum Q. Fabium Max. dictatorem creasse. Quem, tanquam non legittime creatum, Prodictionem appellatum erudit. Creabatur autem Dictator nocturno tempore. Linius, Noctis deinde silentio (ut mos est) Fabius L. Papirium Dictatorem dixit, & alibi saepe. propterea non erat necesse Consulem, aut imperatorem ad populum progredi, ut Dictatorem diceret, quemadmodum scribit Plut. Extra agrum romanum, idest extra Italiam, Dictator dici non poterat. Licetbat autem tam ex plebe, quam ex patricijs, qui, iuxta legem de creando Dictatore laum, consulares essent, Dictatores creari. Primus à plebe C. Marius Rutilus dictus est, qui Magistrum equitum C. Plautium item de plebe, sibi contulit. Nam magister equitum à Dictatore dicebatur: aliquando tamen utique à Consule, cuius rei exemplum citamus anno GDXLI: Linius, ut etiam supra ex Var. demonstravimus, scribit Dictatorem legionibus, Mag. Eq. vero equitibus praefuisse. Libro enim tertio sic inquit. Inde compositus agmine, non timere magis apio, quam proelio, si rei ita tulisset, legiones ipse Dictator, Magister equitum suos equites ducit. Omnes autem magistratus Dictatori obtemperabant. Dictatura enim, ut Plut. in vita Antonij ait, ceteros omnes magistratus dissoluit, prater tribunicium potestatem, propterea idem Linius commemorat, L. Quinctium Cincinnatum Dictatorem inreperantem, L. Minucium Consulem ita dixisse. Et tu L. Minuci, donec consularem animam incipias habere, legatus bis legationibus praeris, ex quo Minucius Consulatu se abdicavit. A Dictatore pronuntiationem non fuisse assertam idem Linius secundo. Creabatur autem Dictator bis ex causis. Legendi senatus, Clavi figendi, Verenda vel abroganda legis, Latinerum fratrium, Reip. continenda, Seditionis sedenda, quassationis extirpanda, Signi munitarum quadrigerarum dandi, Comitiorum habendorum, quibus rebus peractis dictatura se abdicabat. At si rei gerunda, hoc est belli causa, sex mensem eius erat imperium, ut testatur Linius tertio, & nono. Propterea M. Fabius Duceo Dictator à Cos. dictus Rostri ascendens, utique quod duo Dictatores tempore uno, quod nunquam antea factum esset, probare se dixit, neque Dictatorem sine magistratu equitum, neque censuram vim permissam uni, & eidem iterum, nec Dictatori, nisi rei gerande causa, creatio, in sex menses datum imperium, Dictatori equitare sui non erat, quod, ut Magister equitum inter equites, ita Dictator inter pedites versari oportebat. Primus omnium Q. Fabius Verrucosus à Senatu petijt: ut equo uti sibi Dictatori liceret, auct. Plut. Ensebitus scribit Larcium Dictatorem Lupatrum esse factum, & Diony. ipsum Larcium ex infirmo Ser. Tully populum censuisse, censuram esse civium capitis CL milia LXX. sed anno tertio post.

- 253 SER. SVPICIVS, cum e. non t. Sic Mutius, Fabricius, Genucius, Minucius, Cedicus, Anicius, Percius, Martius, quando venit à Marce, nam secus si à Marte, ut Campus Martius. M. Tullius, ex. C. V. conuincimus sic legendum, licet in eo Manilius habeatur. Manius, inquit Sex. Pom. praenomen dictum est ab eo, quod mane quis initio natus sit, ut Lucius qui luce. Et alibi sic inquit. Manius agrum nemorensem Dianae consecravit, à quo multi, & clari viri orti sunt, & per multos annos fuerunt. Unde proverbum. Multi Manij Aricie. Hanc Manium in magistratu mortuo am esse tradit Diony. cuius alijci Longi cognomen: & Sulpicio Camerini, Publij filium vocat. Veritasque meminit Cic. in Bruto, bis verbis. ut si me à M. Tullio esse dicerem, qui patricius anno decimo post Reges exalatus cum Ser. Sulpicio Cos. fuit. Sed illis, qui dicunt Tullio neminem fuisse suffocatum quod circa finem anni decesserit, fuerat consensuaneum aliqua ratione id probare, non suo iudicio incoerente praeceteris affirmare. Seruius ita dicebatur, cuius porcenis, vel alter ipsorum in servitute cum genuisset: vel qui in viam matris, ea matris, servatus esset.
- 254 P. VETURIUS. Eius praenomen in quibusdam Linij codicibus est, Caius: in alijs Cneus: in Cassiodoro Lavinus: in Diony. Publius. Quod praenomen Aebutio etiam perperam praeponit. Alibi tamen T. Aebutium. T. F. Elam vocat. Dictator, & Mag. Eq. in proelio vulnere. T. Herminius legatus: & Valerius Poplicola frater occisi sunt, & Octavius Memilius hostium dux. Sed vide etiam apud Liniem legendum sit, Memilus. alioquin duo erant nomina, quod dicta esse absurdum. Postulamus, ut opiner, pater fuit SPurius, & Auli, quorum alter fuit Cui. anno urbis CCLXXXVII. alter biennii post.
- 255 Q. Cloelius, hanc familiam, ut Lalium, Serulliorum, Gogoniorum, Mealliorum, Caratiorum, & Quinctilium

Dictatorum, & Censorum

11

paua particulam per, pro post, perperam substitutam, ut sit transita. num ad alia transire apparet, cum d
h Tribunis amplius non loquatur. Perus igitur errare sublato, inuenies Liniuin omnia suo locu narrasse
& cum ipso Cic. prorsus conuenire, eoiq; hallucinari, qui anno sequens creatus esse, & Cic. a Lio disce
pare, putant.

CCLX SP. CASSIVS.

T. GEGANIVS.

M. MINVCIVS.

Q. SVLPICIVS. CAMERINVS. CORNVTVS SP. LARCIVS.

C. IVLIVS. L. F.

SP. NAVTIVS.

T. SICCIVS.

SP. CASSIVS.

SER. CORNELIVS. L. F.

L. ADMILIVS. MAM. F.

VISCELLINVS. II POSTVMVS. COMINIVS. AVR. VNCVS. III. L. F. VII

MACERINVS P. MINVCIVS.

AVGVRIVS. II A. SEMPRONIUS.

IVLVS P. PINARIUS.

RVTILVS SEX. FVRIVS.

C. AQUILLIVS.

VICELLINVS. III PROCVLVS. VIRGINIVS.

MALVGINENSIS Q. FABIVS. K. F.

MAMERCINVS K. FABIVS. K. F.

AVGVRIVS

ATRATINVS. II

FLAVVS. II

RVPVS

FVSVS

TVSCVS

TRICOST. RVTIL

VIBVLANVS

VIBVLANVS

120 POSTVMVS Cominius, non Postonius. Lustrum est festum, censq; sunt clauis capta CX milia, & am
plius ant. Diony. Agrippa Menenius mortuus est.

163 Q. Sulpicius, SP. Larcus. C. Iulius, P. Pinarius. Hi sunt Consules duorum annorum, quos diximus
desiderari apud Liniuin. C. Iulius IVLVS, non Tullus. Hoc enim Iuli cognomen ab Ascanio Aenea filio
dermatum est, & ab eodem cognomine familie nomen, propterea Virgilius inquit. Iulius a magno demiso
sum nomen Iulo, & Linius de eodem. Item Iulum eundem Iulii genti auilerem nominis nuncupat. Exco
piam huius cognominis habetur in A. C. anno vrbi CCLXXX, & CCCL.

165 SP. Nauius RVTILVS, non Rutilius. Cederim hunc esse filium C. Nauii Cos. anno CCLXIII. Coriola
nus mortuus est. Templum Fortunae muliebris adificationem, dedicatumq; est. de hoc meminit Val. Max.
prima cap. VIII.

166 C. AQUILLIVS in A. C. atq; in triumphis cognomen huius familie est Plerum, apud Liniuin libro XXXI
Gellius, Sicilia vero apud Celiuin, aliq; auileres est Dentatus, & Bellus, ut apud Asconium, & Diao
ny. Sed hoc familia patricia, & plebeia fuisse videtur, aut certe legendum est, ut apud Diony. & Cassia
derum T. Siccus, in cuius familia si fuisset aliquod cognomen, id omnino Diony. non praeterisset. De is
autem que ex libro Cassiniani a quibusdam adiciuntur, scilicet Sabinus Scimin, & Tuscanus Aquiliu, idem
dici potest, quod dictum est supra de Postumi Comini cognomine. Aquilius is dicebatur, qui erat aquilo, hoc
est nigro colere.

167 Proculus Virginus. Proculus in A. C. cognomen inuenitur, de quo, idem dicendum, quod de Agrippa dictum
est. Sunt qui credunt Proculus dictos, quod parentibus iam senibus, quos procul progressus ante nati sunt.
Hic Virginus a Diodoro nominatur Tricostus, aliqui ex Cassiniani libro adiciunt etiam Rutilum. ¶ Anno ses
quenti, vrbi CCLXVIII. Q. Pabius. K. Fabius vocatur a Diony. Ser. Cornelius pater fuit, at conicu
sim, qui anno vrbi CCXCIV suu Cos. SP. Cassius damnatus, necatusq; est, eius ades publice destrutta SP.
Cassio, inquit Valerius, plus suspicio concupitae dominationis nocuit, quam duo speciosissimi triumphi profusa
runt. Nam S. P. Q. R. non contentus cum capitali supplicio afficere, interempti demum supererant ut
penitentium quoq; strage puniretur. In solu autem adem Telluris fecit. Lianus ait arcem eius domus ante con
dem adem Telluris fuisse.

169 L. Aemilius MAMERCINVS, non Mamercus. Est enim Mamercus non cognomen, sed praenomen eorum, v
scribit Sex. Pom. qui tradit Aemiliam gentem appellatam a Mamercio Tythagora philosophi filio, cui proa
pter vancam humanitatem cognomen fuerit Aemilius. Sed Aemilius est nomen, non cognomen, ut
ipse ait. Fuit autem Aemilius MAM. F. ut testatur Diony. libro octavo. K. Fabius in A. C. Censoria
biur sola licita.

11

K. de qua Terentianum Maurus sic inquit.

K. similiter octioa coeteris sermonibus

Tam in usū est, cum Kalendas adnotamus, aut Kepas.

Sape Casiones notabant hoc actusū litera.

Casiones appellantur ex uero matris exelli, que. Sex. Pom. Aedes Castoris à Postumio bella latine uoca, ab eius filio Labus Quintilibus de dicata est.

CCLXX M. FABIVS. K. F.	VIBVLANVS	L. VALERIVS. VOLVVS. I. F. POTIT. VOLVSVS	
C. IVLIVS. L. F.	IVLVS. II	Q. FABIVS. K. F.	VIBVLANVS. II
K. FABIVS. K. F.	VIBVLANVS. II	SP. FVRIVS.	FVSVS
CN. MANLIUS. P. F. VVLSO. IN. PROEL. OC. E	M. FABIVS. K. F.	AIBVLANVS. II	
K. FABIVS. K. F.	VIBVLANVS. III	T. VIRGINIVS. ... T. N. TRICOST. RVTIL	
L. AUMILIVS. MAM. F.	MAMERCINVS. II	C. SERVILIVS.	STVCTVS. AHALA
		IN. MAG. MORTVVS. E. IN. E. LOC. F. E	
		... HERMINIVS. T. F.	ESQVILINVS
		T. MENENIVS. AGRIPI. F. C. N.	LANATVS
M. HORATIVS. M. F.	PVLVILLVS	SP. SERVILIVS.	STRVCTVS
A. VIRGINIVS.	TRICOST. RVTIL	C. NAVTIVS. SP. F. SP. N.	RVTILVS
P. VALERIVS. P. F. VOLV. IN. POTLICOLA		A. MANLIVS.	VVLSO. LVSTRVM. F. VIII
L. FVRIVS.	FVSVS		

- 270 L. Valerius. hic videtur pater C. Valerij TR. MIL. anno vrbis CCCXXXVIII. Cognominem POTITVS. VOLVSVS, nō Volasus Potitus. M. Fabius. De origine huius nemini Plut. qui sic inquit, Ferunt vna Nymphaū Fabium genitum esse. Quidam autem Herculem apud Tiberim cum muliere eius loci accola congressum habuisse; & Fabium genuisse, à quo Fabiorum familia: Quidam priscos huius generis viros, quod primum venandi per fessas morem induxerint, à sodiendo Fozios olim appellatos memorie tradiderunt. Deinde mutatis literis lapsa loquendi consuetudo Fabij cognomen fecit. ubi videtur legendum nomen. Nemo Fabius non est cognomen, sed nomen. Diony. ait hunc esse annum vrbis CGLXX.
- 271 C. Iulius. Si est ille, qui postea fuit Xuir, ut Diony. significare auidet. (nem cum legatus ad plebem mittitur ab eo vir Consularis dicitur), lege in Xuiris. C. Iulius. C. F. L. N. neq. adijcias iterum. Sed cum ab hoc ad illam anni XXX increscerent, in tam longo intervallo, uix credibile est, eundem esse, praeteritū quod si decemur i est, qui postea anno CCGVI fuit Cos. oportuerat annum agere circa LXXXV, & illa iterum adijcere. Quare videndum an hoc sit illius pater, idemq. qui supra anno CCLXIII fuit Cos. illiq. addendum iterum.
- 272 P. Furius FVSVS, non Medullinus, qui uoluit, hunc, Lucium, & Publium Furius, qui sequuntur, filios esse eius, qui anno CCLXV fuit Cos. mutati Publium in Sextum, ut ex more uos praenome patris appelletur, Sed non est uerisimile patrem cum tot filijs spatio annorum quindecim omnes Consules creatos esse. Quod si hic est diuinitione uoi, melius erit existimare hunc Furium Superiorem Sex. Furij fratrem esse, ab hisq. duobus uel ab altero eorum, uel ab alio aliquo, qui sequuntur procreatos esse. Hoc dixisse uolui; quia animaduertere eas multas praenominas patris, & an apponere, quae nunc non sunt in marmore, neque de illis certa ratio reddi potest, praeteritū quod auctores raro de patris, rarissime uero de aui praenominem mentionem faciunt, ut ex his ea accepisse dicere possint. Sunt igitur temere inserta, ut multa nomina, & cognomina, aliq. plurima, quae si singulis annis ostendere uellem, lectori fastidium aliq. uisitare, mihi uero immensum laborem omnino praeberens, igitur satis erit hic semel cum adnotuisse cauere ne deceptus in errorem labatur, quo deinde uere, quos fuit in marmore, ab his falsis, uel dubijs distinguere nequeat.

- 873 Cn. Manlius, à quibusdam appellatur Cincinatus: quod cognomen proprium est familie quintiliorum, non Manliorum. Apud Diony. & in utroque. C. V. perperam legitur Manlius. Coniicimus enim hunc patrem fuisse A. Manly, qui fuit decemvir. Linius tradit in proelio fuisse occisum, sed in marmore non apparet locus sufficito. Q. Fabius, qui item tertio anno fuit Cos. in proelio adversus Venetos & Etruscos occisus est. De Fabio Valerio libro quinto meminit his verbis, M. Fabius Cos. Etruscos, & Venetos superans delatum sibi triumphum ducere non sustinuit, quia eo proelio Q. Fabius frater occiderat. De prænominis Cnei vide Sex. Pam. ¶ T. Virginium, qui sequitur, filium eius arbitramur, qui anno CCLVII fuit Cos.
- 875 C. Servilius STRVCTVS, AHALA, non Trifcus, huic cum in proelio occisus, vel in magistratu mortuus esset, sufficitus est Herminius superioris Hermij, ut pater. filius, non autem C. Cornelius, ut quidam ausi sunt Diodora edis, sed ibi aut auctoris, aut librarij mendum putarem, præsertim quod in familia Corneliorum nullus Equislinus appellari invenitur: & quod in hac rei magistratuum serie hinc ad annum CDXXVI non sit mentio de aliquo Cornelio Lentulo. Linius neque de Servilij morte, neque de aliquo sufficito quequam erudit. Porro, quis, ut Macrobius libro secundo cap. VIII scribit, vno tantum die Cos. fuit? Si tamen de hoc intelligit. Hanc autem Hermij prænomen an sit Titus, cuius est pater, nescimus.
- 876 C. Horatius Pulvillus, hoc cognomen adicitur à Lilio, Diodoro, & Gellio. Idem Gellius libro XVII, cap. vltimo, M. Horatium vocat, & ut arbitror, recte, ut sui filius eius, qui anno primo urbis libertatis fuit Cos. & pater, aut certe frater C. Horatij Cos. anno eiusdem urbis CCXC. Quod si virobique legatur, C. Horatius, neque idem est, quia in A. C. non adicitur iterum: neque fratres, quia eodem prænominis non appellarentur. In altero C. V. non recte, ut patet, legitur, L. Menenius, fuit hic T. Menenius, auctor re Diony. & Lilio Agrippæ filius, qui fuit Cos. anno urbis CCL. Idem Gellius eodem libro & Capite Meneniam Agrippam vocat, eius verba sunt hæc. Menenio Agrippa, M. Horatio Pulvillo Cos. bellum veniens apud Flavianum Cremeram obijt Sex & trecenti Fabij cum familij suis universi ab hostibus circumventi perierant, & ut ait Linius, XV K. Sexilis. ¶ Anno sequenti lege SP. Servilius STRVCTVS, non Prius, T. Menenio Agrippæ dies est dicta. Tribuni cum capitis acquisivissent, duo milia æris damno male exiderant, qui ignominia, egritudineq; morbo absorptus est. Cos. huius anni Sexili mense solitio æstiva no magistratum inijisse, scribit Diony.
- 878 P. Valerius, C. Nautius, Secundus consulatus utriusque, in marmore descriptus, horum patris, & sui prænomina ostendit, simul & cognomina ipsius Valerij & Nautij, cui Diodorus apponit cognomen Rasi pro Rutilo.
- 879 L. Furius FVSVS, Medullinus. C. Manlius VVLSO, non VOLSO. Apud Diony. habetur A. Manlius, que lectio magis est probanda. Nem unus ex ijs videtur, qui missi sunt Aidenas, ut Solani leges defererent, Quos consulares fuisse prodit, cui igitur is, qui in marmore Xuir, descriptus est. Tamen in utroq; C. V. legitur, C. Manlius. Cos. hoc anno Lustrum VIII condiderunt, censuq; sunt civium capitis amplius CUI milia, auctor Diony.

CCXXC	L. AIMILIVS. MAM. F.	MAMERCINVS. III	VOPISCIVS. IV. LIVS. L. F.	IVLYS.
	L. PINARIVS.	RVRVS	P. FVRIVS.	FVSVS.
	AP. CLAVDIVS. M. F. REGILLENS.	SABINVS	T. QVINCTIVS.	CAPITOLINVS.
	L. VALERIVS. VOL. F. POTI	T. VOLVSVS. II	T. AIMILIVS.	MAMERCINVS.
	T. NVMICIVS	PRISCVS	A. VIRGINIVS. TRICOST.	COELIMONTAN
	Q. SERVILIVS	PRISCVS	T. QVINCTIVS.	CAPITOLINVS. II
	TL. AIMILIVS.	MAMERCINVS. II	Q. FABIVS. M. F. X. N.	VIBVLANVS
	SP. POSTVMIVS. A. F. P. N. ALBVS. REGILL.	Q. SERVILIVS.	PRISCVS. II	
	Q. FABIVS. M. F. K. N.	VIBVLANVS. II	T. QVINCTIVS.	CAPITOLINVS. III. L. F. IX
	A. POSTVMIVS. A. F. P. N. ALBVS REGILLEN.	SP. FVRIVS.	FVSVS	

- 180 **Vopiscus Iulius IVLVS** : Ex hoc cognomine Iulo, quod in A. C. habetur, constat Vopiscum, non Virginium, Memmianum conlegam fuisse. Quam opinionem sequitur Dionysius, sed apud ipsum perperam legitur Tullius Vopiscus. Linius super hac re acceptus est, Vopiscus is dicitur, qui ex duobus conceptis, uno abortu excluso ad parium legitimum deducitur.
- 181 **P. Furius FVSVS**, non Medullinus, Dionysius. Cassiodorusq. L. Furium habent. Linius & Diodorus P. Furium. Huius, & conlegae memini Macrobius, qui, postquam varias opiniones quando primum intercalatum sit, commemoravit, subdit. Flavius id egisse M. Cos. (in lege, M. Aetilius Cos.) ab urbe condita anno quingentesimo sexagesimo secunda, initio mox Aetolico bello. Sed hoc arguit Varro scribendo antiquissimam legem fuisse incisam in columnam aeream a L. Pinerio, & Fario Cos. cui mentis intercalaris ascribitur. Aetolicum bellum vocat, quod in A. C. Antiochinum inscribitur. Nam ab Aetolis cum Antiocho id bellum susceperunt fuerat. Cederim Pinarium filium eius, qui anno CCLXIV fuit Cos.
- 182 **Ap. Claudius** : fratrem habuit C. Claudium, ambo filij suere M. Claudij Cos. annis urbis CCLVIII. Apud peculiare Claudiorum fuit praenomen, quod nullus eius Ramensis usurpavit, quia peregrinum erat, Capitolino quidam Barbati alterum cognomen adieciunt, quod eius filius, hinc ad annos L Consul, eodem apud pelatus sit. Sed nemo est qui tradat illum huius esse filium, neq. hunc Barbatum vocatum. Praeterea potuit filius, & non pater, illud cognomen acquisivisse, idem temere ab ijs apponitur; temereq. dicunt hunc illius esse filium. Tres TR. PL. duobus prioribus additi sunt.
- 183 **TI. Aemilius** est apud Dionysium esse tradit eius, qui ter fuit Cos. Sed T. Aemilius apud Liliam, Diodorum & Cassiodorum, Ap. Claudio dies dista, ante, quam veniret dies ei prodacta; mortuus est.
- 184 **A. Virginii Cocimontanus**. In Dionysio, est, Montanus. Vide an sit filius eius, qui anno CCLIX fuit Cos. In eodem anno sequenti cognomen Servilij est Priscus apud Diodorum est Struilius Crododermi hunc Servilium filium eius, qui anno CCLIX. fuit Mag. Eg. Q. Fobius, qui sequitur, is fuit, qui vno tantilla ad Cremeram genti superfuera: ex ijs qui ad bellum erant idonei. Nam ex tot Fobij sit verisimile non hunc solum, sed plures infantes, & pueros domi relictos esse. Hic filius habuit Marcum Cos. anno CCXXI. Quintum TR. MIL. anno CCCXX, & Numerium Cos. anno CCCXXXII.
- 187 **SP. Postumius ALBVS**, non Albinus, ut prodit Dionysius. Hic filius est A. Postumij Dissaleris, ut innuit Linius, quod ait. Aeternum Castoris & Pollucis bello latius a patre vocem filium duumvirum deducisse.
- 188 **T. Quintus**, hunc ter Cos. fuisse testatur Linius, atq. hoc anno censum esse actum, & conditum ab ipso Quinto Lustrum, ex CCXIII milia, CCXIII civium capita esse censa, praeter orbos, orbisq. De quo lustrum Dionysius non meminit.
- 189 **A. Postumius Spurius** esse fratrem ostendunt eadem patris & avi praenomina, quae in marmore habentur, SP. Furius FVSVS. Hoc cognomen habetur ex altero. C. V. omissum, ut arbitror, ab ijs, qui Lini sensum non intellexerunt, offensi his verbis, Furius Fufius scripsere quidam, id admonet, ne quis immutationem virorum ipsorum esse, quae nominum est, putet. Vbi eo modo loquitur, quae alibi diximus, Veturius Vetusius, Valerius Valesius, Papirius Papifus appellatus esse, & de nomine, non de cognomine Fuso, loquitur, Sabellicus dum hunc locum emendare se putat, verisusq. Consulis cognomen depravavit, Albinum in Albinum, et Fufum in Fabium mutans, & quod magis est ridiculum, admonet lectorem ut videat intelligendum ne sit de Fabio Pileatore, qui Cos. fuit anno urbis CCLXXXIII. Hic Furius videtur avus L. Furij Cos. anno urbis CCCXLI Diodorus non addit huic alterum cognomen Medullini, ut quidam ait. nam id est acsi doceret, duobus cognominibus cum appellare, quod est falsum, quia unico Medullini cognomine tantum ipsum Furium vocat. P. Furius eius frater in proelio occisus est.

CCXC P. SERVILIVS. SP. F.	P. N. PRISCVS	L. AEBVTIVS.	ELVA. IN. MAG. M. F.
L. LVCRETIVS. T. F.	T. N. TRICIPITIVS	T. VETVRIVS.	GEMINVS. CLIVRIVS
P. VOLVMNIVS. M. F. M. N. AMINTINVS. GALLVS		SER. SVLPICIVS.	CAMERIVS
P. VALERIVS. P. F. VOLVSI. N. POPLICOLA. II		C. CLAVDIVS. M. F.	REGILLEN. S. ABIVS
IN. MAG. MORTVVS. EST. IN. EIVS. L. F. E			
L. QVINCTIVS. L. F. L. N. CINCINNATVS		L. CORNELIVS. MALVGINESIS. COSSVS. L. F. X	
Q. FABIVS. M. F. K. N.	VIBVLANVS. III	L. MINVCIVS.	AVGVRIVS
C. NAVTIVS. SP. F. SP. N.	RVTILVS. II	A. DICT. COACTVS. ABD. IN. E. LOC. F. E	
		Q. FABIVS. M. F. K. N.	VIBVANVS. IV
		DICT	
L. QVINCTIVS. L. F. L. N. CINCINNATVS		MAG. EQ	REI. GERVNDAE. CAVSSA
L. TARQVITIVS. L. F.	FLACCVS	Q. MINVCIVS.	AVGVRIVS
C. HORATIVS. M. F. M. N.	PVLVILLVS	SP. VIRGINIVS.	COELIMON. TRICOSTVS
RIVS. M. VALE. M. F. VOLVSI. N. MAXVMVS		C. VETVRIVS.	CLIVRIVS
LVD. SAECVLARES.	PRIMI	A. ATERNIVS.	FONTINALIS
T. ROMILIVS. T. F. T. N. ROCVS. VATICAN			
SP. TARPEIVS. M. F. M. N. MONTAN. CAPITOL.			

- 290 L. Aebutius Elae. Sic Diodorus, qui vocat Servilium non Trifcum, ut est in . A . C . Sed Struam . Huius nomi-
nis Servili, in marmore secunda syllaba nullibi, quam hic longiori I productur . Huiusmodi varietas lapideis
de incuria deprehenditur etiam in quibusdam alijs verbis, ut, Linius, Acilius, Popilius, Tricipitinus, Ses-
linator, Calatinus, Medallinus . Priscus, occisus, falsi, & qui, invenitur etiam E. nonnullaeq; aliae litterae cate-
ris longiores, ne pariter superles proximis coniungatur . Praeterea posita quaedam locorum angustia, multa etiam
tanquam ex dissensum dictionum inter sese non necessaria, omisse . Illic annus pestilent, non magis hominibus,
quam pecori . uterque Cos . mortuus est . de qua morte in . A . C . non fit mentio, neq; falsissimae locos est
relictus .
- 291 T. Veturius. Hunc Cicurinum vocat Diodorus, crediderim filium eius, qui anno CCLIX fuit Cos . quidam
edit SP. Veturius SP. F. P. N. Crassus, tanquam ille sit, qui max fuit xuir . Sed cum in omnibus Linijs co-
dictibus, etiam Varievis, item apud Diony . Cassiod. sit, T. Veturius Geminus, satis constet illius opinionem
falsam esse praeterim quod ex eius triumpho extat fragmentum hoc, EMI. quod cum dubium esset quo in loco
reponeretur, nos animadverterimus ante E esse litteram G ferè integram, & Geminum significare, atq; huic, &
illi loco optime convenire .
- 292 P. Volomnius AMINTINVS. GALLVS. Huius & conlege meminisse Valerius primo cap. de prodigijs, apud
quem perperam legitur C. Volamnius . Caelum ardere visum est . Terra ingenti motu concussa . Bos locutus
Carnem pluit, quae prodigia ab eodem Valerio commemorantur, atq; ea accidisse inter initia belorum, ubi in-
terpres perperam interpretatur . Ante quam Galli ad urbem aduenirent, canis deleverat . quod si animadver-
tisset bos Cos. fuisse multas annos ante urbem deletam, non ita socie in hunc errorem lapsos esset . Sulpicius
filius est eius, ut patet, qui anno CCLIV fuit Cos . Huic aliqui adiectione alterum cognomen Corniacae ratione
quod eius filius TR. Mil. anno CCCLI co appellaretur, sed dicendum ut anno CCLXXXII de cognomine
Barbati diximus .
- 293 P. Valerius POPLICOLA . Cum hic sit filius illius, qui cum Bruto Reges expulsi, Livijs III. bene recte
inducti ipsam loquentem de patre, tanquam de trivno . cum ait, se fore memorem maiorum suorum, memorem
cognominis, quod populi colendi veluti haereditaria cura sibi à maioribus tradita esset . Nem cognomen Poplii
colae acquisivisse patrem, non huius maiores . C. Claudius M. F. non Ap . F. ut apud Livium, qui ait hunc esse
se patrem Xuir .
- 294 L. Cornelius . Eodem anno, inquit Livius, descessisse Antiatem apud plerisq; aulares invenio, L. Cornelium
Cos. id bellum gessisse, oppidumq; cepisse . Certum affirmare, quia nulla apud vetustiores scriptores eius rei men-
tio est, non ausim . Sed cum ipse Cornelius de Volsceis Antiatibus hoc anno triumphari, affirmare possimus,

supputatio cum numero triumphorum . quadrare possit . quauip̃ ipse Diony . menses quatuor deficientes illi anno , quo Superbus pulsus est , in insequentem transferens , & missum XVI cum fuisse volens , contrariam opinionem sequi videtur . Verum cum Linius seneat in tanta acuitate rerum difficile esse quicquam per certo affirmare , praesertim negatibus à primis auctoribus aliter ab alijs ordinatis , scia eius esse doctissimorum numerum sequi , quàm in acria , dubiisque scribentium opinione acriari . De mense . & die quo primi Cons. magistratum inierunt , auctores idem valde discrepant . Nos omnibus quaestionibus , & coniecturis emissis , dicimus mense Iunij inisse , propter verba Macrobij quae ex primo Sei . sunt haec . Nonnulli putarunt Iunium mensem à Iunio Bruto , qui primus Romae Cos . sacellus est , nominatum : quod hoc mense , idest K . Iunij , pulso Tarquinio sacrum Carne Deae in Caelio monte voti vasa fecerit . Cui Linius offensum videtur , qui tradit in agro Terquiniurum tunc fuisse segetem sarri maturam messi . A quo autem mense annus tunc anspicaretur , plane non constet , nisi quod Diony . ait , ipsos Cons. consulatum inisse quatuor mensibus illi anno deficientibus . Qui si adunum quem numerum est exsecutus , innot . Octobrem initium anni tunc fuisse . item libro sexto vbi ait , Cessum um & Cominium K . Sept . Consulatum inisse etiam , quàm alij consueverant , Linius non prius de anni principio sacri mentionem , quàm anno vrbis CCXC Aebuni , & Serulio Cons . Quod si vterque verba dicit , apparet intra annos XXVIII . hanc mutationem factam esse . & ex verbis eiusdem Lini infra quibus etiam annis septe accidisse . Qui aut VII K . Martij Tarquinium ex vrbe pulsum esse tradit , ad malum absurdum quasdam coniecturas , quàm priscorum auctorum opinionem se qui , in vultu errores eos eidisse deprehenduntur . Etiam quid imperitus quàm tradere , plura , & diuersa fuisse regugia t & non addere quae , & quando fuerint : sed postea de duobus tantum disputare , quorum alterum ymmanet eo die . quem diximus , ad idq̃ probandum citam quaedam Ouidij carmina , quae nullum prorsus de duobus regijugis mentionem faciunt , neq̃ de die quo aliterum fuerit . clumq̃ locum non intelligunt (more imperitorum vbi se explicare nequeunt) Ouidium errauisse dicunt . vt etiam de Macrobio . Subiiciuntq̃ quasdam rationes , quae non Macrobij errorem , sed illorum inscitiam potius demonstrant , ex quibus haec sunt . Quod de regifugio non loquitur , neq̃ de tempore , & die , quo id fuerit , ideo falsum esse quod ait Iunium mensem à Bruto appellatum , quod K . Iunij regem vrbe exegerit . Et quia est adeo liuerarum experti , qui affirmare audent illorum rationes comprobare ; Macrobius errauisse ? Quinimo ipsi habere citari aperte ostendunt . Nem cum dicat K . Iunij nonne diem demonstrat ? addentq̃ , Pulso Tarquinio , regifugium ? ob idq̃ , non ob sacrum Carne Deae factum , Iunium appellatum ? Vides quem improbe , & imperite auctorum verba interpretantur , quàmque arroganter eos reprehendere eadem ? Sed quia angustij locorum pro integritate dictionibus , literis singularibus , vel syllabis , vti est in marmoribus , vti , aliquando necesse erit , quae lectorem dubium reddere possent , operae pretium fore arbitrari sumus , eas interpretari . ad quam interpretationem , si opus erit , consugere poterit . Sciatque vocabula , & nomina maiusculis literis impressa caeligationem esse errorum , qui apud varios auctores inuenta sunt : Nisi quae vfos esse ex bibliotheca Vaticana duobus codicibus Lini manu scriptis , quos , vbi necesse est , duas leu liueri . C . V . citamus .

CONSULES. DICTATORES. ET. CENSORES

CCXLIV L.IVNIVS.M.F.	BRVTVS.IN.PROELIO	L.TARQVINIVS	COLLATINVS
OCCIVS.EST.IN.EIVS.LOC.FAC.EST		COACTVS.ABD. IN. EIVS.LOC.F.E	
SP.LVCRETIVS	TRICIPITINVS	P.VALERIVS.VOL.F.VOLVSVS.QV	
IN.MAG.MORTVVS. EST. IN.E.L.F.E		IN.HOC.HONORE.POPLIC.APPEL. E	
M.HORATIVS	PVLVILLVS		
P.VALERIVS.VOL.F.	POPPLICOLA.II	T.LVCRETIVS.	TRICIPITIN.L.F.V
P.VALERIVS.VOL.F.	POPPLICOLA.III	M.HORATIVS.	PVLVILLVS. II
P.LARCIVS.	FLAVVS	T.HERMINIVS.	ESQVILINVS
M.VALERIVS.VOL.F.	VOLVSVS	P.POSTVMIVS.Q.F.	TVBERTVS
P.VALERIIVS.VOL.F.	POPPLICOLA.IV	T.LVCRETIVS.	TRICIPITINVS.II

144 L. Iunius. Hunc Marci filium fuisse, tradit Diony. Nepos aem de illustribus viris, Brutum appellatum ob stultitiam, quam simulaverat. Brutus pridie K. Martij in bello cecidit, ut scribit Plut. in Poplicole vita, in quo ipsum erravisse quidem opinabatur, ea ratione quod in eo consulatu multa gessit, quae ipse quinq; diem nullo modo fieri poterant. Sed non nimis advertimus cum annum sexdecim mensem fuisse, ut ait Diony. Potuisse pridie k. Martij occidi, & suffragios trium & nonplus mensium intervallo bella, quae inflabant, conficere. Ideo in seite & temere Plut. reprehendunt. Quamquam etiam non concedo, quod etiam, mensem Martium anni principium tunc fuisse, quia nemo est, qui id aperte iradat. LOC. PAC. locum falsus est. ABD. nō dicebat. VOL. volasi. MAG. magistrum mortuus est in eius locum factus est. POPLIC. Poplicola appellatus est. SP. Lucretius. Apud quosdam auctores non invenio Lucretium Cor. inquit Livius. VOLVSI, non volasi. POPLICOLA, non Publicola. Nam a populo, quem colebat, & in cuius favorem quasdam leges tulit, id cognominis ei inditum esse testatur idem Livius. Plut. Publicolem appellatum tradit, quod publica eaderet. Quae etymologia iuxta vocabuli significatum vera est sed falsa si Poplicolem, ut est in marmore, legas. Idem subdit. Quod nomen in posterum dimisso priore usurpatum est. priore hoc est Volasi.

Sed cum in vine, eademque familia plura inveniantur cognomina, eāq; lectioris nimirum suspensum quandoque reddant, cum in filium nullo, quam pater, Nepotem alio, quam avus, appellari inveniunt, non erit ab re ostendere, quo modo prisci hī vicerint. Sit exemplum Valeriorū familia. M. Valerius igitur Volasus filius habuit Publium, Marcum, Manium, & Lucium: qui cognomine patris vocabantur: sed nos nequevis, illud emicant, ideo Publius, & Lucius, hic Pontius, ille Poplicole adeptus, Volasi vero quae videntur. Sic Marcus, & Manius Maximi cognomen adepti, cōsequē sancti sui posteri, vi M. Valerius Corvus, M. Valerius Messalla, M. Valerius Laetanus. Verum quia ex eodem patre plures filij, & ne nepotes interdum nascebantur, & duo, vel etiam tres, eodem erant praenome, differentia causa aliquis ipsorum duobus cognominibus appellabatur. ut Petrus Volasus, Petrus Publicola, Maxima Messalla. aut patris, vel aui praenome distinguiebantur, exemplum habetur in marmore anno vrbis bis DXXXIX huiusmodi, M. AIMILIUS. M. P. M. N. LEPIDVS: & anno DXCV, hoc, M. AIMILIUS. M. P. M. N. LEPIDVS. Quod diximus de Valeriorum familia, sic de alijs intelligendum est.

Cum hoc anno Consules primum creati capiti sint, ab re non erit, si de ipsi pauca quaedam locuti fuerimus, quo sciri possit ubi, & quae causa crearentur, qua tempore magistratus inirent, & quaedam nūc ad historiam fidem non inutilia. Consul, inquit Varro, nominatus, quod consulere populum, & Senatum deo bee, nisi illinc potius unde Atilius ait in Bruto, qui recte consulat, Cos. fiat. Propterea aliqui quod plurimum reip. consulere Consules appellati esse volant, idq; innuit etiam Livius libro XLII ubi sic inquit. Euntem Consulem prosequuntur. Contrahit enim non officij modō cura, sed etiam studium spei. Itaculi. ut videant ducem suum, cuius imperio, consilioq; summam reip. tuendam permiserunt. Sed hoc ad ea, quae ferri gerebantur, spectare videntur: quoniam in urbe reip. curam gerebāt Senatus. Qui nomen in rebus difficilissimis iniebat ipsos Cos. videre, ne quid detrimenti reip. coepere. Creabantur autem illi in Campo Martio comitijs centuriatis. & interdum ab altero Cos. comitia habentes, ut testatur idem Livius XXXVII. Prius non nisi ex patricijs. Lege deinde Licij Stoleis ex plebe etiam creati capiti sunt. qui comitia debebat, Consul creati non poterat. Per gradus autem consulatus petebatur, quod ostendit Livius lib. XXXII bis verbis. Tribuni plebis T. quoniam Flaminium Consulatum ex quaesura petere non poterant. Item aditorem, praeturae quae suscipi nō nec per bonorum gradus decursum sui dentes nobiles homines tendere ad Consulatum, sed transcendendo media, suum imitans statuere. Hoc mit, quia post quaesturam sequebatur aedilitas, deinde praetura, postea Consulatus, sed non ut inter oēs hos magistratus, biennium interesset. Maior Cos. L. Caesar putat dici, vel cum penes quos fasces erant, vel cum, qui prior crenatus erit. Creandum autem Consulatum cuiusdam enim inuentione, ut eo iure, quo Reges solebant, temp. administrarent; q; q; ut Gellius testatur, bella mandarentur. Consulatus autem varj temporibus varj mensibus iniebat. mense Martij, Meij, Quintilis, Sextilis, & Decembri. Livius, Omnium, inquit, primum eam rem idibus Martij quo die tum Consulatus iniebat, P. Sulpicius Cor. testat. & Alibi, Idem tum Maia solenne inveniunt magistratibus erant. Et rursus Alibi, L. Aemilius, & C. Plautum. K. Quintil. Consulatum inisse commemorat. De Sextiliis vero terro sic meminit. Creati Cos. L. Aedubus, P. Semilius K. Sextilibus, ut tunc principium anni

agebatur. Et quintus de decembri sic inquit. At enimvero Sergius, et Virginius negare se, ante idas Decembri solennem incendendi magistrandus diem, honore habituros esse. K. deinde Ianuarij institutum est vi Coss. magistratum inirent, post urbem conditam annis circa DC, quod ex eodem Livijs libro XLIII conjicere videmur: item ex Dione, atq; ex epistolis Cic. ad Att. multis in locis: et ex Patreulo, qui sic inquit. Marius superato Jugurtha, designatusq; iterum Coss; in urbem reuersus secundi Consulatus initio. K. Ianuarij cum in triumphum duxit. Varietas autem temporis incendi Consulatus eueniebat, quia seditione, alijsue causa comitia impediabantur, quod ostendit Cic. primo ad Att. ubi inquit. Comitia ad VI. K. Sextilis dileta sunt. Et ad Quantum fratrem scribit. Comitia in mensem Septemvrem reiecta esse. Urgente autem necessitate eo die, quo creari erant, inibant, ut tradit Livius nono. et, ut ait et est Macrobius, Lanius Penatibus, et Vestæ rem diuinam faciebant. Annuum autem consulatum fuisse, idem Livijs his verbis testatur. Denos, vicenarij: dies quidam Distatorem: nemo plus, quam annuum, Consulatum gessit. Coss. pari erant potestate, tamen prior creatus, atqueque maior Comitatorum dicebat diem, priusq; fasces summebat, licet hic mos, sicut ordo rogandi in senatu forentis, variaret, ut scribit Gellius secundo, et quarto. In rogandis autem sententijs vi in principio institutum, sic toto anno servabatur. Duodecim autem fasces alternis diebus Consulibus attribuit, vere berandi, occidendiq; potestatem significabant. quoniam in eum Romanis id facere eis non permittitur, licet tamen in carcerem ducere. Fas autem erat illis, quiescereque visum esses, Senatam habere. Sed exercitum scribere, legiones supplere, naues reficere, carumq; numerum augere, loca publica edificare, insinuare, atq; alia huiusmodi iniussu Senatus facere eis inmodicum erat. Idq; in multis Livijs his verbis, Senatus liberam potestatem Coss. fecit, et supplendi vnde vellet, et rogandi de omnibus quos vellet, permittendi; et ex provincijs, quas de rebus. conferrent esse, traducendi. Quid autem tradit, lege cautum fuisse, ne intra decennium idem Coss. refici posset, hoc perpetuo non esse servatum, ostendunt. A. C. in quibus inter alios habetur L. Papirius Cursor spatio annorum septem ter Coss. Unicus aut Coss. esse nō poterat: propterea altero nullo creato, cui defuncto, supersisteret collega sufficerebatur: Viroq; moris per interregem, novorum Coss. creandorum causæ, comitia habebantur. Vbi vero Coss. bello, absente non poterant. Dilecti, dicebant, qui Consularia comitia habebat. Livijs nono. Disj. flantem, inquit, idem annis habuit P. Cornelium Scipionem, cum Mag. Eq. P. Decio Mure, obij. propter que creati erant, Comitia Consularia habuit: quia neuter Coss. poterant bello absesse. Illud autem non est præterendum, quod quidem dicunt. Consules scilicet primam Prætores, deinde iudices, et non assidue Consules appellati esse, itaq; ut confirmet, inter alios euliores, etiam, Sex. Pom. qui sic inquit. Initio Prætores erant, qui nunc Consules. quæ verba, ut aliorum auctorum, potram intulisse mihi videntur. Non enim Sex. Pom. significat Consules primam Prætores nominatos esse, sed Prætoris nomen prius fuisse, quam Consulatum. Nam Reges sui datus, qui illis administrabant Prætores vocabantur, quorum locum Consules postea obtinuerunt. Sed consequens sperat, ut qui aliter sentiant, quoniam non ostendit, quo anno primum Prætores, qui iudices, quos Consules appellati sunt, quod eos ignominare fecit. Neque enim quæ falsa sunt, certa ratione probari possunt. Sed de Coss. bellum. Siquis autem is dicebatur, qui incerto patre natus erat.

- 245 P. Valerius, T. Lucretius. Hanc solum crediderim id Lactantij, qui in marmore anno CCXCI descriptus est. Et ne quis decipiar velim sciat, de prænominibus patris et matris ea tenemus affirmare, quæ certis auctoribus, et marmorum inscriptione vera esse, probari possunt. Quæ vero incumentibus et conjectura adiunguntur, in medio relinquo. Ea enim apposui, ut lecturi veriorē inquirendi præberem occasionem. His Coss, nihil gestum aliud memoria dignum, quam quod censura facta sunt, et constitutiones conferrendum tribuorū in bella, ut Tullius Rex lege sanceret, quæ per omne tempus Tarquinij principatus intermissæ fuerant, et tunc primum ab his viris renovata. ex quibus quidem certum, qui in pubertate essent Romani inventi sunt CXXX milia aue. Diomy. Quibus veris conjicimus lustrum etiam esse factum. De quo tamen Livijs non meminit, nec mirum, quia transisse de illo, et Censoria bus loqui solet. Sed cum in marmore anno urbis CCLXXIX. sit LVSTRVM. P. VIII. et Ser. Tullius omnium primus, ut diximus, quater illud condiderit, in quos annos rellus, quæ interim facta sunt, regeremus, quoniam in illos, quibus censum actum esse Diomy. tradit. De Lustris Var. Sic, Lustrum nominatum tempus quinquennale à ludendo, hoc est, soliendo. quod quinto quoque anno regigalia, et vltro tribuit per Censores persoluebantur. At quidam putant lustrum esse spectum quatuor annorum sanum, exilimantes Romanos olympiudum Græcorum imitatione id instituisse. Quæ opinio infusa est.

nomini enim, nisi necessitate coacti, exterarum nationum mores imitari non solebant. Lustrum ex se extinguisse ostendit Vocabulum, nullam cum olympiade habens affinitatem: prater ea etymologia, & alio valde est distincta. Quis est insuper adeo pingui minuetur, qui exstiterit per quinquennale tempus? Ver. quatuor annos interlaxisset, praefertim cum addat. quattuor quoque anno. Sed isti quattuor anni in incerta pro, non exacto, quam interpretationem falsam esse ostendit Asconius in divinat. vbi sic inquit. Censura res expleto quinquennio urbem lustrabat. Livius etiam lustrum quinquae annorum spatium esse innuit. his verbis. Li metas perculit, ut scribi multum Tribuni sinecerent, non sine passione inmetu, ut quoniam ipsi quinquennium elapsi essent, parumquid plebi praesidium foret, decem deinde TR. PL. creas ventur. Mox subdit. Pudere se numeri sui nequidquam aucti, se ea res aequo suo biennio iuceter, ac toto superiore lustrum iacuisset. Lustrum vocat, quod quinquennium dixerat. Plur. in vita Crassi, Caesaris, inquit, imperium in lustrum aliarum prorogare. Caesarem enim per decem annos Galliam suo imperio obtinuisse testatur Appianus, Et Cic. VII. ad Att. his verbus. Sero enim resistimus ei, quem per annos decem eluimus contra nos. Praeterea A. C. à lustra ad lustrum quing. annis interpositi habent, & anni XL. Lustra octo tantum faciunt, non decem, ut oporteret si lustrum esset quatuor annorum spatium, ut isti dicunt. Quintimo nonnulli, etiam Græcorum, quing. annorum olympicum certaminis spatium esse volunt, ut Pindarus, specie tertia hoc verbo πικρὸν ἄλγος. plenè intelligit eius interpret specie decima. vbi inquit. ἡμῖς δὲ αὖτ' ὁ κατὰ τὸν ποταμὸν τῶν πεντηταγίδων ἀλγος ἔχοντες. Pausanias etiam tradit Herculem. qui olympicum certamen instituit, decrevisse ut quinquag. anno idem circus ageretur, quod cum iugis quing. essent fratres. Sed haec nihil ad lustrum. Cum autem prima syllaba vocabuli lustrum praedicatur, significat nunc tempus quinquennale, nunc populi lustrationem, hinc quæ sex. Pom. Publy autem etymologia duplex est. Nam alij, qui publice educatus sit; alij vero, qui prius sui pupillus, quem prænomen haberet, Publium vocat. Tit etymologia habetur apud eundem Sex. Pom.

- 446 P. Valerius, cuius tertij consulatus memini Valerius libro quarto. Pro P. Lucretio apud Dion. habetur, M. Horatius, qui ducbat genus à Trigeminorum vno, traq; P. Horatij Cocleis patrueli, qui in filiatione patris Sublicij hostis impetum sustinuit. qui mense Martio natus esset, Marcus dicebatur. ¶ Anno sequenti lege, SP. LARCIVS, ut est in vetustissimo titula, quem citatus anno CDXXI. Fuit hic T. Larcij Dill. frater. T. Herminius ESQVILINVS, non Aquilinus. Nam in fragmente marmoris ante Q. apparet. S. non A. anno urbis CCLXXV.
- 448 M. Valerius. Hunc Poplicolæ fratrem esse, diximus; affirmat etiam Dion. Postumius sine h, ex quo Postumius dicitur, qui postremo loco natus est; encl. Cefello in Com. lectionum antiquarum. Iureconsulti autem vocabulum asperantes cum solum, qui post mortem patris natus est, Postumium vocant. Horum opinionij assensum Ver. ac Plut. qui in vita Sullæ sic inquit. Sullæ ex Metella duos reliquit infantes. Nam, post ipsius obitum, Valerium filiolam peperit, quem Postumum appellarunt, quos enim post patris interitum nasci contigit, eo nomine Romani vocant. Quoniam Postumum prænomen esse arbitramur, sicut Postumus apud Plautum in mal. vbi sic inquit. Post mediam ætatem, qui duca vxorem domum, si eam senex pregnantem sortuino fecerit, quid dubitas, quin fieri paratum nomen pueri Postumus. Sed quò utraque opinia seruetur: dicoque natum post mortem patris cum aspiratione, sine vero eum, qui vltimo loco natus est. De patre huius Postumij, Agrippæ, & Sulpicij memini Dion. Postumij autem cognomen Tubertum esse tradit Cic. de legibus.
- 449 P. Valerius. De quarto consulatu cuius memini Val. quarto bis verbis. Valerius Poplicola consulatus initium cum Bruto assequutus est. idemq; postea tres consulatus acceperissimos populo Romano gessit. Postquam Linius Cassius anni nominavit, subdit. Seditio inter belli, pacisq; auctores arma in salubritate aliquantum inde virum transfudit, ad Romanos. Namque Ap. Claudius, cui postea Ap. Claudio fuit Romæ cognomen, cum pacis ipse auctor à turbatoribus belli premeretur, nec per suasionem esset, ab Regilla magna clientium comitatus manu Romam transfugit. Vbi legendum, Romæ nomen, non cognomen.

CCL.AGRIPPA. MENENIVS.C.F. LANATVS	P.POSTVMIVS.Q.F.	TVBRTVS. II
CPITER.VIRGINIVS. TRICOSTVS	SP.CASSIVS.	VISCELLINVS
POSTVMVS.COMINIVS. AVRVCVS	T. LARCIVS	FLAVVS.L.F.VI
T.LARCIVS. FLAVVS.PRIMVS	DICT.SEDIT.SEDAND.ET.R.G.C	
SP.CASSIVS. VISCELLINVS	PRIMVS MAG.EQ	
SER.SVLPICIVS.P.F. CAMERINVS	M. TVLLIVS	LONGVS IN.M.M.E
T.AEBVTIVS.T.F. ELVA	P.VETVRIVS.	GEMINVS
A.POSTVMIVS.P.F. ALBVS. QV. I. IN.	DICT.	REI.GERVNDACAVSSA
HOC.HONORE. REGILL.APPEL.E	MAG.EQ	
T.AEBVTIVS.T.F. ELVA		
T. LARCIVS. FLAVVS.II	Q. CLOELIVS.	SICVLVS
A. SEMPRONIVS. ATRATINVS	M. MINVCIVS.	AVGVRIIVS
A. POSTVMIV.P.F. ALBVS.REGILLENSIS	T. VIRGINIVS.	TRICOSTVS
M. CLAVDIVS. REGILLEN.SACINVS	P. SERVILIVS.P.F.	PRISCVS
A.VIRGINIVS.A.F. TRICOST.COELM.	T.VETVRIVS. GEMINVS.CICVRINVS	
M. VALERIVS.VOL.F.VOLVSVS.QV. I. IN.	DICT	SEMIT.SEDAND.ET.R.G.C
HOC.HONORE.MAXVMVS.APPEL.E	MAG.EQ	
Q.SERVILIVS.P.F. PRISCVS		

250 Agrippa Menentis. C. F. Lanatus. SP. Postumius Tabertus iterum, sic Diony. Agrippa in. A. C. Er in triumphis praenomen invenitur. quod in cognomen deinde versum est. ut, M. Virginius Agrippa. Praenomen enim, ut elibi diximus, non solum in cognomen, sed etiam in nomen gentilicium mutari solet per inuentionem interpositum hi, quae in a terminantur, ut Aulus Aulius. Quintus Quinctius. Titus Titius. Marcus Marcius. C. Appius, ut est apud Cic. ad Att. neque sunt duo praenomina, ut ait interpres. Nam et Lucretius XXXI. Appium quondam gentilicium esse eodem ostendit. Cum dicit, P. Aelium Cui. iussisse C. Appium praefectum socium agrum Bitorum intrare. Agrippae nominantur, qui cum labore matris eduntur, hoc est per pedes contra naturam, non per caput, ab agro partu. Gellius XVII. DICT. Dissolutor. MAG. Magister Equitum. SEDIT. Seditionis sedanda et rei gerundae causa. IN.M.M.E. In magistratu mortuus est. REGILL. Regillensis appellatus est. COELIMON. Cnclimemonius per Sequens anni Caus. ut ait, est Diony. fuerit SP. Cassius Viscellinus. et Opiter Virginias, Opiter, inquit Sex. Pompeius, est cuius pater, suo viuo, mortuus est; dicto vocabulo, aut quod post obitum patris genitus sit, aut quod etiam ab patre, id est pro patre habeat.

252 POSTVMVS Cominius, non Postumius, est enim, ut diximus, praenomen, ut etiam ostendit Cic. ad Atti, cum inquit. Carreus ad istum Postumum Carrias venit. Cognomen autem Cominij quidem Asranicam esse tradunt, Cuspiniano auctore. Sed cognomina a locis, unde quae originem ducit, indit, quando non sunt causa, non videntur proprie cognomina esse. Idem neque Linius, neque Diony. hanc cognomen adiecit. Anno nono post reges exaltis Diellator primas creatus est T. Larcus, SP. Cassius Magister equitum, auctor Eusebius. Linius licet dabitur de nomine, annus, et cuius rei causa, tamen apud veterimos auctores se invenire dicit, T. Larcium a Cui. creatum esse. Sex. Pompeius vidit M. Valerium primum, omnium Diellatorem istam, cuius verba citamus anno CCLIX. Quae causa non omnes idem sentiant, ipse autem Linius Sabinorum latinorumque belli causa creatum tradit, Diony. ad sedandos tumultus plebis, quae ante aliam demissa ad bellum latinum nomina dare recte solet. tamen non hoc, sed anno tertio post creatum esse scribit, quo ipse Larcus suu Cui. iterum. Idem max subdit. Sicque primas creatus est hic Rome princeps unicus belli, pacis, veramque coetaram imperator. Nomenque ei impositum est Diellator: siue propter potestatem iubendi, dissidendi quod vellet, et quae iussu, pulchritudine, ceteris quemadmodum ei videre tur, siue propter eam, quae tunc fidei, dissolutionem et quondam non a populo magistratum inuentam more patris habiturus erat, sed ab uno airo dissas. Cuius deinde Licinium, qui tradit, Romanos eam potestatem ab Albeni sumpsisse. Diellator inquit Vetr. quod a Consule dicebatur, cuius dicto audientes

omnes essent. Magister equitum quod summa potestas huius in equites, & aduersus, ut est summa populi Romani Dictator. Linius etiam saepe commemorat Dictatorem à Cos. dictum, & interdum ab utroque quo, & in rebus trepidis populum Q. Fabium Max. dictatorem creasse. Quem, tanquam non legitime creatum, Prodictatorem appellatum tradit. Creabatur autem Dictator nocturno tempore. Linius, Noctis deinde silentio (ut mos est) Fabius L. Papirium Dictatorem dixit, & alibi saepe, propterea non erat necesse Consulem, aut imperatorem ad populum progredi, ut Dictatorem diceret, quemadmodum scribit Plut. Extra agrum romanum, id est extra Italiam, Dictator dici non poterat. Licebat autem tam ex plebe, quam ex patricijs, qui, iuxta legem de creando Dictatore latam, consulares essent, Dictatores creari. Primus à plebe C. Marius Rutilus dictus est, qui Magistrum equitum C. Plautium item de plebe, sibi cooptauit. Nam magister equitum à Dictatore dicebatur, aliquando tamen uterque à Consule, cuius rei exemplum citamus anno GD XLI: Linius, ut etiam supra ex Var. demonstrauimus, scribit Dictatorem legionibus, Mag. Eq. uero equibus praefuisse. Libro enim tertio sic inquit. Inde compositus agmine, non timere magis epio, quam proelio, si rei ita tulisset, legiones ipse Dictator, Magister equitum suos equites ducit. Omnes autem magistratus Dictatori obtemperabant. Dictator enim, ut Plut. in vita Antonij ait, ceteros omnes magistratus dissoluit, praeter tribunicium potestatem, praeterquam idem Linius commemorat, L. Quinctium Cincinnatum Dictatorem increpantem, L. Minucium Consulem ita dixisse. Et tu L. Minue, donec consularem animum incipias habere, legatus his legionibus praeris, ex qua Minucius Consulatus se abdicauit. A Dictatore prouocationem non fuisse assertam idem Linius secundo. Creabatur autem Dictator bis ex causis. Legendi senatus, Clauis figendi, Vera rendae vel abrogandae legis, Lictorum stridorum, Reip. constituendae, Seditionis sedendae, exactionis exercendae, Signi intercedendum quadrigerum dandi, Comitiorum habendorum. quibus rebus peractis Dictator se abdicabat. At si rei gerundae, hoc est belli causa, sex mensium eius erat imperium, ut testatur Linius tertio, & uero. Propterea M. Fabius Buteo Dictator à Cos. dictus Rostra ascendens, utique quod duos Dictatores tempore uno, quod nunquam antea factum esset, probare se dixit, neque Dictatorum rem sine magistratu equitum, neque censorium vim permissam uni, & eidem iterum, nec Dictatori, nisi rei gerundae causa, creatio, in sex menses datum imperium, Dictatori equitare sui non erat, quod, ut Magister equitum inter equites, ita Dictator inter pedites versari oportebat. Primus omnium Q. Fabius Verrucosus à Senatu petijt: ut equa uti sibi Dictatori liceret, aut, Plut. Eufebius scribit Larcio Dictatore Lastrum esse factum, & Diony. ipsum Larcium ex iniuncto Ser. Tulyi populum censuisse, censuramque esse eandem capita CL milia LXX. sed anno tertio post.

- 153 SER. SULPICIVS, cum e, non t. Sic Mutius, Fabricius, Genucius, Minucius, Cedicus, Anicius, Porcius, Marcius, quando uenit à Marte, nam secus si à Marte, ut Campus Martius. M. Tullius, ex. C. V. coniectus sic legendum, licet in eo Manlius habeatur. Manius, inquit Sex. Pom. praenomen dictum est ab ea, quod mane quis initio natus sit, ut Lucius qui luce. Et alibi sic inquit. Memius agrum nemorensem Diana consecrauit, à quo multi, & clari uiri orti sunt, & per multos annos fuerunt. Unde proverbium. Multi Manij Aricia. Hanc Manium in magistratu mortuus non esse tradit Diony. cuius adiecit Longi cognomen: & Sulpicio Camerini, Publijque filium vocat. Veritasque meminit Cic. in Bruto, his uerbis. ut si me à M. Tullio esse dicerem, qui patricius anno decimo post Reges exaltis cum Ser. Sulpicio Cos. fuit. Sed illi, qui dicunt Tullio neminem fuisse iussus. Etiam quod circa finem anni decesserit, fuerat: consentaneum aliqua ratione id probare, non suo iudicio incerta praecertis affirmare. Seruius ita dicebat, cuius praenomen, uel alter ipsorum in feruitate cum genuisset: uel qui in uetera matris, ea mortua, seruatus esset.
- 154 P. VETURIUS, huius praenomen in quibusdam Liuij codicibus est, Caius: in alijs Cneus: in Celsiodoro Laecius: in Diony. Publius. Quod praenomen Aebutio etiam perperam praeposit. Alii tamen T. Aebutium. T. F. Eluum vocat. Dictator, & Mag. Eq. in proelio vulnerati. T. Herminius legatus: & Valerius Poplicola frater occisi sunt, & Ostilius Memilius hostium dux. Sed uide us apud Linium legendum sit, Memilius. alioquin duo erant nomina, quod dicta est absurdum. Poplicolam, ut opinor, pauper fuit SPuri, & Auli, quorum alter fuit Cos. anno urbis CCLXXXVII. et uerbi causa post.
- 155 Q. CLOELIUS, hanc familiam, ut Laetium, Seruiliam, Gegenerum, Mealliorum, Curatiorum, & Quinctilium,

rom ab Albanis originem duxisse, scribit Diony. ¶ Anno sequenti, vrbis CCLVI. Aedes Saturno dedicata: & Saturnalia instituitur festos dies. Aulus is erat, qui Dji alentibus natus esset, Postumius, qui sequitur, P. P. Aulus vocatur à Diony.

- 289 M. Claudius, in codicibus Liuij, Suetonij, Plinij, coeclerorumq; serè omnium auctorum, legitur, Ap. Claudius, Plinij verba haec sunt. Ap. Claudius, qui Cas. cum Seruilio fuit anno vrbis CGLIX. maiores suus in ade Bellum posuit. Sed enim consiliu sit opinio Ap. Claudium Xuirum huius nepotem fuisse, atq; de ipso in A. C. legatur, Ap. Claudius Ap. F. M. N. fateri oportet, huius Claudij praenomen esse Marcum. Seruilius P. P. vocatur à Diony. Tarquinius superbus mortuus est. Tribus XXI facte sunt.
- 290 A. Virginius, A. F. Montanus, sic Diony. Huius, & coelega meminuit Asconius is orat. pro. C. Cornelio, vbi perperam legitur Ceturino, pro CICVRINO. Virgino addit cognomen Tricostis, ex quo videtur, vt eius conlega, duobus cognominibus appellatus, M'. Velerius; non M. Valerius. Non in eius triumpho est, M'. VAL4... fuit Volusi filius, de quo Sex. Pomp. sic meminit. Optima lege cum dicebatur in magistro populi facies, qui vulgo Dillator appellatur, quom plenissimum posset ius esse significabatur, vt fuit M'. Valery, M. F. Volusina gentis, qui primus magister populi creatus est. Postquam vero praenotato ab eo magistratu ad populum data est, quae antea non erat, desitum est dici, vt optima lege, vixitè immundo iure priorem magistratum. Sic legendum apud Sex. Pomp. son, vt quidam edunt, M. Valery, M. F. Volusi nepotij, perperam mutauit M'. in Marcum, eius fratris praenomen, qui non fuit Dillator, & Volusina gentis, in Volusi nepotem, cum veritas fuerit M. Valery Volusi filius, non nepos, vt verba eiusdem Pom. clare ostendunt. qui Volusina gentis adiacisse videtur, quod altera esset Valeriorum familia, altero cognomine appellata. Quibus verbis etiam concinuis Volusum esse cognomen, non praenomen, vt hi putant, parum animaduertentes cognomina saepe addi disternenda censis: non tamq; praenomina, quod à nobis alibi declaratum est. Idem ex verbis eiusdem Sex. Pom. apparet. Publium, Marcum, Manium, & Lucum fratres, M. Valery Volusi filios esse. Magister equitum apud Lucum desideratur. Diony. Q. Seruilius Priscum esse tradit, fratrem P. Seruili prioris anni Cai, in ea autem quod Sex. Pom. ait M'. Valerium primum magistrum populi creatum, sequitur Ciceroem, qui in Brutop se inquit. Videmus item paucis annis post reges exaltos, cum plebs prope ripam Aniois ad terminum milliarum confederasset; eumq; montem, qui Sacer appellatus est, occupasset, M'. Valerium Dillatorem dicendo sedis usse discordes, vix; ab eam rem amplissimos honores esse habitos, & eam primam, ob eam ipsam causam, Maximum esse appellatum. Sed vtrique à Liuiò, & Diony. dissentit, qui voluit, vt diximus, T. Lartium omnium primum Dillatorem fuisse, seditionemq; plebis ab Agrippa Menenia sedatam esse, ex quo apparet, Cic. & Sex. Pom. alios auales secutos esse. Causam autem secessionis commemorat Liuius & Diony. anniq; Tribunos plebis primum creatos esse. De quorum numero, & nominibus non omnes idem sentiant. Nam alij duos, alij quos creatos esse tradit, vt in orat. pro C. Cornelio tradit Aschis verbis. Coetere qd; nò duos T.R.P.L. et Cai, di eis, sed quosq; tradit creatos rù esse, singulos ex singulis classibus. Sunt rù q; eundè illi duos, numeq; quò; Cicero, ponit, inter quos Tullianus, et Pöppaeus Atilius, Liuiusq; offer. idem hic, & Tullianus adiciunt tres praeterea, ad illi duobus conlegas creatos esse. Nomina duos, fuit haec, q; primi creati traduntur, L. Sicinius. L. F. Bellus, L. Innuus, C. P. Patriculus. Conueniant autem in eo quod omnes testantur duos primos alios tres conlegas sibi cooptasse. Plut. vero & Diony. quinque primum creatos esse voluit, quorum nomina haec sunt, L. Iunius Brutus, C. Scimius Bellus, C. & L. Licinius, & C. Iunius Ruga. Lios primos edit C. Licinnum, L. Albinum contra Asconium, Diony. & Plut. qui Sicinnum & Brutum primos produunt. Quod si Sicinius à primis duobus est cooptatus, non erit à duobus alter. Nisi velis duos Sicinius tunc fuisse, Calpurn, & Lucium, huncq; cooptatum, quem tamen Ase. elieram à duobus esse scribit. Coeterrum in haec tam discrepanti auctorum editione, quid verum sit, in incerto sit positum. Hos autem Tribunos ante, IV. Idus Decembris tributatum inuissis, eumq; diem ipsam inuendi solemnem deinde mansisse, commemorat Diony. Lex sacra in eadem montem est, qui sanctus, ut plebs magistratus sacrosancti essent et ne cui patricio plebei magistratu capere liceret, neq; q; verbo, aut re Tribunos violaret: si fecus facisset, impune occidi posset. De illorū potestate vide Plut. in vita Graecorū, et Gelij lib. XIII. Qui aut voluit ipsos Tribunos nū huc, sed sequenti anno creatos mouerit, vt patet ex verbis Liuij, q; postq; narrauit omnia, quae ad ipsos spectabant, subdit, Cassij, et Postumij per secessionem plebis Consulatum inisse. quod si tunc secessum adhuc erat, oportuit his Cais. Legationem missam, pacis conditiones nullas, & ipsos Tribunos creatos, non superiori anni Virgino, Vitariorq; Cais. ex quo Liuius videtur posset minus accurate historiam narrauisse, qui vnius anni res gestas in alium transiuerit, quod non credo, sed

Dictatorum, & Cenforum

11

patet particulam per, pro post, perperam substitutam, ut sit translatio. nam ad alia transire apparet, enim d' h' Tribunis amplius non loquatur. Porro igitur errore sublato, invenies Liniam omnia suo loco narrasse & cum igitur Cic. profus conuocare, eiq; hallucinari, qui anno sequenti creati esse, & Cic. à Lilio disere pare, patuit,

CCLX SP. CASSIVS.	VISCCELLINVS. II	POSTVMVS. COMINIVS. AVR VNCVS. ILL. F. VII
T. GEGANIVS.	MACER INVS. P. MINVCIVS.	AVGVR INVS
M. MINVCIVS.	AVGVR INVS. II	A. SEMPRONIUS. ATRAT INVS. II
Q. SVLPICIVS. CAMER INVS.	CORNVTVS. SP. LARCIUS.	FLAVVS. II
C. IVLIVS. L. F.	IVLVS. P. PINARIUS.	RVEVS
SP. NAVTIVS.	RVTILVS. SEX. FVRIVS.	FVSVS
T. SIOCIUS.	C. AQUILLIVS.	TVSCVS
SP. CASSIVS.	VICELLINVS. III	PROCVLVS. VIRGINIVS. TRICOST. RVTIL.
SER. CORNELIVS. L. F.	MALVGINENSIS. Q. FABIVS. K. F.	VIRVLANVS
L. ADILIVS. MAM. F.	MAMERCINVS. K. FABIVS. K. F.	VIRVLANVS

160 POSTVMVS Cominius, non Postumius. Lustrum est factum, censusq; sunt clauum capiti CX milia, & amplius auct. Diony. Agrippa Menenius mortuus est.

163 Q. Sulpicius, SP. Larcus. C. Iulius, P. Pinarius. Hi sunt Consules duorum annorum, quos diximus desiderari apud Liniu. C. Iulius IVLVS, non Tullus. Hoc enim Iuli cognomen ab Aescnio Aenea filio derivatum est, & ab eodem cognomine familiae nomen, propterea Virgilinus inquit. Iulius à magno demisso nomen Iulo, & Lilius de eodem. quem Iuliam eundem Iulio gens auctorem nominis nuncupet. Exempla huius cognominis habetur in A. C. anno vrbis CCLXXX, & CCCL.

165 SP. Nautius RVTILVS, non Rutlius. Cederim hunc esse filium C. Nautij Cos. anno CCLXII. Coriolanus mortuus est. Templum Fortunae muliebris edificatum, dedicatumq; est. de hoc meminit Val. Max. primo cap. VIII.

166 C. AQUILLIVS in A. C. atq; in triumphis cognomen huius familiae est Florus, apud Liniu libro XXXI Gallus, Sicilia vero apud Celsium, alioq; auctores est Decatus, & Bellus, ut apud Ascenium, & Diony. Sed haec familia patricia, & plebeia fuisse videtur, aut certe legendum est, ut apud Diony. & Cassios dorum T. Sicius, in cuius familia si fuisset aliquod cognomen, id omnino Diony. non praeterisset. De ijs autem quae ex libro Cuspiniani à quibusdam adiciuntur, scilicet Sabinus Scinio, & Tuscanus Aquilio, idem dici potest, quod dictum est supra de Postumi Cominij cognomine. Aquilius is dicebatur, qui erat aquila, hoc est nigro colore.

167 Proculus Virginis. Proculus in A. C. cognomen invenitur, de quo, idem dicendum, quod de Agrippa dictum est. Sunt qui credant Procalos distos, quod parentibus iam senibus, quasi procal progressu aetate nati sunt. Hic Virginis à Diodoro nominatur Tricestus, aliqui ex Cuspiniani libro adiciunt etiam Rutilum. P. Anno sex genti, vrbis CCLXVIII. Q. Fabius. K. filius vocatur à Diony. Ser. Cornelius pater fuit, ut conijco, atq; anno vrbis CCXCIV fuit Cos. SP. Cassius damnatus, necatusq; est, eius aedes publice destruxit SP. Cassio, inquit Valerius, plus suspicio concupisae dominationis nocuit, quam duo speciosissimi triumphus profusus sunt. Nam S. P. Q. R. non contentus cum capitali supplicio afficere, interempto demum supercilio ne penitentem quoq; strage puniretur. In solo autem aedem Telluris fecit. Lilius ait aedem eius domus ante eandem aedem Telluris fuisse.

169 L. Aemilius MAMERCINVS, non Mamercus. Est enim Mamercus non cognomen, sed praenomen eorum, v scribit Sex. Pom. qui tradit Aemiliu gentem appellatam à Mamercio Tythagora philosophi filio, cui propter vnicam humanitatem cognomen fuerit Aemilius. Sed Aemilius est nomen, non cognomen, ut ipsa ait. Fuit autem Aemilius MAM. F. ut testatur Diony. libro octavo. K. Fabius in A. C. Censor fuit sola licere.

K. de qua Terentianus Matrus sic inquit.

K. finaliter octioa ceteris sermonibus :

Tum in usu est, cum Kalendas adnotemus, aut Kapt.

Sape Cefones notabant hac uenusti littera.

Cefones appellantur ex uero matris excoli, aut, Sex. Pom. Aedes Castoris à Postumio bello latino nota, ab eius filio Idibus Quintilibus de dicatu est.

CCLXX M.FABIVS.K.F.	VIBVLANVS	L.VALERIVS.VOLVS	I.F.POTIT.VOLVSVS
C.IVLIVS.L.F.	IVLVS.II	Q.FABIVS.K.F.	VIBVLANVS.II
K.FABIVS.K.F.	VIBVLANVS.II	SP.FVRIVS.	FVSVS
CN.MANLIUS.P.F.VVLSO.IN.PROEL.OCE	M.FABIVS.K.F.	AIBVLANVS.II	
K.FABIVS.K.F.	VIBVLANVS.III	T.VIRGINIVS. ... T.N.TRICOST.RVTIL	
L.AIMILIVS.MAM.F.	MAMERCINVS.II	C.SERVILIVS.	STVCTVS.AHALA
		IN.MAG.MORTVVS.E.IN.E. LOC.F.E	
		...HERMINIVS.T.F.	ESQVILINVS
		T.MENENIVS.AGRIP.F.C.N.	LANATVS
M.HORATIVS.M.F.	PVLVILLVS	SP.SERVILIVS.	STRVCTVS
A.VIRGINIVS.	TRICOST.RVTIL	C.NAVTIVS.SP.F.SP.N.	RVTILVS
P.VALERIVS.P.F.VOLV	I.N. POPLICOLA	A.MANLIVS.	VVLSO.LVSTRVM.F.VIII
L.FVRIVS.	FVSVS		

- 270 L. Valerius. hic videtur pater C. Valerij TR. MIL. anno vrbis CCCXXXVIII. Cognominatus POTITVS. VOLVSVS, nō Volusus Potitas. M. Fabius. De origine huius nemini Plac. quisque inquit. Ferunt uno Nymphaeum Fobum genitum esse. Quidam autem Herculem apud Tiberim cum muliere eius loci aecola congressum habuisse, & Fobum genuisse, à quo Fabiorum stirps : Quidam prisci huius generis viros, quod primum venandi per fossos morem induxerint, à sadiendo Fodios olim appellatos memorie tradiderunt. Deinde mutatis litteris lapsa loquendi consuetudo Fabijs cognomen fecit. ubi videtur legendum nomen, Nam Fabius non est cognomen, sed nomen. Diony. ait hunc esse annum vrbis CGLXXX.
- 271 C. Iulius. Si est ille, qui postea fuit Xuir, ut Diony. significare videtur. (nam cum legatus ad plebem mittitur ab eo vir Consularis dicitur), lege ut in Xuiris. C. Iulius. G. F. L. N. : necq. adicias iterum. Sed eam ab hoc ad illud anni XXX. interefferint, in tam longo intervallo, nix credibile est, eundem esse, praesertim quod si decemuir is est, qui postea anno CGCVI fuit Cos. oportuerat annum agere circa LXXXV, & illa iterum addere. Quare videndum an hoc sit illius pater, idemq. qui supra anno CCLXIII fuit Consulq. addendum iterum.
- 272 3P. Furius FVSVS, non Medullinus, qui voluit, hunc, Lucium, & Publium Furius, qui sequuntur, filios esse eius, qui anno CCLXV fuit Cos. mutant Publium in Sexium, ut ex more unus praenominis furis appelleret, Sed non est uersimile patrem cum tot filijs spatio annorum quaterim omnes Consules creatos esse. Quod si sit est diminutio uij, melius erit existimare hunc Furium Superiorem Sex. Frij fratrem esse, ab huijs duobus uel ab altero eorum, uel ab alio aliquo, qui sequuntur procreatos esse. Hoc dixisse uolui, quia animaduerti eos multa praenomina patris, & ani apponere, quae nunc non sunt in marmore, neque de illis certa ratio reddi potest, praesertim quod auctores raro de patris, rarissime uero de eius praenominis mentionem faciunt, ut ex his ea accepisse dicere possint. Sunt igitur tenere inferna, ut multa nomina, & cognomina, alijsq. plurima, quae si singulis annis ostendere uellem, lectori fastidium absque utilitate, mihi uero immensum laborem omnino praebere, igitur satis erit hic semel eum aduonuisse cauere ne deceptus in errorem labatur, quo deinde uera, quae sunt in marmore, ab his falsis, uel dubijs discernere nequeat.

- 873 C. Manlius, à quibusdam appellatur Cincinnetus: quod cognomen proprium est familie quincitorum, non Manliorum. Apud Dionem. & in utroque. C. V. perperam legitur Manlius. Coniungimus enim hunc patrem fuisse A. Manij, qui fuit decemvir. Linius tradit in proelio fuisse occisum, sed in marmore non apparet locus suffectio. Q. Fabius, qui iam tertio anno fuit Cos. in proelio adversus Veientes & Etrascos occisus est. De Fabio Valerius libro quinto meminit his verbis, M. Fabius Cos. Etrascens, & Vicienis superatus delatum sibi triumphum ducere non sustinuit, quia eo proelio Q. Fabius frater occiderat. De prænominis Cnei vide Sex. Pom. ¶ T. Virginium, qui sequitur, filium eius arbitramur, qui anno CCLVII fuit Cos.
- 875 C. Servilius STRVCTVS, AHALA, non Trifcus, hunc cum in proelio occisus, vel in magistratu mortuus esset, suffectus est Herminius superioris Hermij, ut puto. filius, non autem C. Cornelius, ut quidam aus flore Diodoro edit, sed ibi aut antleris, aut librarij mendam putarem, præsertim quod in familia Corneliorum nullus Esquilinus appellari inuenitur: & quod in hac tota magistratuum serie hinc ad annum CXXXVI non sit mentio de aliquo Cornelio Lentulo. Linius neque de Servilij morte, neque de aliquo suffectio quiequam tradit. Porro, quæ, ut Macrobius libro secundo cap. VIII scribit, vno tantum die Cos. fuit: Si tamen de hoc intelligit. Huius autem Hermij prænomen au sit Titus, cuius est patris, nescimus.
- 876 C. Horatius Pulvillus, hoc cognomen adicitur à Licio, Diodoro, & Gelio. Idem Gelius libro XVII. cap. vltimo, M. Horatium vocat, & ut arbiteror, recte, ut sit filius eius, qui anno primo urbis liberatus fuit Cos. & pater, aut certe frater C. Horatij Cos. anno eiusdem urbis CCXCV. Quod si verobique legatur, C. Horatius, neque idem est, quia in A. C. non adicitur utrum: neque fratres, quoniam eodem prænominis non appellarentur. In altero C. V. non recte, ut puto, legitur, L. Menenius, Fuit hic T. Menenius, aut illos ut Diony. & Licio Agrippa filius, qui fuit Cos. anno urbis CCL. Idem Gelius eodem libro & Capite Meneniam Agrippam vocat, eius verba sunt hæc. Menenio Agrippa, M. Horatio Pulvillo Cos. bellum vix iente apud Flavianum Cremeram ab ipsi Sex & recenti Febij cum familij suis universi ab hostibus circumventi perierunt, & ut ait Linius, XV K. Sextilis. ¶ Anno sequenti lege SP. Servilius STRVCTVS, non Prius, T. Menenio Agrippa dies est dicta. Tribuni cum capiti angustississent, duo milia æris damnato mal non edixerunt, quia ignominia, egritudineq; morbo absumptus est. Cos. huius anni Sextili mense solitio astis no magistratum iussisse, scribit Diony.
- 878 P. Valerius, C. Nautilus, Secundus consularis utriusque, in marmore descriptus, horum patris, & sui prænomina ostendit, simul & cognomina ipsius Valerij & Nautilij, cui Diodorus apponit cognomen Rasti pro Rutilo.
- 879 L. Furius FVSVS, Medullinus. C. Manlius VVLSO, non VOLSO. Apud Dionem, habetur A. Manlius, quæ lectio magis est probanda. Nem unus ex ipsi videtur, qui missi sunt Athenas, ut Soloni leges describerent, Quos consulares fuisse prodit, erit igitur is, qui in marmore Xuir, descriptus est. Tamen in utroque C. V. legitur, C. Manlius, Cos. hoc anno Lustrum VIII condiderunt, censasque sunt civium capita amplius CUI milia, auctor Diony.

CCXXC L. AIMILIVS. MAM. F.	MAMERCINVS. III	VOPISCIVS. IV. LIVS. L. F.	IVLVS.
L. PINARIVS.	RVRVS	P. FVRIVS.	FVSVS
AP. CLAVDIVS. M. F. REGILLEN. SABINVS	T. QVINCTIVS.	CAPITOLINVS.	
L. VALERIVS. VOL. F. POTITVS. VOLVSVS. II	T. AIMILIVS.	MAMERCINVS.	
T. NVMICIVS	PRISCVS	A. VIRGINIVS. TRICOST. COELIMONTAN	
Q. SERVILIUS	PRISCVS	T. QVINCTIVS.	CAPITOLINVS. II
TL. AIMILIVS.	MAMERCINVS. II	Q. FABIUS. M. F. K. N.	VIBVLANVS
SP. POSTVMIVS. A. F. P. N. ALBVS. REGILL.	Q. SERVILIUS.	PRISCVS. II	
Q. FABIUS. M. F. K. N.	VIBVLANVS. II	T. QVINCTIVS.	CAPITOLINVS. III. L. F. IX
A. POSTVMIVS. A. F. P. N. ALBVS. REGILLEN.	SP. FVRIVS.	FVSVS	

CCXC P. SER. VILIVS. SP. F.	P. N.	PRISCVS	L. AEBVTIVS.	ELVA. IN. MAG. M. E
L. LVCRETIVS. T. F.	T. N. TRICIPITINVS		T. VETVRIVS.	GEMINVS. C. CVRINVS
P. VOLVMNIVS. M. F. M. N. AMINTIN. GALLVS			SER. SVLPICIVS.	CAMERINVS
T. VALERIVS. P. F. VOLVSLN. POPLICOLA. II			C. CLAVDIVS. M. F.	REGILLEN. S. ABINVS
IN. MAG. MORTVVS. EST. IN. BIVS. L. F. E				
L. QVINCTIVS. L. F. L. N. CINCINNATVS				
Q. FABIVS. M. F. K. N.	VIBVLANVS. III		L. CORNELIVS. MALVGINESIS. COSSVS. L. F. X	
C. NAVTIVS. SP. F. SP. N.	RVTILVS. II		L. MINVCIVS.	AVGVRINVS
			A. DICT. COACTVS. ABD. IN. E. LOC. F. E	
			Q. FABIVS. M. F. K. N.	VIBVANVS. IV
			DICT	
L. QVINCTIVS. L. F. L. N. CINCINNATVS			MAG. EQ	REI. GERVNDAE. CAVSSA
L. TARQVITIVS. L. F.	FLACCVS			
C. HORATIVS. M. F. M. N.	PVLVILLVS		Q. MINVCIVS.	AVGVRINVS
RIVS. M. VALE. M. F.	VOLVSLN. MAXVMVS		SP. VIRGINIVS.	COELIMON. TRICOSTVS
LVD. JAEVLARES.	PRIM		C. VETVRIVS.	C. CVRINVS
T. ROMILIVS. T. F. T. N.	ROCVS. VATICAN		A. ATERNIVS.	FONTINALIS
S. P. TARPEIVS. M. F. M. N. MONTAN. CAPITOL.				

290 L. Aebutius Elua. Sic Diodorus, qui vocat Scruilium non Priscum, ut est in . A . C . Sed Scruillum . Huius nominis Scruili, in marmore secunda syllaba nullibi, quàm hic longiori productur . Huiusmodi varietas lapidum de incuria depræbentur etiam in quibusdam alijs verbis, ut, Linius, Aelias, Popillius, Tricipitius, Sælinator, Calatinus, Medullinus . Priscus, occisus, facti, & qui, Inuentur etiam E, nonnullisq; alia littera eate rit longiores, ne poti superior proximis coniungatur . Præterea puncta quædam locorum angustia, multa etiam tanquam ab instantiam dictionum inter sese non necessaria, omissa . Hic annus postulens, non magis hominibus, quàm pecori . uterque Cos . mortuus est . de qua morte in . A . C . non fit mentio, neq; sufficiens locus est relictus .

291 T. Veturius . Hanc Cicurinum vocat Diodorus . crediderim filium eius, qui anno CCLIX fuit Cos . quidam edidit SP. Veturius SP. F. P. N. Croffus, tanquam ille sit, qui mox fuit xuir . Sed cum in omnibus Lini ca dicibus, etiam Vaticenis, item apud Diony . Cassiod. sit, T. Veturius Geminus, factis consiliet illius opinionem falsum esse; præsertim quod ex eius triumpho extat fragmentum hoc, EMI. quod cum dubium esset quo in loco reponeretur, nos animaduertimus ante Esse litteram G serè iniegram, & Geminum significare, atq; huc, & illi loco optime convenire .

292 P. Voluminus AMINTINVS, GALLVS. Huius & eunlegæ meminit Valerius primo cap. de prodigijs, apud quem perperam legitur C. Voluminus . Eadem ardere visum est . Terra ingenti motu concussa . Bos locutus . Carne pluit, quæ prodigia ab eodem Valerio commemorantur, atq; ea accidisse inter initia bellorum, vbi ino terperis perperam interpretatur, Ante quàm Gelli ad urbem aduenirent, ea nigi; delerent . quod si animaduert esset bos Coss. fuisse multos annos ante urbem deletam, non ita foede in hunc errorem lapsus esset . Sulpicius filius est eius, ut patet, qui anno CCLIV fuit Cos . Huic aliqui adijciunt alterum cognomen Cornuti, ce ratione quod eius filius TR. Mil. anno CCCLI eo appellaretur, sed dicendum ut anno CCLXXXII de cognomine Barbari diximas .

293 P. Valerius POPLICOLA. Cum hic sit filius illius, qui cum Bruto Reges expulsi, Linius III. haud recte inducit ipsam loquentem de patre, tanquàm de triano . cum ait, se fore memorem maiorum suorum, memorem cognominis . quod populi colendi veluti hæreditaria cura sibi à maioribus tradita esset . Nem cognomen Poplis eadæ acquisiuit pater, non huius maiores . C. Claudius M. P. non Ap. F. ut apud Linium, qui ait hanc esse patrum Xuir .

294 L. Cornelius . Eodem anno, inquit Linius, descisse Antiateis apud plerisq; auctores invenio, L. Cornelium Cos. id bellum gessisse, oppidumq; cepisse . Certum affirmare, quia nulla apud vetustiores scriptores eius rei mentio est, non ausim . Sed cum ipse Cornelius de Volsceis Antiateis hoc anno triumphavit, affirmare possumus,

quod non auct. Livius, contra hos populos bellum gessisse, oppidumque cepisse. Fuit hic Cornelius Xuirii frater. In huius L. Cornelii triumpho exstat alterius cognominis syllaba, VS, cuius integrum fuisse videtur, COSSVS. Nam id cognominis Corneliorum esse, in marmore frequenter inuenimus Sed quia in A. C. quorundam ordinem sequimur, habetur quotoque anno, quibusque Consulibus lustrum conditum sit, existimaueram quae defant ex Livio & Diony. ea posse restitui, sed valde deceptus sum. Nem Diony. tantum ait anno vno his liberatis Censuras renovatas esse, & censum altem, modo vera Livius lustrum x à condita vrbe factum esse se. Quod si Ser. Tullius censum instituit, cur non potius ab ipso, quam à condita vrbe factum esse, dixit? Quamquam à lustris X. ad ipsam interfusi anni LXXV, qui lustra XV efficiunt. Nimis sane Livius in lustrorum, Censorumque commemoratione negligens fuit. Nam ab hoc ad annum CDLIX de ipsis nulli penitus mentionem facit. Et cum in ipsis annalibus sint lustra circa LXX, apud ipsum tamen, & Florum simul, XXVII tantum reperitur, et ferè semper sine Censorum nominibus, atque annorum numero. Nos vero ferè omnia, quae defunt, ex varijs auctoribus sumpta, sua loca restitimus. Hoc lustrum censeo fuisse eorum capiti CXXXII milia DIX.

- 295 C. NAUICIUS RVTILVS, non Rutilius. Inter huius Cos. & Diellapris notum in marmore daenum versum spiculum inane apparet, quare sub L. Manlio Augurino addidimus

A. DICT. COACTVS. ABD. IN. EIVS. LOCVM. FACTVS. EST

Q. FABIVS. M. F. K. N. VIBVLANVS IV. Id enim ianuè etiam Livius, Cum ait. Minutia Fabius successit in Algidum missus. Si successit, igitur in eisdem Minucij locum, & cum eodem imperio. Hunc locum quidem sibi attribuit, quem à me didicisse dissimulet. Vel. L. Quinctilius, inquit, Cincinnetus Diellapris L. Minucium consulatum deponere coegit, quod castra eius hostes obsederant. L. TARQVITIVS, non L. Tarquinius. Nam si Brutus ex. S. C. tulit ad populum, & omnes Tarquiniae gentis exules effusi, apparet perperam legi apud Livium, L. Tarquinius. Hoc anno M. Valerio M^o. Valerij filio Volasi nepote quaesitor fuit T. Quinctilius Capitolinus, qui ter Cos. sacra. ¶ Anno sequenti legendum C. Horatius, non M. Horatius, vi apud Livium, & Cassiodorum, TR. PL. decem creati hinc ex singulis classibus XXVI anno à primis TR. PL.

- 297 M. VALERIUS MAXVMVS, alibi vero habetur Maximus, & in tribus titulis Q. Fabij in foro Ro. reperit. MAXVMVS. huius patrem omnium Valeriorum primum Maximi cognomen acquisivisse apparet, de qua Plut. in Pompeio meminit his verbis. Duos populos Romanos cognominavit Maximos, Valerium, quod patris à plebe dissidatibus reconciliavit. Fabium Rellum (lege RVLLIVNVVM) quod duobus quosdam viros ex liberis gentibus Senatus amovit; Diodorus vocat SP. Virginium Tricostum. ¶ Ludi Saeculares facti, de quibus plura scribit Policianus in suis Mestellensis, etiamque inter alios auctores Censorum, & Zalsum, qui ex nominibus Consulum appositis inter sese discrepare videntur, & propterea idem Policianus ait de temporum intervallo, quibus fierent, fidem in ambiguo esse, neque Saeculares appellatos quod fierent, vel anno centesimo denique, vel etiam centesimo decimo, sed quod plurimum hominis aetate celebrarentur, vi multa, inquit, quae rara sunt, post saeculam excurrere loquentium consuetudo ysurpat. quae ratio satis absurdum videtur. Nam si vera esset, sequeretur priscos illos Romanos vocabulum aetatis his Ludis imposuisse, ac Sex. Pomp. opinionem falsam esse, qui sic inquit. Saeculares ludi apud Romanos post centum annos extendi existimabantur. Nos vero ex varijs opinionibus, quos Censorumque cunct, cum probabiliorum arbitramur, quae est de commentarij Xuirorum, in quibus primi necentur hoc anno, qui est vrbi CCXCVII. M. Valerio Maximo, & SP. Virginia Tricostia Cos. Nam dinumeratis postmodum annis CX ad secundas pervenimus, falsos annos CCCCXII. M. Valerio Cero II, & C. Poetelio Volsolo Cos. Deinde totidem annis hoc est, CX intervallis, annis eiusdem vrbi DXXVII P. Cornelio Lentulo, & C. Licinio Vero Cos. iterum occurrunt, eregione quatuor in marmoris margine sculpti sunt, quo anno idem Commentarij factos esse volant, vi quatuor anno DCXXVII M^o. Valerio Lepide, & L. Aurelio Orciste Cos. Quamvis itidem in marmore habeatur, non tamen suo loco. Nam ex praedictis annorum supputatione facti inveniuntur anno DCCXXXVII. L. Domitio Atracurbarbo, & P. Cornelio Scipione Cos. quamquam Dio annum anticipat. Sextus scilicet Clandius fr. Cos. III & L. Vitellio, quae (inquit Suet.) anticipantur ab Augusto, nec legitima tempore resarvatos, quamvis ipse in historijs suis praeat, intermissos eos Augustum molis post diligentissime annorum ratione subdalla in ordinem redegerisse. quare vox praconis irrita est inveniuntur moe solenni ad Ludos. Septimos celebravit Domitianus anno DCCCXLI computata ratione temporum ab anno, non quo Clandius proxime, sed dum Augustus ediderat, Ex hac autem supputatione via decem circa horam ludorum ordinem, & nostram Cirenologiam quam belle omnia cum marmoribus conveniunt. Item cum libris Sybillinis, & Harat, qui praeat vnde decies per annos celebrari solitos esse. Quod si Plut. qui vult hos ludos primum anno CCXLIX factos esse, vel alios auctores aliter, atque marmora, & Commentarij

Xairorum sententiis, secutus fueris, omnia ambigua, et confusa inuenies, & modo citra annos C. modo vlti^{us} CX. falsis esse: quasi nullo certo fuerent tempore, in quem errarem incidi Policianus, dum ex varij auctorum opinionibus verum discernere auctus est. Quis enim eos laudos iustituerit, quādo ex causis, ubi, per quot dies, & quae pompa fuerint: ex pluribus auctoribus citari potest, praeterea ea hic commemorare superfluum esse arbitramur. Veturij sequentis Cos. cognomen memini Var. his verbis, Cicer legem abstinere mansuetum, à quo Veturij quāq. nobiles cognominati Caturini. Id natum à Curo. Cicum dicebat mentianam senem, quae est in malo paucis, descriptum.

- *99 Sp. TARPEIVS. MONTANCA. huius cognomina possi secundum N. sanctum addendum esse cerisco, atq. legendum, MONTAN. CAPITOLIN. hoc est Montanus Capitolinus. Nam in marmore est spatium totius laterum capax. Gellius. II. cap. XI scribit, L. Sicinium Dentatum TR. PL. fuisse Sp. Tarpeo, & A. Thermo Cos. ubi TARPEIO legendum, praeterea Thermo Minuciorum est cognomen, non nomen, Apud Dion. habetur A. Termetius. Aserius apud Cassiodorum. A. Aferius Pontialis apud Diadorum, apud Liliam & Plin. VII. cap. XXVII Aeternius. A quibusdam legitur (quod magis proba) Aeternius, eamq. esse voluit, qui legem Aeternam tulit: de qua meminit Gellius XI. cap. primo, sed ibi videtur legendum lex Aeternia, Legem Consulares, SP. Postumius, Ser. Sulpicius, A. Marcius Ahenas missi, qui Solanis leges deferberent.

COX SEX. QVINCTILIVS. SEX. F. P. N.	IN. MAG. M. B.	P. HORATIVS.	TRIGEMINVS
P. SESTIVS. Q. F. VIBL. N.	CAPITOLIN.	T. MENENIVS. T. F.	AGRIPP. N. LANATIVS
AP. CLAVDIVS. AP. F. M. N.	CRASSIN. IN. REGIL	T. GENVCIVS. L. F. L. N.	AVGVRIVS
ABDICARVNT. VT. DVODECIM. TABVLAR. LEGVM. SCRIBENDAR. CAUSA			
DECEMVIRI. CONSVLAREI. POTEST. SINE. ALIIS. MAGISTRATIBVS. CREARENTVR			
AP. CLAVDIVS. AP. F. M. N.	CRASSIN. IN. REGILL	P. SESTIVS. Q. F. VIBL. N.	CAPITOLINVS
T. GENVCIVS. L. F. L. N.	AVGVRIVS	P. POSTVMIVS. A. F. P. N.	ALBVS. REGILLEN
SP. VETVRIVS. SP. F. P. N.	CRASS. CICVRIN	SER. SVLPICIVS.	CAMERINVS
C. IVLIVS. C. F. L. N.	IVLVS	P. HORATIVS.	TRIGEMINVS
A. MANLIVS. CN. F. P. N.	VVLISO	T. ROMILIVS. T. F. T. N.	ROCVS. VATICAN
AP. CLAVDIVS. AP. F. M. N. CRASSIN. IN. REGILL. II		Q. FABIVS. M. F. K. N.	VIBVLANVS
M. CORNELIVS.	MALVGINENSIS	M. RABVLEIVS.	
L. MINVCIVS.	AVGVRIVS	K. DVILIVS.	
T. ANTONIVS.	MERENDA	Q. POETELIVS.	HEL. TRES. E. PLEBE
M. SERGIVS.		SP. OPIVVS.	CORNICEN.
AP. CLAVDIVS. AP. F. M. N. CRASSIN. IN. REGILL. II		Q. FABIVS. M. F. K. N.	VIBVLANVS. II
M. CORNELIVS.	MALVGINENSIS. II	M. RABVLEIVS	II
L. MINVCIVS.	AVGVRIVS. II	Q. POETELIVS.	II
T. ANTONIVS.	MERENDA. II	SP. OPIVVS.	CORNICEN. II
M. SERGIVS.	II	K. DVILIVS.	II
EX. S. C. ABDICARVNT. IN. EORVM. LOCVM. FACTI. SVNT. COSS.			
L. VALERIVS. P. F. P. N.	POPICOLA. POTITVS	M. HORATIVS. M. F. M. N.	BARBATVS
SP. HERMINIVS.	ESQVILINVS	T. VIRGINIVS.	COELIMONTANVS
M. GEGANIVS. M. F.	MACERINVS	C. IVLIVS. C. F. L. N.	IVLVS
T. QVINCTIVS.	CAPITOLINVS. IV	AGRIPPA. FVRIVS.	FVSVS
M. GENVCIVS	AVGVRIVS	C. CVRTIVS.	
TRIBVN. MILITVM. CONSVLAREI. POTESTATE. PRIMUM. CREARI. COEPTI.			
A. SEMPRONIVS.	ATRATINVS		
L. ATILIVS.	LONGVS	TR. MIL.	
T. CLOELIVS.	SICVLVS		
VITIO. FACTI. ABD. IN. EORVM. LOC. FACTI. SVNT. COSS.			
L. PAPIRIVS.	MVGILLANVS	L. SEMPRONIVS. A. F.	ATRATINVS

- 300 P. CARIACIUS, sic Linius, apud Diony. habetur P. HORATIUS, quod magis proba. cum hac familia sit Romana; illa vero Albaea. Hoc anno, fame, Pestilentiaq. laboratum. Ser. Cornelius Flam. Quirinalis, & C. H. ratius Pulchellus Augur, mortui sunt, item Quintilius Cos. Cui (vi ait Diony.) suffellus est SP. Furius: de quo non meminit Linius, nec in marmore suffella locus datur. De morte autem Quintilij potius in compendio, vi non scripsimus, fieri mentio, sed nulla modo cognomen veri admitteri, vi quidem perperam adieci.
- 301 P. SESTIVS, non P. Septimius, vi apud Sex. Pomp. lib. XIII. ubi de Cos. huius anni meminit. Lenatumq. cognomen adieci T. Menenius: Capitulinum vero P. Sestio, vi etiam Linius, apud quem legitur C. Menenius, vi apud Diony. & Cassiodorum, hunc quidam filium esse tradunt eius, qui anno CCLXXVI fuit Cos. fratremq. L. Menenij, qui anno CCCXIII sequitur Cai. item Agrippæ, qui sequenti anno, & ipse fuit Cos. quij. anno CCCXXXIV in marmore TR. MIL. MIL. est descriptus. A quibusdam vera hoc anno legitur L. Menenius, vi idemq. de quo diximus, cui II adjiciant. Nemo tamen erat auctor, sed coniectura à veru non longe abest. Legati Athenis reuerti sunt.
- 302 Ap. Claudius CRASSINUS, non Albus. In marmore post CRASSIN diffionem truncatum sequitur literæ per, cuius linea cum sui rella non .V. sed I esse apparet, idem CRASSIN. legendum, non Crassinus præsertim quod I ante N longiori virgula non produciatur, vi in Crassino necesse fuerit. Hæc adiectum alteram cognomen REGILLENIS, quia post CRASSIN, huius diffionis est spatium, & Suet. in Tiberia Regilanus vocat. Hic autem Appius cum procreauit, qui anno vrbis CCCXLX fuit TR. MIL. quem eundem esse censuimus, qui lib. quarta apud Liniu (errore vi puto librariorum) Xairi nepos appellatur. Quia si, vi ait, Claudius dissoluentis tribuniciam patetatem auctor, eius proavus fuit, Xairi filium, non nepotem fuisse oportuit. Nepotem vero cum de quo lib. VI. memini. Hæc autem familia duplex fuit. Patricia, &, Plebeia, ora ta ex Regilla apud Sabinorum, inde Ap. Claudio gentis principe auctore, post Reges exulitis sexto sæc. ante Romam commigravit, à patribus in patricius cooptata. Deinceps precedente tempore duodeciginta Consulatus, Dissolutus quinq. censuras septem, triumphos sex, duas ovationes adeptus est. Cum prænominibus, cuius cognominisq. varij distingueretur, Larij prænomen repudians, postquam è duobus gentilibus præditi ea, elior lauræq. radiis, alter comitatus est. ait. Suet. Annalib. etiam autem est, quod à primo Claudio Cos. vsque ad T. Cæserem bi Consulatus, etiam omisso Marcellorum, (nam de his non intelligit) in hoc Consulatum serie, vna expleto, omnes habentur. Sed Censura, Dissolutaq. vna desiderant. SER. Sulpicius, non P. vi apud Liniu. Is enim esset reor, qui anno CCXCII. fuit Cos. De his Xairis, & legibus ab eis laus meminit Gellius XVII. cap. vltimo, & XX. cap. I. Hos autem anno trecentesimo alio, quam condita Roma fuerat creatus esse prodit Linius, & Solinus. Cum autem idem Linius, & Diony. primos Cos. ab anno vrbis CCXLV. auspiciatur, illiq. velis TR. MIL. Consulatu potestate post Xairum creationem annu X fuisse esse, apparet alios annales, atq. series marmorea ostendat, secum esse. Ver. tradit extraordinaria iure Xairis, quibus imperium cum consulare esset, & Tribunos militum, qui pro Consulibus essent, item Triumviro reip. constituendæ causæ, ius consulendi Senatui habuisse.
- 303 M. Cornelius: hic frater fuit Lucij, vi Linius, & Diony. testantur. M. Rabuleius in altera, C. V. est GN. Rabuleius, et C. Antonius. Sunt qui M. Rabuleium legant, quo auctore, non adiciant. Duiliorum familia multo habuit cognomen. Poeteli mox Libonis acquisiti. Daillum, Poetelium, et Oppium à plebe fuisse asserit idè Diony.
- 304 Linius postq. in tertium annum Xairis honorem continuatum esse ostendit, subdit. Consensum de Consulibus creatum cum prouocatione M. Duilii rogationem protulit, max addit. Per interregnum deinde Cos. creati, L. Valerius, M. Horatius, qui exemplo magistratus acciperent: quibus verbis coniunctis haud magnam partem triu. anni præterisse, quo Xairi ex. S. C. se abdicarunt, ac Caus. in reliquum partem eiusdem anni creati, q. aduersus Aequos, & Sabinos feliciter pugnavisse, ex eiq. victoria hoc ipso anno triumphasse, quod et moris triumpi testantur, quam opinionem si sequimur, vrbem capiam à Gellio inueniuntur anno eiusdem vrbis CCCLXII. que opinio ab A. C. non discrepat. quod autem Semprianus TR. PL. libru IX. eiusdem Liniij dicit, Ap. Claudium tertio anno, fasces, & imperium obtinuisse, non propterea treis annos integros significat. Non tamen Tacitus, & Rufus assentiuntur, qui volunt ipsos Xairis annos duos tantum regnauisse. Rursi hæc sunt verba. Quadraginta quinq. annis Romæ Consules deservunt, sub Xairis duobus i sub tribus militum quo draginta tribus, sine magistratibus Romæ fuit annis quatuor. Quorū historiici non ita numerum adunquem exequentes non solent duos, vel treis menses, ut septem, vel alio præ anno computare, ut etiam in muneris aliorū rerum. Nem Plin. Circum Maximum triam stadiorum, Diony. triam cum dimidio fuisse prodit, cum tamen tria stadia excedat, neq. tria cum dimidio expleat. L. Valerius Cos. filius est illius Valerij, qui in Capitolio cæstra Herdonium pugnant occisus est, Putius Poplicola cognominatus. Horatium præcepit prodit Diony.

eius, qui cum Valerio Poplicola fuit Cœs. Ap. Claudius ſibi mortem conſciuit. Caueat ne quis vltim magiſtratum ſine prœuocacione creare poſſit. Duodecim Tabulæ in æs inciſæ ſunt. Cœreſſio exercitiis in Auentinum, & inde in montem Sacrum.

- 305 SP. Herminius, ſic habetur apud Liuium, apud Caſſiod. L. Herminius, & apud Diony. Lat. Herminius, cui adiectus nomen Eſquilinum huius familiz proprium. Prænomen Iulij, qui ſequitur, apud Diodorum eſt, Lupcius. Eundem eſſe opinor qui fuit Xair.
- 307 Agrippa Furius PVSVS, non Medullinus. Camillus hoc anno notus eſt. vt ex verbis Plut. coniciamus, qui ait eſſe ſuum geſum annũ ſerè notum Dictatorem V fuiſſe. In oratione autem T. quantũ ſunt hæc verba. Conſules facere veſtrorum partem eſſi Patribus videamus iniquam, patricium quoq; magiſtratum Plebi donum fieri, vidimus. Quibus verbis innuere videtur, Conſules à plebe hoc tempore creati coepiſſe, cum tamen lib. VI aſſerat L. Sextum primum de Plebe conſulem ſactum anno CCCLXXXVI. ſed aliquid hic deſſe ſuſpicio. Nam eſſi de hac re mentio illata fuerat, vt circa principium libri quarti idem Liuius commemorat, non tamen id plebem obtuſiſſe apparet.
- 308 M. GENVCIVS, non M. Minucius, vt apud Diony. C. CVRTIVS, non P. Curiatius, vt apud Liuium. Hoby. Cœs. meminit Vor. his verbis, C. Aclius & Q. Lutatius ſcribunt, cum locum, eſſe fulguratum, & ex S. C. ſcriptum eſſe, idq; factum eſſe à Curio Cœs. cui M. Genutius fuit collega, ab eoque lacum Curtium appellatum, C. Canulcius TR. PL. de conabio potrium, ac plebis rogationem promulgaui. Mentio illata vt alter Cœſus ex plebe fieri liceret. Quæ res magno contentione agitata fuit, tandem Patres Tribunorum plebis pertinatione uultu, ut lex de Conabio ſeruetur, de TR. MIL. conſulari poteſtate crearentur concedere, iſa tamen ut de Conſulibus creandis nihil moueretur. Tribum militum anno ſequenti creati diſti videntur, quod militibus pro Conſulibus imperarent. Erant etiam alij iſa appellati, quod terni tribus tribus Ramnum, Lucerum, & Tuiſcanum olim ad exercitum mitebantur. Superiores Conſulares Liuius interdum vocat.
- 309 T. CLOELIVS, non T. Cæcilius, ut apud Liuium. In vitrag. C. V. habetur, T. Cœlius: L. Sempronius frater fuit A. Sempronij, aut. Diony. Et hic Liuius vnicò anno à Diony. diſſentit, qui vult TR. MIL. anno vròis CCCX creatos eſſe. Hic vero anno ſequenti. Sed M. Geganiũ triumphus marmoribus inſcriptis oſtus anno vròis CCCX vitrag; redarguit. Verum Liuius omiſſo anno, de quo diſſam eſt, hoc tribunos in ſequentem annum transferre cogitur neceſſario: & Diony. ex anno abundanti in annum CCCXI. Vide quæ ſcripſimus ante primos Cœſules. L. Sempronij patrè eſſe arbitror. A. Sæproniũ TR. MIL. anno CCCXXXVIII. De his autem Cœs. ſuffreſſu meminit Cic. ep. Pactum, quos poſtea Cenſores fuiſſe tradit.

CCCK M.GEGANIVS. M.F.	MACER INVS. II	T. QVINCTIVS.	CAPITOLINVS. V
CENS. L. PAPIRIVS. MVGILLANVS. L. SEMPRONIUS. ATRATINVS. PR	IML. CREATILL. F. XI		
M. FRIVS. Q. F. M.N.	VIBULANVS	POSTVMVS. AEBVTIVS.	ELVA. CORNICEN
C. FVRIVS.	PACILVS	M. PAPIRIVS.	CRASSVS
PROCVLVS. GEGANIVS.	MACER INVS	L. MENENIVS.	LANATVS
T. QVINCTIVS.	CAPITOLINVS. VI	AGRIP. MENENIVS. T. F.	AGRIP. N. LANATVS
L. QVINCTIVS. L. F. L. N. CINCINNAT. II		DICT	SEDITIONIS. SEDANDAE. C
C. SERVILIUS.	AHALA	MAG. EQ	
MAM. AEMILIUS. M. F.	MAMERCINVS	TR. MIL.	
L. QVINCTIVS. L. F. L. N.	CINCINNATVS		
L. IVLIVS. VOPISCI. F.	IVLVS		
M. GEGANIVS. M. F.	MACER INVS. III	L. SERGIUS. C. F.	C. N. QVINCTIVS. IN. HOC. HONORE.
		FIDENAS. APPELLATVS. EST	
MAM. AEMILIUS.	MAMERCINVS	DICT	REL. GERVND. CAVSSA
L. QVINCTIVS. L. F. L. N. CINCINNATVS		MAG. EQ	
M. CORNELIVS.	MALVGINENSIS	L. PAPIRIVS.	CRASSVS
C. IVLIVS. C. F. L. N.	IVLVS. II	L. VIRGINIVS.	TRICOSTVS
Q. SERVILIUS. P. F. SP. N. PR	SCVSV. QVI	DICT	REL. GERVND. CAVSSA
IN. HOC. HONORE. FIDENAS. APPEL. B		MAG. EQ	
POSTVMVS. AEBVTIVS. ELVA. CORN.		M. GEGANIVS. M. F. MACER INVS.	L. E. XII
CENS. C. FVRIVS.	PACILVS	L. VRSINIVS.	TRICOSTVS. II
C. IVLIVS. C. F. L. N.	IVLVS. III	DICT	REL. GERVND. CAVSSA
MAM. AEMILIUS. M. F.	MAMERCINVS. II	MAG. EQ	
A. POSTVMIVS	TVBERTVS		

310 M. Geganus, In eius triumpho. M. F. ducitur. L. Livius III postquam contemnerant T. Quinctium Barbatum interregem creatusse Cons. superioris anni, haud ita multo post subdit. Segur annus haud dubie Cons. M. Geganio Macerino itaq. T. quinctia Capitolino gressu Cons. Quibus verbis apparet hunc, quae Capitolina solivocant, ab interrege differre, quem solo cognomine Barbatum appellat. Errant igitur, qui duos Cos. V. cognomen Barbatum adiciunt. Idem Livius ministrat hoc anno initium censurae fuisse, primoq. Censores creatos esse L. Papirium Magillanum, & L. Sempronium Atratinum, eoq. censui agendo populum suffragio praestitisse, & Censores ab re appellatos. Sex. Pompeius etiam scribit, Censores appellatos, quod rem suam quisque tantum aestimare solitus esset, quantum illi censu fissent. Var. ait Censores ditlos ad eius censuram, idem arbitrium conferretur populus. Censurae in templa auspiciari, atq. de tela nuntium esse. De Censurae initio idem Livius sic inquit. Idem hic annus Censurae initium fuit, rei a parva origine aris: quae deinde tanto incremento aucta est, ut morum, disciplinae Romanae penes eam regimen, Senatus, Equitumq. centuria, decoris, dedecorisq. discrimen sub ditione eius magistratus, publicorum locorum ius, privatorumq. locorum vigilatiae populi Romani sub nota, atq. arbitrio essent. Ortum autem initium rei est, quod in populo per multos annos incepto, neq. differri Censui poterat; neq. Consulibus, cum eos popularum bella imminerent, opera erat id negotium agere. Quod autem ait decoris, dedecorisq. & publicorum locorum ius penes Censores fuisse, apertius id declarat lib. XXIII. ubi sic inquit. Censores vacui ab operum locandorum cura, propter inopiam aerarii, ad mores bonum regendi animam aduertunt, castigandisq. vitiis, quae veluti diutinos morbos agra corpora ex se se gignunt, nota bello erant. Qui primus Censor fuisse, in principis Senatus eligi solebat, ut id Livius libro XXVII est auctor, et IX inditissis censoris, comitibus creati mox fuisse ait. Ad Censores autem spectabat Senatum legere, ex eoq. ordine Senatorem amovere, ut legatur Cellina III. cap.

III. cap. xvij. item III. cap. x. ac Sex. Pom. qui sic inquit. Præteriti Senatores quondam in opprobrium non erant, quod, ut Reges, sibi legibus, sublegebantur: quos in consilio publico habere, ita post exactis cum Consulibus quoque, & TR. MIL. consulari potestate communissimos sibi quisque Patriorum, & deinde Plebitorum legebat, donec potestas Tribunitia interuenit, qua sancitum est. ut Censores ex omni ordine optimum quemque curiam in Senatu legerent. quo factum est, ut qui præteriti essent, & loco magis, habere rentur ignominiosi. Non creabatur Censor nisi uir Consularis. Propterea Linius ait ambos Censores, qui nondum consulares fuerant, creatos esse, & Licinium Crassum, qui nec Consul, nec Prætor ante fuerat. Censorem factum, quasi dicat præter consuetudinem. Plebeius à principio Censuram obire non poterat. Sed postquam alter Consul ex plebe, sic ex eadem max. alter Censor erari caput. Ad hoc munus inquit Plut. alter Patricius, alter Plebeius deligebatur, quos Censores appellabant. Primus autem ex Plebe fuit C. Marcius Rutilius, quo fundente sancitum est, ne censoria uia uni, atque eidem annu iterum permitteretur. Censores aut. est Var.) inter se sorsionebant uter Lustrum faceret. Et prius Lustrum censebat solus patricius, deinde & Plebeius id datum est. Nam, ut scribit Florus, C. Domitius primus fuit, qui ex plebe Lustrum condidit. Erat hic magistratus ab initio quinquennalis, MAM. Aemilius deinde Dicit II. ne plus quàm annuus, ac semestris esset, legem tulit. De qua Linius IX. meminit his uerbis. Tricennium, & sex menses ultra, quàm licet Aemilia lege Censuram geram, & solus geram tamen collegam sorsione habui: quum ne indemerui quidem locum subrogari fas est. Ratio autem est, quia cum C. Iulius Censor decessisset, & in eius locum M. Cornelius suffectus esset, eodem lustro urbi à Galis capta, ea rei pestra religioni fuit, nec deinde unquam in demerui locum Censor suffectus est, & quia solus Censor esse non poterat, conlego se à Censura abdicabat, hinc Linius. Creati inquit, Censores C. Sulpicius Cornelianus, Sp. Postumius Regillanus fuit: captaq. iam res morit Postumij, quia conlegam suffecti religio erat, interpretata est. Igitur cum Sulpicius eius abdicasset se magistratu, Censures alij uirio creati, non egerunt magistratu. De Censura uide Plut. & Gellium III. cap. xx. Quod autem Censores quinto quoque anno comitijs centurijs crearentur. A sio minus affirmat his uerbis. Regendis moribus ciuitatis Censores quinto quoque anno creati plebeian, hi prorsus ciues notant, ut qui Senator esset, eiceretur Senatu. qui Eques Romanus, eque publicum perderet. qui Plebeius, in Censuram tabulas referretur, & aerario fieret: ac per hoc non esset in eadem centuria sua: sed ad hoc effecti ciuis tantummodo, ut pro capite suo tributum nomine ara penderet. Idem completo quinquennio urbem Lustrabant, & suauitaurilia sacrificia de sue, uae et tauro faciebant. Eorum notam successores plerumq. solue bant. Cum autem dicit quinto quoq. anno Censores creati solentur, et Censura effecti annui et semestris, existimandum est, quod Censores hoc tempore omnia munera obibant, quæ ad se pertinere uidebantur. deinde magistratu obibant, reliquis tempore usque ad quinquennium nulli fuisse Censores, quorum seueritatem Populus R. o. ingit formidaret. Quinquennio expleto, alij Censores cum eodem imperio, iure, & onere creatione eor in menses XV III. ut superiores, si autem uirio essent creati, abdicabant, & si uirio decessisset aliter similiter, nouij creati anno sequenti uel secundo post, intra tempus legitimam censum agebant, concedebat: Lustrum. Virgine autem necessitate ante quinquennium quandoque creabantur, quod innuit Linius VI. ubi sic inquit. Censoribus quoque eguit annus, maxime propter incertam finem artis alieni. hi tamen nisi completo quinquennio Lustrum condere non poterant. quidam super hac re quedam commemorat, partim falsa, partim ita obfcuræ, ut quid dicat, nescias, improprieq. duos Censores, ut duos Consules, conlegum uocat, Dionys. ab anno CXXCIII ad hunc. & Sex. Pom. à Consulatu Valerij, & Manij ad annum XV. Lustrum non esse factum tradunt. Quod & alij temporibus aliqua de causa prorogatum esse animaduertimus, ut ipse Linius ait, Lustrum conditum serius, quia per provincias dimiserant Censores, ita ut non semper quinto quoque anni condere.

313 M. Fabius arbitratu hunc Quinti filium Consul anno CXXCIII, nepotemq. Marci Consuli anno CCLXX. ac Cestonij prætoris. Anno sequenti apud Diiodorum habetur, Q. Furius Rufus, M. Popilius Crassus, & huic proximo, T. Menenius, Nos utrobique Lium & Cessiodorum secuti sumus. Proclo Gegano Cos. infamis annui seditionibus, ac fuit, quia multi ex plebe spe fragmenti amissa, postquam ut cruciarentur tras bendo animam, capiti bus obvolatis se in Tiberim præcipitauerant. L. Manlius Angustinus præfectus anno na creatus est.

314 L. Quinctius Dicit II. hic post annos XX. iterum Dictator est dictus, aue. Nepos de illustribus uiris, sed si nos Linius Decemuiris tertio anno abdicasse, & in alterum locum Consulibus creati, post annos XIX. ipsum Quintum filium Dicit II. immeniam. SP. Maelius à C. Seruilio AHALA, non Axilla, ut quidam edot. (nom Linius, & Cic. II. ad Att. Abalam uocat) cretus est. de quo Val. V. sic meminit. Abala cum Magister Equum

SP. Malium regnum effrenatum occidisset, custodiam libertatis civium exilio sua pœna pependit. Et sequens, libra. Eadem, inquit, quæ Cessum SP. Malium consimili exitu patria multavit. Coniunctas autem eundem esse, qui anno CCCXXVI. fuit Cos. Et alteram ob eo, qui anno CCCXXXIII. fuit TR. MIL. cui eos nomen inditum est Axilla, ut ab hoc Abala diffiret. Qui cum à Diodoro Strabone appelleretur, potest videri filius C. Serulij, qui anno CCLXXV. in marmorum fragmento Strabon, Abala descriptus est. Sed ad ætatem, æquissimum non hoc anno, quo Abala Malium interfecit, ex agro ad Dissatorem venotum esse, sed eo qui fuit Diss. primam contra Cie. qui in Cæciliæ sic inquit. L. Quintus Cincinnatus, in agro aranti nunciatum est eum Dissatorem esse solium, cuius Dissatoris iussu Magister Equitum Serulius Abala SP. Malium regnum effrenatum Et occupantem, interemit. L. Minucius bonæ aurato extra portam Trigeminam donatus est.

315 MAM. Aemilius. Mamerus, inquit Sex. Pom. prænomen est Oscum, ab eo quod ij Martem Mamerem appellant. In viroque C. V. legitur, Q. Aemilius, sed perperam, hic externo prænomine usus videtur, quod cum ipsius cognomine affinitatem haberet. Patrem arbitramur eius Aemilij, qui anno CCCXLVIII. fuit TR. MIL. Iulium verò eius, qui anno CCLII.

316 L. Sergius Fidenas, bello, inquit Livius, credo, quod deinde gessit. Deinde, intellige, postquam consulatum inijt. Præi iugiter Sergij familia cognomen non habuit, idem aut ex opinione illorum auctorum, qui ante se fuere, tradidisse, A. Cornelium Cessum TR. MIL. Spolia optima Iovi missi, quam deinde reprobare videtur duobus rationibus. Prima est, quod spolia optima ea sola ducuntur, quæ dux duci detrahit. duxq; is est cuius auspicio bellum geritur. Altera quod titulus ipse spolijs inscriptus ostendit, Cos. Cessum cum T. Quintilio penno, septimo (in lege NONO) post demum anno, ea retulisse. Rem deinde in dubium vocat, offerens eo anno pulcritudine, Et frugum inopia nullam bellum ita clarum fuisse: innuit: cum potius Magistrum Equitum anno CCCXXVI. spolia ipsa tulisse. Quam opinionem sequitur Val. III. ubi inquit. A. Romulo proximus Cornelius Cessus eidem deo spolia consecravit, cum Magister equitum ducem Fidenatum in aciem congressus interemisset. Verum si erat Magister Equitum; aut Tribunus militum, non fuit, sed Dissatoris auspicijs militabat. Neque de illorum viris, Cætera Fidenates, inquit, æquissimum Cincinnatus Dissator missus Magistram Equitum habuit Cornelium Cessum, qui Lærentio Tolamium ducem sua manu interfecit: de ea spolia optima Iovi Pheretrio secundus ab Romulo consecravit. Sed Cessus sub Dissatore MAM. Aemilio Magistro Equitum fuit anno Urbis CCCXXVII. non sub Cincinnato. At contra Livij opinionem Ver. ait, optima spolia esse, etiam si manipularis miles detraheret, dummodo duci bellum detraheret. Potuit igitur Cessus Magister Equitum Dissatoris auspicijs bellum gerere, spolia optima referre, præsertim sine triumpho pompa. Cornelium, qui sequitur Cos. Decemviri filium esse opinor.

318 Q. Serulius PRISCUS, FIDENAS, non Serulius, is est, qui anno CCCXXV. fuit Dissator II. Consolium meminit Livius. hi videri publicam in Campo Martio probaverunt, ibiq; primam census populi actus est. Ab hoc Læstro XII. ab multis annos nullos Censores nominat; Et tamen in marmore anno CCLLI. habetur Læstrum XVI. oportet igitur fateri inter hæc duo, alia tria fuisse, quorum vnum habetur anno CCCXXV. in fragmenta eiusdem marmaris, ibi enim alterius Censoris L. Papirij extitit nomen. Igitur inter primum, Et secundum vnum, Et inter hoc, Et tertium alterum inferendum est: sed quibus omnis incertum habemus, licet quadam coniectura nunc vnum in annum CCCXL. coniecerimus.

319 Diodorus M. Mæmum, Q. Sulpicius Prætextatus, Ser. Cornelium Cessum hoc anno Tribunos militum prodit. Licinius verò Macer Cons. superiores refellens esse vult, At Vulturnus Ancili, Et Q. Tabero M. Munium, et Q. Sulpiciam Cons. edunt. Ex hac discrepanti editione Livius non ulla hunc annum, sed amittit quæ opinio sui sequenda, innuit Licinij opinionem, quam etiam nos sequimur, probabilior esse. Item alibi de varijs opinionibus prorsum, qui annales, Et historiis scripsere conquirent, sic ait. Tanti erroris implicat temporis, aliter apud alios ordinatis magistratibus: nec qui Consules, secundum quendam; nec quod quæque vnum nescimus, in tanta venustate, non verum modo, sed etiam auctorum digerere possis. Quod si Livio, qui licet sua ætate multi ad hæc annales, fuisse commentarij extiterent, tamen in percurrenda veritate aliquando anceps, interdum etiam in errorum lapsus est, venia est danda: quanto magis ij, qui magistratuum Romanorum scriptis hoc tempore subiecerunt, quæ illi oēs desiderantur, quibus super sunt imperfecti, mutili, ac depravati reperiuntur, si non nunquam in aliquem inciderint errorem, vel non omnia ad veritatem sunt exequi. Quibus maximo fastidio ac labore ex infinitis auctoribus omnia, ut ita dicam, expiscari necesse est. Censura, quæ erat quinquagennalis, hoc anno annuo, Et senectutis facta est.

CCXX M. FABIVS. Q. F. M. N.	VIBULANVS		
M. FOSLIVS.	FLACCINATOR	TR. M. L.	
L. SERGIVS. C. F. C. N.	FIDENAS		
L. PINARIVS.	MAMERCVS		
L. FVRIVS.	MEDVLLINVS	TR. M. L.	
SP. POSTVMIVS.	ALBVS. REGILLENS		
T. QVINCTIVS. L. F. L. N. PENN. CINCINNAT	CN. IVLIVS.	MENTO	
A. POSTVMIVS.	TVBERTVS	DICT	
L. IVLIVS. VOPISCI. F.	IVLVS	MAG. EQ	REI. GERVND. CAVSSA
L. PAPIRIVS.	CRASSVS. II	L. IVLIVS. VOPISCI. F.	IVLVS
L. SERGIVS. C. F. C. N.	FIDENAS. II	HOSTVS. LVCRETIVS.	TRICIPITINVS
A. CORNELIVS.	COSSVS	T. QVINCTIVS. L. F. CINCINNAT. PENNVS. II	
C. SERVILIVS. Q. F. C. N.	AHALA	L. PAPIRIVS.	MVGILLANVS. II
T. QVINCTIVS. L. F. PENNVS. CINCINNAT	M. POSTVMIVS.	ALBVS. REGILLENSIS	TR. M. L.
C. FVRIVS.	PACILLVS	A. CORNELIVS.	COSSVS
MAM. AIMILIVS. M. F. MAMERCINVS. III		DICT	
A. CORNELIVS.	COSSVS	MAG. EQ	REI. GERVND. CAVSSA
A. SEMPRONIUS. L. F. A. N.	ATRATINVS	L. HORATIVS.	BARBATVS
L. QVINCTIVS. L. F.	CINCINNATVS. II	L. FVRIVS.	MEDVLLINVS. II
AP. CLAVDIVS. AP. F. AP. N. CRASSINVS	SP. NAVTIVS. SP. F.		RVTILVS
L. SERGIVS. C. F. C. N.	FIDENAS. II	SEX. IVLIVS.	IVLVS
CENS.			L. F. XII

310 M. FOSLIVS, non M. Follus, nam aliorum L. in S mutatur more prisco: exemplum habet in A. C. anno CDXXXV. Cum Linius Fabio, & Sergio cognomen iam notum adiceret, huius vero Follus omiserit, non solum hoc, sed etiam anno CDXXXIX illud ignorasse existimandum est. Fabius Cos. fuit anno CCCXI, & Sergius CCGXVI.

321 L. Furius, hoc, & anno CCCXXIX apud Lium habetur L. Furius. anno vero CCCXXXIII, Sex, Furius, ubi in A. C. adicitur III. cuius de nullo alio Medullino hactenus fuerit mentio, fieri oportet eundem esse Furius, ac ubi: Lucium esse legendum. Cum Linius, & Diadorus vocet Pinarium Mamercinum pro eo Mamercinum quidem substituit, sed temere, praeteritum quod hoc tempore Acmiliorum, non Pinariarum erat cognomen. De Rasi cognomine huius Pinario ab ipso adiecto, dici potest, quod de Barbati cognomine dictum est supra.

322 Cn. Iulius, sic habetur in plerisque Lini codicibus, etiam Vaticanis. in quibusdam vero, C. Iulius, ut apud Diadorum, & Cassiodorum, sed verisimilius est librarium omisisse N, quod addidisse. A. Postumius TVB E R T V S, non Torquatus, ut apud Gellium XVII, cap. ultimo. Nam Torquati cognomen T. Manlius in singulari pugna contra Gallum acquisivit, cui cum caput praecidisset torquem detraxit, subij: posuit in collum, & ex eo facto Torquatus cognominatus est. Opinionem autem illorum qui tradunt, hunc Postumium filium suum, quod contra suum edictum pugnavisset, securi percussisse, refellit Linius, argumento quod imperia severa Manliana, non Postumiana dicuntur, quodque imperio cognomen Manlius inditum sit, ac quod Postumius nulla tristis nota insignitus fuerit. Val. autem. II. cap. eodem huius severitatis exemplum ab utroque aditum prodit, ut idem Gellius primo cap. XIII. Qui IX cap. XIII id Manly factum esse bello latino tradit. XVII vero cap. ultimo Postumii bello Fidenatum, sed perperam. Linius enim cum Aequi, & Volscis bellum tunc fuisse ait. Hic admonendus est lector, quod in eo tractatu, quem de praeonomine, nomine, & cognomine confesimus, citatur Varro's locus, qui cum esset depravatus, perperamque distinctus, scripsimus, tertium genus, ubi

legendum est, Terentium genus. Nam per tria genera illud nomen declinavit. Aedes Apollinis à Cn. Julio ab eo seute conlega sine sorte dedicata est. Tribuni Plebis minantur Consulibus in Senatu audientes sunt, eos in Carcerem ducti iussuros.

- 324 Hostas Lucretius. Huius prænominis hosti exemplum habetur in. A. C. anno C C C X X X V I, huiusmodi P. LVCRETIVS. HOSTI. F. hostas, ut scribit Macrobius, uocabatur qui in hostesio procreatus erat. vel, ut Val. ait, qui apud Ispitem natus erat. Hostium prænomen habuit Lucretius Tricipitinus conlega L. Sergij, inquit Valerius in Epit.
- 325 A. Cornelius Cassas, hic est qui anno sequenti fuit TR. MIL. Sunt qui uelint hunc spolia optima Ioui referrentem triumphasse in hoc consulatu, a: cum nemo id aperte dicat, sed omnes spolia optima ipsi Ioui consecrassse, apparet nullum triumphum egisse, præsertim quod non legitur: cum concessum ex Senatus decreto, aut iussu populi, neq; argumentis triumphalibus indutam, militibus sequentibus urbem ingressam, potuit enim, ut diximus, uel miles manipularis spolia ipsa dedecare, absq; triumpho. Neq; Pluarcæo fidem adhibendam esse censeo, qui in Romuli aita uale quadregis urbem introisse. Cui ab antiquis dicebantur natura rugosi corporis homines, à similitudine uermium ligno editorum, qui Cusi appellantur, aue. Sex. Pom. ¶ Anno sequenti legendam C. Seruilius AHALA, ut in omnibus codicibus Livij, Valerij, & Cassiodori. Is uidetur, qui supra fuit Magister equitum, non ille, qui anno C C G X X X I I I I fuit Tribunus militum, qui in. A. C. uas catas C. Seruilius Q. F. C. N. AXIDA. Hic, de quo nunc agimus, à Diodoro Strabonem nominatur, nec sine causa, nam hæc familia Strulli & Ahala cognomento ipsa est. Exemplum exist in marmore Anno C C L X X V.
- 327 C. Furius. in altero. C. V. habetur, M. Furius, perperam tamen. Nam is uidetur, qui anno C C C X I I fuit Cui. & Cens. C C C X V I I I Cognomento Pacilus; quod nunc triquem notam à Livio omittitur. A. Cornelius Tertius, inquit idem Livius, ab Consulatu annus Tribunum cum militum Consulati potestate habebet, intellige duobus extremis computatis. ¶ A. Sempronius, qui sequitur, in viroq. C. V. cognominatur Tubarius. L. Furio Medullino adijciendum II. Is est, ut diximus, qui anno C C G X X I fuit Tribunus militum primum. Arratius descriptus est in marmore anno C C G X X X V I I.
- 329 Ap. Claudius. CRASSININ, non Crassas. Hic fuit Xairi filius, aut. Livius III. Crassi autem cognomen proprium est Rutiliorum, Quinciliorum, Liciniorum, & Papiriorum, ideo aliqui pro Ap. Claudio, C. Popinium Crassum posuere. SP. Nautius, in viroq. C. V. habetur. SP. Nautius, que lectio, si uera esset, tolleretur dubium quod aritur hæc ratio, quod in. A. C. anno C C C X L I X Sp. Nautio adijcitur I I I, & tamen ab hoc anno ad illum quater Tribunus militum inuenitur. Ideo aut legendum, Sp. Nautius; aut certe dicendum duos SP. Nautios fuisse, ex quibus uter fuerit Tribunus militum I I I, primus, aut secundus, dubium sane uidetur. Animaduertendum tamen est, aut in prænominis errorem fuisse. Censores, qui fuerint, non constet. Sed uide que diximus anno C C G X V I I I.

CCCXXX.C.SEMPRONIUS.A.F.A.N.	ATRATINVS	Q.FABIVS.Q.F.M.N.	VIRVLANVS
Q.ANTONIUS.	MERENDA	L.MANLIVS	CAPITOLINVS
L.PAPIRIVS.	MVGILLAN	L.SER.VILIVS.	STRVCTVS
L.QVINCTIVS.T.F.CAPITOLIN.	BARBATVS	N.FABIVS.Q.F.M.N.	VIRVLANVS
T.QVINCTIVS.L.F.PENN.CINCINNATVS.II	M.MANLIVS.	CAPITOLINVS	ATRATINVS.II
L.FVRIVS.	MEDVLLINVS.III	A.SEMPRONIUS.L.F.A.N.	ATRATINVS.II
AGRIP.MENENIVS.T.F.AGRIPP.N.LANATVS	SP.NAVTIVS.SP.F.SP.N.	RVTILVS	AXILLA
P.LVCRETIVS.HOSTI.F.	TRICIPITINVS	C.SER.VILIVS.Q.F.C.N.	
M.PAPIRIVS.	MVGILLANVS		
C.SER.VILIVS.Q.F.C.N.	AXILLA.II	TR.MIL	
L.SER.GIVS.C.F.C.N.	FIDENAS.III		
Q.SER.VILIVS.P.F.SP.N.PR	ISCVS.FIDENAS.II	DICT	
C.	Q.F.C.N.	MAG.EQ	RE.GERVND.CAVSSA
CENSL.PAPIRIVS.M.F.	CRASSVS		L.F.XIII
P.LVCRETIVS.HOSTI.F.	TRICIPITINVS.II	L.SER.VILIVS.	STRVCTVS.II
AGRIPP.MENENIVS.T.F.AGRIP.N.LANAT.II	SP.VETVRIVS.		CRASSVS
A.SEMPRONIUS.L.F.A.N.ATRATINVS.III	M.PAPIRIVS.	MVGILLANVS.II	
Q.FABIVS.Q.F.M.N.	VIRVLANVS	SP.NAVTIVS.SP.F.SP.N.	RVTILVS.II
P.CORNELIVS.	COSSVS	N.FABIVS.Q.F.M.N.	VIRVLANVS
C.VALERIVS.L.F.VOLVSI.N.POTIT.VOL	..QVINCTIVS.	CINCINNATVS	
Q.FABIVS.Q.F.M.N.	VIRVLANVS.II	CN.CORNELIVS.	COSSVS.
P.POSTVMIVS.A.F.A.N.ALBIN.REGILLEN	L.VALERIVS.L.F.P.N.	POTITVS	

- 330 Q. FABIVS, non Q. Caelius, ut apud Val. III. cap. II. De Cenforum familia per multos annos mentio non habetur. V. Linius anno sequenti ex quatuor Tribunis militum, nomina tantum trium edat: ideo adijciendus est, L. SERVILIUS STRVCTVS, cui infra anno CCCXXVI apponitur II.
- 331 T. Quintilius CAPITOLIN. BARBATVS. Sic legendum, filium esse Capitolini ait Linius, qui anno CCCXIII fuit Cos. VI. idq. addit ne intelligas de Quintilio Cincinnato. N. FABIVS, non C. neq. M. Fabius, ut in utroq. C. V. Quod praenomen depraussisse videntur ij. qui ignorabant N. Numerium significare, atq. alij C. praeposuisse, alij vera N. in M. commutasse, existimantes pro hoc illud perperam substitutum. Hic omnium Fabiorum primus praenomen Numerij appellatus, filius eius fuit, qui ad Cremeram omnibus alij celsus solus superstit, cuius anno CCCXXVIII fuit Tribunus militum, Medullina vero III. A. Sempronius C. Sempronij patreulem fuisse, tradit Linius, apud quem C. Servilius, qui sequitur, desubditur, & perperam legitur SP. Nauius Rubius, non RVTILVS legendum est. Agrippa fuit Cos. anno CCCXIII.
- 332 C. SERVILIVS.Q.F.C.N. sic habetur in marmore, est igitur isti, & superiori duo fuit Tribunus militum primusq. Linius tradit fuisse Q. Servilij Prisci filium, quo Dictatore Fidena capta fuerat, quem apinonem resellunt. A. C. in quibus, ut diximus, C. Servilius Q. F. C. N. vocatur, non P. N. ut operuerat, si fuisset Prisci Dictatoris filius, quodammodo ipse asserit, ex quo sequitur, quod Tiscus nō a filio Dictator, neq. filius a dictatore Magister egisset, sed nescio quomodo ipse C. Servilius hoc anno duobus magistratibus fuisset, non in eodem marmore sequitur C. Q. F. C. N. AXILLA. MAG. BQ. egeratq. ij. qui eisdem annis in ordinem discessit, nomen, & numerum emisisse videtur, antequam Mag. Eq. fuerit C. Servilius Abula II. id quod etiam idem Linius

in dabium vocet. L. Papirius Cens. In marmore debetur littera significans nomen patris, sed ita est corrupta, ut ne fiat Marcius, an Manius significet, sed Manii potius significare crediderim, etiam esse, qui anno CCCXXXIII fuit Coss. II. Neque enim idem est, qui anno CCCXXXI fuit TR. MIL. quia L. F. diceretur, non M. F. ut est in marmore. Huic Censeri quidam adijciunt conlegem P. Postumum A. F. A. N. Albinum, Regillensem. puto aliqua coniectura absurda, praeterim quod nondum fuit Cos. aut TR. MIL. ¶ Anno sequenti legendum, L. SERVILIUS, ut in utroq. C. V. non C. Servilius, ut in alijs, item SP. VETURIVS, ut apud Diodorum, non SP. Rutilius, ¶ Q. Fabius, qui sequitur, librariorum incuria apud eundem Livium omissus est, idq. ex eo constat, quod anno CCCXXXIX ei adijciunt iterum.

- 338 N. FABIVS, non M. Fabius, ut apud Livium, etiam in utroq. C. V. Is est qui anno CCCXLVI fuit Tribunus militum II. C. Valerius Potius, adde, VOLVSVS. Nam ex A. C. conjicimus eum esse, qui anno CCCXLIII fuit Consul, & Tribunus militum anno CCCXLVI, item CCCXLIX. Vide an Cuccinatius idē sit, qui supra, adijciendusq. III. aut eius filius eodem praenominē, quo pater Tunc, vel quo aus Lucius. Quidam vocat P. Cornelium A. F. M. N. eumq. esse putat, qui mox erit Diss. Sed hic dicitur, M. F. L. N. Et qui eo dem anno fuit TR. MIL. A. F. M. N. quae praenomina falso adscribitur huic, & Dissatori.

- 339 P. Postumus, non M. Postumius. Apud Diodorum habetur, C. Cornelius, TI. Postumus, k. Fabius, C. Valerius, quae praenomina a lectione liviana discrepant. Nos Livium maiori gravitate auctorem secuti sumus, et A. C. in quibus est Q. FABIVS, P. POSTVMIVS. Hic ab exercitu suo lapidibus occisus est. In alio C. V. hoc, & anno CCCXLIII, item anno CCCXLVII, & CCCLII habetur C. Cornelius, & anno sequenti A. Cornelius, ut si is, qui anno CCCXXV fuit Cos. quod si admittimus, huic adijciendum erit iterum. Videndum autem an hoc rectius legendum sit, M. Cornelius, ut est apud Diodorum, & Cessiodorum. ¶ Cens. A. Lustro XIII ad XVI quod habetur in A. C. vnum hoc est XV, quoniam inferendum est in hunc annum, aut in aliquem trium, qui sequuntur. Nam postea, usq. ad M. Postumium Censorem, nullam iterum Lustrum factum esse ex eisdem A. C. clare apparet. Nos Censuram alteram sequentis anni Ap. Claudium esse opinamur, ea ratione, quam de huius familiae Censuris alibi diximus, neque tamen pro certo id asserimus.

CCCXL M. CORNELIVS.

COSSVS

L. FVRIVS. L. F. SP. N.

MEDVLLINVS

CENS. AP. GLAVDIVS. AP. F. AP. N. CRASSINVS.

N.

Q. FABIVS. M. F. Q. N.

AMEVSTVS

C. FVRIVS.

L. F. XV

M. PAPIRIVS.

MVGILLANVS

C. NAVTIVS.

PACILVS

M. ADMILIVS. MAM. F. M. N. MAMERCINVS

C. VALERIVS. L. F. VOL. N. POTITVS. VOLVSVS

CN. CORNELIVS.

COSSVS

L. FVRIVS. L. F. SP. N.

MEDVLLINVS. II

C. IVLIVS. L. F. VOPISCI. N.

IVLVS

P. CORNELIVS. A. F. M. N.

COSSVS

TR. MIL.

C. SERVILIUS. P. F. Q. N.

AHALA

P. CORNELIVS. M. F. L. N. RVTILVS. COSSVS

DICT

C. SERVILIUS. P. F. Q. N.

AHALA

MAG. EQ

REL. GERVNDAE. CAVSSA

C. VALERIVS. L. F. VOL. N. POTITVS. VOLVSVS. II

C. SERVILIUS. P. F. Q. N.

AHALA. ITR. MIL

L. FVRIVS. L. F. SP. N.

MEDVLLINVS

N. FABIVS. Q. F. M. N.

VIBULANVS. II

P. CORNELIVS. M. F. L. N. RVTILVS. COSSVS

L. VALERIVS. L. F. P. N.

POTITVS. ITR. MIL

CN. CORNELIVS.

COSSVS

N. FABIVS. M. F. Q. N.

AMEVSTVS

C. IVLIVS. L. F. VOPISCI. N.

IVLVS. II

M. AIMILIVS. MAM. F. M. N. MAMERCINVS

T. QVINCTIVS. T. F.

CAPITOLIN. BARB

L. FVRIVS. L. F. SP. N.

MEDVLLINVS. II TR. MIL

Q. QVINCTIVS.

CINCINNATVS

A. MANLIVS. A. F. CN. N. VVLSO. CAPITOLIN

P. CORNELIVS.

MALVGINENSIS

SP. NAVTIVS. SP. F. SP. N.

RVTILVS. III

CN. CORNELIVS.

COSSVS. II

C. VALERIVS. L. F. VOL. N. POTITVS. VOLVS. III TR. MIL

K. FABIVS. M. F. Q. N.

AMEVSTVS

M. SERGIUS. L. F. L. N.

FIDENAS

CCCL M'. AIMILIVS. MAM. F. M. N. MAMERCIN. IIM.	M. FVRIVS.	FVSVS
AP. CLAVDIVS. AP. F. AP. N. CRASSINIVS	L. IVLIVS.	IVLVS. TR. M. I
M. QVINCTILIVS.	VARVS	L. VALERIVS. L. F. P. N. POTIVS. III
CENS. M. FVRIVS. L. F. CAMILLVS. M. POSTVMIVS. A. F. A. N. ALBIVS. REGILLEN. S. L. F. XVI		
C. SERVILIVS. P. F. Q. N.	AHALA. III	Q. SVLPICIVS. SER. F. SER. N. CAMERIN. CORNV
Q. SERVILIVS. Q. F. P. N.	PRISC. F. IDENAS	A. MANLIVS. A. F. CN. N. VVLSO. CAPITOL. II. TR. M. I
L. VIRGINIVS.	TRICOSTVS	M'. SERGIVS. L. F. L. N. FIDENAS. II
L. VALERIVS. L. F. P. N.	POTIVS. III	L. IVLIVS. L. F. VOPISCL. N. IVLVS
M. FVRIVS. L. F.	CAMILLVS	M'. AIMILIVS. MAM. F. M. N. MAMERCIN. III. TR. M. I
CN. CORNELIVS.	COSSVS. II	K. FABIVS. M. F. Q. N. AMBVSTVS. II
P. MANLIVS.	CAPITOLINVS	P. MAELIVS. SP. F. CN. CAPITOLINVS
L. TITINIVS.		SP. FVRIVS. L. F. SP. N. MEDVLLINVS. TR. M. I
P. LICINIVS.	CALVVS. PRIMVS. E. PL.	L. PVBLILIVS. L. F. VOLER. N. PHILO. VVLSOVS
M. POPINIVS.	RACILLVS	L. ATILIVS. K. F. K. N. LONGVS
CN. GENVCIVS.	AVGVRIIVS	M. VETVRIVS. TI. F. SP. N. CRASS. CL. CVRIN. TR. M. I
C. DVILIVS.		VOLERO. PVBLILIVS. P. F. VOLER. N. PHILO
L. VALERIVS. L. F. P. N.	POTIVS. V	L. FVRIVS. L. F. SP. N. MEDVLLINVS. III
M. VALERIVS.	MAXIMVS	M. FVRIVS. L. F. CAMILLVS. II. TR. M. I
Q. SERVILIVS. Q. F. P. N.	PRISC. F. IDENAS. II	Q. SVLPICIVS. SER. F. SER. N. CAMERIN. CORNV. II
L. IVLIVS. L. F. VOPISCL. N.	IVLVS. II	L. FVRIVS. L. F. SP. N. MEDVLLINVS. IV
L. SERGIVS.	FIDENAS	A. POSTVMIVS. ALBIVS. REGILLEN. TR. M. I
P. CORNELIVS.	MALVGINENSIS. II	A. MANLIVS. A. F. CN. N. VVLSO. CAPITOL. II
CENS.		L. F. XVII
P. LICINIVS. P. F.	CALVVS	L. TITINIVS. II
P. MAELIVS. SP. F. CN.	CAPITOLIN. II	L. ATILIVS. K. F. K. N. LONGVS. II. TR. M. I
CN. GENVCIVS. AVGVRIIN. ILIN. PROEL. OC. B		P. MAENIVS.
M. FVRIVS. L. F.	CAMILLVS	DICT. REI. GERVND. CAVSSA
P. CORNELIVS.	SCIPIO	MAG. EQ.
P. CORNELIVS.	COSSVS	P. CORNELIVS. SCIPIO
M. VALERIVS.	MAXIMVS. II	K. FABIVS. M. F. Q. N. AMBVSTVS. III. TR. M. I
L. FVRIVS. L. F. SP. N.	MEDVLLINVS. V	Q. SERVILIVS. Q. F. P. N. PRISC. F. IDENAS. III
M. FVRIVS. L. F.	CAMILLVS. III	L. FVRIVS. L. F. SP. N. MEDVLLINVS. VI
C. AIMILIVS.	MAMERCINVS	L. VALERIVS. POPLICOLA. TR. M. I
SP. POSTVMIVS.	ALBIVS. REGILLEN. S.	P. CORNELIVS. II

342 M. PAPIRIVS, non M. Papyrius. est enim latinum nomen, quod graecam litteram non admittit, ut testatur Terentius Maturus ita.
Y, quem memorant, vocibus aene est latinis. Max. subdit:
Nihil Aufonij opas est y sonare dixi,
Et q̄tra supremum, nisi graecia verba cogen.
Ideo in monumentis antiquis legimus, Agupium, Itharicum, Sullam, lacrymas; & sic antiquos, ut latina nomen

na, prononciasse, arbitramur. Huius Papirii cognomen est Mogillanus, qui anno CCCXXXV fuit Tribunus militum, non Atratinus, ut apud Livium.

- 346 N. FABIVS, non Cn. Fabius, aut C. Fabius, ut in altero. C. V. necq. M. Fabius, ut in altero, eodem errore, quem diximus, anno CCCXXXII. C. Serullius AHALA, non Hela II. Hanc refectum esse ait Linius: et ceteri creati, qui eo donare funtuli erant, quod est falsum: quia L. Furius Medullinus in. A. C. non adiecitur II.
- 348 M'. AIMILIVS, MAMERCINVS, non M. Aemilius Mamercus, is est, qui anno CCCL, & CCCLI fuit tribus militum, ubi adiecitur III. Ac syllabam antiqui consuetudine per As scribebant: ut Aulaj, Mafai, anc. Sex. Pam. L. Furius, Medullinus II, non III. Hoc anno sex tribuni militum creati cepti sunt, cum antea modo tres, modo quatuor tantum crearentur. Quod aut Linius anno CCCV dicit sex creati licuisse, cum ducesq. namq. sint creati, intelligendum ab initio ita decretum fuisse, T. quincium eum esse reor, qui anno CCCXXXII fuit Cos.
- 349 K. FABIVS, non C. Fabius, ut in vtroq. C. V. Librarij videntur pro K: scripsisse C, decepti fortasse, quod prius in quibusdam nominibus istidem indifferenter videbantur, ut, Karissimus, Kajibus, Kajsar. Huius litteras eandem viam habere scribit Terentianus Maurus, his versibus,
K perspicuum est littera quod vacare possit,
Et q. similia namq. eadem aut in vtroq. est.
Quid qui locus est primus inde exaritur C,
Quasq. cepti libet iungere voces.
Fabius autem is est, qui anno CCCLII adiecitur II, M'. Sergius, non M. Sergius: In vtroq. C. V. habetur M. nulus Sergius, ubi syllaba, li, vacat.
- 350 M'. Aemilius. Ap. Claudius, sic in omnibus Livij codicibus. qui P. Claudium legunt, ea coniectura mouentur, quod in marmore anno CDIII legitur, AP. Claudius, P. F. Sed non sequitur hunc illius esse patrem, potius enim pro creati ex alio P. Claudio, qui nullum gesserit magistratum. Idem autem eum Claudium, qui anno CCCXCI fuit Dist. quoniam: à Gelio IX Ap. Claudius dicitur, eundem esse, qui anno CDIII. fuit Cos. Alij, ut Cic. in Catone, hunc P. Claudium, Dist. vero Ap. Claudium nominant, tanquam sine fratre, super hac re exatissimas litteras communis omnibus erit, Pro. M. Furio Fusio perperam apud Livium legitur, M. Postumius, sine cognomine. Linius tradit hoc anno offio Tribunos militum, qui naquam antea creati esse: cum tamen ex A. C. sex tantum fuisse constet. Sed Censoris inter tribunos connumerasse animadvertimus, qui non hoc, ut quidem perperam edidit sed sequenti anno lastrum condidisse significat virgula in marmore delatella inter ipsos tribunos & Censores. In istidem autem annulis animadvertimus Tribunos militum creandorum eam fuisse consuetudinem, ut tres, vel quatuor, aut ad summum sex crearentur.
- 351 Cens. M. Furius, M. Postumius, Hi in Livio recte possent inseri post, insequens annus, hoc modo. Insequens annus M. Furius Camillus, M. Postumius Albinus Censores habuit, Tribunos vero militum C. Serullium Ahala, & qui sequuntur. Hanc Censuram meminit Val. his verbis. Camillus, & Postumius Censores era poena non ne cas, qui ad senectutem celibes pervenerant, in ætatem deferre iusserunt: iterum puniri dignos, si quo modo de tam iusta constitutione queri sunt ausi. Camillum Censuram corripisse ante alias magistratus tradit Plat. Ergo is non est, qui Gallos urbe expulsi. quoniam: Lucij filium esse legimus in numis antiquo hoc exemplo. FOVRIO L. F. ROMA. FIL. Camillus, inquit Sex. Pom. appellatur puer ingenuus, qui locus in templo ministrat. Vide Macrobius. Postumum ex prænomine patris, & aut apparet fratrem eius, qui anno CCCXXXIX fuit Tribus militum. Virginis Linius non adiecit cognomen, sed cum hoc familia Caelionum, Rutili, Tractoffi, cognomen adeptus sit, non sit verisimile hoc cognomine caruisse. P. Anno sequenti urbi CCCLII legendum K. FABIVS, non C. Fabius. Cessum eum esse arbitramur, qui anno CCCXLVII, fuit Tribunus militum, & Lucium filium eius, qui anno CCCXIX fuit Cos. III.
- 353 SP. FVRIVS, non Sex. Furius, necq. L. Furius, nam spatium, quod est in marmore, non capit Sex. Foris, & vltra littera maius est quam sit, L. Furius, legendum igitur SP. Furius, ut sit superioris Lucij frater, prænomineq. qui. Apud Livium habetur Lucius, tanquam ille sit, qui anno CCCXLVIII fuit Tribunus militum II. et cum in eodem marmore non adiecitur III. Alterum ab eo esse constat. P. MAELIVS, non A. Maclius, ut in altero C. V. in quo legitur etiam, P. Manilius, sed si Licinio excepti annos pariter sunt, ut tradit idem Linius, & Manilia familia fuit plebeia, videtur legendum P. Maelius, ut in alijs codicibus. quoniam, apud Diodorum pro P. Manlio habetur SP. Maenius, qui etiam ipse fuit Plebeius. Sed in nem vtriusq. verbis periculum est iudicare. L. PV. BILIVS PHILO, non L. Popilius Vulsus. In. A. C. invenitur Pobilis, et Pobilis cognomen Philo, iterum

Papilius, & Publicius, ille Laenas, hic Malleolus cognominatus. est etiam Paetilius, & Penilus, Spurinus hic, ille Libo. Quae nomina confunduntur ab ijs, qui eorum cognomina ignorant.

354 M. VICTORIUS GRASS, CICVRIN. duo sunt cognomina, sed in A. C. desit positum. Nomen Publii apud Livium desideratur, cuius praenomen fuit Valerio, ut est in utroque. C. V. & in marmore ante nomen Publii apparet loca cui bonus praenominis capax. In codicibus vaticanis legitur, L. Titinius, C. Dullius, L. Atilius, M. Poppinus. M. Genucius, cui apponitur cognomen Angurini, quod fuit in familia Genuciop, ut testatur idem Livius, cum tra dat anno superiori annos TR. MIL. fuisse patricios, praeter Calvum, hoc vero plebeios, excepto Venerio, appa ret etiam familiam Publitorum duplicem fuisse, ut Titini, qui superiori anno inter patricios, hoc vero, inter plebeios commemoratur, sed perperam, quia cognomen Longus est Atiliorum, non Titiniorum, & in eade moro locus caput L. A. TILIVS, non TITINIVS. Idem Livius cum dicit lectissimum hoc anno primum factum, disjunctis ab ijs, qui trahant, P. Valerium Ges. id fecisse Latus secularibus, quos post exatios reges anno primo instituit. ¶ Anno sequenti in C. V. Camillo adjuvatur II.

356 L. Sergius. Hic, ut consilia, fuit filius eius, qui anno CCCXXXV Tributus nullum fuit. A. Manlius, non recte in utroque C. V. A. Manlius dicitur. Arbitrorum cum esse, qui Vulsio Caputinus cognomina tus est. Malugiensis II adjuvendum. Oraculi responsum de aqua illa, qua superiori anno in altitudinem insolentem creverat. Ex quo coniectum est hoc tributum vitio creatum esse, qui circa finem anni (ut ex rebus ge stis conicere licet) abdicarunt. Nam si circa principium abdicassent, non recte id temporis, quod praecessit, praeto anno computaretur, & ideo tunc annorum ratio turbaret. Qui superiores Censores anno CCCL pos nunt: & ab ea ad hoc lustrum spatium quinquennale esse dicunt, in utroque errant. Quia lustrum factum est, ut diximus, anno sequenti: a quo ad hanc quinquenarius est spatium. Quod si superiori anno factum esse ues lis, sex annorum ipsam lustrum inuenies.

357 CN. Genucius. in altero. C. V. habetur T. Genucius, tanquam alter ab eo de quo superius: ubi si loco P. Menly legis P. Maenium, hic adde ille II. Nam idem Livius ait hoc omnes Tributus, praeter Calvum, patula ente tributum gestisse. Adiceret loquendi modum ipsius Livij. Postquam dixit Calvum Tributum creatum, subdit, Omissis de nece ex collegio eiusdem anni refecti apparatus, quo verbo innuit non omnes refectis esse. ¶ Anno sequenti legendum K. P. A. B. I. V. S. not. G. Fabius, adjuvendum; III, non iterum, ut apud eundem Livium. Ambo Cornely apud Diodorum Cefu cognominantur, unusq; praenomine Publius, & alter Servius. Sed in eo libra ut errores deprehendantur, ut patet Livium, quod illam, sequendum esse existimem, praeterferam quod in utroque codice vaticano, uterque Publius nominatur.

359 P. Cornelius, ut sit ex duobus superioribus Cornelijs quoniam incertum est, tamen adjuvandum est II, quia omnino est ipsorum alter. Sed si anno CCCLXIII est alter ab hoc, adde similiter II, si idem appone III. Crediderim potius de Scipione, qui fuit Mag. Eq. quoniam de Cisso intelligendum. ¶ De Cisso, sequenti anni Li nias sic inquit, Annam post quintum decimum creati Cui. L. Lucretius Flavius, & Ser. Sulpicius Camerinus, intellige ex ea anno, quo Ca. Cornelius Cissus, & L. Furius Ciss. fuerit.

CCXL. L. VCRETIVS.

L. VALERIVS.

CENS. L. PAPIRVS.

L. VCRETIVS.

M. AIMILIVS.

AGRIPPA. FVRIVS.

SER. CORNELIVS. M. F.

Q. SVLPICIVS.

SERVILIVS. Q. F. P. N. PRISC. FIDENAS. IIII

M. FVRIVS. L. F.

L. VALERIVS.

FLAVVS SER. SVLPICIVS.

POTITVS M. MANLIVS.

CVRSOR. C. IVLIVS.

FLAVVS

MAMERCINVS

FVSVS

MALVGINENSIS

LONGVS

CAMILLVS. II

POTITVS.

IN. MAG. MORTVVS. EST. IN. EIVS. L. F. E.

M. CORNELIVS MALVGINENSIS.

FLAVVS SER. SVLPICIVS. CAMERINVS.

L. FVRIVS. L. F. SP. N. MEDVLLINVS. VII TR. MIL

C. AIMILIVS. MAMERCINVS. II

Q. F. FABIVS. M. F. Q. N. AMBVSTVS

K. FABIVS. M. F. Q. N. AMBVSTVS. IV TR. MIL

N. FABIVS. M. F. Q. N. AMBVSTVS. II

DICT REI. GERVND. CAVSSA

MAG. EQ.

L. ADILIVS.	MAMERCINVS	L. POSTVMIVS.	REGILLENIS ALBINVS
L. VALERIVS.	POPILICOLA. II	L. VIRGINIVS.	TRICOSTVS TR. MIL
P. CORNELIVS.		A. MANLIVS.	CAPITOLINVS.
M. FVRIVS. L. F.	CAMILLVS. III	DICT	
C. SERVILIVS.	AHALA	MAGEQ	RE. GERVND. CAVSSA
T. QVINCTIVS.	CINCINNATVS	Q. SERVILIVS. Q. F. N. PRISC. FIDENAS. V	
L. IVLIVS.	IVLVS	L. AQUILIVS.	CORVVS TR. MIL
L. LVCRETIVS.	TRICIPITINVS	SER. SVLPICIVS.	RVFVS
L. PAPIRIVS.	CVRSOR	CN. SERGIVS.	FIDENAS
L. AIMILIVS.	MAMERCINVS. II	C. LICINIVS.	STOLO TR. MIL
L. MENENIVS.	LANATVS	L. VALERIVS.	POPILICOLA. II
M. FVRIVS. L. F.	CAMILLVS. IV	SER. CORNELIVS. M. F. MALVGINENSIS. II	
Q. SERVILIVS. Q. F. N. PRISC. FIDENAS. VI		L. QVINCTIVS.	CINCINNATVS TR. MIL
L. HORATIVS.	PVLVILLVS	P. VALERIVS. L. F. L. N. POTIT. POPILICOLA	
A. MANLIVS. A. F. A. N.	CAPITOLINVS. II	P. CORNELIVS.	
T. QVINCTIVS.	CAPITOLINVS	L. QVINCTIVS.	CAPITOLINVS. TR. MIL
L. PAPIRIVS.	CVRSOR. II	CN. SERGIVS.	FIDENAS. II
A. CORNELIVS.	COSSVS	DICT	
T. QVINCTIVS.	CAPITOLINVS	MAGEQ	SEDDIT. SEDAND. ET. R. G. C.
SER. CORNELIVS. M. F.	MALVGINENSIS. III	P. VALERIVS. L. F. L. N. POTITVS. POPILICOLA. II	
M. FVRIVS. L. F.	CAMILLVS. VI	SER. SVLPICIVS.	RVFVS. II TR. MIL
C. PAPIRIVS.	CRASSVS	T. QVINCTIVS.	CINCINNATVS. II

361 M. Manlius hic, ut Livius VI. testatur, fratres habuit Titum, & Aulum; Huncq; Manlium hoc anno nondum Capitolinum appellatum. Sed. A. C. ipsius opinionem reserunt, in quibus Capitolini cognomen in Manliorum familia superioribus annis sepe habetur. Quare hoc cognomen illi inditum existimandum, quod in Capis solo habuisset, nisi in ipsa aere prope Iovem Capitolinum. L. Valerius, vide an sit filius eius, qui quingies fuit TR. MIL. C. Iulius Censor decessit, in eius locum M. Cornelius successit. Quae rei postea religio fuit, quia eo lustro Roma capta est, sic Livius. hoc idem tradit libro nono. Dionys. autem scribit anno tertio ante urbem captam Lustrum secundum a populo Romano factum esse. Vbi quid sibi vellet, non intelligo, cum ait Lustrum secundum, cum hoc nomen sui Lustri XIX. nisi forte vellet Populum Romanum, non Censores, Lustrum bis condidisse? Quis rei tamen nec exemplum, nec noster exiat. Idem Valerium Potitum, non Poplicolum vocat. Bellum Vulsinense. Aedes Iunonis Regiae dedicata est. Quia Iuliorum familiae series ex frequentibus praenominibus Cei, & Lucij subobscura videbatur, nos additis patris, & ani praenominibus interiecta, ni forte lor, adeo facilem effecerimus, ut alia declaratione indigere non videatur.

364 C. Iulius. L. F.	Iulus	Cos.
371 C. Iulius. L. F.	Iulus II	Cos.
380 Vopiscus. Iulius; L. F.	IVLVS	Cos.
392 C. IVLIVS. C. F. L. N.	Iulus	Xuir
396 C. Iulius. C. F. L. N.	Iulus	Cos.
398 L. Iulius Vopiscus. F. L. N.	Iulus	Tr. Mil.
398 C. Iulius. C. F. L. N.	Iulus. II.	Cos.

329	C. Iulius. C. F. L. N.	Iulius III.	Cen.
322	L. Iulius Vopifci F. L. N.	Iulius	Mag. Eq.
323	L. Iulius Vopifci F. L. N.	Iulius	Cen.
329	Sex. Iulius	Iulius	tr. mil.
348	C. Iulius L. F. VOPISCIN.	IVLVS	TR. MIL.
348	C. Iulius L. F. Vopifci N.	IVLVS II.	TR. MIL.
350	L. IVLIVS. C. F.	IVLVS.	TR. MIL.
352	L. IVLIVS. L. F. VOPISCIN.	IVLVS	TR. MIL.
356	L. Iulius L. F. Vopifci N.	Iulius II.	tr. mil.
361	C. Iulius L. F. Vopifci N.	Iulius	Cen.

Sextus autem & Locus anno CCCL. Tribuni militum, cuius fuerint filij incertum est, niſi forte hic illius fuerit filius, cui Cay. qui anno CCCXIX. ſuit Cen. III.

361 L. LUCRETION & Ser. Sulpicium eſſeſdem eſſe, qui biennio ante Conſules ſuer, verſimilius eſt exiſtimare, quàm illum Tricipitem ſuum Conſulis anno CCCXXXIII. & hunc eſſe Ser. Sulpicium præteſtatum. hic enim non hoc anno, ſed CCCXXI ſuit TR. Mil. primum. Idæ ignorat, ſi qui Rufum à Præteſtato neſci diſſerere, perperamque huc Rufum alterum cognomen apponit. Nam, ut alibi diximus, ubi quis nouum cognomen ſibi acquiſiuerat, relicto hereditario eo vivebat, ut Poplicola, Potius, quorum cognomen prius fuerat Voluſas. Quandoque tamen differentie cauſa poſteri vtrique vivebant, ut Potius Voluſas, Potius Poplicola, vel ut oſtenderent ex quibus locis eſſent oriundi, ut Albus, Regiſenſis. Sed cum hic Sulpicius Præteſtati cognomen ſibi peperiffeſt, & Rufus hereditarium abſtineret, non erat opus eidem Præteſtati adſcribere, ſuiſqueſmedi errores & alibi ſæpe feciſſe cum innocens.

363 SER. CORNELIVS, non P. Sernilius, ut apud Liuium. Nam cognomen Malaginenſis, quod in mareſſe appoſet, Corneliarum familia proprium eſſe inuenitur. eſt & illa ratio, quod anno CCCXXXIII. Malagius nonſi Cornelio in eodem mareſſe adſcribitur VII. & niſi ab hoc caperetur VI tantum TR. Mil. inueniret, Q. Sernilius, Q. SVLPICIVS, non P. Sulpicius. Nam apud Macrobium Sat. primo, cap. xvij. & Liuium ſexto, ac Gellium quinto cap. xvij. atque in vtroque C. V. habetur, Q. Sulpicius. Horum collegas treſtis Fabiſſuiſſe, idem Liuius commemorat, qui prius legatos ad Grillos miſſi eſſe, teſtatur, his verbis. Legati tres M. Fabij Ambuſti filij miſſi, qui S. P. Q. R. nomine agerent cum Gallis, ne à quibus nullum iniuriarum accepiſſent, ſuſciti populi Romani, atque amicos oppugnarent. Ex his max vnum Q. Fabium nominat, Alij duobus conſularibus, quia ſupra iam fecerat mentionem, non adſcribit prænomen. Nos ex A. C. conieciſſimus, vni Numerio, alteri verb Cæſari fuiſſe prænomen. Ilius exemplum habetur anno CCCXLVII. huiſmodi. N. FABIVS. M. P. Q. N. AMBVSTVS. Huius vero anno CCCLII hoc ſollicit. K. FABIVS. M. P. Q. N. AMBVSTVS. Eſt etiam huius filij exemplum anno CCCLXXII, quo probetur K. Fabium Marci filium eſſe. Errant igitur qui Marci nepotes eos dunt, & pro N. Fabio, C. Fabium ſubſtituunt. Sed animaduertendum Liuium addidiſſe, M. Fabij Ambuſti filij, quia eodem tempore erant Quintus, & Numerius, Q. Fabij Vibulani filij. His autem Tribuni Militum Urbem à Gallis fuiſſe captam plerique omnes conſentiunt. Sed vnicui exemplum Verrij Flacci contenti erimus. Is quæſio de verborum ſignificatione ſic inquit. Urbe à Gallis Scenibus recuperata, L. Atilius in Senatu verba fecit, Q. Sulpicium TR. Mil. ad Alium aduerſus Gallos pugnaturum rem diuinam diuina cæſa græcia poſtulare idu ſciſſe, tum exercitum populi Romani occidit occiſum, & poſt diem eorundem eius diei Urbem, præter Cepiſtorum, captam eſſe. Verum de anno, quo ſuit capta, non commemorat. Nam Fabius Pictor ab anno Urbis capte ad primum Cen. è Plebe duos & vigin annos ſuppotaſt. Eius verba ſunt hæc. Quapropter tam primum ex Plebe alter Cen. ſeſtus eſt, duo, & vicieſimo anno poſtquam Romanis Galli ceperunt. Quod ſi poſt hunc annum initium fecit, anno CCCLXXV omiſſiſt, quo Cæmilium fuiſſe Dictatorem ſine Conſulibus infra dicetur, vero erit Fabij ſuppotaſti, & cum noſtro conueniet, Diony. autem tradit anno primo oliaue & nangeſime olympiadis raptamur à Gallis fuiſſent, ab eoque ad primum Conſules annos eſſe CXX. quod verum eſt conueniet tribus annis, quos deſiderari apud Liuium diximus. Idem Diony. infra ſic inquit. In quibusdam quidem annis, his inuenio, annis tercio ante Urbem captam, Luſtram ſecundam à Populo Romano fuiſſam, cui aſcripſiſt, tam aſcripſiſt & alij idem tempus, L. Volentio Potius, & T. Manlio Caputinus Cen. poſt exiſtimant. Regum anno cenſuram decimo nono urbe à Gallicam inuafionem, quam ſecundo anno eius luſtri fuiſſe, inueni. eorum & vigin annis expleti appareret. que verba, Fabij opinionem comprobare videntur.

tar. Camillus vero in concione, quam habuit post urbem liberatam, ait cum annum esse trecentissimum & sexagesimum quintum Urbis capie. hoc est quod ait Diony. anno primo olivae et nonagesimo olympiadis. Sed potius orationem habuisse circa principium anni CCCLXV, & superiori anno Urbem esse capiam. Luitius ipse commemorat priori die, quam caperetur: senes invenimus agmen in Capitolium profectum cum mendasse virtuti coram fortissimum Urbis, per trecentos & sexagesimo annos omnibus bellis victis. Plur. annu no inquit, trecentesimo et sexagesimo, ac paulo plus ab Urbe condita Roma à Gallis capta est: Plin. XXXIII. cap. 1. scribit anno CCCLXIII. capiam esse. et Cassius Hemina annum sequentem esse Urbis conditae CCCLXIII. vi. auct. est Macrobius, cuius verba sequenti anno citamus. Quamobrem ex istis, tamq; varijs auctorit opinionibus, quae in primis sequenda sit, nescimus. Conjecturas tamen, eos qui anno Urbis CCCLXIII. capiam esse voluit, annum unum amittere, qui vera sequenti, duas. Ita ut probabilius sit opinio eorum, qui anno CCCLXIII. capiam esse tradunt. At quoniam Luitius hoc anno morte optimi Historici originem belli Gallici commemorat, deinde bellicae assiduae morisq; militum ac Ducum, claudiani quidem in Gallos esse debacchatum, propterea quòd tradit, ipsos frugum & vini dulcedine exetatos per abrupta montium in Italiam transivisse. Et quendam alia viusmodi. eaq; non ut ipsi putant, odio commotus sit, sed ex prisca anna libus deproptis. Indicio enim est, quod ubi laudandi sunt, egregie laudat. Nam quae laus maior esse possit, quàm iugari Gallos esse gentem banduq; religionis negligentem? Reprehendunt deinde ipsum Luitium quod quandoque inter se repugnantia dicat. Quae crimina, si loca posuisset, ac respectu digna viderentur, fas estime dilatare possemus. Sed cum perscrutemur ipsos amittere, quae aliqua ratione forsitan reprehendere potuissent, criminariq; quae non intelligant, ac torpore tuiare, cum de ipso Luitio tanquam de eximio Historico nunc loquatur, nunc vero tanquam de homine mendaci obliuio. Et ignauo non est quòd istius responsa deamus. Hoc tamen dicam, si vi aliam, minus est, si mentitur, si repugnantia dicit, cur narrandi breuitatem obijciat quomodo eximius Historicus esse possit? Non vident quàm impudenter inuoluntarium crimen, quod Luitio insolenter obijciunt. Eninvero, ut verum sciat, magis ipsi in Luitium, quàm Luitium in Gallos, debacchati esse mihi videntur. Qui si in ipsi, quae scripturam, tam diligentem adhibuissent, quam in rimando singula verba Luitii, non discendi, sed et aluendi causa posuisset, deprehendunt, non tot loca deprauiosum, neque in tot errores incidissent, quæ, licet inuenies, si illarum scripta diligenter exanimis nare, & cum ipsi, quae nos scripsimus conferre, non grauior. Sed ad rem redeamus. P. M. Furia Camillus Dissoluit iterum. hic in hoc donore, Gallis interfectis, Urbem in pristina libertatem restituit, in eaq; quinque, qui migrandi Veios constitum inierant, sua oratione reuocant, ac demot exstis vi breui temore pare inuoluerent, effecit. Ideo secundus, ut ait Plin. Romae conditor habitus est. Propterea in titulo ipsius, quem anno CCCL. citamus, est, ROMA. FILIA. Huius dissoluturae meminisse Gellius xvij. cap. ij. Et quia Luitius scribit Senatui non esse possunt ipsum Camillum, nisi circumfesso anno, dissolutura se abdicare, nonnulli subiungunt rursus ipsum Dissoluit, suo Cons. Sed mea iudicio non recte sentint. quia circumfesso anno res fertur ad Tribunos, non ad Camillum, qui videns amplius non esse apud Dissoluit, etsi tempus legitimum sua Dissolutura non praeciperet, iam se abdicare cupiebat. Sed Senatus precatu est eum, ut per totum annum hoc esset usque ad K. Quintiles (nuncio die Tribunos inijse ex Luitio facile est conijcere, & Camillum post menses septem, vel paulo plus, Dissoluit, creatum) eam continuare vellet, & una cum Tribuni iocum Luitii hac verba. Caminus in insequenti annum Tribunos debere: quarum in magistratu capia Urbis esset, non placuit. res ad interregnum redire. Quod si Camillus anno sequenti Remp. totum administrasset, ad ipsam spectauisset comitiu habere, non ad Tribunos, qui iam diu magistratu abierant. Et infra idem Luitius postquam Urbis instauranda desiderium memorauit, subdit. Intraque annum noua Urbis stetit. quod si Camillum Dissoluitorem sine Tribuni militum fuisse velis, erunt anni duo, ut apparet ex Tribuni militum, quos subiungit. qui autem hunc annum sine Cons. adijciunt, mouentur ea ratione, quod suppositio sequentium annorum cum memorata serie non responderet: parum animaduertentes, non hic, sed anno CCCLXXXV inferendum esse, ut ostendimus.

364 L. Postumius. apud Macrobius Sat. libro primo cap. xvij. legitur, A. Postumius, cui verba sunt haec. Gell. anales libro XV. et Cassius Hemina Historiarum libro secundo referunt, anno ab Urbe condita trecento simo sexagesimo tertio à Tribuni militum Virginiu, Manlio, Cornelio, A. Postumio collegijs eorum in Senatus uoluntatem quid esset, propter quod uotes inter paucos annos male esset adfusa Resp. & ex praecipto Patrum

Patrum. L. Aquinius Crassus in Senatum venire iussus, reliquum requirendum gratia dixisse. Quod Salpistrum Tribunum militum ad Aliam adversum Gallos pugnatum rem divinam, dimittendi gratia fecisse postea idas agnoscit. Hæc verba citantur, quod admodum lectorem, Menium & collegas non fuisse Tribunos militum anno CCCLXIII, sed sequenti, & quod Metellus in numero annorum, quibus Romulum regnasse scribit, hos auctores servitus videtur. C. Serrillius Mag. Eq. vide an hic filius eius, qui anno CCCLII fuit TR. Mil. III. Q. Fabius Ambullus mortuus est. P. Aulus sequenti Urbis CCCLXV Capitolium saxo quadrato extructum est.

- 166 C. LICINIUS. L. MENENIUS, sic legenda in censu, non Licinius Menenius, abque prænomine. Quenquam quidam Licinium Menem prænomen esse infulse edam, parum animadvertentes historicos nuda nomina in serdum commemorare, præsertim ubi de illis cum suis prænominibus, & cognominibus facta est mentio. Sequitur etiam quod ex C. Licinio, quique Tribuni iuniorum reliqui erant, qui numerus nusquam in his A. C. invenitur. præsertim nos non L. Licinium sed C. Licinium addimus, quem idem L. Licinius Tribunum militum infra prodit, qui non magis alibi, quàm hic, locum habere posse videtur. in cuius locum, qui C. Cornelium reponunt, transferunt ipsum Licinium ad annum CCCLXXV, & in locum L. Menenii substituant, qui cum in censibus L. Liciniorum, etiam Vancinorum, illi illi apponatur, non ausim ego, nisi certo auctore, eum eximere. alioquin ratione temporis, quo fuit Dictator, horum opinione sequas fuissem. sed veròque Stolonem cum vato. Dieforti autem, quo auctore quique Tribuni Militum ipsum Cornelium quidam ad dant, in nominibus ad Livio valde discrepat, illius enim hæc sunt. L. Pappius, L. Menenius, C. Cornelius, C. Serrillius, Q. Fabius, A. Valerius. ex quibus apparet alios annales, atque Livium, servum esse. Sed cur potius Cornelius, quàm Fabius hic adiciendus sit, rationem non video. Cn. Sergius in C. V. habetur M. Sergius, fuisse pro M. Sergio. quidam his Tribuni subdit Cens, qui L. F. XVIII. Dnabius, ut inquit, certissimus, atque firmissimus coniectura, se id probaturum profutur. quod multis rationibus abscondas falsitas esse probaremus, nisi Sex. Pom. verba id facere vidissem. qui libro XVIII scribit, Post Urbem ad Gallus eruptionem temerarius quoddam tributum conlatum esse, quod proximo XV annis censu alius non fuerat, ut bello Punico secundo Valerio Lavino, & M. Claudio Marcello Con. quod S. P. Q. R. autem, quod iubet, in æratum demitteret. Ex quo apparet ab anno CCCLX ad annum CCCLXXV, quo Prisen & Siculus Censores fuerunt, neque censum ultum, neque Lustrum conditum esse, huiusque cum suis coniectura valde hallucinari. Sed advertendum quod coniectura, quæ ad rei veritatem prece accedunt, debentur versatiles, non firmissime, & certissime, ut hic ait, nam si rem certum facerent, iam coniectura non essent. Ardes Martus Gallico bello vota dedicate est.

- 168 T. Quinctius. Plurim Camillo Dictatorem fuisse ait, non Mag. Eq. Non videtur is, qui hoc anno fuit Tribunus militum, quoniam lege nundum lata duobus magistratibus eodem tempore fungi poterat. & forte circa finem anni Mag. Eq. est dictus videndum tamen an in prænomine, vel cognomine sit error. M. Manlius omnium primus popularis factus est, seditionemque excitavit exolevit plebem ære ulcens.

- 169 M. Furius Camillus Tribunus militum V. non VI. Ser. Cornelius, C. Papirius, in codice Diiodori habetur M. Cornelius, L. Pappius, Ser. Salpistrus, T. Quinctius, reliqui duo desiderantur. item duo dñ anno sequenti, videlicet, Lucretius & Trebonius. Extat autem cognomen Crispus, veri adiciendum sit, dubium est. M. Manlius dies illi dicta, Aulus, & Titus fratres in eius iudicio ne vellem quidem mutare. Dummetus è Capitolio deiecit, unde ille mortuo nota sunt, una publica. quod cum domus eius fuisset, ubi posita aderat, & officina Manlicæ, latam ad populum, ne quis ex ea familia in Capitolio habitaret, gens filicia altera, ne quis ex ea familia Manlius vocaretur, quod etiam Sex. Pompeius testatur. & ut est apud Gelium, Herodes Atticus his verbis. Audio antiqui Romanorum prænomina Patriciorum quædam a dem mole de Repub. meritorium, & ob eam causam capere denotantem, censuisse, ne cui eiusdem generis patricio inderetur, ut vocabula quoque eorum deforme, atque de mortuo cum ipsis viderentur: Nepos de illatibus viris scribit, Gentilitatem Manij iurasse, ne quis postea Capitolinus vocaretur. quod est saltem, qui in A. C. etiam, post mortem Manij, hoc cognomen frequenter habetur in ea familia, ut diximus. Item Sex. Pom. ait, ipsum Manlium fuisse necatum: cui adscriptum idem Nepos. Varronem autem præter opus nomen sequitur, nem Val. & Gellius XVII. cap. ultimo, atque hunc esse annum septimum post Urbem recuperatam.

CCCLXX L. VALERIVS.	POPPLICOLA. IV	A. MANLIVS. A. F. A. N. CAPITOLINVS. III
SER. SVLPICIVS.	RVFVS. III	LLVCRETIVS. TRICIPITINVS. I TR. M/L
L. AIMILIVS.	MAMERCINVS. III	MTREBONIVS. FLAVVS
SP. PAPIRIVS	CRASSVS	L. PAPIRIVS CRASSVS
SER. CORNELIVS. M. F. MALVGINENSIS. IV		Q. SERVILIVS. Q. F. Q. N. PRISC. FIDENAS. TR. M/L
SER. SVLPICIVS. M. F. PRAETEXTATVS	L. AIMILIVS.	MAMERCINVS. IV
M. FVRIVS. L. F.	CAMILLVS. VI	A. POSTVMIVS. ALBINVS. REGILLENIS
L. POSTVMIVS. REGILLENIS. ALBINVS. II		L. FVRIVS. SP. F. L. N. MEDVLLINVS. TR. M/L
LLVCRETIVS	TRICIPITINVS. III	M. FABIVS. K. F. M. N. AMBVSTVS
L. VALERIVS.	POPPLICOLA. V	P. VALERIVS. L. F. L. N. POTIT. POPPLICOLA. III
CN. SERGIVS.	FIDENAS. III	L. MENENIVS LANATVS. II TR. M/L
SP. PAPIRIVS	CVRSOR	SER. CORNELIVS. M. F. MALVGINENSIS. V
T. QVINCTIVS.	CINCINNATVS	DICT. REL. GERVND. CAVSSA.
A. SEMPRONIVS	ATRATINVS	MAG. EQ.
CENS. C. SVLPICIVS.	CAMERIN. ABD.	SP. POSTVMIVS. REGILLEN. IN. M. M. B.
P. MANLIVS. A. F. A. N.	CAPITOLINVS	CSEXILIVS.
L. IVLIVS.	IVLVS	L. ANTISTIVS. HELTRES. E. PLEBE. TR. M/L
C. MANLIVS.	CAPITOLINVS	M. ALBINVS
SP. FVRIVS.	MEDVLLINVS	Q. SERVILIVS. Q. F. Q. N. PRISC. FIDEN. II
L. MENENIVS.	LANATVS. III	P. CLOELIVS. SICVLVS. TR. M/L
M. HORATIVS.	PVLVILLVS	L. GEGANIVS. MACERINVS
CENS. SP. SERVILIVS	PRISCVS. Q. CLOELIVS.	SICVLVS. L. F. XIX
L. AIMILIVS.	MAMERCINVS. V	P. VALERIVS. L. F. L. N. POTIT. POPPLICOLA. IV
C. VETVRIVS. CRASS.	CICVRINVS	SER. SVLPICIVS. M. F. PRAETEXT. II TR. M/L
L. QVINCTIVS.	CINCINNATVS. I	C. QVINCTIVS. CINCINNATVS
C. LICINIVS. C. F. P. N.	CALVVS	
L. SEXTIVS. SEX. F. N. N. SEXTIN. LATERANVS		TR. PL. SINE. CVRVLIB. MAG.
C. LICINIVS. C. F. P. N.	CVLVVS. II	TR. PL. SINE. CVR. MAG.
L. SEXTIVS. SEX. F. N. N. SEXTIN. LATERAN. II		
C. LICINIVS. C. F. P. N.	CALVVS. III	TR. PL. SINE. CVR. MAG.
L. SEXTIVS. SEX. F. N. N. SEXTIN. LATERAN. III		
CCCXCC. LICINIVS. C. E. N. N.	CALVVS. IV	TR. PL. SINE. CVR. MAG.
L. SEXTIVS. SEX. F. N. N. SEXTIN. LATERAN. IV		
C. LICINIVS. C. F. P. N.	CALVVS. V	TR. PL. SINE. CVR. MAG.
L. SEXTIVS. SEX. F. N. N. SEXTIN. LATERAN. V		
IOVEM. IMPERATOREM. QVI. PRAENESTE. IN. CAPITOLIVM. ACTVS. EST		
T. QVINCTIVS. CINCINNATVS. QVI. FVIT. DICT. DEDICAVIT		
L. FVRIVS. SP. F. L. N.	MEDVLLINVS. I	P. VALERIVS. L. F. L. N. POTIT. POPPLICOLA. V
C. VALERIVS	POTITVS	SER. SVLPICIVS. M. F. PRAETEXTAT. III TR. M/L
A. MANLIVS. A. F. A. N.	CAPITOLINVS	SER. CORNELIVS. M. F. MALVGINENSIS. VI

Dictatorum, & Censorum.

35

Q.SERVILIUS.Q.F.Q.N.PR[ISC].IDENAS.III	M.CORNELIUS	MALVGINENSIS	
Q.QVINCTIVS.	CINCINNATVS	C.VETVRIVS.	CRASS.CICVR[INVS].II TR.
A.CORNELIUS.	COSSVS	M.FABIVS.K.F.M.N.	AMBVSIVS.II
L.QVINCTIVS.	CAPITOL[IN]	SP.SERVILIUS.C.F.C.N	STRVCTVS
SER.CORNELIUS.M.F.MALVGINENSIS.VII		L.PAPIRIVS.SP.F.C.N.	CRASSVS TR.M.
SER.SVLPICIUS.M.F. PR[AE]TEXTAT.III		L.VETVRIVS.L.F.SP.N.CRASSVS.CICVR[INVS]	
M.FVRIVS.L.F.	CAMILLVS.III	DICT	REI.GERVND[AE].CAVSSA
L.AIMILIVS.L.F.	MAMERCINVS	MAG.EQ	
OB.EDICTVM.IN.M[IL]ITES.EX.S.C.AB DICARVNT.		IN.EORVN.LOCVM.FACTI SVNT	
P.MANIVS.A.F.A.N. CAPITOL[INVS]	DICT	SEDITIONIS.SEDAND[AE].ET.R.G.C	
C.LICINIUS.STOLO. PR[INVS].E.PLEBE.	MAG.EQ		
A.CORNELIUS.	COSSVS.III	L.VETVRIVS.L.F.SP.N.CRASSVS.CICVR[INVS].II	
M.CORNELIUS.	MALVGINENSIS.II	P.VALERIVS.L.F.L.N.POTITIVS.POPLICOLA.VI	TR.MIL
M.GEGANIVS.	MACERINVS	P.MANIVS.A.F.A.N. CAPITOL[INVS].II	
M.FVRIVS.L.F.	CAMILLVS.V	DICT	REI.GERVND[AE].CAVSSA
T.QVINCTIVS.PENN.CINCINNATVS.CAPITOL[INVS].MAG.EQ			
CONSVLES.E.PLEBE.PR[INVS].MVM.CREAR[ET].COLPTI			
L.AIMILIVS	MAMERCINVS	L.SEXTIVS.SEX.F.N.N. SEXT[IN].LATERAN	
		PR[INVS].E.PLEBE	
CENS.L.POSTVMIVS.	REGILL[ENSIS].ALB[INVS].C.SVLPICIUS.M.F.Q.N	PETICVS	
L.GENVCIUS.M.F.CN.N. AVENTINENSIS	Q.SERVILIUS.Q.F.Q.N	AHALA	
C.SVLPICIUS.M.F.Q.N.	PETICVS	C.LICINIUS.C.F.P.N.	CALVVS

871 SP. Papirio Cressi cognomen adiectum, quia ex A. C. 'animadvertimus patrem' esse Lucij, qui anno CCCLXXXV fuit Tribunus militum. Q. Servilius, cui L. vici non adieci numerum, filium eius intelligis mus, cui TR. MIL. supra VI apposit. SER. SVLPICIUS, vt in C. V. non C. Sulpicius, is enim est, qui in eisdem annalibus anno CCCLXXXIV. habetur Tribunus militum, nam aliter III. inveniretur. Medula linus, qui sequitur, in A. C. Censor habetur anno CCCXC: & Fabius TR. MIL. II. anno CCCLXXXIII.

872 P. Papirius. SP. PAPIRIVS legendum arbitramur, vt si pater eius, qui anno CDXXII fuit Cens. Censorum cum vnus mortuus esset, alterq; se abdicasset, quidam tradit in eorum locum alius scilicet esse, hoc est sufficitus esse. quod est saluum: qui, vt diximus, id religiosum erat. Ideo Livius aut alior, hoc est novos Censores, creatos esse. qui, quod vicio creati erant, non gesserunt magistratum. ex quo apparet Lustrum non esse saluum, quod, vt diximus, Sex. Pomp. testatur, affirmans annis quindecim post Urbem capiam, censum non esse altum: vbi intelligendum est ab eo Lustrum, quod fuit capta. Signum Iouis Præfeste adde- flum à Dictatore in Capitolio collocatum est.

874 L. IULIVS, non C. Iulius. M. ALBINVS, non M. Albinus, vt apud Livium, hic, & libro secundo, vbi loq- quitur de Tribunis militum primum creatis. Nam Albinus est cognomen Postumorum Patriciorum. Albi- nius vero familia plebeie nomen, vt ostendit libro quinto, vbi e. L. Albinum fuisse dominum de plebe Ro- mana. P. Menius in marmore descriptus est II. anno CCCLXXXVI. fratrem esse opinor A. Menij TR. MIL. Anno CCCLXXXII.

D 11

- 175 L. Menenius, qui autem apud Liniu in huius locum C. Liciniu restitutum esse censent, monumentum ex Diodori lectione. sed cum modo esset TR. Mil. modo, ut hic, quatuor tantum ponat, ubi Linius utrobique sex habet, in tam discrepanti opinione, potius hunc, quàm illum sequendum esse arbitrar. SP. Furius, non fratrem, sed filium esse opinor eius, qui anno CCCLIII. fuit TR. Mil. Et quomodo ab eo, qui traditi eos esse fratres hic legitur, SP. Furius SP. F. L. N. illi vero L. Furius L. F. SP. N. si essent fratres isdem patrii & aus praenominibus appellarentur, sed puto per errorem fratrem pro patre posuisse. Nam huius fratrem esse reor L. Furiu TR. Mil. anno CCCLXII. Cens. SP. Servilius, Q. Claelius, apparet hos Consules fuisse, qui neque Cens. neque Dissidiores fuerunt. Cum Sex Pom. tradat de consulatione L. Valerij, & M. Manij ad annum XV. Lustrum non esse saltum, immisi hos Censores illud scire. Murum, ut ex sexa quadra to fieret, locauerunt. ¶ Anno sequenti legendam. Ser. Sulpicius PRAETESTATVS. II. non Rufus VI. Nam anno CCCLXXXII. legitur in A. C. PRETEST. III. & anno CCCLXXXIV. PRETEST. IIII ex quo est necesse ut intelligamus ante his Tribuni militum fuisse.
- 177 Tribuni Plebis hoc anno duo creati, quorum alter fuit C. Licinius Calpurnius, alter L. Sexcius. Hi, ut asserit Eutropius, Cassiodorus, atque Sex. Rufus per annos quatuor sine alijs magistratibus Reip. praefere. At Linius quin quinquem regnasse prodit, quae opinio probabilior est, quia cum A. C. videtur convenire. In eisdem annalibus habetur fragmentum huiusmodi.

**** ACTVS EST

***** T. DEDICAVIT

Quid significet haud facile est coniecer, nisi forte intelligendam sit de Ioue Imperatore dedicata, quem d. T. Quintus Dissidiorum aduersum Praesens diximus. Si de eaintelligis supplendum erit eo modo, quem nos dicimus.

- 183 M. Cornelius dubium est an hic superioris Ser. Cornely fuerit frater, an eius filius, & frater eius, qui anno CCCXCII. fuit Mag. Eq. quod magis probandum est. Veturia Crassi, & Cicurini cognomina adiecta mos, quae eius familiae propriae sunt. M. Valerius Corvus natus est. ¶ Anno sequenti vrbis CCCLXXXIII in plerisque Lini codicibus, ut apud Diodoru, legitur T. quinilius: in quibusdam vero L. Quintilius, si Titus, vide an ille sit, qui anno CCCLXVIII. fuit Mag. Eq. alter ab eo, qui eodem anno fuit Tribunus militum quia in A. C. huc non adiecit II. Nobis tamen magis placeat, ut Lucium legamus.
- 185 M. Furius Diff. IIII. linea quae in marmore hunc, & Capitolinum claudunt, innuunt, hoc anno propter longam contentionem ferendam legum, & creando alterum Consulem ex plebe, ipsi Dissidiores sine Tribuni militum Reip. praefuisse, & quamquam in marmore de hoc non sit mentio, tamen ex numero annorum, qui habentur in Triumphis, hunc annum inseri oportere deprehendimus: aliquin hoc in loco, & de triumpho M. Gengenij actis anno CCCX, ad M. Fabij Ambulli triumphum, quem egit anno eiusdem vrbis CCCXCIII. vnus annus nobis deest. Est praeterea & illa ratio, quod Ap. Claudius ait Licinium, & Sexrium sem novem annis regnare, qui, hoc amissa, ostra tantum inveniuntur. OB. EDICTVM. IN. MILITES. Cum Camillus in ea altercatione, quae erat de lege ferenda, ut alter Cai. ex Plebe fieret, Tribunus Plebis aduersaretur, addensq. minas dixisset, si pergerent sacramenta omnes iuvenores adulescentium, apparet ipsos Tribunos maiori ira incensus edixisse militibus, ne Camillo vnum darent, & ne ex ea certamine Resp. quid detrimentum caperet, Senatum iussisse Camillum se abdicare. Plut. tradit simulata corporis mala vulnibus se abdicavisse: quod est verisimilius, ne coactus id fecisse videretur. Praesertim quod ipsi Tribuni intulerunt ad Plebem, idq. Plebi sciat, ut si M. Furius pro Dissidiorum quod egisset, quingentum milium aeris et multa esset. Linius, cisi super hoc re est anceps, contrariam tamen sequitur opinionem, vis delicti quod vitio creatus sit abdicaverit. Alioquin, inquit, quid attinebat P. Manium Dissidiorum erceri ad certamen, quia M. Furius victum esset. Praeterea cum insequens annus habuerit eundem Furium Dissidiorum, non fieri verisimile, fructum priore anno in se imperium, repenuisse. ponit deinde quosdam alias suae opinionis rationes, quibus omissis, his duabus tantum respondemus: dicimusq. e de corroborandum quod intendit, illum innocentem esse, quia Manius non ad certamen, sed (ut Annales Consulium sed statuer) sedenda scditionis, & rei gerunda causa Dissidiorum erat creatus. hanc vera sensam, praeterea quod Furius non anno sequenti, sed secundo post fuit Dissidiorum, ut ostendit virgula quae in marmore ipsum Dissidiorum V ab ultimis Tribunis militum sepebat. C. Licinius Mag. Eq. qui inq.

quit Linius, Tribunus militum fuerat. hoc addit Linius ne, ut Plat. intelligas de seditionis auctorē, qui leges promulgauerat, sed de eo, quem seditionis auctorē nos in annum CCCLXVI inferamus. Nam cum esset hoc anno TR. PL. non potuit secundum legem eodem tempore duobus magistratibus fungi. Decemviri sacrorum quinque ex Patribus, totidemq; à Plebe creati cum antea duo patrum solum crearentur. ¶ Anno sequenti Urbis CCCLXXXVI legendum P. Manlius Capitolinus, cui adjectur II quia is est, qui anno CCCLXXXIII fuit Tribunus militum. ¶ M. Furius Dill. V. Bellum cum Gallis circa Anienem. T. Menius Gallum cesum torque spoliavit, auctore Claudio: Pluribus tamen auctoribus decem haud minus post annos eam pugnam fuisse Linius arbitrat, Plat. scribit Camillum Dictatorem V. et Lucretium ferè eodem tempore se, tamq; pugnam factam anno decimo tertio post Urbem captam. vbi legendum est tertio, & vicesimo. T. quinctius Pennus, Cincinnatus Capitolinus, sic legendum. Vide an sit nepos eius, qui anno CCCXXXIII fuit TR. Mil. L. Sextius. licet in marmore præponatur titulus de Consulibus primus creatus, tamen Sextio apponitur, PRIMVS. DE. PLEBE, ne de Aemilio intelligas, hic Sextius quatuor habuit nomina, ex quo constat falsum esse interpretationem illorum, qui apud Iuvenalem exponunt, tanquam habens tria nomina, hoc est, tanquam su nobilis. Nam multi nobiles duo tantum habuerunt nomina, ut aliqui plebes v. d. Ideo locum Iuvenalis ita interpretandum censemus, tanquam ex aliquo præclaro facinore tertium nomen, quod cognomen dicitur, adeptus fuerit. Cens. p. p. Postumius, C. Sulpicius. cum alibi in A. C. adjecturatur Censores Lustrum non fecerim, scilicet quod vitio essent creati, abdicarunt, vel alter alterius morte, hic tamen id omisum est. nec dubium est, quin hi fuerint Censores cum ex more veris continuis inscripti sint. Linius tradit alterum mortuum esse, vbi de Postumio intelligendum. Nam Petricum deinde Cos. fuisse res statuit A. C. Postumij prænomen Lucius ne sit, an Aulus, incertum est, hic in A. C. cognominatur Regillus Albinus. qui vero anno CCCLI fuit Censor. Albinus Regillus, & SP. Postumus Cos. anno CCLXXXVII Albus, Regillus, hanc varietatem differentie causse fuisse esse existimandum est. Et ab Albo Albinum deductum.

CCCXC L. AIMILIVS.	MAMERCINVS. II	CN. GENVCIVS. M. F. M. N. AVENTINENSIS
L. MANLIVS. A. F. A. N. CAPITOLIN. IMPERIOSVS	DICT	CLAVI. FIG. CAVSSA
L. PINARIVS	NATTA	MAG. EQ
CENS. M. FABIVS. K. F. M. N. AMBVTVS. L. FVRIVS. SP. F. L. NEPOS MEDVLLINVS. L. F. XX		
Q. SERVILIVS. Q. F. Q. N.	AHALA. II	L. GENVCIVS. M. F. CN. N. AVENTINENS. II
AP. CLAVDIVS. P. F. AP. N. CRASSVS. IN. REGILLENIS. DICT		REL. GERVND. CAVSSA
SSSS. MYCIVS	SCAEVOLA	MAG. EQ
C. LICINIVS	STOLO	C. SVLPICIVS. M. F. Q. N. PETICVS. II
T. QVINCTIVS. PENNVS. CAPITOLINVS. CRISPINVS	DICT	REL. GERVND. CAVSSA
SER. CORNELIVS. S. S. M. N. MALVGINENSIS	MAG. EQ	
M. FABIVS. N. F. M. N.	AMBVTVS	C. POETELIVS. C. F. Q. N. LIBO. VISOLVS
Q. SERVILIVS. Q. F. Q. N.	AHALA	DICT
T. QVINCTIVS. PENNVS. CAPITOLIN. CRISPINVS	MAG. EQ	REL. GERVND. CAVSSA
M. POPILLIVS. M. F. C. N.	LAENAS	CN. MANLIVS. L. F. A. N. CAPITOLIN. IMPERIOSVS.
C. FABIVS	AMBVTVS	C. PLAVTIVS. P. F. P. N. PROCVLVS
C. SVLPICIVS. M. F. Q. N.	PETICVS	DICT
M. VALERIVS.	POPICOLA	MAG. EQ
C. MARCIVS. L. F. C. N.	RVTLVS	CN. MANLIVS. L. F. A. N. CAPITOLIN. IMPERIOSVS. II
M. FABIVS. N. F. M. N.	AMBVTVS. II	M. POPILLIVS. M. F. C. N. LAENAS. II
C. MARCIVS. L. F. C. N. RVTLVS. PRIMVS. E. PLEBE	DICT	REL. GERVND. CAVSSA
C. PLAVTIVS. P. F. P. N.	PROCVLVS	MAG. EQ
C. SVLPICIVS. M. F. Q. N.	PETICVS. III	M. VALERIVS. POPICOLA
M. FABIVS. N. F. M. N.	AMBVTVS. III	T. QVINCTIVS. PENN. CAPITOLIN. CRISPIN

190 L. Manlius imperiosus Dicitur, Linus tradit hunc acerbitate in delectu, quaque filium eius, tanquam in ergastulorum, relegerat, imperiosus cognomen inditum esse. quod cognomen quidem dicunt, tanquam sui oblitum postea eidem filio itidem attribuisse, qui filium securi percussisset. at Linus patrem solum Imperiosum vocat, quod cognomen iure hereditario in ipsum filium transiit. Nam is, qui in puniendo modum excedit, dicitur durus, & isper, ut Titus, qui vero iubendo & imperando, ut Lucius eius pater, etiam imperiosus. Igitur non ob filium occisum vocat ipsum Titum Imperiosum, hic Manlius ceteris fuit Vrbis militum, neque Cos. tamen quia res erat parvi momenti, hoc est clavi figendi causa, Dictator creatus est. Clausus annalis, inquit Sex. Pom. appellatur, qui figebatur in parietibus sacrarum aedium per singulos annos. De quo vide Linium VII. Cens. L. Furius. Cum ex multis Lucij prænominibus nomina Furiorum inextricabili via deantur, ordinem errorum secuti ea subiecit, ut diligenter lectori veritatem facilius insequendi occasio nem praeberemus.

217 SP. Furius	FVSVS	COS.
279 L. Furius	Fusus	Cos.
281 P. Furius	Fusus	Cos.
289 SP. Furius	Fusus. Medullin.	Cos.
307 Agrippa Furius	Fusus	Cos.
321 L. Furius	Medullinus	Tr. Mil
328 L. Furius	Medullinus	II Tr. Mil
333 L. Furius	MEDVLLINVS III	Tr. MIL.
340 L. Furius	Medullinus	Cos.
344 L. Furius, L. F. SP. N.	MEDVLLINVS II	TR. MIL.

946	L. Furius. L. F. SP. N.	MEDVLLINVS	TR. MIL.
948	L. FVRIVS. L. F. SP. N.	MEDVLLINVS	TI TR. MIL.
953	SP. Fur[VS]. L. F. SP. N.	MEDVLLINVS	TR. MIL.
955	L. Furius. L. F. SP. N.	MEDVLLINVS. III	TR. MIL.
956	L. Furius. L. F. SP. N.	Medullinus	IV TR. MIL.
958	L. Furius. L. F. SP. N.	Medullinus	V TR. MIL.
959	L. Furius. L. F. SP. N.	Medullinus	VI TR. MIL.
962	L. Furia. L. F. SP. N.	Medullinus	VII Tr. Mil.
973	L. Furius. SP. F. L. N.	Medullinus	Tr. Mil.
975	SP. Furius. SP. F. L. N.	Medullinus	TR. Mil.
982	L. Furius. SP. F. L. N.	Medullinus	II Tr. Mil.
990	L. FVRIVS. SP. F. L. NEPOS.	MEDVLLINVS.	CENS.

In Liniꝝ codicibus cognomen Fufus bique deſideratur, puto emiſſum ab iſi, qui non intellexerunt verbum illa, Furius Fufius, exiſtentes Fufum cognomen, quod ſequeretur, ſuperabundare. Habetur autem, vi dixi, in A. C. anno CCLXXII. & in altero C. V. anno CCLXXXIX. Primi quinque Furiꝝ prænominis diſcrimantur, quorum ſuerini filij nobis non conſtat. ſicut & Laciꝝ, qui ſequitur III. Tribunus militum. Ei vero qui anno CCCXLIII. fuit Tribunus militum in eiſdem annalibus adieſſum eſt II, & tamen quando prius fuerit non inuenitur, quemobrem vide an ſit ſubtile erratum, vel ſuperflue additum, vel legendum ſit IV. vi ſit de quo modo diximus, vel in prænominis aliquod ſit mendam. Natis cognomen habetur apud Cic. III. ad Att. L. Furius Cens. Is eſt, qui anno CCCLXXIII. fuit Tr. mil.

991 Ap. Claudius CRASSIN. REGILLENSIS. Diſt. in A. C. perperam inſcribitur CRASSVS IN. REGILLENSIS. ibiqꝝ nomen Magiſtri equitum deſideratur, ſicut apud Liniũ. Nam poſt Seruilius dicit, verba, que ſequuntur, non videntur recte conuenire. In marmore quadam littera cernuntur hoc modo SCA. V. P. LA. tantumqꝝ ſpatij occupent, quantum cognomen SCAEVVLA, quod habetur in eiſdem annalibus anno DLXXIX. Qui autem edit, in fragmento marmoris extere : SCVS vltimam ſyllabam Prifci cognominis Seruiliorum, cum ipſe locus nun viderit, in errorem temerè lapſus eſt. quia nun in fine diſſonit, vi ipſe ait, ſed in principio apparet SC. & in fine A. Insuper ex menſura deprehendimus litteras illas velleſſe correſpondere ſpatij occupare quidem PRISCVS, aut SCIPIO, vi quidem aliter edit. P. M. Goriuſ ſe deuotiſ, Varr. tamen C. Aclium & Q. Laetium citat auctores, qui traditi anno CCCVIII. ſe deuotiſſe, Liniuſ id bis contigiſſe traditiſſumqꝝ Sabinum, hunc vero Romanum fuiſſe. idem commemorat L. Genucium in inſidias præcipitatum, ob hoſtibus fuiſſe occiſum. De qua morte in eiſdem annalibus non ſit mention.

992 C. SVLPICIVS, non L. Sulpiciuſ, vi in codicibus Liniꝝ, etiam Vaticaniſ, PETICVS, non Baticuſ, vi apud Valerium ILcap. 1. qui Licinium Stoloneſ vocat, conuenitiſ cum A. C. in quibus inter alias litteras corroſas apparet O, quem litteram Caluſ non admittiſ, miniuſ occupat ſpatium, quam littera illa. ex qua conſiciamus non eam eſſe Caluſ, qui ſuperius fuit Coſ. præsertim quod apud Diodoruſ & Caſſiodoruſ, neque in marmore, cum locus non deſſet, nun adijciunt II. Quere videntum an ille ſit, qui anno CCCLXXXV. fuit Mag. Eg. cognomento Stolo. Liniuſ vero contra, hunc Caluſ, illum alterum anno CCCLXXVI. & CCCLXXXIII. item CCCLXXXIX. Stoloneſ vocat, quo anno in eiſdem annalibus Caluſ cognominis cur, an vtrique vtrique cognomine vteretur, dubium videri poſſet. Crediderim autem hunc Mag. Eg. pater arulem eſſe ſuperioris C. Liciniꝝ, ambuſqꝝ nepoſ P. Liciniꝝ, qui anno CCCLIII. primuſ e Plebe fuit TR. MIL. T. quinctiuſ PENNVſ, non Barbaruſ. In vtrique C. V. habetur Pennuſ. & ſic legendum opinor, quod Barbaruſ nunquam præcedit alia cognomina. Præterea cum Cincinatorum familia tulerit etiam cognomen Capitolini, vi habetur in A. C. anno CCCLXXXVII. cur Capitolini Penni ſerre non potuit. Recte igitur Liniuſ, perperam vero illi, qui Barbaruſ ſubſtituunt, & ex ſola littera S, que ſuper reſt in marmore, cum non Pennuſ, ſignificare temere indicantes, putant Capitalina monimenta ab ipſo Lis uſo diſcrepare. Sed cum velint T. Quinctiuſ, qui ſequitur, eandem eſſe, cur non item ei cognomen Barbatuſ adijciunt? quanquam non ſit verifimile ex Dictatore, deinde Mag. Equitum creatum, Liciniuſ Macer tradiſ. Diſtictiorem creatam Comitiorum habendum cauſaſ: ſidem annaleſ, & Liniuſ Rei gerande cauſa creatum eſſe volent. Idem pugnam Terguati, quam ſupra decem haud minus poſt annuſ ſecilem tradidit, hic commemorat. verum ab eo anno ad hunc ſex anni unum interceſſere. Appianuſ poſtquam narrauit Celatuſ a Camillo hiſ deuotiſſoſ, ſubdit. Tertiſ deinde Celatruſ copia Italianiſ ingreſſa fuit. queſ Ruſ manuſ ſub Quinuſ (lege QVINCTIO vi ſit nomen gentiliuſ) delucere peniuſ.

- 403 **T. Quinctius Pennus**, *Quidem, inquit Linius, Censorum, alij Caium cognomen Quinctio adijciunt. Tu lege PRAENOMEN. In utroque C.V. habetur L. Quinctius, non recte puto. hic T. quinctius is est, ut reor, qui anno CCCCLXXXVII fuit Mag. Eq. Idem Linius Fabio Dictatori, cognomen non addidit, quia de eo superius meminerat. Qui de Censoribus huius anni ita inquit. Nec varietum comitij est, quin tam Cn. Manlio Censor Martius crearetur. ¶ Qui anno sequenti Scipioni adijcit II errat, eam rationem, quam diximus anno CCCXCI.*
- 404 **P. CLAUDIVS**, *ut est apud Cic. in Catone, non Ap. Claudius, ut apud Liniu, neque Cl. Appius, ut apud Gellium IX, cap. xi. Qui scribit hoc anno urbis, ut ait CDV. Valeriu Maximo Coruini nomen inditum esse In A. C. exat fragmentum huiusmodi, OBIIT. DICT. sed hoc verbum, obiit, non ad Dictatorem, sed ad Claudium est referendum. Foris id omiserat faber, cumq; locum è regione Dissi. inane animaduertisset, ibi addidit, IN. MAG. OBIIT, non ex morte, IN. MAG. MORTVVS. EST, quia locus ille tot literas rum non erat capax. Initium autem versus à L. Furio facendum est, non ut quidem, à Claudio, ut DCIT. suum locum obtineat.*
- 405 **Dictator**, *inquit Linius, M. Valerium Coruinum (id enim illi deinde cognomen fuit) summa senore populi creis & viginti natum annos Consulem renouciunt. Adulescentis aetatem adieciisse videtur, quasi nouum esset exemplum. hic Valerius in A. C. & in C.V. Coruini cognominatur. Hoc anno in eisdem annalibus Dicta floris nomen defulerat, ut apud Liniu, quem M. Aemiliu Barbulem fuisse censent, idq; titulus in foro Romano reperitur huiusmodi testatur. MAIMILIVS. Q. F. L. N. DICTATOR. Neque in alium locum velius restitui posse videtur, ni potius inferere velis in aliquem annum illurum, qui sequuntur post annum CDLX. Sunt qui hoc anno C. Claudium Dissi. & C. Liniu Dentrem Mag. Eq. restituerint sed inani coniectura. Errantem qui huius Barbule patrem Mercum vocant, & annum quintum. Est enim frater germanus Q. Barbule Consulis anno CDXXXVI.*
- 406 **C. Plautius PRVCVLVS**, *non Venax. Nam cum apud Liniu adiectum sit secundum, satis constat, nun de Venoe, de quo hactenus non fuit mentio, sed de Proculo intelligendum esse. idq; etiam conijcimus, quod post fragmentum RIOS. TORQVAT, non relictus est locus, ut adiecerat, QVI. POSTEA. VENOX. APPELLATVS. EST. A quibusdam hic Plautius C. P. C. N. Hyfensi appellatur. ut idem sit, cui Linius in principio libri alicui apponit II ubi si de Proculo, ut est in C.V. intelligis, hic tollendum est II, aut illic addendum III, si de Hyfeso II, tantum. hoc cognomen in familia Plautiorum fuisse scimus, sed quo tem pore primum eo vsu sit, nescimus. Quidam anno CDXXV. C. Plautus legit, & de Censore intelligit, qui prius fuerit Cai. quàm Cens. Sed nulla ratione, verum proprio indicio tantum, mouere Publium in Censum, imperiti hominis esse mihi videtur. praesertim quid Ap. Cereus, ut eius collega, ponit prius obijci censuram, quàm consulatam, quod quibusdam alijs conijcisse tradit Linius. ¶ Anno sequenti lege, C. POB TELIVS, non C. Pobilis, ut apud Liniu. Censum actum arbitramur, quod is erat legitimus annus eodem dendi Lustrum, verisimile etiam est post ludos saeculares id factum esse, non tamen praesertim id habemus Censores à quodam hi modum, M. Fabius Ambulius, M. Popilius Larnas, sed auctorem quere, non coniecturas.*
- 408 **M. Fabius DORSO**, *ut apud Patereulu, non Dorsus, ut apud Liniu, neque Dorsus, ut in utroque C. V. Cn. Manlius Mag. Eq. filius eius fuit, quem Dictatorem anno CCCXC fuisse dictum est. Nonnulli eundem esse volant, sed verisimile non est eum, qui hic Cai. Dissi. & Cens. fuerat, hoc anno L. Furio fuisse subiectum. Aedes Lunonis Moneta à Camilio nota, locus deinde in arce destitutus, quae area aedum M. Manij Capitolini fuerat. ¶ Anno sequenti Popicola creatus est Dictator Laniarum feriarum causa: quae in monte Albano fiebant, & erant conceptae, ut ait Macrobius, de quibus vide Liniu, & Plut. in Camilio vita, item Varronem.*

BELLVM SAMNITICVM

CBX	M. VALERIVS. M. F. M. N.	CORVVS. II	A. CORNELIVS. P. F. A. N. COSSVS. ARVINA
	Q. SERVILIUS. Q. F. Q. N.	AHALA	C. MARCIUS. L. F. C. N. RUTILVS. III
	M. VALERIVS. M. F. M. N.	CORVVS	DICT
	L. AIMILIUS. L. F. L. N. MAMERCINVS. II		MAG. EQ. REI. GERVND. CAVSSA
	C. PLAVTIUS	HYPSAEVS. II	L. AIMILIUS. L. F. L. N. MAMERCINVS
	T. MANLIUS. L. F. A. N. IMPERIOSS. TORQVAT. III	P. DECIVS. Q. F.	MVS. QV. I. SE. DEVOVIT
	L. PAPIRIUS. L. F. M. N. CRASSVS. QV. I.	IDEM. PR. ERAT. DICT	REI. GERVND. CAVSSA
	L. PAPIRIUS. SP. F. L. N.	CVRSOR	MAG. EQ.
	Q. PVBLILIUS. Q. F. Q. N.	PHILO	TL. AIMILIUS MAMERCINVS
	Q. PVBLILIUS. Q. F. Q. N.	PHILO	DICT
	D. IVNIVS.	BRVTVS. SCAEVA	MAG. EQ. REI. CERVND. CAVSSA
	L. FVRIUS. SP. F. M. N.	CAMILLVS	C. MAINIVS. P. F. P. NEPOS
	C. SVLPICIUS. SER. F. Q. N.	LONGVS	P. AILIVS. PAITVS
	C. CLAVDIVS.	CRASSINVS. REGILL	DICT
	C. CLAVDIVS	HORTATOR	MAG. EQ. REI. GERVND. CAVSSA
	VITIO. CREATI. ABDICARVNT		
	L. PAPIRIUS. L. F. M. N.	CRASSVS	K. DVILIVS
	M. VALERIVS. M. F. M. N.	CORVVS. IV	M. ATILIVS. M. F. REGVLVS
	L. AIMILIUS. L. F. L. N. MAMERCINVS		DICT
	Q. PVBLILIUS. Q. F. Q. N.	PHILO	MAG. EQ. COMIT. HABEND. CAVS
	T. VETVRIUS	CALVINVS	SP. POSTVMIVS ALBINVS
	P. CORNELIVS	RVFINVS	DICT
	M. ANTONIVS		MAG. EQ. REI. GERVND. CAVS
	VITIO. CREATI. ABDICARVNT		

*11 Q. Servilius, is est, qui anno CDII. fuit Mag. Eq. filius eius, qui his Cos. fuit. L. Aimilius Mag. Eq. is vide-
tur, qui anno CDI fuit Mag. Eq. primum, ideo hic adscribendum Illo. Cautum ne qui eundem magistratum
infra decem annos capere posset, ne ut duos magistratus uno anno ageret, utique liceret Consules ambos
plebeis creari.

*12 T. Manlius, P. Decius horum meministi Valerius primo, Plin. XXII. Et Cornelius Nepos de illustribus viris.
Manlius filium villorem, quod contra suum edictum extra ordinem pugnavisset. secari percussit. Decius
Mus se devovit, de quo Cic. primo de Divinatione sic meminit. At vero P. Decius ille Q. F. qui primum è
Decij Consul fuit, cum esset Tribunus militum M. Valerius, et A. Cornelius Cos. à Samnitibus promerito
turn esset exercitus, incolumis exercitum obsidione liberavit. post triennium autem cum Cos esset, devovit se,
atque in aciem Latinerum irrupit armatus. ¶ Anno sequenti Poila à conlega circa finem sui consulatus Di-
flator est dictus, vide Liniun. Eius triumphus in marmore descriptus est.

*13 L. Farnus, hic videtur nepos eius, qui ex Vrbe Gallos expulsi, natus ex SP. Censilio fratre eius, qui anno CDVIII
fuit Diff. II. C. MAENIVS, ita in eius triumpho, alibi vera MAINIVS inscribitur. haec familia cognos-
men non habuit. Plin. XXXIII. cap. v. tradit hunc esse annum Urbis CDXVI. Statuae equestres viri-
tatis causa ambobus Cos. in foro posita. Ex rostris navium Annatium Rastra in eodem foro adarmantur. Velis
terni inissi trans Tiberim delictare. ¶ C. Sulpicius, qui sequitur anno CDXXXIX. Cos. III. in marmore
descriptus est.

*17 L. Papirius, K. Dullius. horum Cic. ad Pectum sic meminit. L. Papirius Cressus quadriennio postquam

Diff. fait, Cos. factus est cum K. Duilio, & prius Papirum, deinde Papirium nominatum tradit. hic post
fles fuit Censor.

419 T. Vettarius, SP. Postumius, Albani, hoc cognomento appellatur à Plat. in parallelis. eorum Consulum meminit Nepos de illustribus viris & Paterculus. ¶ Nomina Cassi, annis sequenti, Vrbis CDXX, apud Livium desunt. quod ex serie triumpharum mensse fieri apparet: Nam cum triumphus M. Valerii Cornei Cassi. IIII. assis fuisset anno CDXVIII, & Aemilij Cor. II. anno CDXXXIII, atque ab illo ad hunc annum quinque intersitas, placet intelligimus annum desiderari, qui fuit Cassi. ne fuerit, ex verbis Livi judicabit lector. Perillenne caussis id conigisse non opinamur, quia cum aliis saepe Vrbem vexaretur, non obstitit, quia Cass. cretarentur, quinimo vi agrotus medico, ita [Resp. eo tempore maxime Consulibus inuadere videtur, quarum cura ad pristinam sententiam citius reuocari possit. Præterea, si, vi inquiras, ad inu] interregnum redys, apparet deinde Cassi. creatum esse, nisi velis, quod verisimile non est, Interregres in Interregnum annum comitis reuocasse, qui comitatus segnamur, Cass. educe: G. Cornelium Cethegum, & Q. Flaminiem, ea ratione q̃ Plinius XLX. cap. vii. de his meminit, qui aliis locum habere non possunt. Sed cum eorum famula his temporibus non floraret, & ad annos centum & amplius, non sui memis, hanc opinionem neque rescilire, neque probare possum.

A.CORNELIVS.P.F.A.N.COSSVS.ARVINA.II		CN.DOMITIVS.	CALVINVS
M.PAPIRIVS.L.F.M.N	CRASSVS	DICT	REL.GERVND.CAVSSA
P.VALERIVS	POPILICOLA	MAG.EQ	
CENS.Q.PVBILIVS.Q.F.Q.N.	PHILO.SP.POSTVMIVS		ALBINVS.L.F.XXIII
M.CLAVDIVS	MARCELLVS	C.VALERIVS.	FLACCVS
CN.QVINCTILIVS.	VARVS	DICT	GLAVL.FIG.CAVSSA
L.VALERIVS.	FLACCVS	MAG.EQ	
L.PAPIRIVS.L.F.M.N.	CRASSVS.II	L.PLAUTIVS.	VENNO
L.AMILIVS.L.F.L.N.	MAMERCINVS.II	C.PLAUTIVS.P.F.F.N.	DECIANVS
P.PLAUTIVS.	PROCVLVS	P.CORNELIVS	SCAPVLA
L.CORNELIVS	LENTVLVS	Q.PVBILIVS.Q.F.Q.N.	PHILO.II
M.CLAVDIVS.	MARCELLVS	DICT	COMIT.HABEND.CAVS
SP.POSTVMIVS	ALBINVS	MAG.EQ	
VITIO.FACTI.ABDICARVNT			
C.POETELIVS.C.F.C.N.	LIBO.VISOLVS.II	L.PAPIRIVS.SP.F.L.N.	CVRSOR
L.FVRIVS.SP.F.M.N.	CAMILLVS.II	D.IVNIVS.	BRVTVS.SCAEVA
L.PAPIRIVS.SP.F.M.N.	CVRSOR		DICT
Q.FABIVS.M.F.N.N.MAX.RVLLIAN.A	DICT.COACT.ABD.IN.E.L.F.E.	MAG.EQ	R.G.C.
L.PAPIRIVS.L.F.L.N.	CRASSVS		MAG.EQ
HOC.ANNO.DICTATOR.ET.MAGISTER.EQ.SINE.COSS.FVERVNT			

421 A. Cornelius, ut est apud Dioctianum, Cassiodorum, et in utroque Codice Vaticano, non, ut in alijs Lini cō-
scriptis, L. Cornelius. Is est, qui fuit Cns. primum anno CDX. CN. DOMITIVS, non C. Domitius, hic
fuit eius filius. Nam idem Linius X. C. Domitium Cerei filium vocat. Cressidus filius est, ut opinor,
L. Cressi Consulis anno CDXVII. et Valerius Mag. Et filius eius, non anno CDIX. fuit Diel, non idem.
Censoris consilium egere. Cum ab hoc lustro ad XXV. intersit anni XIII, unum tamen tantum nobis desit,
cuius annus, et Censoris, qui fuerint, non reperitur. Lustri mentio habetur in titulo vetustissimo, quem ex
exemplari descripio subiici.

SABINAE
AVGVSTMAGISTRI LVIQVNNALES
COLLEGI FABRV M, TIGNAR. LVST. XXIII

Q. NVMSIVS	MARITIMVS
M. VALERIVS	FELIX
A. LARCIVS	CARVS
T. FLAVIVS	ONESIMVS
L. NAEVIVS. L. F. PAL.	PHILIPPVS
Q. HORTENSIVS	TYRANNVS
Q. LOLLIVS	HERMA

IN MAGISTERIO DEFVNCTVS

- 423 C. VALERIVS, vi Dindorus, & Cassiodorus tradit, non, vt quidam, L. Valerius, neque T. Valerius, vt est in vtroque C. V. Lini, qui de cognomine huius Valerij sic inquit, Flaccum, Potitumq; varie in annalibus cognomen Consulis inuenit. quibus verbis significare videtur, in annalibus veteribus Potitum, in postea rioribus vero Flaccum appellatum esse, quo nunc atq; iusto vsui sui, priore relicto. Neque enim est, vt differens sic casus, vtroque videretur. In Orusio habetur Flaccus. Cn. Quinctilius, in altero C. V. est M. Quinctilius Qui Valerium Mag. Eq. putant eundem esse, qui est Cos. & vrobique L. Valerium edunt, non recte sentiant, quia si duobus magistratibus fungi inueniretur, contra legem latam anno CDXL. & sequenti anno legendum, L. Plautius V. como, pater est eius, qui anno CDXXXV fuit Cos. Hoc anno Carceres in Circo pri-
mam statuti sunt.
- 427 C. POETELIVS, IL non III, filius enim est eius, qui anno CCCXCIII fuit Cos. non idem, idq; ex eo conijci-
mus, quod in A. C. anno CDVII ei non apponitur II, et quod anno CDXI, quo fuit Diffator, C. F. C. N. dicitur, ille vero C. F. Q. N. L. Papirius Mugillanus. in alijs annalibus, inquit Linius, Carserem inuenio, quam opinionem veram esse ex eisdem annalibus intelligimus, in quibus Carseri Consuli anno CDXXXVIII adijcitur IIII: quod nisi ab hoc initium feceris, ibi III inuenies.
- 428 D. IANUS. Quidam Dertmi prænominem appellatum tradunt eum, qui decimo loco natus esset. Sed cum in A. C. Iulianus de ipsa non sit mentio, deincepsq; in Iuniorum, & semel in Leliorum familia triam inueniatur, secundum totum opinionem apparet (quod dista est absurdum) neminem antea decimo loco genitum esse, & postea non in alijs, quàm in his duobus familijs. Sed de hoc, atque alijs prænominibus intelligendum est, qui, qui à principio ea imposuere, casu imposuisse, vt qui luce natus esset, is Lucius diceretur, & qui quinto loco genitus, posteras vero non omnino euentum veram secutus pro atriuria, & differentie causa, etiam nocturna mo tempore natum, Lucium appellasse. Id ostendit Suet. cum ait, familiam Domitorum Alenobarbarum nullo alio prænominis usum, quàm Cnei, & Lucij, cum tamen non omnes insigni generatione, aut luce nati essent.
- 429 Ab anno CDXXXIII ad annum CDXXX ex numero triumpharum conijcimus vnus anni Cos. deesse, aut cer-
te L. Papirium Carserem fuisse Diffatorem sine Cosi. Qui autem edunt cum his Diffatorem scilicet anno superiori cum Consulibus, & hoc sine illis, errant, quia in eius triumpho non adijcitur II, neque in A. C. anno CDXLI III eidem Diffatori II, vt par fuerat, sed verum. Eademq; est ratio, quam de Camilla diximus. Q. Fabius Max. Rullianus filius sui Marci, qui ter Cos. & Diffator fuit, cognomento Ambrosius. Cog-
nomen agitur Maximus, ab hoc Fabio primum acquisitum videtur, quod & Plut. testatur, qui tradit ab eius splendore, & magnitudine Maximam appellatum. Rulliani meminit Val. tertio cap. II. & II. cap. iij. quidam velant L. Papirium Mag. Eq. cum esse, qui his Cu. & Diffator fuit. Crediderim potius hunc illius esse filium, & eundem qui anno quarto post fuit Mag. Eq. II. nisi velis vnum L. Papirij, alterum verum M. Papirij esse filium, sed iudicet lector. ¶ Anno sequenti Urbis CDXXX. legendum est, Q. Annius Q. F. M. N. non Q. N. vi quidam tradunt. ciuicq; ad id probandum talulas Capitolinae, sed perperam, ut anno CDXXXVIII, vbi Mag. Eq. descriptus est, ostendat. Aduerse etiam eius improprie appellari Tubu-
lus Capitolinus. Sunt enim magistratus illi sculpti in saxis marmoreis durum pedum et amplius crassitudine, ne facile frangi, aut alio transferri possent.

C. SVL

CBXXXC.SVLPICVS.SER.F.Q.N.	LONGVS. II	Q.AVLIVS.Q.F.M.N.	CERRETANVS
Q.FABIVS.M.F.N.N.MAXIMVS.RVLLIANVS		L.FVLVIIVS.L.F.L.N.	CVRVVS
A.CORNELIVS.P.F.A.N.COSSVS.ARVINA		DICT	
M.FABIVS.M.F.N.N.	AMBVSTVS	MAG.EQ	LVDORVM.R.O.CAVSSA
T.VETVRIVS.	CALVINVS. II	SP.POSTVMIVS	ALBINVS. II
Q.FABIVS	AMBVSTVS	DICT	
P.AVLIVS.	PAETVS	MAG.EQ	COMIT.HABEND.CA VS
VITIO.FACTLABD.IN.EORVM.LOCVM.FACTI.SVNT			
M.AIMILIVS.	PAPVS	DICT	
L.VALERIVS.	FLACCVS. II	MAG.EQ	COMIT.HABEND.CAVSSA
L.PAPIRIVS.SP.F.L.N.	CVRSOR. II	Q.FVBLIVS.Q.F.Q.N	PHILO. III
C.MAINIVS.P.F.P. NEPOS. ABDIC.		DICT	
M.FSOLIVS.C.F.M.N. FLACCINATOR		MAG.EQ	QVAESTION.EXERCENT. C
L.CORNELIVS.	LENTVLVS	DICT	
L.PAPIRIVS.SP.F.L.N.	CVRSOR	MAG.EQ	REL. GERVND.CAVSSA
T.MANLIVS.L.F.A.N.IMPERIOSS.TORQVAT. III		DICT	
L.PAPIRIVS.L.F.L.N.	CRASSVS. II	MAG.EQ	COMIT.HABEND.CAVS
L.PAPIRIVS.SP.F.L.N.	CVRSOR. III	Q.AVLIVS.Q.F.M.N.	CERRETAN. II
CENS.			ABD. . . . .
L.PLAUTIVS.L.F.L.N.	VENNO	M.FOSLIVS.C.F.M.N.	FLACCINATOR
CENS.L.PAPIRIVS.L.F.M.N.	CRASSVS.C.MAINIVS.P.F.P.N.LVSTRVM.FECER.XXV		
Q.AIMILIVS.Q.F.L.N.	PARBVLA	C.IVNIVS.C.F.C.N.	BVBVLCVS.BRVTVS
SP.NAVTIVS.SP.F.S.P.N.	RVTILVS	M.POPILLIVS.M.F.M.N.	LAENAS
L.AIMILIVS.L.F.L.N.MAMERC.PRIVERNAS. II		DICT	
L.FVLVIIVS.L.F.L.N.	CVRVVS	MAG.EQ	REL. GERVND.CAVSSA
L.PAPIRIVS.SP.F.L.N.	CVRSOR. IV	Q.POBLILIVS.Q.F.Q.N.	PHILO. IIII
Q.FABIVS.M.F.N.N.MAXIMVS.RVLLIANVS		DICT	
Q.AVLIVS.Q.F.M.N.CERRETAN.IN.PROELIO.OCCISVS.EST.IN.EIVS.L.F.EST.MAG.EQ			R. G.C
C.FABIVS.M.F.N.N.	AMBVSTVS	MAG.EQ	
M.POETELIVS.M.F.M.N.	LIBO	C.SVLPICVS.SER.F.Q.N.	LONGVS. III
C.MAINIVS.P.F.P.N.	II	DICT	
M.FOSLIVS.C.F.M.N. FLACCINATOR. II		MAG.EQ	REL.GERVND.CAVSSA

- 431 A. Cornelius Dicitur L. Iulius primum commemorat bellum contra Semnites ab hoc Cornelio bellatum, etque de ipsius triumphum egisse. Postea dicitur se habere auctores, qui offerant id bellum a Consulibus esse confectum, et de eisdem populis triumphasse. quod verum est, ut ostendit virisque Consulibus triumphus, non Cornelii in mare more incisus. Quomobrem conijcimus ipsam Cornelium Dilaurem dictum, non Rei gerendae, sed ludorum Romanorum causa, de quibus L. Iulius sic loquitur. Tarquinii Prisci bellum primum cum Latinis gesto fuit, et oppidum ad Appias vi cepit, praedae inde maxime, quam quanta bellicosa fuerat, reuella, ludos opulentius instruxit, quam priores reges, fecit. Tum primum Cires, qui nunc maximus dicitur, deserta gnaeus locus est, loca diuisa patribus, et quibusque ubi spectacula sibi quisque facerent, furi appellati, spectacula autem furtis duodenos ab terra spectacula alia sustinentibus pedes. Ludorum fuit equi, pugileque ex Etruria maxime acciti, solennes deinde annis mansere ludi, Romani, Magnique varie appellati. Quod si Tarquinii opulentius, quam superiores reges, eos fecit, ideo non eo regimine instituti sunt, ut quidem scribant,

Adscribendum etiam quod si annui mansere, non eosdem esse, qui Magni & Votivi, de quibus multis in locis memini, attulit XXVII. sic. Senatus quo die primus est habitus, ludos magnos facere Dictatorem iussit, quos M. Aemilius PR. Urbanus C. Flaminius, Cn. Servilius Coss. fecerunt, & in quinquennium novae rat, quo verbo ab Romanis distinguere videtur, quos etiam magnos appellatos esse dicit. De quibus libro XXIII. sic meminit. Accedens Carales C. Lillorius, TL. Sempronius Gracchus Cor. defignatus, qui in aedili utae Magister Eq. fuerat, Ludos Romanos fecerunt, qui per eriduum inflantur sunt, et Iovi, Iovoni, & Minervae ferebant, ut ait Cicer. in Verrum.

- 432 T. Vetturius, SP. Postumius, horum Coss. meminit Cor. libro tertio de officiis. In locis iniquis apud Caudium circumvallati, ac sub ingum missi turpi fudere saltu discesserunt, ut auctor est Gellius XVII. sed in eo quod ait, fudere saltu, dissensit à Lilio, qui sic inquit. Itaque non, ut vulgo erant, Claudiusque etiam scribit, fudere pax Caudina, sed per sponsonem, falsa est. Idem ait Samnites per annos propè XX. à Romanis vilius esse, & tamen ab initio belli Samnitici ad hoc Coss. anni XXII. praeterire, videtur igitur frustra addidisse propè, sed dicendum occisisse annos, de quibus iam distum est. M. Aemilius Papus DI. Quidam tollit hunc M. Aemilium Barbulum, quod etiam ego prius feceram. Sed cum vidissem in annis Lijj codicibus, etiam Vaticanis, legi Papus, ut iterarius videret eum reponere optimum fore arbitratum sum. etiam quod, habita ratione temporis, huius loco magis conveniret, quàm anno CDV, in quo de ipsa Barbula locutus sumus.

- 433 L. Papirius, Lilius incertum esse ait, L. ne Cornelius Diffiator ultor ignominiae caudinae fuerit, an Consulis Papirij id decus sit. praeterat Cursus ne Papirius proximiis cumque conuato magistrato Consul III creatus sit, an L. Papirius Mugillanus. Sed cum in triumphorum serie ipsius Cursoris solum triumphum anno CDXXXIV de Samnibus habeamus, cumque in A. C. eodem anno et Consuli III et anno CDXXXVII adiectum sit IIII, constat ipsam ignominiam Caudinam vltam, & Consulatu III eam Q. Aulio II creatum esse. At cum idem Lilius vltimae in dubium reuocet, non potest dici, quod sit error, ut ipse ait, quia necesse est prius ex duobus dubijs ut alterum falsum esse ostendatur. De Manio autem Diffiatore P. Sempronius in oratione, quam contra Ap. Claudium dixit, sic meminit. Quid ego antiqua repetam? Nuper intra decem annos. C. Manius Diffiator, quia cum quaestiones seuerius, quàm quosdam potentibus tutum erat, exerceret, coniugio eius, quod quaerebat, ipsi crimini obiectata ab inimicis est, ut principis obuiam tres crimini, diffiatoris se abdicauit. Cum hoc anno varij de causis tres Diffiatores creati sint, non possumus dicere, vnum alij fuisse suffectum, id eam coniecimus, quod in marmore continuatis versibus suffectus locus non relinquitur. Manium solum abdicasse ostendunt verba eiusdem Liliij, quae modo citauimus, quae et, quae hoc anno circa quaestiones erant narranda, transfudit ad annum CDXXXIX, quo ipse Manius fuit Diffiator II, Rei gerunde cussa. T. autem Manij Diffiatoris non meminit, & licet in A. C. habetur, tamen fractis marmore cum rei cussa dictus sit, dubitatur: puta Comitiorum habendorum causa, ex eo quod idem Lilius ait proximiis cumque Papirium Consulem iterum creatum. Eius Magni E. Cressam II, non, ut quidam edidit, Papirium III fuisse upinamur. non enim verisimile est eodem anno Consulem & huius Magistrum E. fuisse. Cum causa erandi tres DI. eodem anno opud omnes esset incerta, à me omnium prima reperta, & divulgata est. licet quidam, ut de se inueniam, eam in lucem idederit, neque tamen causam intulit, cum Lilius historiam peruenierit, atque in errorem lapsus sit. P. Anno sequenti Vbis CDXXXIV fuisse Cens. qui Lastrum non fecerint, ostendunt A. C. in quibus habetur Cens. qui fuerint, non potui reperire. Sunt qui edant ipsorum alterum C. Salpicium Longum, qui, mortuo coaegit in magistratu, se abdicat. Sed quaero auctorem.

- 435 L. Plautius VENNO, non Vennox, M. POSLIVS, FLACCINATOR, non M. Follus Flaccina, ut apud Liliam, qui de Consoribus ne verbum quidem facit. Cum inter hoc Lastrum, & XXIIJ anni XIIIJ interius sint, interius Lastrum XXIV factum esse oportuit, sed quo anno, incertum est, tamen in medio horum quatuordecim annorum factum esse existimandum est.

- 438 L. Papirius, Q. Publilius. In Coss. desiderantur apud Liliam. Nam postquam commemorauit Consules L. Aemilius Diffiatori legiones tradidisse, ac ab eis fuisse Samnites, cuius Vltimam circumfessidisse, subdit. Anno circumsessu bellum deinceps ab Diffiatore Q. Fabio gestum est. Coss. novi, sicut superiores, Romae manifeste sunt, ubi Lilius prius Diffiatorem, quàm Coss. ponit, cumque solutus sit in primi Coss. deinde Praetoris, Aedilis, prodigia, illorumque procuraciones, ac apparatus belli, commemorare, & postmodum ad ipsos Consules reuertit, & novus appellere, coniecimus (praeter quaedam ad Aemilium bellum spei aetna) novaeque post verbum circumfessidisse, deesse, praeteritum nomine Consulium. Quia si annus, quo Nautius, &

Popilius Consules fuerant, iam erat circumfusus, alios Consules creatos esse oportuit. Quod si per Consules nouos ipsum Nautum & Popiliam intelligis, falsum erit superiores, scilicet Acmilum, & Lunum Romae remansisse: cum, ut ipse ait, ab his Apulia fuerit perdomita, Ianiuij Tarento sit potius, & Acmilus Nerulum vi cepit. Q. AVLIUS. Q. F. A. L. N. puto aui praenomen esse Mercum, & laus praedictam ob incursum lincom quartam ad finiendum M. deducere, obliuio esse. C. Fatum Magistrum Eg. fuit: Dicit, ut diximus, anno CDII.

- 419 C. Maenius Dicit. Quaestiones, inquit Linius, decretae Dictatoremque quaestionibus exercendis dici placuit, C. Maenius dicitur, is M. Feilum Magistrum Equitum dicit. Sed A. C. ipsum arguunt, in quibus habetur REI. GERVND. CAVSSA. Propterea quaestiones exercendarum causa Dictator, ut diximus, anno CDXXXII creatus est, quo fuit Dictator primus. & ea quae hic ab ipso Lino commemorantur circa ipsas quaestiones, verbaque ipsius Maenij, quae ante, quam se abdicaret, progressus in concionem fecit, omnia illuc transferenda. Ignorasse videtur Linius, Maenium his Dictatorem fuisse, locique anno narrandum, quae in bello gesserit, non quae circa ipsas quaestiones, parum animaduertiens anno ab hinc tertio Sempronium esset, intra decem annos Maenium Dicit. quaestiones exercendarum causa creatum esse, ubi si intelligis de hoc ipso anno, absurdum est, quae spatio trium annorum accidere, intra decem saepe dicere. quae verba vel maxime earencem memoria, poterant monere, ne tam facile, in tam modico intervallo, in errorem laboretur.

CBXL	L. PAPIRIVS SP. F. L. N.	CVRSOR. V	C. IVNIUS. C. F. C. N. BV BVLCVS. BRVTVS. II
	C. POSTELIVS. C. F. C. N. LIBO. VISOLVS		DICT REI. GERVND. CAVSSA
	M. POSTELIVS. M. F. M. N.	LIBO	MAG. EQ
	M. VALERIVS. M. F. M. N.	MAXIMVS	P. DECIVS. P. F. Q. N.
	C. SVLPICIVS. SER. F. Q. N.	LONGVS	DICT REI. GERVND. CAVSSA
	C. IVNIUS. C. F. C. N. BV BVLCVS. BRVTVS		MAG. EQ
	CENS. AP. CLAVDIVS. C. F. AP. N. CAECVS. C. PLAVTIVS. C. F. C. N. QV. I. IN. HOC. L. F. XXVI		HONORE. VENOX. APPELLATVS. EST
	C. IVNIUS. C. F. C. N. BV BVLCVS. BRVTVS. III		Q. AIMILIVS. Q. F. L. N. BAR BVLA. I. I
	Q. FABIVS. M. F. N. N. MAXIM. RVLLIAN. II		C. MARCIUS. C. F. L. N. RVTIIVS. QV. I. POSTEA
			CENSOR NVS. APPELLATVS. EST
	L. PAPIRIVS. SP. F. L. N.	CVRSOR. II	DICT REI. GERVND. CAVSSA
	C. IVNIUS. C. F. C. N. BV BVLCVS. BRVTVS. II		MAG. EQ
	HOC. ANNO. DICTATOR. ET. MAG. I. STER. EQ. SINE. COS. F. VERVNT		
	P. DECIVS. P. F. Q. N.	MVS. II	Q. FABIVS. M. F. N. N. MAXIM. RVLLIAN. III
	AP. CLAVDIVS. C. F. AP. N.	CAECVS	L. VOLVMNIUS. C. F. C. N. FLAMMA. VIOLENS
	CENS. M. VALERIVS. M. F. M. N. MAXIMVS. C. IVNIUS. C. F. C. N. BV BVLCVS. BRVTVS. L. F. XXVII		
	Q. MARCIUS. Q. F. Q. N.	TREMVIVS	P. CORNELIVS. A. F. P. N. ARVINA
	P. CORNELIVS. . . N. SC. I. PIO. PARBATVS		DICT COMIT. HABEND. CAVSSA
	P. DECIVS. P. F. Q. N.	MVS	MAG. EQ
	L. POSTVMIVS. L. F. SP. N.	MEGELLVS	TI. MVNVCIVS. . . AVGVR NVS
			IN. PROELIO. OCC. S. EST. IN. E. L. F. E
	P. SEMPRONIUS. P. F. C. N.	SOPHVS	M. FVLVIVS. L. F. L. N. CVRVVS. PAET NVS
	CENS. Q. FABIVS. M. F. N. N. MAXIM. RVLLIANVS. P. DECIVS. P. F. Q. N. MVS. L. F. XXVIII		

- 440 **L. Papirius**, C. Junius, horum *Coss.* meminit *Sex. Pom.* libro XVIII. *M. Poetelius*, non *M. Poellus*. Nam *baia* cognomen est *Floccinator*, non *Libo*. præterea hic *Morei*, ille *Cai* dicitur *felus*. Et quanquam in *marmore* nomen desit, tamen ex prænominebus constat eandem esse, qui superiori anno fuit *Cos.* Videndum tamen ne is, qui *magistratus* in ordinem digestus, antequam de hoc *Mag. Eg. Poenly* nomen ablati infferit. Nam *marmor*, licet *laevigatum* sit, tamen sensum obfcurum videtur. qui autem aiunt *Dilatorem Clauis* figendi *caussa* dictum, ab *A. C.* dissentiunt.
- 441 **M. Valerius**, P. Decius. *Frugi*. scribit his *Coss.* aquam *Appiam* ab *Ap. Claudio* *Censore* in *Vrbem* deductam anno XXX post initium belli *Samniti*, ubi, etiam extremis computatis, anni duo defuncti. ait deinde *huic* fuisse postea *Cæci* cognomen, quod tamen hoc anno in *A. C.* et alieſtum est. Præterea scribit, *Vleutia* *collega*, ob inquisitionem cuius aquæ *Appie* venas, *Vehoci* cognomen datum. Errant igitur qui prius id *cos* *gnominis* illi ascribunt. *Nepos* de *illustribus* viris, *Appius* inquit, *solus* anni quinquennio *cenſuram* obſeſſavit hoc ait, quin cum effect *annus* et *semeſter*, ipse vi per annos quinque *com* *vsurpavit*. *Annus* autem et *semeſterem* *ſuſſam* diximus anno CCCXIX, o quo ad hunc annum *Livius* centum annos *ſupputat*, quod si *numerus* ad *veram* *calculum* redigatur, erant CXXI. Ideo vide an extremo *omisso*, CXX legendum sit. De *Dilatatore* autem *huius* anni idem *Livius* sic inquit, P. Decius, qui *gravior* *ager* *Rome* *reſtituerat*, *aus* *ſore* *Senatus* *Dilatatore* C. Junium *Bubulcum* *dixit*. sed hic *suit* *Mag. Eg.* Nam *Dilatator* *librariorum* *ini* *corum* *omissus* est, is *fuit* C. *Salpicius* *Longus*, vi *habetur* in *A. C.* propterea apud *Livium* sic est legendum. P. Decius, qui *gravior* *ager* *Rome* *reſtituerat*, *auctore* *Senatus*, ad belli *Etrusci* *ſatnem* C. *Salpicium* *Longum* *Diff.* qui *Mag.* *Equitam* C. Junium *Bubulcum* *dixit*.
- 444 **L. Papirius** *Diff.* II. *Livius* hunc annum *tranſcendit*, atq; *Papirium* *Dilatorem* *ſuiſſe* *anno* *ſuperiori*. quod *ſuſſum* *eſſe*, et *A. C.* et *Fabij* *triumpus* ab ipſo *Procos.* hoc anno *actus*, quo *Papirius* *fuit* *Dilatator*, *clare* *oſtendunt*. Ex quo *errore* in *alios* *tres* *incidit*, *aſſerens* *ipſi* *Fabio* *honorem* *conſulatum*, ne *Conſulem* *triumpante* *ſuiſſe* *Claudio*, et *Volumnio* *Coss.* *Cenſorum*, qui *ſequuntur* *anno* CDXLVI *meminit* *Valerius* II, atq; *ei* *amoviſſe* *Senatu* L. *Antonium*, quod *quam* *virginem* *docebat* *repudiſſe*, *nullo* *amicorum* *in* *conſilium* *adeſſito*.
- 448 **L. Postumius**, TIMVNVCIVS, ſic in *A. C.* Cum hic *Manucius* *locum* *plebei* *obtinere*, videndum an *Auguri* *ritorum* *ſimilitudo* *eſſet* *duplex*, quarum *hic* *Manucia*, *potiora* *vero* *differentia* *coſſo* *Minucia* *appeſſetur*. *Hos* *Conſules*, inquit *Livius*, *Fiſe* Q. *Fabio*, et P. *Decio* *ſuggerit*, *biennio* *exempto*, quo *Claudium*, *Volus* *maniam*, et *Cornelium* *cum* *Marcio* *Conſules* *ſuſſos* *tradidimus*. Sed A; C. *Pſonem* *arguunt*, *arguunt* et *ipſum* *Marcij* *triumpus*. *Herulis* *ſimulacrum* in *Capitolio* *poſitum*, ac *dedicatum* *eſt*.
- 449 **Cens.** Q. *Fabius* *Maximus*, *huius* *cognominis* *originem* *tradit* *Livius*. Et *Florus*, *his* *verbis*. *Flavius* *ſcriba* *lia* *berimo* *patre* *natus* *Aed.* *Cur.* *fuit*, *per* *ſoreſem* *ſuſſionem* *creatus*, *que* *cum* *comitio* et *campum* *turbaret*, et *in* *ipſi* *propter* *minis* *vires* *dominaretur* a Q. *Fabio* *Cens.* in *quatuor* *tribus* *reſta* *ſta* *eſt*, *coſq;* *res* *Fabio* *Maximo* *nomen* *dedi*. *Plut.* *autem*, vi *diximus*, ob *eius* *ſplendorem* et *mognitudinem* *Maximam* *appellatum* *eſſe* *tradit*. Sed in *vita* *Pompei*, quod *diuine* *quidam* *libertinos* *Senatu* *amovit*, ex quo non videtur *ſibi* *conſtare*. at *prior* *opinio* *verſimilior* *eſt*. Nam quod ait *Florus*, *res* *non* *eſt* *tanti*, vi *eo* *cognomine* *digro* *videtur*, quanquam *Livius* *addens*, quod *cognomen* *aut* *villorij* *non* *pepererat*, *oſtendit* *id* *ſuſſum* *l.* *ui* *ei* *cauſſa*. Sed *hui* *omnes* *opinionis* *A. C.* *reſellunt*, in *quibus* *ante*, quom *Cenſor* *ſerret*, *cognomine* *Maximi* *appellatur*, C. *Plenus* *ius* *civile* *dvulgavit*, *Fabius* *circa* *ſervam* *propoſuit*. *Ardem* *Concordie* *in* *arce* *Valerij* *dedicavit*. *Letum* *et* *populum* *ne* *quis* *iniuſſu* *Senatus*, *aut* *Triumvrum* *plebis* *templum*, *aut* *aram* *dedicaret*.

CDL SER.CORNELIVS.CN.F.CN.N.	LENTVLVS	L.GENVCIVS.	AVENTINENSIS
M.LIVIVS. 22C.N.	DENTER	M.AIMILIVS.L.F.L.N.	PAVLVS
C.IVNVS.C.F.CN.BVBVLVS.	BRVTVS	DICT	REL.GERVND.CAVSSA
M.TITINVS.C.F.CN.		MAG.EQ	
Q.FABIVS.M.F.N.N.	MAX.RVLLIAN.II	DICT	REL.GERVND.CAVSSA
M.AIMILIVS.L.F.L.N.	PAVLVS	MAG.EQ	
HOC.ANNO.DICTATOR.BT.MAGISTER.EQ.SINE.COS.FVERVNT			
M.VALERIVS.M.F.M.N.	CORVVS.II	DICT	
P.SBMPRONIVS.P.F.C.N.	SOPHVS	MAG.EQ	REL.GERVND.CAVSSA
Q.APPVLEIVS. 22F.C.N.	FANSA	M.VALERIVS.M.F.M.N.	CORVVS.V
M.FVLVIVS.CN.F.CN.N.	PAITINVS	T.MANLIVS.	TORQVATVS
		IN.MAG.MORTVVS.EST.IN.EIVS.L.F.B	
		M.VALERIVS.M.F.M.N.	CORVVS.VI
CENS.P.SBMPRONIVS.P.F.C.N.	SOPHVS.P.SVLPIQIVS.SER.F.P.N.SAVERRIO.L.XXIX		
CN.FVLVIVS.CN.F.CN.N.MAX.CENTVMALVS	L.CORNELIVS.		SCIPIO
Q.FABIVS.M.F.N.N.	MAX.RVLLIAN.IV	P.DECIVS.P.F.Q.N.	MVS.III
AP.CLAVDIVS.C.F.AP.N.	CAECVS.II	L.VOLVMNIVS.C.F.CN.FLAMMA.VIOLENS.II	
Q.FABIVS.M.F.N.N.	MAXIM.RVLLIAN.V	P.DECIVS.P.F.Q.N.MVS.IV.QVISE.DEVOVIT	
L.POSTVMIVS.L.F.SP.N.	MEGELLVS.II	M.ATILIVS.M.F.M.N.	REGVLVS
CENS.P.CORNELIVS.A.F.P.N.	ARVINA.C.MARCIVS.C.F.L.N.RVTILVS.II.	L.F.XXX	
	QVI. POSTEA.CENSOR.IN.APPELLEST		

451 M. Linius, hęc familia Liniurum quanquam plebeia, tamen floruit etiam Consulibus, Censuris duabus, triumphis tribus. Diffinitura, et magistris equitum honorata. clara insignibus viris, et maxime Salustio, Drusio, aut, Sert. in Tiberij vita. C. Aemilius, sic legitur in perisq; Lini codicibus, in Cassiodoro vera L. Aemilius, et alij M. Aemilius, non defunt qui Q. Aemilius legendum censent ex quibus, quem sequar, non habeo. Si M. Aemilius legatur, is erit, qui sequenti anno fuit Mag. Eq. C. Iulius Bubulcus adtem Saluti, quam Consul vouerat, Censor locauerat, Dictator dedicauit.

452 Q. Fabius, in A. C. inter alia fragmenta supersit hoc, quod sequitur.

22M.F.N.N.MAX. 2
22LIVS.L.F.L. 22
22NO.DICTAT 22
22 22M.F.M.N. 22
22 22ONIVS 2222
22 22F.C.N. 222

Ex hoc fragmento apparet Liniurum aulem mutum, et deprauatum secutum hunc locum inextricabilem effecisse. nam ex duobus Dictatoribus, vnum Valerium tantum nominat, cui Paulum Magistrum Equitum subiicit, opus nuncius illorum, qui Fabium in locum huius substituit, refellit. Eius verba apposui. Multiplex deinde exorsus terror. Errarum rebellare nuntiabatur, itaque propter eum tumultum dictus M. Valerius Maximus Dictator, Magistrum Equitum sibi legi M. Aemilium Paulum, id mecum credo, quod Q. Fabium Maximum ea aetate, atque etiam honoribus Valerio subiectum. Ceterum ex Maximi communi cognomine artem errarem bene abieci. Si hęc verba tantum consideremus, locus erit omnino serupulosus, sed si cum ipsi dictum fragmentum, eiusq; prænominis, non ita obscuris videatur, ut quidem arbitrentur, praesertim iis, qui diligenter consideratione in horum magistratum lectione saepe versentur. Etiam si quis ad hęc prænominis 22M.F.N.N. 22 animam aduertit, intelliget eadem esse, quae anno CDXLV Q. Fabio Max. Rulliano sunt adscripta, et de eodem Dictatore II hic intelligendum, et 22LIVS.L.F.L. 22 de Aemilio Paulo, quem etiam Liniur Mag. Equitum Valerio Dictatori, hic et perperam subdit 22NO.DICTAT. 22 (eius integrum erat ut supra anno CDIV) nemini dubium est significat

re, fuisse Dictatorem sine Coss. id etiam constat ex ordine triumphantium in quibus Babulci triumphus inscribitur esse anno CDLI, et Centumali CDLV, ita ut tres anni intersint. hoc exempto, duo tantum erant, et non uem inter duos Consulatus Appij Cæci, quos decem fuisse asserit Cic. in Catone. his igitur rationibus Dictatorum sine Consulibus fuisse, sateri omnino necesse est. Sequitur *per* M. F. M. N. *per* Cum his temporibus fuerint duo Valerii, aliter Maximus, aliter vero Corvus cognomine: quorum pater et avus iidem prænominebus nominabantur, dubitare quis possit, de vero intelligendum sit. quod dubium facillime tollit triumphus IV. ipsius Corvi Dictatoris, quem de Etruscis hoc anno egit: et Linij verba, cum subiungit, Consul ex Dictatura factus M. Valerius, ubi de Corvo Cæ. V. plene intelligitur. Subsequitur *per* ONIVS, quod fragmentum ad neminem alium, quem ad Sempronium Sophum Magistrum Equitum (qui supra iam quater fuit Cæ.) referri potest. quæret fortasse alius quis, quæ de eussa Q. Fabius Max. creatus sit Dictator (nam Valerium Rei gerenda eussu Dictatorem dictum testatur eius triumphus) nos eundem de eussa, quæ idem Valerius, creatum opinemur, eo quod non erant Consules, quibus, ut ait Gellius, bello mandabatur. quemobrem, licet Liviis nomen suppressum, crediderim videriorem de Messio decessisse Fabij, Etruscorum vero Valerij. ex quo etiam iudicare possumus, eodem anno utrumque Dictatorem fuisse. Præterit quod anno sequenti et foris et domi res pacatas fuisse, idem Liviis prodit, Neque Dictator prius, quam Coss. creari solebat. Videndum nunc est quid sibi velit idem Liviis, cum inquit ex Maximis cognomine errorem ortum. Nos ex duobus verbis coniecere videmur, ipsam legisse in aliquo annali tria illa nomina, non suo ordine digesta, Valerio tamen Dictatorem adiectum, et quod Fabium Magistrum Equitum subiectum. etiamque verisimilitas esset dunt potius, quàm illum Dictatorem fuisse, ideo dixisse, errorem in Maximis communem eam cognomine, nam et Corvus, ut Fabius, Maximus cognomen natus est, ut testatur Gellius nono cap. xi. ubi sic inquit. De Maximo Valerio, qui Corvulus appellatus est. Tollit igitur Liviis Q. Fabij Dictatorem sole Valerio Max. Dictatore relicto. Idem prodit, se habere auctores sine viâ memorabili prælio petentem ab Dictatore Etruriam esse sedantibus Arretinarum compositis, quibus antehabebatur idem Valerij triumphus. Per Cam ita autem, cui præcipue cura de S. P. Q. R. data fuerat hos magistratus in ordinem digerendi, de me memores effici, huius frag. cum non esse locum, in quem illud ipse locaverat, illicq; contenderet, nusquam rectius restitui posse, ne perituræ neciter contendenda lucem cum amico facere videret, secundum exemplar imprimebam dedi. Max omni diligentia adhibita, hoc, et alia, quæ loci incerta sequebantur, vel maxime trunca, ut est hoc, *per* EML. *per* EIS. Et *per* m suum locum restitui.

- 454 M. Fulvius PAETINVS, ut in eius triumpho, non Petus, ut apud Liviū. T. Menlius, vide an sit filius eius, qui cum iniussu patris pugnavisset, ab eo necatus est, hinc in magistratu normo sufficiens est M. Valerius Corvus Cæ. Vi. de quo Valerius VIII sic meminit, M. Valerius Corvus centesimum annum complevit, cuius inter prium et sextum Consulatum quadraginta sex anni intercesserunt. Consensit Cic. in Catone, et Plin. VII. sed ex ordine triumphantium constat eos duos annos omisere, et Plur. tres, qui in vita C. Marij quadreginta quinque annos tantum supputat. sunt enim XLVIII. Conferam meminit Liviis. Pl. L. Scipio, qui sequitur, fuit pater, ut opinor, eius, qui fuit Cæ. anno CDXCIV.

- 458 Q. Fabius P. Decius, horum meminit Patreulus, his verbis, At Quintum Fabio. Q. Decio Mure quattuor Coss. ubi rectius erat sic dixisse. At Q. Fabio quinquam. Q. Decio Mure quattuor Consulibus, Liviis ad initio belli Sempronii ad hos Coss. annos XLVI supputat, omisso annis quibus fuisse Dictatores sine Coss. supra demonstratum est. Et anno altero supra, quæ Fabius fuit Coss. IIII ut, ipsam legem recitari iussisse, quæ intra decem annos eundem Consulatum refici non liceret, sed cum ab anno quo fuit Coss. IIII, ad annum CDLVI anni decem intersint, ea lege solutus videbatur. quanquam Liviis Pisonem sequi videatur, qui duos annos interim eximit, ut diximus, præter quod omittit annum, quæ superius fuit Dictator sine Coss.

- 459 L. Postumius MEGELLVS, non Megillus, M. ATILIVS, non Atilius, Liviis contra A. C. trahit Consules Lustrum XIX fecisse anno sequenti eius verba sunt hæc. Lustrum conditum eo anno est à P. Cornelio Aruina, et C. Marcio Raulo Consoribus, Censu capium milia ducentia sexaginta duo, trecenta viginti duo. Consules vinctis mi sexci à primis Consoribus, Lustrum vndeicesimum fuit, indeque rursum, secundum ipsam, à primis Consoribus, non à primo lustro, alioquin erit, ut vera est, lustrum XXX. amittit enim lustra XI, cumque plures Consules, quàm lustra, commemorat, inanis non omnes Consules lustrum fecisse, Neque putes in numero esse errorem, læsè gendumque XXIX. non XIX, id enim absurdum est dicere, ut plura fuerint lustra, quàm Consules. Quod quodam dicunt hoc anno fuisse quidem Consules, at sequenti Lustrum condidisse: id nihil ad Linij defensionem facit, quia non solum de Consulibus loquitur, sed etiam de Lustris: de quo non fit mentio in A. C. nisi eo anno, quod conditum est. L. Postumius adem Vitoris. quam AED. Cur. faciendam curaverat, Consul dicitur. L.ouis statoris templum vocam. Per Cam libri decem T. Linij, qui sequebantur, vna cum aliis historiarum, annaliūque

Dictatorum, & Censorum.

51

monimentis iniuria & hominum & temporum perierint, qui suo ordine Consulium nomina nobis aduante surges rebant, supersitq; salum auxilium Cassiodori, cogimur multis cum labore per annos XXVII, qui fuerint Consules quibusque nominibus appellati, indagare. Postea enim à primo ad ætium Punicum bellum per annos CXIII, quibus in marmoribus supersunt Consules in corruptis exceptis XII, annorum qui interim intercederunt non erit magnopere laborandum. Cum in annales, ea diligentia diuulgati sint, ut si omnes simul auctores aliquid sentirent, quod ab his discrepares, illorum potius ignorantem reprehendendam, quam in his erratum esse, censerem.

CDLX L. PAPIRIVS. L. F. SP. N.	CVRSOR	SP. CARVILIVS. C. F. C. N.	MAXIMVS
Q. FABIVS. Q. F. M. N.	MAXIM. GVRGES	DIVNIVS. D. F.	BRVTVS. SCAEVA
L. POSTVMIVS. L. F. SP. N.	MEGELLVS. III	C. IVNIVS.	BRVTVS. BVBVLC
P. CORNELIVS.	R. V. F. INVS	M'. CVRIVS. M'. F. M. N.	DENTATVS
M. VALERIVS. M. F. M. N.	CORVINVS	Q. CAEDICIVS	NOCTVA
Q. MARCIVS. Q. F. Q. N.	TREMVLVS. I	P. CORNELIVS. A. F. P. N.	ARVINA. II
M. CLAVDIVS.	MARCELLVS	SP. NAVTIVS.	RVTILVS
CENS. M'. CVRIVS. M'. F. M. N. DENTATVS. L. PLP. IRIVS. L. F. L. N. CVRSOR.			L. F. XXXI
M. VALERIVS.	MAXIMVS	C. AILIVS.	PAITVS
Q. HORTENSIVS. IN. MAG. MORTVVS. E		DICT. SEDITIONIS. SEDAND. C	
.....		MAG. EQ	
C. CLAVDIVS. S. F. C. N.	CANINA	M. AEMILIYS. Q. F. Q. N.	BARBVLA
C. SERVILIUS.		L. CAECILIUS.	METELLVS

460 L. Papirius. filius est eius, qui quinquies fuit Cos. de quo meminit Plin. lib. VII. Ap. Claudium Cæcum bis temporibus Dictatorem fuisse, ostendi dicimus.

AP. CLAVDIVS. C. F. CAECVS
 CENSOR. COS. II. DICT. INTEREX. III
 PR. II. AED. GVR. II. Q. TR. M. I. L. III. COM
 PLVRA. OPPIDA. DE SAMNITIBVS. CEPIT
 SABINORVM. ET. TVSCORVM. EXERCITVM. FVDIT. PACEM. FIERI. CVM. PYRRHO
 REGE. PROHIBUIT. IN. CENSURA. VIAM
 APPIAM. STRAVIT. ET. AQVAM. IN
 VRBEM. ADDVXIT. ABDEM. RELLONAS
 FECIT

sed quo anno fuerit Dict. non constat, tamen ex verbis Flori coniectamus ante primum Consulatum M'. Caril, & forte etiam Publii Gargitii, ideo quidam non recte reiciunt ipsam in annum CDLXVII.

462 L. Postumius. C. Lanus, non C. Lanus, ut apud Lanum, qui libro XXVII haud longe ab initio de his Cos. meminit, atq; L. Postumium interregem iis comitis, quæ ipse habuisset, Consulatum cum C. Anio creatum, hanc filium esse reor eius, qui anno CDXL fuit Cos. ¶ De Cos. autem sequentis omni mentio est apud Cassiodorum, Ennos pum, Patereulam, & Plinium vii, qui tradit Rufinum dormientem visum amisisse, & Carium, Dentatum appellatum, quod cum dentibus natus esset, cuius meminit Valerius quærit, Florus XI. Cleero in Cæstine, & Gelius X. cap. xvi. atq; in bello adversus Pyrrhum ducem fuisse, P. Corneliū filium eius crediderim, qui anno CDLIX fuit Dictator.

464 M. Valerius Corvinus à Corvo, ut Messalinus à Messalla. Cum supra habeamus Valeriorum cognomina Corvus, Placius. Maximus, dubium est de quo hic intelligendam sit, sed de Corvo filio eius, qui sextus fuit Cos. potius, quàm de reliquis duobus ego intelligerem, id quod etiam à Chronologicis probari video. Qui Cadicio cognomen Nocti

CBLXX P. CORNELIVS DOLABELLA. MAX. C. DOMITIVS. CN. F. CALVIVS
C. FABRICIVS. C. F. C. N. LVSCIVS Q. AIMILIVS PAPVS
CENS. SP. CARVILIVS. C. F. C. N. MAX. ABD. . . . . IN. MAG. MORTVVS. H.

BELLVM TARENTINVM

Q. MARCIVS. Q. F. Q. N. PHILIPPVS L. AIMILIVS. Q. F. Q. N. BARBVLA
TI. CORVNCANIVS. TI. F. TI. NEPOS P. VALERIVS LAEVIVS
CENS. . . . . C. DOMITIVS. CN. F. CALVIVS. L. F. XXXII
P. SVLPICIVS SAVERRIO P. DECIVS. P. F. P. N. MVVS. IN. PROEL. OCIS. E
C. FABRICIVS. C. F. C. N. LVSCIVS. II Q. AIMILIVS PAPVS. II
C. IVNIVS. C. F. C. N. BRVTVS. BV BVLC. II P. CORNELIVS. RVFIVS. II
Q. FABIVS. Q. F. M. N. MAXIM. GVRGES. II C. GENVCIVS. CLEPSINA
P. CORNELIVS RVFIVS DICT
MAG. EQ. . . . .

M. CVRIVS. M. F. M. N. DENTATVS. II L. CORNELIVS. TI. F. SER. N. LENTVLVS
CENS. C. FABRICIVS. C. F. C. N. LVSCIVS. S. Q. AIMILIVS. PAPVS. L. F. XXXIII
M. CVRIVS. M. F. M. N. DENTATVS. II SER. CORNELIVS. MERENDA

476 C. Fabricius LVSCIVS, non Licinius, aut Lucius, ut apud Valerium IIII cap. ij. huius, & conlega me-
minit Celsiodorus & Cic. in Lælia, quas in censura iudem conlegas fuisse prodit, ¶ Sequentis anni Consu-
les qui fuerunt, quibuscum nominibus appellarentur, ex triumphis ipsorum discres.

475 P. Valerius, ab Entropio, & Flaro XII Leunus cognominatur. TI. CORVNCANIVS, non T. Coruncæ-
nas, ut in omnibus libris legitur. Nullam habuit cognomen. huius extat triumphus, ex quo constat patrem &
eum eodem prænomine, quo ipse, appellatos esse. Ex verbis eiusdem Flari conijungimus hoc anno Lustrum con-
ditum, qui de altera Cenforum tantum meminit, quem primum à plebe Lustrum fuisse tradit, & censu-
cium capite CCLXXII milia CCXXXII. ex quo intelligimus id munus ad patricios tantum prius spectasse
nisse. Sed apud ipsam legendum C. Domitius: is enim est, qui superius fuit Cos. Quidam hunc addit conlega-
gem Fabium Gurgem coniecturis similibus ij, de quibus diximus: quas iudem resellere non expedit. De bello
gesto adde: sus Pyrrham G. IIus XVII fce meminim. Post annum deinde Urbis condite CCCCLXXXVII et LXXX
bellum cum rege Pyrrho sumpsum est. ¶ Consulam sequentis anni meminit Celsiodorus, & Entropius. De-
eius filius est eius, qui bello Samnitico se decauit. Sasertio patrem habuit, ut opinor, cum, qui anno
CDXLIX fuit Cos.

474 C. Fabricius, Q. Aemilius, horum meminit Celsiodorus, Plut. in vita Pyrrhi, Cic. in Lælia & G. IIus IIII cap.
viij. ubi animadvertendum, quæ ibi commemorantur, hæc anno, non quo primum in consulatu conlega fuerunt,
conlegisse. ¶ Item meminit & de Coss. sequentis anni libro IIII. cap. viij. & XV. II. cap. ultimo separationem
de Rufino. Inij autem huius conlega in matrem extat triumphus. Ex Rufino Salltem originem duxisse
tradit Plut.

477 Q. Fabius, C. Genatius, horum mentio est apud Celsiodorum, & Orosum, qui etiam eorum cognomina adijcit.
De Rufino Dissolere Gellius sic inquit. Eodem tempore C. Fabricius Luscinus, & Q. Aemilius Papus Cens-
fores Romæ fuerunt, & P. Cornelium Rufinum, qui his Consul, & Dictator fuerat, Senatu moverunt. Idè
fieri tradit Valerius II. I. cap. iv. et Florus. ¶ Consules, qui sequuntur, triumpharunt, eorumque triumphus in
matrem inscriptus est, cum suis prænominibus, & cognominibus. Cenforum, de quibus Gellius modo me-
minit, Lustrum fecerit, censûque sunt civium capite CCLXXII milia CCXXXIII.

CDXXXC. FABIVS.

DORSO

C. CLAVDIVS. . . F. C. N.

CANINIA. II

SP. CARVILIIVS. C. F. C. N.

MAXIMVS. II

L. PAPIRIIVS. L. F. SP. N.

CVRSOR. II

C. QVINCTIVS

CLAVDIVS

L. GENVCIVS.

CLEPSINA

C. GENVCIVS.

CLEPSINA. II

CN CORNELIVS. L. F. CN. N.

BLASIO

CENS. TI. CORVNCAIVS. TI. F. TI. N. C. CLAVDIVS. . . F. C. N. CANINIA. L. F. XXXIV

C. FABIVS. C. F. M. N.

PICTOR

L. QVINCTIVS.

GVLO

P. SEMPRONIVS. P. F. P. N.

SOPHVS

AP. CLAVDIVS. AP. F. C. N.

CRASSIN

M. ATILIVS. M. F. L. N.

REGVLVS

L. IVLIVS. L. F. L. N.

LIBO

N. FABIVS. C. F. M. N.

PICTOR

DIVNIVS. D. F. D. N.

PERA

M. VALERIVS. M. F. M. N.

MAXIMVS

L. MAMILIVS. Q. F. M. N.

VITVLVS

CENS. CN. CORNELIVS. L. F. CN. N. BLASIO. C. MARCVS. C. F. L. N. RVTTILVS. L. QV. L. F. .

IN. HOC. HONORE. CENSORIN. APPEL. E

BELLVM PVNICVM PRIMVM

AP. CLAVDIVS. C. F. AP. N

CAVDX

M. FVLVIVS. Q. F. M. N

FLACCVS

480 C. Fabius Dorsio, C. Claudius Canina, sic leguntur apud Paternulum, & Cassiodorum, Eutropius vero habet, C. Fabricium Lascinum, & C. Claudium Cannam, Qui huius Iulianem inuentur, in locum Fabii in magistratu ex defuncti Fabricii Consulatum factum esse dicunt, sed id est divinare. Crediderim potius, & vicinitate nominis, & liberiorum incuria, Fabricium pro Fabio substitutum, praesertim quod nusquam legitur, de Fabricio Consule III.

481 SP. Carullius. L. Papirius. Frontinus horum sic meminit, M. C. C. Dentius, qui censuram cum L. Papirio Carfore gesserunt, Aeneas Vetus aequo perducendum in Urbem ex manubiijs de Pyrrho cepit corasie, post annos XL, qudm Appia fuerat per ducta, anno ab Urbe condita GDLXXXI, SP. Carullio Maximo, & L. Papirio Curatore Cass. Quibus verbis constat Papirium non fuisse hoc anno Consulatum, & Censuram esse, ut quidem edit: parum etiam animadvertimus verbum gessit ad praesentem annum referri non posse, nam gerebat dicendum fuerat, non gesserat, quod verbum significat tempus iam diu exactum. Igitur recte nos horum lustrum in annum CDLXVI reiecit, praesertim quod ubi ei locus non relinquatur, nisi inter Mer cii & Domitii lustrum.

482 Consulum huius anni, meminit Cassiodorus. item eorum, qui sequuntur. Cornelius is est, qui deinde fuit Censor Blasio, non Scipio, cognominatus. Cum autem à lustris XXXIII ad XXXV, quod in A. C. exiat, anni decem intersint, ex quinquennali intervallo XXXIV in hunc annum inferendum esse admonemur. Censores, qui fuerint, nemo prodit. Ego tamen C. Claudium Caninam alteram fuisse existimerem, iam quia fuit his Consul, & vir triumphalis, tam etiam quod ex septem Censuris, quae gens Claudia clepsia est, duae desiderantur, quarum altera in hunc annum restitui posset. id tamen pro certo non affirmo, quia consiliarius saepe salutarum. A quibusdam collega huic adijciunt Ti. Caruncanis, de quo supra dictum est.

484 Consulum huius, & sequentis anni Eutropius sic meminit. Quintilio Galieno, Fabio Pictore Consul. Pientius de la tam commemorare, & ad insignemibus Cass. P. Sempronio, Ap. Claudio viti sunt. Sed suspicor ne L. Equitilius Gulo sit nomen depravatum: & ex praenominis Quirito factum sit nomen, & ex nomine Ogulnii cognomen Gulo, quod L. Iulius X meminit de Q. & Cn. Ogulnii TR. PL. quos deinde anno Urbis CDLVIII Aed. Cur. tradit. Verisimile est quintum inde fuisse Cass. Praesertim quod in marmore anno CDXCVI haec beati Diss. quem honorem capere solebant viri consulares tantum. Ideo hic legendum opinor, Q. OGVLI NIVS. L. P. A. N. GALLVS. Paternulus tradit, Ap. Claudium, & P. Sempronium quinquennio post C. Claudium Caninam Coss. fuisse, & Plin. argentum esse signatum annis quinque ante primum Punicum bellum, Q. Fabio Coss. ubi legendum est. C. Fabio. De quo Valerius VIII sic meminit. Nam quid sibi voluit C. Fabius nobilissimus cinis, qui quum in aede Salutaris, quem C. Iunius Bubulcus dedicaverat, periret, pinxit, nomen huius inscripsit, Ap. Claudium Caeri filium fuisse tradit idem Paternulus.

- 486 M. Annius, huius, & collega meminit Baetropius, & Cassiodorus, utriusque triumphus in marmore inscriptus est, ut etiam Pistoris & Perce, qui sequuntur Cons. de quorum altero mentionem facit etiam Valerius quoror cap. ij. sed ibi nomina non recte distinguuntur, sic enim est legendum, Q. Fabius Gurgites, N. Fabius Pistor hui duo erant legati, quos sequenti capite repetit.
- 488 M. Valerius. Q. Mamilius. Cassiodorus de Cons. transcendit, sed ex triumpho Fabij Pistoris acto anno CDLXXXVII, & Fulvii anno secundo post, satis constat inter ipsos Cons. annum desiderari. Quo Fabio Gurgitem III, & P. Decium Marem Cons. fuisse, quidem eda, Decium inquam solum eius, qui in bello adversus Pyrrhum occisus est, bisque coniectaris innuitur, quod hoc tempore bellum situm Vulturnensis fuit, ut ex triumpho M. Fulvii apparet. & quod Florus scribit eos à Fabio Gurgite (quod est solum) victos esse: Nam Florus XI loquitur de ipso Gurgite Consule primum, in quo honore de Sannibus triumphavit multis annis, ante haec tempora, postea multa subiungit ad multorum magistratus pertinentia, & inter alia Horatij Dictatorem. & in fine libri, Res, inquit, praeterea contra Vulturnenses gestas comines, item adversus Lucanos. Libro deinde XII. bella adversus Gallos, Tarentinos, Samnites, Lucanos, Bruttos & Etruscos, atque advenum Pyrrhi in Italiam pacis exponit, Sequenti vero libro pugnam adversus ipsum, Cons. Lucium comissam, commemorat, item Censuram Domitij, & Fabricij adhuc meminit, postea nullam magis strentum nominat, usque ad librum XVII. neque internum de Fabio Gurgite fit mentio. ex quo apparet consuetudinem triumphi M. Fulvii ad rem minime pertinere, & Fabium hoc tempore Consulem non fuisse. Ideo nobis secutus aliorum chronologorum opinionem, Maximum Valerium, & L. Memilium reponere, placuit. huncque Turrimus, non Vindem appellat, quia anno tertio post, et in marmore inscripto non adigitur II. A quibusdam tamen hic legitur, L. Aemilius, quod si admittimus, cognomen Vindem quadrabit, erit enim illius frater, & hac lectio probabilius mihi videtur. Crediderim Maximum aut eundem, aut certe filium eius, qui anno CDLXV fuit Cons. Alterius Censuram meminit Valerius his verbis, M. Rutilius (in lege C. MARCIUS RVTIIVS) Censorius iterum Censor creatus ad concionem populum vocatum, & postea gravissima oratione corripuit, quod eam potestatem his sibi decessissent, cuius maiores, quia nimis magna videretur, temerari coarctandum iudicassent. Plur. in vita Coriolani addit, ex collegem latam, ne cui his eundem ambire magistratum liceret. Lucius à condue Vrbe ad Ap. Claudium Cons. anno CDLXXXIII numerat. quae supputatio (sicut nonnulli annos apud ipsum de siderentur) cum A. C. recte conveniat. Qui autem volunt se sequenti anno lustrum conditum esse, errant, eo ratione, quam diximus anno CDLIX, & quod Romani occupati erant in yi, quae ad Panicon huius necessaria videntur. Eutropius hoc lustrum Consulum actum esse scribit, his verbis. Cum iam clarum Urbis Romae nomen esset, atra tamen extra Italiam moris non fuerant, igitur cognoscere, quae copiae Romanorum essent, Censuram est habitus: tunc invenit sunt enim capta CCXCII milia CCXXIII. Apud Florum legitur CCCLXXXII milia CCXXXIII.
- 489 Ap. Claudius. M. FVLVIVS, non Q. Fulvius, horum meminit Cassiodorus, Orosius, Eutropius, Sex Pompeius, XVII, & Gellius eodem libro, his verbis. Anno deinde post Romam conditam CCCC ferme & XC. Appio Claudio, cui cognomen Caudex fuit, Arpyi filius Caci fratre, & M. Fulvio Flacco Consulibus bellum adversum Pannos primum captum est. Solinus de annis trium Panicerum bellorum cum Annalibus Consulum convenit.

CEBC	M. VALERIVS. M. F. M. N.	MAXIMVS	M. OTACILIVS. C. F. M. N.	CRASSVS
	QV. I. IN. HOC. HONORE. MESSALL. APPELL. E			
	CN. FVLVIVS. CN. E. CN. N. MAXIM. CENTVMALVS	DICT		
	Q. MARCIVS. Q. F. Q. N.	PHILIPPVS	MAG. EQ. GLAV. I. F. G. CAVSSA	
	L. POSTVM. VS. L. F. L. N.	MEGELLVS	Q. MAMILIVS. Q. F. M. N.	VITVLVS
	L. VALERIVS. M. F. L. N.	FLACCVS	T. OTACILIVS. C. F. M. N.	CRASSVS
	CN. CORNELIVS. L. F. CN. N. SC. IPIO. ASINA		C. DVILLIVS. M. F. M. N.	
	L. CORNELIVS. L. F. CN. N.	SC. IPIO	C. AQUILLIVS. M. F. CN	FLORVS
	A. ATILIVS. A. F. C. N.	CALATINVS	C. SVLPICIVS. Q. F. Q. N.	PATERCVLVS
	CENS. C. DVILLIVS. M. F. M. N.			L. F. XXXVI
	C. ATILIVS. M. F. M. N.	REGVLVS	CN. CORNELIVS. L. F. CN. N.	BLAS. O. II
	Q. OGVLNIVS. L. F. A. N.	GALLVS		
	M. LAETORIVS. M. F. M. N. PLANCIANVS		DICT	
	L. MANLIVS. A. F. P. N.	VVL. SO. LONGVS	MAG. EQ. LATINAR. FER. CAVSSA	
			Q. CAEDICIVS. Q. F. Q. N. IN. MAG. MORT. II	
			IN. EIVS. LOCVM. FACTVS. EST	
			M. ATILIVS. M. F. L. N.	REGVLVS. II
	SER. FVLVIVS. M. F. M. N. PAETIN. NOBILIOR.	M. AUMILIVS. M. F. L. N.		PAVLLVS
	CN. CORNELIVS. L. F. CN. N. SC. IPIO. ASIN	A. ATILIVS. A. F. CN.		CALAT. NVS. I

490 M. Valerius MESSALLA, hoc cognomen à Messana civitate Scyllis deſtitit acquiſiit. hunc Plin. ſcribit ipſum tubalem piliſtæ prælii, quo Carthaginiſes, & Hieronem in Sicilia devicerat, propoſuiſſe in lictoria curia Hoſtilis anno ab Vrbe condita CDXC. ¶ Conſulum duorum annorum, qui ſequuntur, meminifſe Pothius & Coſſidarius.

491 C. DVILIVS, non C. Duellius, neque Cn. Duilius, vi apud Florum, qui libro XVII de hoc & collega ſuo meminit. Cn. Cornelius Coſ. à claſſe Punica circumventus, & per ſiandem veluti in cantuqueſcente & captus eſt. C. Duilius Cœs. aduſus claſſem Pœnorum proſpere pugnavit, primūq; omnium Pœnorum ductum navalis victoriæ duxit triumphum, ob quem caſſim ei perpetuus honoris habitus eſt, ut cœterenti & æne ſubſines concurret, & ſunale præſeretur. Plin XXXIII ſcribit ob eum viſtoriam columnam in foro ei creſtam fuſſe, ſuoq; tempore, ut etiam noſtro, extaſſe. Et Tacitus iſſum Duilium ſtruxiſſe: huius templum apud forum Vltoriam. Valerius vero, Valerium ad Liperas captum Conſulem II deinde creatum, ¶ Anno ſecundo poſt, Vrſus CDXCV in marmore legitur Q. Sulpicius, ubi C. Sulpicius, vi in eius triumpho, & apud Poly. legendum eſt. ¶ Duiliy Cenſoris collegam nondum reperire poterat. Qui autem Cenſores, quorum nomina intercederunt, ſerè omnes, tanquam in Tyberim olim demerſos expreſſerunt, huius collegam Cn. Cornelium Scipionem addit, atq; eregione ipſius Duiliy in marmore extare SCIP. quod eſt fulſum, Flori de hoc Luſtro mentionem non facit.

496 Cn. Cornelius BLASIO, non Blaſius, C. Aſilius, huius meminit Valerius IIII. quem Serranus vocat Caſſoſiderus, cum in marmore inſcriptus ſit Regulus, ſed viroque cognomento appellatus videtur. Quæſitem vobis luit, vi Poly. M. Regulum hoc anno à Carthaginienſibus captum, eos eire vultuſſe A. C. in quibus anno ſequenti ſuffectus eſt Conſul Q. Cædicio igitur anno ſecundo poſt eorum crediderunt, ut etiam Europius & Oroſius credunt. Florus tamen innuit anno DII. eſſe captum. ¶ PAVLLVS, qui ſequitur, duplici L. ſcriptus videtur, ut ab aduſibus paulo & paulum diſſerat. Legimus enim in quodam inſcripto apud pontem Dni Baricolomei Paſilium duplici L. inſcriptum.

499 Cn. Cornelius ASIN. hoc eſt Aſina. Terentianus Maurus vii literum C. præferri per G. cum antepoſitur littera N, eo quod vocis ſonum leniteret ſecuit. Sciendum autem quod in nominibus tranſcuiſi ſi ultima inſcripta eſt vocalis, ea ſonant, vi ASIN. NASIC. Si conſonans, vltima ſyllaba abijcit, vi CAVDIN. FLAMININ. Abijcitur interdum due ſyllabæ, vi MAMERC. vbiſt Mamercinus. quædoque tres, vi COMIT. hoc eſt, Comitorium. Sepe etiam ſingulares litteræ integri nominis ſignificatum obtinent, vi L. F. id eſt, Luſtrum ſecernant.

D	CN.SERVILIUS.CN.F.CN.N.	CAEPO	C.SEMPRONIUS.TI.F.TI.N	BLAESVS
	CENS.DIVNIUS.D.F.D.N.	PERA.ABD.L.POSTVMIVS.L.F.L.N.MEGBL.	IDEM.QVI	FR.ERAT.IN.MAG.M.B
	C.AVRELIVS.L.F.C.N	COTTA	P.SERVILIUS.Q.F.CN.N.	GEMINVS
	CENS.M.VALERIVS.M.F.M.N.MAXIM.	MESSALL.P.SEMPRONIUS.P.F.P.N.SOPHVS.L.F.XXXVII		
	L.CAECILIVS.L.F.C.N	METELLVS	C.FVRIVS.C.F.C.N	PACILVS
	C.ATILIVS.M.F.M.N.	REGVLVS.II	L.MANLIVS.A.F.P.N.	VVLIO.II
	P.CLAVDIVS.AP.F.C.N	PVLCHER	L.IVNIVS.C.F.L.N.	PVLIVS
	M.CLAVDIVS.C.F.GLICIA.QVLSR.IBA.FVERAT.DICTATOR.COACT.ABDIC			
	SINE.MAG.EQ.IN.EIVS.LOCVM.FACTVS.EST			
	A.ATILIVS.A.F.C.N.	CALATINVS	DICT	REI.GER.CAVSSA
	L.CAECILIVS.L.F.C.N.	METELLVS	MAG.EQ	
	C.AVRELIVS.L.F.C.N.	COTTA.II	P.SERVILIUS.Q.F.CN.N.	GEMINVS.II
	L.CAECILIVS.L.F.C.N.	METELLVS.II	N.FABIVS.M.F.M.N	BYTEO
	CENS.A.ATILIVS.A.F.C.N.CALATINVS.A.MANLIVS.T.F.T.N	TORQVAT	ATEIC.L.F.XXXVIII	
	M.OTACILIVS.C.F.M.N.	CRASSVS.II	M.FABIVS.C.F.M.N	LICINVS
	TI.CORVNCANIVS.TI.F.TI.	NEPOS	DICT	COMIT.HAB.CAVS
	M.FVLIVS.Q.F.M.N.	FLACCVS	MAG.EQ	
	M.FABIVS.M.F.M.N	BYTEO	C.ATILIVS.A.F.A.N	BVLBVS
	A.MANLIVS.T.F.T.N.TORQVAT.ATTIC	C.SEMPRONIUS.TI.F.TI.N.	BLAESVS.II	

501. P. Servilius, hunc cum esse censurus de cuius moribus plura traduntur à Gellio XII. cap. iij. C. Aurelius, Aus-
relum familiam, inquit Sex. Pom. ex Sabinis oriundam à sale dictam putant, quod ei publice à populo Ros
mano datus sit locus, in quo sacra facerent. Soli, qui ex hoc Aufely dicebantur, ut Valerij, Papinij, pro eo
quod est Valerij, Papinij. ¶ Cens. M. Valerius, non M. Valerius, ut apud Maximum secundo cap. iv. ubi in
titulo perperam legitur L. Sempronius. Lastrum conditum, censo sunt civium capta CCXCII milia
DCCXCII. apud Florum habetur CCCXVII milia DCCXCII.

504. P. Claudius, non Ap. Claudius, pater est eius, qui anno DXLI fuit Cai. Caci filius, non Nepus, ut scribit
Plin. Cum prælium navale committere vellet, auspicijsq; mere maiorum petisset, & pollatius non exire
pallor caeca nunciasset, atq; ei in mare iussu. dicens, quæ esse nollans habant, ausi. Valerius primo, L.
Junius collega eius neglectis auspicijs classem tempestate amisit, damnataq; ignominiam voluntaria morte
præsentit. M. Claudius GLICIA, non C. Claudius Glaucia, ut apud Florum, qui ait hunc à P. Claudio Di-
llatorem dictum, fuisseq; sortis vlcima hominem. Fuerat enim ipsius Claudij viator, cumq; veluti, ut ait Suet.
in Tiberia, illudens iterum crimini publico Dillatorem dixerat. Calpetrus, primus omnium Dillatorum,
exercentem extra Italiam duxit.

506. N. Fabius, non M. Fabius, Buteo genus est avis, quæ à bubone appellatur, scij; alit ex ij, quæ accipitri eripue-
rit, ausi. Sex. Pom. ¶ Cens. A. Manlius ATEIC. E. pra altero T. mæria lapidicida scalpinum constat
ex altero exemplo, quod sequitur anno DIX. Cum enim syllaba sit brevis diphthongus esse non potest. Cum
aut, quàm bellum Punicum susceperetur, capta civium CCCLXXII milia CCXXIV censo fuisse credas
Florus, hocq; lastrum CCLII milia CCXXII ponat, coniungimus eo bello milia virorum milia desiderata esse.
Idq; etiam constat ex verbis Claudie P. Claudij foreris, quæ à Gellio X cap. vi. narrantur. qui hanc Caci
filiam fuisse assertit. ¶ Anno sequenti lege M. Otacilius, non M. Otacilius, neque T. Aclius, ut ibidem
apud eundem Gellium.

EX	C.FVNDANIVS.C.F.Q.N.	FVNDVLVS	C.SVLFCIVS.C.F.SER.N.	GALVS
	C.LVTATIVS.C.F.C.N.	CATVLVS	A.POSTVMIVS.A.F.L.N	ALBIVS
	A.MANLIVS.T.F.T.N.	TORQVAT.ATTIC.H	QLVTATIVS.C.F.C.N.	CERCO
	CENS.C.AVRELIVS.L.F.C.N.	COTTA	N.FABIVS.M.F.M.N.	BYTEO. L.F.XXXIX
	C.CLAVDIVS.A.P.F.C.N.	CENTHO	M.SEMPRONIUS.C.F.M.N.	TVDITANVS
	C.MAMILIVS.Q.F.Q.N.	TVRRIVS	Q.VALERIVS.Q.F.P.N	FALTO
	TLSEMPRONIVS.TI.F.C.N.	GRACCH	P.VALERIVS.Q.F.P.N	FALTO
	L.CORNELIVS.L.F.TI.N.LENTVL.CAVDIN	Q.FVLVIVS.M.F.Q.N		FLACCVS
	P.CORNELIVS.L.F.TI.N.LENTVL.CAVDIN	C.LICINIVS.P.F.P.N		VARVS
	CENS.L.CORNELIVS.L.F.TI.N.LENT.CAVDIN.Q.LVTATIVS.C.F.C.N.CERCO.IN.M.M.E			
	LVDI.SAECVLARES.TERT			
	M.AIMILIO.M.F	MAG.X.VIR		
	M.LIVIO.M.E.M.N.	SALINATORE		
	T.MANLIVS.T.F.T.N.	TORQVATVS	C.ATILIVS.A.F.A.N.	BVIBVS.II
	L.POSTVMIVS.A.F.A.N	ALBIVS	SP.CARVILIVS.SP.F.C.N.	MAXIMVS
	CENS.C.ATILIVS.A.F.A.N.	BVLBVS.A.POSTVMIVS.A.F.L.N.ALBIVS.L.F.XL		

- § 11 C. LVTATIVS, non Lucilius. CATVLVS, non Cereus, cuius, ut est apud Liliam XXII. meminit Minus eius in oratione, quam habuit ad milites & Tribunos, eius verba sunt haec. Mada C. Lucatius quae alia res, quam celeritas victriciam dedit quod postera die, quum hostem visis, classis gronem commeaibus, impedit eam sua instrumeto atque apperain, appressis Lucatius Cen. inquit Flarus, vicia ad Aegaei insulam classe Pomerum finem bella imposuit, idem ait Valerius primo cap. 19. addit: à Senatu praebitam sortes Fortune Praenestina adare, quod maioris auspicio petriji, non abeigenis, reimp. administrari oportere, iudicabant.
- § 12 A. Manlius, Q. Lucatius. Lilius XXX proditibus Consulibus pacem factam esse cum Caribaz in insulis. & bello iam Punicum secundum initum annis post tribus & viginti, Carnelia, & Sempronio Cots. finitavij: anno XVIII. Cu. Carnelia, & P. Aelia Paeta Caji. huius pacis meminit etiam Gellius XVII. F. Cens. C. A. relui, huius collega fratre marmore abstessus est. quem Fabium Bateonem fuisse conjicimus ex verba Livi: qui postquam commemoravit Cencensi pugna multum Senatores cecidisse, ob idq. solitudinem Curiae factam esse, paucisq. ad publicum consilium convenire, explendi Senatus causa, ei placuisse Dillatorem creati, qui Censor ante fuisse, vnaillissimiq. ex iis, qui viverent Censoris effect. creatumque esse Fabium Bateonem sine Mag. Eq. Cum igitur A. C. hoc tempore integri exent, & alibi larum habere non possit, sateri nea esse est. Certe collegem fuisse in hac censura, & N. Fabium, qui prior Marto fuerat Cen. esse incitiga. Neque me manet quod apud Liliam M. Fabius vocetur, quae, ut alibi diximus, Numerij praenomen ubique depravatum est. Idem Lilius primo refert post primum Punicum bellum perfectum T. Manlio Cos. Lani unum plium iterum fuisse clasum, cui adspolatur Plut. in Numo, additq. C. ATILIVM (non Marcum, ut apud ipsum) Manij collegem tunc fuisse. Quod si ea tempore, quo perfectum bella clasum fuit, hoc isso anno clasum operat. Sed forte intelligendum non statim, sed sexto post anno illis Cos. clasum esse. alioquin legene dum effect, A. Manlio, & Q. Lucatius Cots. Cum templum Vestae arderet, L. Metellus Poni. Max. ex incen dio sacra tripuit, P. Consulatum sequentis anni meminit Gellius XVII. atq. Cerebonem Censurum esse.
- § 13 C. MAMILIVS TVRRIVS, non C. Manlius Turrinus, neque C. Manlius, ut apud Gellium XVII. Sex. Pom. scribit in Sabura fuisse turrim Mamilianam. à qua familia Mamilia Turrini cognomen inditum esse crediderim. Enaniam poetas hoc anno natum tradit Var. in prime de poetis.
- § 17 P. Cornelius, cum titulus ludarum secularium in margine marmoris exera. ardimen eregione huius Corneli in scriptis sit, constat hoc anno tertium factum esse. Cens. Q. Lucatius IN. M. M. E hoc est, in maxillazem mori tus est. Nemo ei sufficitus ob eam causam, quem diximus anno CCCXLI.

DXX	Q.FAB.VS.Q.F.Q.N.MAXVM.	VERRVCOS	M'.POMPONIUS.M'.F.M'.N.	MATHO
	M.A.MILIVS.M.F.M.N.	LEPIDVS	M.TOPICIVS.L.F.L.N.	MALLEOLVS
	M.POMPONIUS.M'.F.M'.N.	MATHO	C.PAP[IRIVS.C.F.L.N.	MASO
	C.DV[LIVS.M.F.M.N.		DICT	H I
	C.AVRELIVS.L.F.C.N.	COTTA	MAGEQ	COMIT. HABEND. CAVSSA
	CENS.T.MANLIVS.T.F.T.N.	TORQVATVS.Q.FVLVIVS.M.F.Q.N.	FLACCVS.VIT.FACT[.I.ABD	
	M.AIMILIVS.L.F.Q.N.	BARBVLA	M.IVNIVS.D.F.D.N.	PERA
	CENS.Q.FABIVS.Q.F.Q.N.MAXIM.	VERRVCOS.M.SEMPRONI[VS.C.F.M.N.	TVDITAN.L.F.XLI	
	L.POSTVMIVS.A.F.A.N.	ALBINVS.II	CN.FVLVIVS.CN.F.CN.N.	CENTVMALVS
	SP.CARVILIVS.SP.F.C.N.	MAXIMVS.II	Q.FABIVS.Q.F.Q.N.	MAXIM. VERRVCOS
	P.VALERIVS.L.F.M.N.	FLACCVS	M.AT[ILIVS.M.F.M.N.	REGVLVS
	M.VALERIVS.M'.F.M.N.	MESSALLA	L.APVSTIVS.L.F.C.N.	FVLLO
	BELLVMGALLICVM CISALP[IVM			
	L.AIMILIVS.Q.F.CN.N.	PAPVS	C.AT[ILIVS.M.F.M.N.	REGVLVS
	CENS.C.CLAVDIVS.AP.F.C.N.	CENTHO.M.IVNIVS.D.F.D.N.	PERA.L.F.XXXII	
	T.MANLIVS.T.F.T.N.	TORQVATVS.II	Q.FVLVIVS.M.F.Q.N.	FLACCVS.II
	L.CAECILIVS.L.F.C.N.	METELLVS	DICT	COMIT.HAB.CAVSSA
	N.FABIVS.M.F.M.N.	BTYEO	MAG.EQ	

§ 30 Q Fabius Erat hinc, inquit Plutarchus, cognomen ex habitu corporis trullum Verrut effus, quod fursum carnis rationem innatam superioris laby extremitate habebat. Sed & Onicula cum puer esset à mansuetudine & gravitate morum est cognominatus. M'. Pomponius. est cum alter ab eo, qui anno secundo post fuit Cens. & vi apparet etiam frater, cui Diony. & cum secuti perperam II adiciunt, Valerius II cap. prima tradit à conditi Vrbe vsque ad annum DXX, nullum repudium inter viram, & uxorem intercessisse, & Caraculum primum omnium discordum cum uxore fecisse. Item Gellius, sed de a: no titulat. Nam IIII. cap. ij. scribitur anno Urbis DXXIII id factum. M. Atilia, & P. Valerius Cens. (qui, non eo anno, sed tertio post Coma fules fuerit) libro vero XVII anno DXIX, id proprius Volerij opinioni emisso anno de quo supra dictum est. Diony. Pomponius II & C. Papirius Cens. id factum esse scribit. P. Linus XXIII. tradit Aemilium anni sequenti Consulem his hunc magistratum gessisse, habuissiq; Lucium, Marcum, & Quintum filios. Cens. Censorius notus est P. Cens. abdicatoru, qui sequuntur, meminit Livius, annis libro XXIII, alterius vero XXV.

§ 31 L. Aemilius PATVS, non Paulus. Suetonius scribit praenomen Augusti secundo Pontica bello stipendia in Sicilia Tribunum militum fecisse Aemilio Papa imperatore. quo bellu nullus Armilius Tapes fuit Consul, qui Di flator, ideo in eo, quod ait imperatore, videtur dicendum Praeus. vel praetorem fuisse, & si de hoc, aut eius filia non inteligit, alium Popum significat. Neque enim errarem apud Suetonium esse reor, vi pro primo bello, secundum ceciderit. Videndum etiam apud ipsum an legendum, Aemilium Paulum. C. T. Munij, qui sequatur, meminit Livius libro XXIII, auguisse his Cens. & Censorem. Quia postea anno DXXXVII fuit Dicit. ubi legendum vi hic. Metelli Dicit, exiat titulus huiusmodi.

L.CAECILIVS. L.F.METELLVS

— T. MAX. COS. II. DICTATOR. MAG. EQ

XV. VIR. A. GRIS. DANDIS. QV[. PR[IMVS

ELEPHANTOS. PR[IMO. PVNICO. BELLO. DVXIT

IN. TRIUMPHO. PR[IMARIVS. BELLATOR

OPTIMVS. ORATOR. FORTISSIMVS. IMPERATOR

A VSPICIO. VO. MAXIMA. S. RES. GESSIT

MAXIMO.VSV.S.HONORE.SVMMA.SAPIENTIA
 MAXIMVS.SENATOR.PARTAM.EX.AEQVO
 PECVNIAM.MAGNAM.SINGVLIS.LIBERIS.RELIQVIT
 CLARISSIMVS.IN.CIVITATE.FVIT.TRIBVTVM
 ELVT.QVOTIES.IN.SENATVMIRET.CVRRV
 VEHERETVR.AD.CVRIAM.QVOD.A.CONDITO
 AEVO.NVLLALLII.CONTIGIT

EXXX	C.FLAMINIVS.C.F.L.	NEPOS	P.FVRIVS.SP.F.M.N.	PHILVS
	CN.CORNELIVS.L.F.L.N.SCIPIO	CALV	M.CLAVDIVS.M.F.M.N.	MARCELLVS
	P.CORNELIVS.CN.F.L.N.SCIPIO	ASINA	M.MINVCIVS	RVFVS
	Q.FABIVS.Q.F.Q.N.MAX.	VERRVCOS	DICT	
	C.FLAMINIVS.C.F.L.	NEPOS	MAG.EQ	: : . . .
	VITIO.FACTLABDICARVNT			
	L.VETVRIVS.	PHILO	C.LVTATIVS	
	ABDICARVNT.IN.EORVM.LOCVM.FACTI.SVNT			
	M.AIMILIVS.M.F.M.N.	LEPIDVS.II	M.VALERIVS.P.F.	IAEVINVS
	CENS.L.AIMILIVS.Q.F.CN.N.	PAPVS.C.FLAMINIVS.C.F.L.		NEPOS.L.F.XLIII
	M.LIVIVS.M.F.M.N.	SALINATOR	L.AIMILIVS.	PAVLVS
	BELLVM.PVNICVM.SECVNDVM			
	P.CORNELIVS.L.F.L.N.	SCIPIO	TI.SEMPRONIVS.	LONGVS
	CNSERVILIVS.	GEMINVS	C.FLAMINIVS.C.F.L.N.II.IN.PROELIO	
			OCCIS.EST.IN.FIVS.LOCVMF.E.	
			M.ATILIVS.M.F.M.N. REGVLVS.II	
	Q.FABIVS.Q.F.Q.N.MAXIMVS.VERRVCOS.II	DICT	REL.GERVND.CAVS	
	M.MINVCIVS.	RVFVS	MAG.EQ	
	L.VETVRIVS.	PHILO	DICT	
	M.POMPONIVS.M.F.M.N.	MATHO	MAG.EQ	COMIT.HABEND.CAVS
	VITIO.CREATI.ABDICARVNT			
	C.TERENTIVS	VARRO	L.AIMILIVS.PAVLVS.II.IN.PROEL.OCCIS.E	
	M.IVNIVS.D.F.D.N.	PERA	DICT	
	TI.SEMPRONIVS	GRACCHVS	MAG.EQ	REL.GERVND.CAVS
	QV.IIDEM.AED.CVR.ERAT			
	N.FABIVS.	BVTEO	DICT.SENATVS.	LEGENDI.CAVS
	SINE.MAG.EQ			
	L.POSTVMIVS.A.F.A.N.	ALBINVS.III	TI.SEMPRONIVS.	GRACCHVS
	ANTEQVAM.INIRET.IN.PROELIO.OCCISE.IN.EI.F.E			
	M.CLAVDIVS.M.F.M.N.MARCELLVS.II.	VITIO.CREATVS.ABD.IN.EIVS.L.F.E		
	Q.FABIVS.Q.F.Q.N.MAXIM.	VERRVCOS.III		
	Q.FABIVS.Q.F.Q.N.MAXIM.VERRVCOS.IV	M.CLAVDIVS.M.F.M.N.MARCELLVS.III		
	CENS.M.ATILIVS.M.F.M.N.REGVLVS.ABD.T.FVRIVS.SP.F.M.N.PHILVS.IN.M.M.B			

- § 32 P. Cornelius filius est Cn. Corneli Cos. anno CDXCIII, cuius, & collegæ meminit Eutropius, & Cassiodorus. C. Fabium Verrucosum huius Dictatoris fuisse cessatorem eius titulus, quem infra citamus. Quia causa sit nunc creatus pater non constat item quo anno primum dictus sit, dubium est: coniecit tamen intra annos quatuor ante bellum Punicum secundum dictum esse. de quo Valerius primo sic inquit. Occurrit fortis audax Fabius Max. Dictatorem, C. Flaminius magisterium equitum deponendi causam præbuit. Plut. in vita Marcelli pro Fabio Munacium, qui hoc anno fuerat Cos. Dictatorem prodit. Sic enim inquit. Cum Minus eius Dictator C. Flaminius Magistrum Equitum designasset, strepore fortis confectus, utique dignitatem inissis relinquere. Vitis igitur creatus per interregem comitia habita esse, opinatur.
- § 33 L. Veturius hoc deinde Cens. mortuus est. pater fuit, ut opinor, eius qui anno DXLVII fuit Cos. C. Latatius, horum Cos. meminit Cassiodorus. Luatius cum Carthaginiensibus primò sedas icis, ut libro XXI statuit Lanius, qui XXII. M. Acmilium Lepidum, & XXIX M. Volerium Lænum huius Consules fuisse affirmat. ideo cum à priore anno primi Punici belli ad superiorem huius, A. C. integri habeantur, & post tres annos Lænius Consulatum novata suo ordine suggerat, interimque de his Consulibus semel tantum sit mentio, in aliquo horum trium errorum alius Consulibus suffectas esse oportuit, & ut puto, Philoni & Caralo, qui, quemadmodum dictatorem, vitio creati erant, abdicarint. ¶ Censuram autem meminit Lanius XXIV, & superiori libro ubi de Censorum elade loquitur. eius verba sunt hæc. Cum cetera, que continuis eladibus fortasse minuerat, quantum consilio innumeri affeque poterant, Patres explessent, tandem se quoque, & solitudinem Carie, paucitateque consensientium ad publicum consilium respexerunt: neque enim post L. Acmilium, & C. Flaminius Censores, Senatus lectus fuerat, cum tantum Senatorum aduersæ pugne, ad hoc sui quæque cæsus per quinquaginta annos absumpsissent. Quibus verbis coniecit hoc anno Lustrum esse factum, & quod erat eius legitimum tempus, & quod ad Albinum, & Gracchum, quibus Cos. ea commemorat Lanius, anni quæque accompentur. Hæc lustrum censa sanctæim capitis CCLXX milia CCXXII, ut scribit Florus. De his Censoribus Strabo sic meminit, M. Lepidus, & C. Flaminius collegæ fuisse, villare autem Lignum strata uere, hic quidem Flaminiæ in Roma per Tuscanam, & Vmbriam usque Ariminum. aliter reliquas pariter usque Bononiam, & ex ea in Aquileiam propè Alpiam radices ducto per gym circa paludes opere. Quibus verbis ostendit Lepidum, non Papum, Flamini collegam fuisse, præsertim quod Marcum eum vocat, non Lucium, ut Lanius, qui tamen cognomen ei non apponit. Sed si Lepidum intellexisset, ubi ait fuisse huius Consullem, & Augurem, etiā Censorem omnino adiecerit. præterea si Philoni & Caralo suffectus est Consul, non potuit eodem tempore officio censure fungi. Nisi velimus ipsum Lepidum & Lænum in alterum annum ex duobus superioribus inferere. Sed videndum est ne sit error apud Strabonem. ¶ Consulum, qui sequuntur, mentio est apud Plinium XXXIX, ubi ait, L. Acmilio M. Lænio Cos. anno Urbis condite DCCCXV primum à medicis Romanis venisse à Peloponneso Archagetum Lysonia filium. Acmilios filius est eius, qui fuit Cos. anno CDXCVIII. Lanius exat in marmore secundum consulari, anno DXLVI, & eius Censura anno tertio post.
- § 34 P. Cornelius, T. Sempronius. De his consulibus inter alios auctores florissimos Asclepius in orationem contra L. Pisone meminit huius verbis. Video in annalibus eorum, qui Punicum bellum secundum scripserant, tradi Placentiam coloniam deducem pridie K. Ian. primo anno eiusdem belli P. Cornelio Scipione patre Africani T. Sempronio Longo Cos. De Scipione vide Gellium VII. cap. I. hic Scippo patrem à abate L. Corneliam Cos. anno CDXCIII. Sempronius est, ut puto, pater eius, qui anno DLIX Cos. habuit in A. C.
- § 35 Cn. Serullius, C. Flaminius, horum meminit Lanius, Poly. & Cassiodorus. Flaminius occisus fuit ad lacum Trasimenum cum magna elade exercitus. Tulerat legem ne quis Senator nauem mariæimem haberet, quæ plus quam CCC amphoræ esset, ex quo plebis favore consularum secundam obtinuit auct. Valeria prima. Fabium Prodictatorem creatum tradit idem Lanius, quia à populo creatus erat, non à Cos. postea ob vires gestas, gloriæque insignem datus, & augendæ civium imaginis, ut Dictator diceretur, sacre obitus, ut scribit Plut. cuius imperio scito plebs Munacium Magistrum Equitum fuisse æquatam scribit idem Valerius III. Testatur etiam titulus, qui est apud Aretium huiusmodi.

Q. F. MAXIMVS

DICTATOR. II. COS. V. CEN

SOR. INTERREX. II. AED. CVR

Q. II. TR. M. II. PONTIFEX. AVGVR

PRIMO. CONSVLATV. LIGVRES. SVBE

GIT. EX. IIS. TRIVMPHAVIT. TERTIO. ET

QVARTO. HANNIBALEM. COMPLVRI

BVS. VICTORIIS. FEROCES. SVBSEQUEN

DO. COERCVIT. DICTATOR. MAGISTRO

EQVITVM. MINVCIO. QVOIVS. TOPV

LVS. IMPERIVM. CVM. DICTATORIS

IMPERIO. AEQVAVERAT. ET. EXERCITV

PROFLIGATO. SVBVENIT. ET. EO. NOMI

NE. A. B. EXERCITV. MINVCIANO. PA

TER. APPELLATVS. EST. CONSVL. QVIN

TVM. TARENTVM. CEPIT. TRIVMPHA

VIT. DVX. AETATIS. SVAE. CAVTISSIMVS

ET. REL. MILITARIS. PERITISSIMVS

HABITVS. EST. PRINCEPS. IN. SENATVM

DVORVS. LVSTRIS. LECTVS. EST

Haec autem animaduertendum, quod licet Minucius imperio par esset Fabio, non tamen, ut quidam edit, Dia-
stator dictus fuerat, ut rei gerundae causa eodem tempore dictos esset Dictatores. Nam Livius id nunquam sen-
tum esse tradit. Exemplum simile est libro XXXVI, ubi ait, Senatam decreuisse, ut Q. Falaio Flacco Pro-
consuli per eum Consulibus imperium esset. Et tamen non est creatus Consul, ut tres Consules eodem tempo-
re essent, quod est dictum absurdum. Praeterea ex oratione ipsius Fabii, quae habetur lib. XXVIII ad eandem
apparet. Idem Livius postquam commemoravit, abdicato Veturio rem ad interregnum rediisse, subdit.
Consulibus prorogatum in unum imperium. Nam Poly. Procos. fuisse tradit. Aedes Veneris Erycina vocat
Mentis vovit Atilius PR. Concordiae faciendae in aede locata.

- 517 C. Terentius. L. Aemilius, qui fuerat Cos. inquit Livius, cum M. LIVIO, non Lelio, ut apud ipsum. Virisq[ue]
meminit etiam Poly. Caesiodorus, Plaut. in vita Fabii, Pauli, & Annibalis, item Valerius III. cap. iv. huiusq[ue]
Terentium ex macellaria patris tuberna ad Consulatum consecrassisse, nec fuisse fuisse Fortune ei largiri XII
fosces, nisi etiam L. Aemilium Paulum collegam dedisset. Idem Livius ait ipsum Terentium fuisse mercis
instauratorem, ostenditq[ue] quae ante ad consulatum pervenerit. Et quae ipsius temeritate pugna infelicitate sit com-
missa, quam ante diem quartum Natunum Sextilius scilicet esse literis mandavit Q. Claudius, ut refert Ma-
crobius primo, & Gellius V. In qua, inter alios quamplurimos, cecidit Cn. Servilius, & Minucius, qui prius
re anno Mag. Eq. fuerat, inquit Livius, hunc supra Rufum, nunc Numatium vocat. Pugna haec ad Canas
fuit quae, quam Annibal adversus Romanos feliciter commisit. Prius enim P. Scipionem ad Ticinum, Sem-
pronium Longum ad Trebiam, Placentiae stantem, & C. Flaminium ad lacum Trasimenum superaverat. De
M. Junio Pera, & N. Fabio Di. vide ipsum Livium. Annibal hoc anno Capuae hyemavit. Aedes Concordiae
dedicata.

- 539 Q. Fabius, cui huic continuatus sit consulatus ratio fuit, quod tempus, & belli necessitas faciebant, ne quis aut
exemplum exquireret, aut suspectum cupiditatis imperij Consulatum haberet. P. Cens. Iulianum non fuisse esse
fieri Livius. horum meminit Valerius II. cap. iv. sed apud ipsum Philippus pro P. P. perperam legitur. Atili-
us filius est eius, ut opinor, quem à P. P. capium esse, diximus.

BXL	Q. FABIVS. Q. F. Q. N.	MAXIMVS	TI. SEMPRONIVS.	GRACCHVS. II
	C. CLAVDIVS. AP. F. C. N.	CENTHO	DICT	COMIT. HABEND. CAVSSA
	Q. FVLVIVS. M. F. Q. N.	FLACCVS	MAG. EQ	
	Q. FVLVIVS. M. F. Q. N.	FLACCVS. III	AP. CLAVDIVS. P. F. AP. N.	PVLCHER
	CN. FVLVIVS	CENTVMALVS	P. SVLPICIVS. SER. F. P. N.	CALBA. MAX
	M. VALERIVS. P. F.	LAEVIVS. II	M. CLAVDIVS. M. F. M. N.	MARCELLVS. III
	Q. FVLVIVS. M. F. Q. N.	FLACCVS	DICT	COMIT. HAB. CAVSSA
	P. LICINIVS. P. F. P. N. CRASSVS.	DIVS	MAG. EQ	
	QVI. IDEM. PONT. MAX. ERAT			
	CENS. L. VETVRIVS. PHILO. IN. M. M. E. P. LICINIVS. P. F. P. N. CRASSVS.	DIVS. ABD		
	Q. FABIVS. Q. F. Q. N. MAXIM. VERRVCOS. V	Q. FVLVIVS. M. F. Q. N.	FLACCVS. IV	
	CENS. M. CORNELIVS. M. F. M. N. CETHEGVS.	P. SEMPRONIVS. C. F. C. N. TVDITANVS. L. EXLIV		
	M. CLAVDIVS. M. F. M. N. MARCELLVS. V	T. QVINCTIVS. CRISPINVS. IDEM. QVI		
	IN. PROELIO. OCCISVS. EST	PR. ERAT. EX. VVLNERE. IN. MAG. MORT. E		
	T. MANLIVS. T. F. T. N. TORQVATVS	DICT		
	C. SERVILIVS. C. F. P. NEPOS. QVI	MAG. EQ	COMIT. HAB. ET. LVDOR. F. C	
	IDEM. AED. CVR. ERAT			
	G. CLAVDIVS. T. F. T. N.	NERO	M. L. VIVS. M. F. M. N.	SALINATOR. I
	M. L. VIVS. M. F. M. N.	SALINATOR	DICT	
	Q. CAECILIVS. L. F. L. N.	METELLVS	MAG. EQ	COMIT. HAB. CAVSSA
	Q. CAECILIVS. L. F. L. N.	METELLVS	L. VETVRIVS. L. F. L. N.	PHILO
	P. CORNELIVS. P. F. L. N. SCIPIO. QVI	P. LICINIVS. P. F. P. N.	CRASS. DIVS	
	POSTEA. AFRICAN. APPELLEST			
	Q. CAECILIVS. L. F. L. N.	METELLVS	DICT	
	L. VETVRIVS. L. F. L. N.	PHILO	MAG. EQ	COMIT. HABEND. CAVSSA
	M. CORNELIVS. M. F. M. N.	CETHEGVS	P. SEMPRONIVS. C. F. C. N.	TVDITANVS
	CENS. M. L. VIVS. M. F. M. N. SALINATOR.	C. CLAVDIVS. T. F. T. N. NERO. L. F. XXXV		

§40 Q. Fabius, Ti. Sempronius, horum meminit Gellius I l. cap. eodem. Sic enim inquit. Deinde facti Cons. Semo promus Q. Fabius Maximus filius eius, qui priore anno erat Cos. Linius etiam, & Plut. hunc superioris Consul filium esse testantur. ¶ Censio Dictator Cos. fuit, anno DXIII, & Fleccus iem his, & sequenti anno III. Incendium Romae per duas noctes, ac diem vnum. Hoc anno militem mercenarium primis Romae ni habuere. ¶ Cos. sequenti anni meminit Valerius II, quo anno Gladiatorum manus primum datam est in foro Baeris, & Ludi Apollinares instituit. Cn. Scipio xxix die post fratris mortem occisus est. Ap. Claudius filius est eius, qui anno DIIII. fuit Cos.

§41 Huius, & superioris anni Consulam meminit Sex. Pom. libro XVII. Sed apud ipsum perperam habetur, C. Sulpicius, & C. Falaius, hic filius eius videtur, qui anno DXXIIII fuit Cos. Sulpicius autem nullum ante magistratum curulem gessisse testatur Linius, postea Dictator, & his Cos. fuit. Legionibus XXIII a Romanis bellum terra, marisq. cessans. Annibal ad Anienem castra admovit, Sapiem taberna, quae postea quinque, & Argentariae, deinde Nona appellatae sunt, circa Forum arserit.

- 543 M. Valerius, M. Claudius, horum meminit Valerius IIII. cap. i. & Sex. Pompe. libro XIII. his verbis. Tribus
torum collationem cum sit alia in capite, aliud ex censu, dicitur etiam quoddam temperatum, ut possit videri
à Gaio caput colorum esse: quia primis quindecim annis census solus non erat. Item bello Punico secundo
Valerio L. Lavinio, & M. Claudio Marcello, Coss. cum & Senecius, & Populus in Aerarium, quod habuit,
conlatis, sed videtur legendum. Tributorum in collationem cum sit aliud in capite & reliqua, quae postmodum
resse se habeat. ¶ Et Censor, inquit Linius, hic annus habuit, L. Veturius Pollonem, & P. Lucio
niam Crassum Pont. Max. Crassus Licinius, neque Consul, nec PR. ante fuerat, quam Censor esset
his, ex aditione gradum ad censuram fecit. Sed hi Censores neque Senatui legem, neque quicquam pu
blica regerant. mors dedit L. Veturij, inde & Licinius censura se obdedit. Vbi innotuerit
in A. C. mentionem fieri etiam de Censoribus, qui in magistratu mortui sunt, ad quos, si ad legitimam tempe
pui peruenissent, Lustrum condere pertinebat, igitur verisimile est, Cethegum, & Tuditanum eo anno, quo
Censores creati fuerunt, non sequenti, Lustrum condidisse, praeteritum quod ab eo ad Lustrum sequens, quod
in A. C. extat, quinque anni esse reperiantur. horum Lavinio ita meminit. Per eos dies & Censoribus creatis
Q. Fabius Cos. comitia habuit. creati Censores ambo, qui nondum Consules fuerunt, M. Cornelius Cep
thegen, P. Sempromnius Tuditanus. hi locorum resciscenda, quae circa forum incendio consumpta erant, Sep
tem tabernas, Macellum, & Atrium regium. atq; Lustrum condidisse, & censu esse civium capite CXXVII
milia CXVII. Ex superiori Lustru, quo censa sunt civium capite CCLXX milia CCXIII, facile intelligi
gimus quos virorum milia Canensis bello, & sequentibus sex annis desiderata sint.
- 545 Consulatum huius anni Linius sic meminit. Vndecimo anno Punici belli consulatum inierunt M. Marcellus V, (ut
nuncietur consulatus, quem vitio creatus non gessit) & T. Quinctius Crispinus. quibus verbis constat con
sules eorum, qui vitio creati erant, connumerari debere in numeris, qui adiciuntur, ut sciamus quocumque
quis cum magistratum sortitus sit. Nam Porro etiam scribit magistratum vitio creatum, nihil fecisse magi
stratum esse. Plut. ait ipsam Marcellum supra sexaginta annos novum quintum Consulatum scilicet esse. De
quo Valerius etiam primo sic inquit. Cum Marcellus quintum consulatum gerens templum Honoris, &
Virtutis Clefthido prius, deinde Syracusu patris munusculi debitum votis consecrare vellet, ad collegio Pon
tificali impeditus est, neque enim eodem diebus Diis velle dicari. Communiu tellum est.
- 546 C. Claudius, M. Linius, huius adiciendum II, ut est apud Linium XXXVII. in morte abscisum est. horum
meminit Valerius IIII. cap. i. & secundo, ubi perperam legitur, de Sex. Lino, pro de M. Lino. De cognomine
Neronis vide Gellium XIII. Cum comitiorum, inquit Linius, tempus appeteret, & per Diem comitia
haberi placuisset, C. Claudius Cos. M. Linium conlegem Dilectorem dixit. Asdrubal in Italiam transiit,
& in praetio occisus. Homo vero vitus capax est. ¶ Veturius, qui sequitur, filius eius est, qui anno
DXXXIII fuit Cos. & in Censu mortuus.
- 549 M. Cornelius, T. Sempromius, non T. Sempromius, ut apud Linium. De his Cos. Cic. in Bruto sic meminit.
Atque hic Cethegus Consul cum P. Tuditano fuit bello Punico secundo, & Caro est his Cos. se Praetorem
fuisse. Idem Lavinio libro XXIX de Censoribus etiam mentionem facit, & Valerius VII. cap. II. item IIII,
cap. eodem. Lustrum à Claudio conditum, cum is, qui in exercitu erant, cense sui hominum milia CCLXV
Artem Virtutis ad portam Capenam M. Marcellus dedicavit. Aedes Fortune Primigenie uota, Matris
Deum faciendam Censores locaverunt.

BL	CN.SERVILIUS.CN.F.CN.NI	CAEPIO	C.SERVILIUS.C.F.P.	NEPOS
	P.SVLPICIVS.SER.F.P.N.	GALBA.MAXIMVS.	DICT	
	M.SERVILIUS.C.F.P.N.	PVLEX.GEMINVS	MAG.EQ	COMIT.HABEND.CAVSSA
	TI.CLAVDIVS.P.F.TI.N	NERO	M.SERVILIUS.C.F.P.N.	PVLEX.GEMINVS
	C.SERVILIUS.C.F.P	NEPOS	DICT	COMIT.HABEND.CAVSSA
	P.AILIVS.Q.F.Q.N.	PAITVS	MAG.EQ	
	CN.CORNELIVS.L.F.LN	LENTVLVS	P.AILIVS.Q.F.P.N.	PAITVS
	BELLVM PHILIPPICVM			
	P.SVLPICIVS.SER.F.P.N.	GALBA.MAXIM,II	C.AVRELIVS.C.F.CN	COTTA
	L.CORNELIVS.L.F.LN,	LENTVLVS	P.VILLIVS.TI.F.TLN	TAPPVLVS
	CENS.P.CORNELIVS.P.F.L.N.	SCIPIO.AFRIKAN.	P.ALLIVS.Q.F.P.N.	PAITVS.L.F.XXXVII
	T.QVINCTIVS.T.F.L.N.	FLAMINIVS	SEX.ALLIVS.Q.F.P.N.	PAITVS.CATVS
	C.CORNELIVS.L.F.M.N.	CETHEGVS	Q.MINVCIVS.C.F.CN.	RVFVS
	L.FVRIVS.SP.F.SP.N.	PVRPVREO	M.CLAVDIVS.M.F.M.N.	MARCELLVS
	M.PORCIVS.M.F.	CATO	L.VALERIVS.P.F.L.N.	FLACCVS
	P.CORNELIVS.P.F.L.N.	SCIPIO.AFRIKAN.II	TI.SEMPRONIVS.TI.F.C.N.	LONGVS
	CENS.SEX.ALLIVS.Q.F.P.N.	PAITVS.CATVS.	C.CORNELIVS.L.F.M.N.	CETHEGVS.L.F.XXXVII

550 CN. Servilius Caepio, huius collega dicitur C. SERVILIUS non Cn. Servilius, ut apud Livium XXIX, cui etiam cognomen Geminii apponit, cum in A. C. nullum adiectum sit, ex quo apparet, hanc familiam depluisse fuisse, Plebeiam, & Patriciam. ¶ Anno sequenti idem Livius tradit C. Servilium Dissiorem, quem perperam iisdem Cn. vocat. Cuius publicus ad solum exsul. Syplex à Remensis cepit, Septembris eius per sumptus veneno diem obiit, Item Magnus ex vulnere. Decessu etiam Q. Fabius Maximus.

551 TI. Claudius, non T. Claudius, ut apud Livium M. Servilius, virque erat patricius. ¶ Dissiolor C. Servilius sine cognomine, ut diximus. Ab hoc Servilio Dissiolo et Sullam neminem Dissiorem creatum esse, testatur Paternus his verbis. Sulla creatus Dissiolor, cuius honoris usurpatione per annos CXX intermissa. Annis post XVI annam ex Italia in Africam transeat. ¶ Anno sequenti in marmore legitur, P. ALLIVS quem Sextus fratrem fuisse apparet, qui Ailius est inscriptus. Anno vero DLIII ac sequenti, item anni DLXXXVI habetur ALLIVS. Quare de hoc nomine verè scripto lectoris sit iudicium. ¶ Cn. Cornelius, qui sequitur ut reor, fuit est eius, qui anno DXCVI fuit Consul.

552 Anno inquit Livius, quingentesimo quadagesimo quarto ab Vibe condita P. Sulpicio Galba, C. Aurelio Cestio, bellum cum rege Pyrrho initum est, ibi legendum DLIII, & omittit annum, de quo iam diximus, non huius belli initum fuisse hoc, non sequenti anno, A. C. plane testantur. ¶ Cenforum sequenti anni meminit idem Livius libro LXXII Africani autem separatim Gellius III, et V.

553 T. Quinctius FLAMINIVS, non Flaminius, ut apud Valerium III, cap. vii. Est autem Flamininus Quinctiorum cognomen, Flaminius vero nomen familie plebeae, quae nullum habebat cognomen. De hoc Quinctio Plut. ita meminit. At populus Titum euestigio triginta mandam eorum natum Consul cum Sex Aelio designat. Anno sequenti lege, C. CORNELIVS, non Cn. Cornelius, quo anno quatuor praetores dedit additi sunt. Consul huius anni, qui fuit Virbius DLVI Cie. in Bruto sic meminit, C. Cornelio Q. Minus cois. Ludis Iascenatis, quos Salinator Senensis praelio vicerat, Livius docuit fabulam.

554 M. Porcius Cato. Principio autem tertio nomine non Cato, sed Priscus vocabatur: consequenti tempore Cato ei virtutis cognomen extitit. Nemo Rumanorum, in quo multorum rerum usus, ac experientia fuit, Catonem nominat, auct. Plut. Cie. in Verrem ipsum plebeum & obscuro loco natum invenit, his verbis. M. Cato se virtute, non genere Populo Romano commendavit, & ipse sui generis initium, ac nominis, ab se gigni, ac propagari voluit.

555 TI. Sempronius, non T. Sempronius, ut apud Afcianum in orationem pro C. Cornelio, ubi de his Cn. meminit, & apud Livium, qui ait primo anno secundi belli Punici in Consulatu primo collegas fuisse. ¶ Cn. Sex. Aelius, C. CORNELIVS, non Cn. Cornelius. horum meminit idem Afcianus, & Livius libro XXXV.

atq; censa esse cium capia CXLIII milia DCCIII. atque ipsos Ceni. Adulibus curulis imperasse, ut loca Senatoria in spectaculis a populo secernerent, cum antea ad annum DLVIII in promiscuo spectatum esset, ut ant. est etiam Valerius IIII. cap V. Sed Linius sibi ipsi contradicere videtur, qui tractatus loca ad spectacula tempore Terquij Prisci patribus, equitibusq; fuisse diuisa. Nisi forte pro patribus antea patricios dei intellexerit, hic vera eos solum, qui Senatores erant. Villa publica resecta. Aedes Innotis Martia in foro Olitorio vaia, Fauni dedicata: nem Fortuna Primigenia in Quirinali, & Iouis in Insula Megalesia Lada Senicos C, Atilius Serranus, L, Scribonius Libo Aed, Cur. primi fecerunt. quos Senatus primum a populo secretus spectauit.

L. CORNELIVS. L. F. SSSS	MERVLA	Q. MINVCIVS. Q. F. L.N	THERMVS
L. QVINCTIVS. T. F. L. N.	FLAMIN[N]	CN. DOMITIVS. L. F. L. N.	AHENOBARBUS
BELLVM ANTIOCHINVM			
M. ACILIVS. C. F. L. N	GLABRIO	P. CORNELIVS. CN. F. L. N. SC[PIONAS] CA	
M. CORNELIVS. P. F. L. N. SC[PIONAS] CA	PIO. QVL. POSTEA. C. L. AELIVS. C. F. C.		NEPOS
ASIATICVS. APPELLATVS. EST			
CN. MANLIVS. CN. F. L. N.	VVL SO	M. FVLVIVS. M. F. SER. N.	NOBILIOR
CENS. T. QVINCTIVS. T. F. L. N. FLAMIN[N]	M. CLAVDIVS. M. F. M. N. MARCELLVS. L. F. XXXXVIII		
C. L. VIVS. M. F. M. N.	SALINATOR	M. VALERIVS. M. F. M. N.	MESSALLA
M. AIMILIVS. M. F. M. N.	LEPIDVS	C. FLAMINIVS. C. F. C.	NEPOS
S. P. POSTVMIVS. L. F. A. N.	ALBINVS	Q. MARCIVS. L. F. Q. N.	PHILIPPVS
AP. CLAVDIVS. AP. F. P. N.	PVLCHER	M. SEMPRONIVS. M. F. C. N.	TVDITANVS
P. CLAVDIVS. AP. F. L. N.	PVLCHER	L. PORCIVS. L. F. M. N.	LICINVS
CENS. L. VALREIVS. P. F. L. N. FLACCVS. M. PORCIVS. M. F.		CATO. L. F. XXXXVIII	

560 L. Cornelius. Linius prodit, Consules superiore anno creatos, hoc anno Lastrum condidisse. censaq; cium capia CXLIII milia DCCIII, ut dictum est, sed A. C. ipsum arguunt, in quibus apparet superius anni conditum esse. Nam, ut diximus, in eisdem annalibus non fit mentio de tempore quo creatus sit, sed quo Lastrum condidit. Præterea legendum videtur censa capium CCXLIII milia DCCIII, quia cum anno DXLIX censa sint CCLXV milia, & intra decem annos non fuerint b la Rumeni um ad ueris, dicere nō possumus CXXI milia CCXCVI desiderata esse. M. Cato adicalū Victoria Virginis prope adem Victoria, hœmia ante votum, dedicauit.

561 L. Quinctius, hic fuit frater Titii, ut Linius, & Plut. testatur, qui in uita Aemilij Pauli de cognomine Abenobarbarum sic inquit, Cum Cæsar, & Pollax nunciosse in foro Targuinio, Latinaq; preligatis ac primis, qui obuiam processit, non crederet, ipsi leniter aridentes hœbam eius manibus abralesse dicuntur, & ex susco in flonem emmeruisse, viroq; cognomeniam Abenobarbi fecerunt. Ex gente autem Domitia dicitur familia claruerunt, Calpurniorum & Abenobarbarum. Abenobarbi originis itemq; cognominis autorem habent L. Domitium. Functi autem consulibus septem, triumpho, Censura duplici & inter patricios alios si perseverarunt omnes in eodem cognomine, ac ne prænomina quidem vlla præter Cnei, & Lucij usurpauit. eaq; ipso notabili varietate, modo conuinantes vnumquodq; per ternos personas, modò alternantes per singulas. Nam primam, secundamq; ac tertium Abenobarbarum Lucius, rursus sequentes tres ex ordine Cneis accepimus, aut. Suet. in Nerone. Tiberis duos pontes, ædificia multo, maxime circa portam Flumen tantam erexit. Incendio à foro Baario orto diem, noctemq; ædificia in Tiberim versa, atresse, Tiberisq; omnes cum magni precij mercibus conflagrante. Aedes dæ Iouis in Capitolio dedicate sunt. Vicerat L. Furius Purpureo vnam PR. Gallico bello, Alteram Consul dedicauit Q. Marcus Ralla duamur. Aed, Cur. Porcium exera portam Trigeminam inter lignarios fecerunt, P Bellum Antiochinum aduersus Antiochum Syria regem, Syriacum, atque Afasicum, etiam appellatum, capium est.

562 M. Acilius. ut opud Appianum in eo libro, qui Syriam inscribitur, non M. Atilius, ut in omnibus codicibus Lini & opud Macrobinum primo Sai. cap. xvi, cuius verba citauimus anno CC. LXXX. Scipio Celui est filius,

Cos. anno DXXXI, Iuvenentis aedes dedicata in Circo maximo, & in Palatio Magne matris Idææ. Consulatum sequenti anni meminisse Gellius XVI. cap. iij. & vy. cap. xix. auct. L. Cornelium Africanum maiorem fratrem fuisse, quod & Plin. testatur.

564 CN. MANLIVS VVLISO, non Manius Vlisse, ut apud Appianum in Syriaca historia. Fulvius fratrem habuit prænomen Quinti. Ideo lectorem admonemus, quia eodem tempore fuerit alij duo Q. Flacci ambo consules, quorum unus Cnei, aliter vero Quinti erat filius. Consulibus, Censoribus, huius anni meminisse Plinius scribit; Lustrum conditum esse, atque cense civium capita CCLVIII milia CCCXXVIII, idem ait Lilius, item Plin. in Africani, et T. Quinctij vite. ubi perperam legitur, T. Q. Flaminius, C. Consulibus & anno non secundo post sequuntur Verbi CLXVI, meminisse Valerius VI. cap. eodem. C. Flaminius eodem Diene in prælio contra Ligures vocit.

569 L. Porcius LICINVS, non Licinius. P. Claudius, tunc superioris Claudij fratrem fuisse tradit Lilius, & infra Catonis Consularum pluribus verbis commemorat, de qua meminisse etiam Valerius III. et cap. v. et Gellius XIII. cap. xix. Illic Cato annos decem post consulatum Censuram ambivit, qua omnium magistratum principis est, in quo honore basilicam Porcium in se denominatam struxit. Pollentia in Picenam, Disfontum in Gallicum agrum Colonia deduxit, & Ciuum Romanorum Matina, & Patina. ¶ Anno sequenti, qui fuit Verbi DLXX. P. Licinius Crassus Pempt. Mex. & Annibal mortui sunt.

BLXX Q. FABIVS. Q. F. Q. N.	LABEO	M. CLAVDIVS. M. F. M. N.	MARCELLVS
L. AIMILIVS. L. F. M. N.	PAVLLVS	CN. BAEBIVS. Q. F. CN. N.	TAMPHILVS
P. CORNELIVS. L. F. P. N.	CETHEGVS	M. BAEBIVS. Q. F. CN. N.	TAMPHILVS
A. POSTVMIVS. A. F. A. N.	ALBINVS	G. CALPVRNIVS. C. F. C. N. N.	ISO. IN. M. M. E. IN. E. L. E. E.
L. MANLIVS. L. F. L. N. ACIDIVS. FVLVIAN		Q. FVLVIVS. CN. F. M. N.	FLACCVS
		Q. FVLVIVS. Q. F. M. N.	FLACCVS
HEI FRATRES GERMANI FVERVNT			
CENS. M. AIMILIVS. M. F. M. N. LEPIDVS. M. FVLVIVS. M. F. SER. N. NOBILIOR. LVSTR. F. L.			
M. IVNIVS. M. F. L. N.	BRVTVS	A. MANLIVS. CN. F. L. N.	VVLISO
C. CLAVDIVS. AP. F. P. N.	PVLCHER	TL. SEMPRONIUS. P. F. TI. N.	GRACCHVS
CN. CORNELIVS. L. F. L. N. SCIPIO. HISPALLVS. Q. PETILLIVS. C. F. Q. N. STVRIVS. IN. MAG			
IN MAG. MORTVVS. EST. IN. EIVS. L. F. E		POSTEA. QVAM. SIBI CONLEG. SVBROG. OCCIS. E	
G. VALERIVS. M. F. P. N.	LAEVIVS		
P. MVCIVS. Q. F. P. N.	SCAEVVL	M. AIMILIVS. M. F. M. N.	LEPIDVS. I
SP. POSTVMIVS. A. F. A. N. ALBIN. PAVLLVL		Q. MVCIVS. Q. F. P. N.	SCAEVVL
CENS. Q. FVLVIVS. Q. F. M. N. FLACCVS. A. POSTVMIVS. A. F. A. N. ALBINVS. LVSTR. F. L.			

571 L. AIMILIVS. PAVLLVS, non L. Aemilius Paulus, filius est eius, qui anno DXXXIII fuit Cos. Aliquos dies frustra consulatum petiit, idcirco cum iam campum repulsus fuisse fatigaret, hui Cos. & Cens. factus est, auct. Valerius VII. cap. v. Verumque honoris mentio est in titulo, quem in eius triumpho anno citatissimus, huius vxor fuit Papiria Mafonii viri consularis filio, ex quo Scipionem, & Fabium suscepit cum ea diuortium fecit, aliamque duxit uxorem, ex qua cum duos filios suscepisset, eos quidem domi habuit, alios duos clasissimis domibus per adoptionem inseruit, quorum maior à Q. Fabio quinquaginta Consul, minor à Scipione Africano adoptatus est auct. Plin. CN. BAEBIVS TAMPHILVS, non Cn. Belius Pamphilus, frater fuit Marci, qui sequitur, ut Lilius testatur.

572 P. Cornelius. CBTHEGVS, non Lencius, ut apud Lilium, huius, & collega mentio est apud Plin. in Numa, & Valerium primo cap. eodem, & II. cap. i. Colonia Graniſca in agrum Etruscum deducta, & Aquileio colonia latine in agrum Gallorum. Aedes Veneris Erycinæ ad portum Collinam, & Pietatis in foro Oltorio dedicate.

574 L. Manlius, Paterculus, Fulvius Placcus, inquit, in Acidiani Manij familiam in adoptionem datus est, Ideo genitricis nomine, veluti in cognomenam verso, Flaminius dictus est, postquam cum Quinto eius fratre Consul creatus

vi. Aduerendum quod adoptiui demonstrabatur modo per nomen eius familie in qua natus erat, an ante vltimam syllabam inoposui, vt Aemilianus, Seruilius, Lilius, modo per cognomen immutatus, vt Lucius, Scipio, Paolus. ¶ Conforum autem memini Lilius XLI, & Sex. Pom. his verbis. Macellum dia etiam a Macello quodam, qui exercebat in Vrbe latrocinium, quo damnato Censores Aemilius & Fuluius statuerunt vt in domo eius obsonia venderentur. Memini & Valerius III cap. ij. & Gellius XII. cap. viij. & vterque de Fulvio, qui ab ipso Pleecus cognominatur, non Nobilit, vt in A. C. sed vtrique cognomen forsan appellabatur. hoc Lustrum censa sunt enim capia CCLXXXIII milia CCXLIII,

378 P. Mucius, huius & sequentis anni Consules apud Liliam intercederunt, in quibusdam tamen locis mentio de ipso inuenitur, Maciorum autem familia quamquam sero magistratibus sancta est, tamen anno primo Vrbs liberata cognomen Scauula acquisiuit: de quo Sex. Pom. sic inquit. Lexa sinistra, quem Greci προία dicunt, & vnde trallum cognomen Scauula, memini & Lilius secundo.

379 Sp. Postumius PAVLLVS, non Paullus, hoc enim cognomen est Aemiliarum, non Postumiarum, Quod si per adoptionem in hanc transfuisset, non Paullus, sed Aemilianus vocaretur. ¶ Hoc anno Censores Q. Fuluius, A. j. Postumius creatos esse tradit Lilius XLI, & sequenti libro Postumiam anno sequenti Lustrum condidisse, censq; etiam capia CCLXX & XV. Apud Florum habetur CCLVII milia CCCXXXI. Ex A. C. autem constat hoc, non sequenti anno, Lustrum factum esse. De his Cens, memini Paterculus, & de Fulvio separatim Valerius primo cap. II. his verbis. Q. Fuluius Pleecus impune non tulit, quod in Censura regulas marmoreas ex Imonis Lucina templo in eadem Fartura Equoitis, quam Romae faciebat, transfudit. Negatur enim post hoc factum mente constiuisse, quin etiam per summam agris eundem animi exspirauit, hoc etiam pluribus verbis a Lilio commemoratur, atq; ipsum Procos. eadem ipsam in Hispania vauisset, qui tamen PR. fuit. ¶ Anno sequenti Floralis inflatus esse scribit Ouid. V. Fastorum.

BXXC L. POSTVMIVS. A. F. A. N.

ALBIVS

M. POPILLIVS. P. F. P. N.

LAENAS

C. POPILLIVS. P. F. P. N.

LAENAS

P. AILIVS. P. F. P. N.

LIGVS

AMBO. PRIM. DE. PLEBE
BELLVM PERSICVM

P. LICINIVS. C. F. P. N.

CRASSVS

C. CASSIVS. C. F. C. N.

LONGINVS

A. HOSTILIVS. L. F. A. N.

MANCIIVS

A. A. TILIVS. C. F. C. N.

TERRANVS

Q. MARCIIVS. L. F. Q. N.

PHILIPPVS. II.

CN. SERVILIVS. CN. F. CN. N.

CAEPIO

CENS. C. CLAVDIVS. S. A. P. F. P. N. PVLCHER. TI. SEMPRONIIVS. P. F. TI. N. GRACCHVS. L. F. LII

L. AEMILIVS. L. F. M. N.

PAVLLVS. II

G. LICINIVS. C. F. P. N.

CRASSVS

Q. ALLIVS. P. F. Q. N.

PAETVS

M. IVNIVS. M. F. M. N.

PENNVS

G. SVLPICIIVS. C. F. C. N.

GALVS

M. CLAVDIVS. M. F. M. N.

MARCELLVS

T. MANLIIVS. A. F. T. N.

TORQVATVS

CN. OCTAVIVS. CN. F. CN. N.

A. MANLIIVS. A. F. T. N.

TORQVATVS

Q. CASSIVS. L. F. Q. N. LONGINVS. IN. M. M. E

CENS. L. AEMILIVS. L. F. M. N. PAVLLVS. Q. MARCIIVS. L. F. Q. N. PHILIPPVS. L. F. LII

381 C. Popillius, P. Atilius, his in marmore subsequitur.

AMBO. PRIM. DE. PLEBE. vt intelligat & si per legem latam anno CDXI licebat, iam men id nunquam factum esse. Ideo an inuadendum quod etiam sequentibus annis quandoque ambo erunt plebei, & vt coniecto, nunquam patricij.

382 P. LICINIVS, non Q. Licinius, vt apud Gellium IX cap. iij. Vbi Plinius verba haec citat. Ex sacrum materij in matres non est subulosum, inuenimus in annalibus P. Licinio Crasso, & C. Cassio Longino Cassi puerum solitum ex virgine sub parentibus. iussuq; Aruspicum deportatum in insulam desertam. Licinius autem fratrem huius praenomine Caium, qui anno tertio post. sui Cos. ¶ Sequenti anno, qui fuit Vrbs condita DLXXXIII. Cos. apud Liliu intercederunt. Hostij tamen quibusdam in locis mentio habetur, Cassio dorus vtrunque perperam Caium vocat.

384 CN. SERVILIVS, non Q. Seruilius, vt apud Liliu. huius & collega memini Cic. in Bruto, & in Catone, atq; hoc anno Ennius obiit. Conforum vero Valerius VL cap. v. his verbis. Cum Ti. Gracchus, & C. Claudius ob nimis saepe gestā Censurā maiorem partem ciuitatis exasperassent d. CDLXXXIII. huius M.

POPILLIVS (non Pomplius, ut apud ipſum) TR. PL. perductionis ad populum dixit. Idem Linius XLII tradit Populum Romanum hoc Cens. creauisse, & sequenti libro censum L. Libus Decembris fenerius, q̃ ante habuisse. Eorundem Cens. meminit etiam libro XLV. Lustrum desideratur. Florus scribit censu esse ciuium capita CCGXII milia DCCGV. In quibusdam tamen codicibus habetur CCXII milia DCCGV. Sed puto in utroque numero erratum esse, legendumq; CC LXI, quæ cum superiori lustro censa sint ciuium cupia CCE LXIX milia XV, inserimq; hoc fuerit prælia iam uersa Romanis, non est credendum hominū LVI milia CCX desiderata esse, neque etiam sit verisimile plus C. milibus ciuium numerum antum. Ideo error deprehenditur. Quoniam lustra, quæ sequuntur apud ipsam Florum numerum CCC milium cupia tam semper excedunt, ut error potius sit in numero CCXII, quàm in numero CCGXII.

§ 85 L. Aemilius. De hoc Aemilio filio eius, qui ad Canas occubuit, vide in eius triumpho secundo Patreuli verba, Linius tradit hunc creatum iterum Consulem anno XVII post primam eius consulatam, ubi legendum anno XLIII. fuit enim Cons. primum anno DLXXI. Per hunc Aemilium exitus belli Persici impeditus est, caso, infiq; exercitus, ipſiq; rege capto. Plin. tradit hunc sexaginta annos natum Cons. iterum factum.

§ 87 M. Marcellus, Marcelli quinquies Consul fuit nepos, aut. Asconius, C. SVLPICIUS, non Cn. Sulpicius, ut legitur apud Terentium ante Andrie prologum, ubi agitur de tempore quo Comædia illa est acta, Ludi de altero Adili legendum est, M. Glabrio, & cum sequenti anno Hector secundo sit acta, deinde C. Corneli, & M. Lucretius (quoniam hic anno DXC conlegam habuit Ti. Sempromum) Cons. Hecatomimoras meos Eunuchus vero, & Pbormio, C. FANNIO, & M. Valerio Cass. & sequenti anno L. ANICIO, & M. Cornelio Adelphi, apparet has comædias tunc factam ordinem non obtinere.

§ 88 Cn. Octavius, huius memini Cie. Philip. ix, ubi sit inquit, Cn. Octavius clari & magnifici viri, qui primus in eam familiam, quæ postea viri fortissimis floruit, attulit Consulatum, statim videntur in Resti. Eiusdem memini Sex. Pom. XIII. his verbis, Octavia porticus duæ appellancur, quarum alteram ibeato Marcelli propriam, Octavia foror Augusti fecit, alteram ibeato Pompei proximum Cn. Octavius Cn. F. qui fuit Aed. Cur. PR. Cui. Xuir. S. F. iriunphantiq; de rege Perse nanoli triumpho.

§ 89 Q. Cassius IN. M. M. P. hoc est, in magistratu mortuus est, Aemili autem censura memini Valerius VII. cap. II. & Plut. atq; esse censa ciuium capita CCCXXV milia. Florus vero CCCXXVII milia XXII. post se videri in altero X ubundare, vel in altero deesse, vel non ita aduergem numerum exequi sunt. Sed quæ editi superiori lustro censa esset capita CCXII milia DCCGV tantum, inserimq; valde pesse su laboratum, dico, quomodo ciuium numerus ad CXIII milia XXXVII creuit?

EXC	TI SEMPRONIVS. P. F. TI. N. GRACCHVS. II	M. IVVENTIVS. T. F. T. N	THALNA	
	P. CORNELIVS. P. F. CN. N. SC[PIO. NAS] CA	C. MARCVS. C. F. Q. N.	FIGVLVS	
	VITIO FACT[ABDICA]RVNT. IN. EORVM. LOC. FACT[IS] VNT			
	P. CORNELIVS. L. F. L. N	LENTVLVS	CN. DOMITIVS. CN. F. L. N. AHENOBAR B	
	M. VALERIVS. M. F. M. N.	MESSALLA	C. FANNIVS. C. F. C. N	STRABO
	L. ANICIVS. L. F. L. N	GALLVS	M. CORNELIVS. C. F. C. N	CETHEGVS
	CN. CORNELIVS. CN. F. CN. N.	DOLABELL	M. FVLVIVS. M. F. M. N.	NOBILIOR
	CENS. P. CORNELIVS. P. F. CN. N. SC[PIO. NAS] [CAM. POPILLIVS. P. F. P. N.] LAENAS. L. F. L. III			
	M. AIMILIVS. M. F. M. N	LEPIDVS	C. POPILLIVS. P. F. P. N	LAENAS. II
	SEX. IVLIVS. SEX. F. L. N	CAESAR	L. AVRILIVS. L. F. L. N	ORESTES
	P. CORNELIVS. CN. F. L. N. LENTVL. LVPVS		C. MARCVS. C. F. Q. N	FIGVLVS. I
	P. CORNELIVS. P. F. CN. N. SC[PIO. NAS] C. II		M. CLAVDIVS. M. F. M. N	MARCELL. I
	Q. OP[IMIVS. Q. F. Q]	NEPOS	L. POSTVMIVS. SP. F. L. N. ALB[IVS. IN. M. M.] IN. E. L. F. B	
			M. AC[ILIVS. M. F. C. N.]	GLABRIO
	CENS. M. VALERIVS. M. F. M. N. MESSALLA, C. CASSIVS. C. F. C. N. LONG[INVS. LVSTR. F. LV			

- 190 **TI. SEMPRONIUS**, non **T. Sempronius**: hunc hic Consulem fuisse testatur Appianus prima, & Plu. his verbis, **TI.** & **C. Gracchus** patrem habuere **Tiberium** duobus consulatibus, duobusq; triumphis, & censora glorie insignem, **M. Iuuentius THALNA**, non **Helus**, neque **Talas**, ut apud **Valerium IX. cap. xy.** qui tra-
dit in magistratu mortuum esse. de qua morte in marmore nō su mentio, iniqui cū legatur **M. IUVENTIVS** cum **T. Non C.** apparet, non à iuuenio, ut quidam edit, nomen deductum esse, sed ab hoc nomine iuventus: nam interpretatio licita (ante ut **Iuuentius** nomen gentilicium efficiat, Errant igitur & qui à iuuentia deducunt, cum gentilicia deducantur à solis nominibus in ut desinētibz).
- 191 **P. Cornelius, G. Marcius**, horum **Coss.** meminir **Valerius** primo, his verbis, **C. Figulus** à **Gallia**, **Scipio Nasica** à **Corfica** **Romam** redierant, & se consulatu abdicarunt: mox addit causam, quod comitijs consularibus **Tabernaculum** vino caputū esset. Quam rem **Cic. II. de nat. deorum** multis verbis commemorat. **Cornelius** hic est, quem idem **Cic. VI. ad Atticum** ait proavum fuisse eius **Scipionis**, qui in **Metellorum** familiam adop-
tatus fuerat. **Coss.** sequentis anni meminir **Gellius II. cap. xxiv. & xv. cap. xi.** aiq; bu **Coss.** factum **S. C.** de expēdēdis ab Urbe **Philosophis**, & **Rhetoribus**, legemq; latam de coercendū sumpibus, qui ludis **Megalesibus** antiquo ritu manus comitijs fiebant.
- 194 **Cn. Cornelius M. Pains**, his **Coss.** **Terenius Comicus** mortuus est. **Consulorum** meminir **Gellius III. cap. vlt.** ubi **POPILLIVS**, non **Pompius** legendum est. De eodem **Cens.** **Plin. xxxv** sic scribit **L. Piso** prodidit **M. Aemilio**, & **C. Popillio Coss.** à **Consulibus P. Cornelio Scipione, M. Popillio** statuas circa **Forum coram**, qui magistratu pesserunt sublatas omnes prater eas, quae populi, aut **Senatus** senectus statuas essent. **Censura** **Scipionis** separatim meminir **Cic. VI. ad Att.** & **Nepos** de viris illustribz his verbis, **P. Scipio Nasica** à **Senatu** vir optimus iudicari **Marem Deum** sospitē recepit. **Censor** statuas, quas sibi quisque per ambitus non pōnēbat, sustulit. **Cos.** **Delminium** urbem **Dalmatarum** expugnavit, imperatoris nomen à militibus, & ab **Senatu** triumphum recusavit oblatum: eloquentia primus, iuris scientia consulem, ingenio sapientissimus unus fuit, unde vulgo **Coreulani dīctus**. **Censa** antem sunt civium capita **CCCXXVII** milia **CCCXIV**. Quod **Plinius** dicit statuas à **Consulibus** sublatas **M. Aemilio**, & **C. Popillio** sequentis anni **Consulibus**, non tamen sequitur, ut quidam puiunt, iustrum eo anno conditum esse. Nam cum **censura** esset annua & semestris existimandum est, eo anno quo creati fuerant **Cens.** fuisse tempus legitimū condendi iura strum, ubiq; tunc fecisse, mox reliqua ad se pertinentia munera suo ordine obisse: & quae minoris momenti erant, ultimo loco reliquisse, & sic anno sequenti ipfas statuas sustulerant, superiori anno, ut est in marmoreis iustro iam facta.
- 196 **Sex. Iulius, L. Anselus**, horum meminir **Plin. XXXIII.** aiq; fuisse **Catr.** annis septem ante tertium **Punicum** bellum, atque eo anno in **erario Populi Romani** pondo **DCCXXVII** milia, argenti **XCLII** milia, & ex-ra numerum **CCC & LXXV** milia. De **Figulo**, qui sequitur, vide **Valerium** cap. de ira, & de eodem & conlega **Cic.** in **Bruto**.
- 199 **L. Postumius**, non **M. Postumius**. De morte huius Obsequens sic inquit, **Postumius Cos.** in provinciam profectus fecit, cum imolaret, in plurimis villis caput in necem non inuenit, profectusq; post diem septimum exegit **Romam** relictus exprobat. **Consulorum** meminir **Valerius II. cap. i. & iij.** eiusdem libri separatim de **Messalla**, his verbis, **M. Valerius Messalla** censoria nota perstrittus, censoria postmodum potestate imperavit. Quidam de eo, qui anno **DCXII.** fuit **Cos.** cum **M. Pupio** intelligunt, quod est verisimilius, quia post **Gellium Censorem** eum nominat. **Plorū** tradit, cum ab his **Censuribus** **Tiberium** extrueretur, ex **S. C.** à **P. Nasica** utrumquam inuide, & moribus publicis nocturnum distributum esse, quod **Lepede** non fuisse scribit **Orosius**. de eodem meminir **Cicero** Appianus & **Paterculus**, aiq; **Cassium** à **Lupercali** in **Palatium** versus illud facere iussu fuisse. hoc **Lupero** **censura** sunt civium capita **CCCXXIV** milia, quod hoc, non sequenti anno, conditum esse testatur **A. C.** id quod verissimum est, ob eam etiam rationem, quem saepe diximus.

BC	Q.FVEVIVS.M.F.M.N.	NOBILIOR	T.ANNIVS.T.F.	LVSCVS
	M.CLAVDIVS.M.F.M.N.	MARCELL.III	L.VALERIVS.L.F.P.N. FLACCVS.II.N.MAG.M.E	
	L.LICINIVS.S.S.N.	LVCVLVS	A.POSTVMIVS.A.F.A.N.	ALFINVS
	T.QVINCTIVS.T.F.T.N.	FLAMIN	M.ACLIVS.L.F.K.N.	BALVS

BELLVM PVNICVM TERTIVM

L.MARCVS.C.F.C.N.	CENSORINVS	M.MANLIVS.P.F.P.	NEPOS
SP.POSTVMIVS.SP.F.A.N.ALBINVS.MAGN		L.CALPVRNIVS.C.F.C.N.FISO.CAESONIN	
P.CORNELIVS.P.F.P.N.SCIPIO.AFRICAN.		C.LIVIVS.MAMILIANI.F.M.N.	DRVSVS

AIMIL

CENS.LOORNELIVS.CN.F.L.N.LENTVLVS.LVPVS.	L.MARCVS.C.F.C.N.CENSORIN	L.F.LVI
CN.CORNELIVS.	LENTVLVS	L.MVMIVS.
Q.FABIVS.Q.F.Q.N.	MAX.AIMILIAN	L.HOSTILIVS.S.S.S.L.N.
SER.SVLITICIVS.SER.F.P.N.	GALBA	L.AVRELIVS.
		COTTA

600 Q. Pabius, T. A. Annus LVSCVS, non Faſtus, horum meminit Cic. in Bruto, & Sex. Pomp. XVII. ſeparatim Annus hi verò in, Annius Luſcus in ea, quam dixit aduerſus Ti. Gracchum, imperium, quod plebs per ſatis rem dederat, id abrogatum eſt. Hic Annus is videtur, qui cum Cn. Serulio, & Ap. Claudio miſſus eſt legatus in Macedoniam ad res repetendas, ut tradit Linius XLII. Ibi Coſs. iniere K. Iannarij, ut ſcribit Caſſio deſus, idque innotuit etiam Florus XLVII. Li dies incandens conſulatum ſolemnis poſtea maſu. C. Coſs. ſequenti anni menſis Obſequens, & Caſſiodorus.

601 L. Licinius, A. Poſtumus, horum meminit Florus XLVIII, & Macrobius primo Sat. item Gellius XII. cap. viij, arguit Poſtulum rei Romanæ græca oratione ſcripiſſe, ſed inferius apud Florum legitur, eum Claudius Marcellus, ubi legem, tam qui Claudio Marcello. Cum hi, Coſs. delectum ſecere agerent, nec quonquam gratia dimittunt, à T. P. L. qui prius amicis ſuis vacationem imperare non poterant, in carecem conveciti ſunt. Idem Florus ſcribit hoc anno ex præcepto librorum Sybillinarum Diti patri ludos ſacros iſſe, qui anno prius prius qui Punici belli ab Vrbe condita quingentiſimo altero ſacri erant. ubi videtur legendum, quod antea vndeſimo prius Punici belli. ſequitur illorum opinio, qui horum ludorum legimum tempus centum annorum fuiſſe volunt. Quod ſi ſequimur A. C. legendum erit. Qui anno XXIX prius Punici belli quingentiſimo & deſcimo ſeptimo anno ab Vrbe condita ſacri erant. Idem tradit, hoc anno etiam Punicum bellum initium habuiſſe, & intra quatuor annos conſummatum eſſe. Ca. thaginenſis oppugnari capiam à L. Marcio, & M. Manlio Coſs. captam à Scipione Coſ. Sed yſdem annis ipſum arguit, in quibus ipſa parerit id bellum captam anno Vrbiſ DCIII, arguit etiam Macrobius, ac Paternulus, qui vult ipſum Scipionem, cum Coſs. viſſe Florus, & Cic. in ſomniis euſdem Scipionis, ſed anno ſequenti Proco. Caribaginem deſuiſſe. eius verba appoſui. Scipio Africanus filius Coſs. creatus bellum Caribagini, iam ante biennium à prioribus Coſs. illatum maiore vi intulit. Max. ſubdit, Caribago diruta eſt, cum ſueſſet annis. DC. LXVII. Ca. Cornelio & L. Manlio Coſs. cum qua bellare maiores noſtri cepere Claudio & Fulvio Coſs. Quibus verbis apparet ipſum diſſentire à Floro, qui vult eam urbem anno DCC, quam erat condita, à Scipione deſtricta eſſe. C. ſequenti anni Conſulatum meminit Caſſiodorus. Apud Cic. in Catone legitur T. Quintus ab alio L. Quintus, ut ſi filius eius, qui anno DLXI ſuit Cor. vero potius crediderim T. Quintus filium Cui, cum DLV, & patri prænomine appoſitam.

604 M. Manlius, non M. Manlius, neque Annus Manlius, ut apud Cic. in principio ſomnij Scipionis. Ibi Manlius, & conſeque meminit etiam XII. ep. prima ad Att. qui in loco interpreti tradunt, eo quod ibi Manlio pro Manlio legitur, & eius prænomine ignorauerunt. ſuit hic Manlius plebeius, cognominis: carebat quæ verbiſ ep. modo citate coniecit. et ex hi, quæ habentur libro quarto ep. occupationum quæ ſunt hæc. Hanc egredere rep. quam inſtitui diſpoſitionem in Africanis perſonam, & Philo, & Perio, & Manlio comitibus, adiunxit adoleſcentes Q. Tiberonem, P. Rapium, dum Leli genero Scæſulam, & Pennium. Nam eum, qui cognomen non habet, nomine ſimili & nominat, ut Mædium, Rapium, & Pennium, reliquos vero ſuis cognominibus oſtendit. Appianus in libro, qui Lybicus inferibitur, de hi Conſulibus ſic inquit.

Imperatores ad id bellum Coss. M'. Manilius, qui pedites duceret, L. vero Marcium, qui equitatus præfessio elegerant. Manilius autem pater, in fuisse videtur, quem Livius XLV. legatum ad bellum Iliaricum missum esse commemorat. Cie in Bruto scribit L. Pisonem Frugi TR. PL. Marcio; & Mani'o Coss. legem de repetundis diu tulisse. Marcellus merita tempore obrutus pergit. ¶ Consulium sequentis anni meminit Obsequens. P. Plinius filius est eius, qui anno DLXXXI fuit Cos.

- 606 C. L. L. MAMMILIANI. F. hoc est filius eius, qui ex Memilia in Livium familiam per adoptionem transierat. Licet in marmore post primum M. suum, quod per errorem factum videtur: quia AMILIANI sequens nihil significat, nisi velis post primum A. deesse I. legendumq. M. AIMILIANI. F. hoc est filius eius M. Aemilij, qui ex Lepido in Liviam per adoptionem inferius familiam fuerat. P. Cornelius Scipio Aemilianus L. Pauli filius Africani nepos, sed adoptivus, inquit Florus. huius meminit Gellius VII. cap. xij. & Cie. XVI. ep. O cōsum ad Att. his verbis. In præsentia velum mihi scribas. quibus Coss. C. Fannius, M. Fabius TR. PL. fuerit, videor mihi audisse, P. Africano, L. Mammia: id igitur quæra quo in loco legenda domi ahiatur, quibus Censoribus. Nam hic Scipio usque in consulatu Mammium collegam habuit, sed in censure. ¶ Censorum mentio est apud Valerium VI. cap. xi ubi sic inquit, L. Lentulus consularis lege Cæcilia repudiandam crimine oppressus, Censor cum L. Censorio creatus est. Censa sunt civium capita CCCXXII. milia, æd. E. Scibius. De hoc lustro non meminit Florus.

- 607 CN. Cornelius filius est, ut root. eius, qui anno DLII fuit Cos. L. Mammia. De his Coss. volum. Cie. XIII. ad Att. intellexisse, ubi sic inquit, Reperies ex eo libro in quo sunt senatus consulto CN. Cornelio & L. Coss. ubi legendum & L. Mammia Coss. alioquin, & L. Cornelio intelligendum esset. Mammij meminit q. prima eiusdem libri. Quæ Actiois bella gerenda destinatum fuisse Coss. testatur Gellius X. cap. xvi. Ista Actiois cognomen acquisisse esset, & Patreulus his verbis. Vierque imperator deus & se gentis nomine honoratus, alter Africanus, alter appellatus est Acticus. nec quisque ex novis hominibus prior Murrino cognatus men virtute parum vindicavit. Idem tradit hoc anno Carthaginiem concidisse, ac M. Cæciliam, perpetuum eius principem auctorem, mortem obisse. non autem in principia Punicæ belli teret, ut scribit Plut. Mammia Corinthum, quod ibi legati Romani violenter erant, ex S. C. diruit.

- 608 Q. Fabius, inquit Patreulus, Aemilianus Pauli exemplo disciplina in Hispania fuit clarissimus. Ille ex Aemilia in Fabiam familiam iure adoptionis (nam Fabius Verrucellus, non eius filius cum adoptaverat) transierat, ut tradit Plut. & Valerius V. cap. x. Mancini eius collega extat titulus in eadem Hispania XX. milia p. ai. de Patro offido præci, cuius exemplum subici.

L. MANCINO. COS. RO. QV. I. N. REBELLANTES LV SITANOS. ARMA
MOVENS. I. N. I. SCE. QVOS. VIDETIS. MONTIBVS. DECERTANS
TRIGINTA. LV SITANORVM. MILLIA. DELEVIT. QV. O. REM. POPVLI
RO. LONGE. I. ATE. Q. I. N. EXTR. EMIS. TERRIS. TV. TAM
AVCTAMQ. REDDIDIT. PRAEFECTI. PER. SINGV. LAS. TVRMAS
LEG. ILMARSOR. ET. LEG. V. FRISCOR. LATINORVM. H

SIMVLACRV. M. EREXERE

Hæc Mancini filium eius opinatur, qui anno DLXXII fuit PR. mox Coss. fratriq. C. Mancini, qui sequitur Coss. Bellum adversus Viriatum Lusitanum C. Laetum PR. gessit commiserat Cie. II. de officiis.

- 609 Ser. Sulpicius L. Aurelius, horum meminit Valerius VI. cap. iij. & Front. his verbis. Anno ab Vrbe condita DCVIII Ser. Sulpicio Galba, & L. Aurelio Cotra Coss. cum aquæ Appie ductus, & Anienis vetustate esset cessasset privatorum eorum fraudibus interceptum, datum est à Senatu negotium M. Titio, qui tunc PR. inter eius & peregrinorum dicebat, eorum ductum rescindendum, & vindicandum. Sed legendum anno ab Vrbe condita DCIX. Lærum Coss. mentio est etiam in testamento militari, quod in nostra Vrbe topographia citatur.

Dictatorum, & Cenforum.

73

B X	AP. CLAVDIVS. AP. F. AP. N.	PVLCHER	Q. CAECILIVS. Q. F. L. N. METELL. MACEDON	
	L. CAECILIVS. Q. F. L. N. METELL. CALVVS		Q. FABIVS. Q. F. Q. N. MAXIM. SERVILIAN	
	CENS. P. CORNELIVS. P. F. P. N. SCIPIO. AFRICAN. AIMILIAN. L. MVMMIVS. ACHAIVS. L. F. LVII			
	CN. SERVILIVS.	CAEPIO	Q. POMPEIVS. A. F.	RVFVS
	C. LAELIVS. C. F. C. N.	SAPIENS	Q. SERVILIVS	CAEPIO
	CN. CALPVRNIVS.	PISO	M. POPILLIVS.	LAENAS
	P. CORNELIVS. P. F. P. N. SCIPIO. NASIC		DIVNIVS. M. F. M. N.	BRVTVS
		SERAPIO		
	M. AIMILIVS.	LEPIDVS. PORCINA	C. HOSTILIVS	MANCINVS
	P. FVRIVS. . . . P. N.	PHILVS	SEX. ATILIVS.	SERRANVS
	CENS. AP. CLAVDIVS. AP. F. AP. N. PVLCHER. Q. FVLVIVS. M. F. M. N. NOBILIOR. L. F. LVIII			
	SER. FVLVIVS.	FLACCVS	Q. CALPVRNIVS.	PISO
	P. CORNELIVS. P. F. P. N. SCIPIO. AFRICAN		C. FVLVIVS.	FLACCVS
		AIMILIAN. II		

610 Ap. Claudius, Q. Cecilius, horum Cens. memini. Frontinus, Orestius, & Cassiodorus. Cecilius fratrem habuit Calvum, qui sequitur Cos. Valerius VII. tradit, Q. Caecilium eadem tempore vidisse tres filios confusos, unum eorum censorium, duos triumphales, & quartum praetorium, eodem ser. scribit Nepos de illustribus viris, & Paternus, eius verba subieci. Q. Metellus, cuius ex virtute Macedonici nomen inditum est, Pseudo philippum, gemetum, iudici, & Achaem: mortis, Letam pro Restris sustulerunt quatuor filii, unus consularis, & censorius, alter consularis, tertius consul, quartus candidatus consulatus. Vide an Ap. Claudius sit filius Cos. anno DLXII. Q. Caecilius Q. F. L. N. sic vocatur à Plin. lib. VII.

611 L. Caecilius, Q. Fabius, horum memini. Cic. XII ad Att. Fabij vero Macrobius primo cap. xvij. cum cognomen Meximi, & Seruiliani, Pomptiscenque fuisse testatur. Erat hic frater germanus Q. Caepionis qui sequitur, huius nio post, adoptatus à Q. Fabio Verrucosio filio una cum Q. Fabio Aemiliano, ut quidam tradunt. quod est falsum. Nam Aemilianus à Q. Fabio Verrucosio, non ab eius filio, adoptatus est, ut scribit Plin. quod quibus quies Cos. fuisse tradit, quod de eius filio intelligere non possumus. P Cens. menta est apud Liliam XI, & Caelium XVI. cap. viij. ubi sic inquit, P. Scipio Pauli filius, & his Cos. fuit, & triumphavit, & censoria functus est, & canleg in censura L. Mammi fuit. Valerius VI. Nihil, inquit, sequitur Scipionis Aemiliani, aut in curia, aut in concione grauius, qui cum haberet consorem censuram Mammi, et noblem, ita ceteris vix, pro Restris dixit, se ex maiestate reip. omnia gesturum si sibi eius vel dedissent canlegem, vel non dedissent. Libro vero quarto ait, Scipionem ipsam Lustrum condidisse. At Cic. II de Orat. Mammius autem florem tradit, sequitur hanc opinionem Lucilius, cuius versus citatur à Gellio III. cap. xvij. Florus vult anno sequenti lustrum conditum esse, atque censa eorum capta CCCXXXVIII millia CCCXLII. sed ex superiore, & sequenti lastro cunctio legendum CCCXXVI millia CCCXLII.

612 Q. Pompeius, A. F. ut apud Valerium, & Appianum, hunc humili, & obscure loco natum testatur Cic. in Bruto, & pro Murena. huius atque conlegae meminit etiam lib. XII ad Att. item Patere alias his verbis. Sen duae seu tres Pompeiorum familiae fuerunt, primus eius nominis ante annos serè CLXVII, quàm Pompeius, cum Cn. Servilio Consul fuit, ubi in numero annorum C superflue additum est. Nam hinc ad Magni Pompei consulatum anni LXX tantum intercessere, siquid legendum apud Paternum. Valerius VIII tradit, Cn. & Q. Seruilus ex eisdem parentibus natos esse, ac per omnes honorum gradus ad summam amplitudinem profectos. ubi perperam legunt, C. Seruilus. P Labio, qui sequitur, Sapiens cognomen adeci, auctor Plin. qui in Traiani Panegy. sic inquit. Adoptatus optimus princeps in suam senatus in optimi nomen. hoc nomen proprium, quàm paternum, nec magis definit, distinctique designat, quàm Traianum, quàm qui optimus appellat, ut olim fragilitate Pionis, sapientia Laeli, Potentia Metelli monstratur. hic Laelius, ut ait, est Cic. Philip. XI filius est eius, qui anno DLXII fuit Cos. Cur Sapiens appellaretur docet Plin. in vita Graecorum. L. Cressus orator hoc anno natus est, ut tradit idem Cic. in Bruto. C. Coss. sequentis anni Urbis DCXIII meminit Valerius primo.

- 615 P. Cornelius Nasica, cui cognomen Serapion fuit, ab irridente Curiatio TR. PL. 'impositum, & D. Junio Bruto Coss. delictum indubitan in conspectu tyrannum rei saluberrimi exempli facta est. Nam C. Manlius accusatus est apud TR. PL. quod excretum in Hispania deseruisset, damnatusq; sub furea dia virginis cossus est, & sexercio numa venit. hae Florus. De cognomine Serapius Valerius IX. cap. xv. sic scribit. Eximie vero nobilitatis adulescens Cornelius Scipio, cum plurimis clarissimis suae familiae cognominibus abundaret, in seralem Serapionis appellationem vulgi sermone impulsus est, quod huiusce nominis vilissimum simulacrum erat. hic filius eius Scipionis fuit, qui Coreulum appellatus est. D. Brutus, M. F. vocatur à Cie. in Bruto. Qui autem dicunt hunc fuisse adoptatum ab A. Postumio Albino momentur ex inscriptione cuiusdam numi antiqui, & quod Velleius A. Brutum eum nominat. Sed cum Florus, Frontinus. & Cie. vocent D. Iunianum nomine suae, non familiae adoptantis, apparet illorum opinionem verum non esse, nos forsitan de ulio Bruto intelligendum est. Quidam scribit propter copiam Censorum, quam his temporibus fuisse inuenit, se cogi in hunc annum binos Censores inferere. Qui autem fuerunt, inquit, parum constat. Quod admodum ridiculum est, copiam Censorum inuenisse, & ne dam omnium, sed ne duorum quidem nomina scire. Verum inuenisse ait, quae imaginationi suae occurrunt, & solis coniecturis interponit, ut hoc anno, quo P. Cornelium Lentulum cum Ap. Claudio Pulchra Censorem edit, qui Lustrum non fecerint. Deinde anno secundo post Nobiliori collegam addit Q. Fabium Seruilianum. Sed viri oblique hallucinatur, quia Seruiliano Censore Lustrum non est factum, ut infra ostendemus.
- 616 M. Aemilius, C. Hostilius, horum meminit Appianus, Obsequens, Orosius, & Cassiodorus. Mancini separa tim Valerius primo, & Florus LV. Aemilius vero Cie. in Bruto, ubi sic inquit, M. Lepidas, qui est Porcina dictus, iisdem temporibus fere, quibus Galba, sed paulo minor natus, & summus orator est habitus, & scriptor sane bonus. Hunc filium reor Coss. anno DLXXVIII. Hoc anno neius est L. C. Cornelius Sulla.
- 617 P. PATTUS PHILVS, non Phila. huius & collegae meminit Cie. XII. ad Att. Philo vero separatim III. ep. Occupatio, & III. ad Quintum fratrem. ¶ Quidam Cens. edunt, Q. Fabium Seruilianum cum Ap. Pulchro. Sed miror eos non aduerisse fragmentum OR. L. F. LVIII significare Nobiliorem, non Pulchrum. Verum cum Plut. in Graecorum viis tradat eisdem hunc virum Censurum, alibiq; locus in hoc tempore non inueniatur (Nam ante C. Tuditanum Coss. mortuum esse scribit Appianus) recte forsitan collegam Nobiliori dare possemus: praesertim quod ex septem Censuris, quas familia Claudia, auctore Suetonio, adepti est, duae in A. C. desiderantur. Censu sunt ciuium capita CCCXXIII milia. ¶ Calpurnio sequentis anni Coss. ubi praenomen Coss. alij Publii, quidam Quinti, ut Obsequens, & Cassiodorus, praeposunt. vide an sit superioris Calpurnij frater.
- 619 P. Cornelius, C. Fulvius, virisque meminit Obsequens, & Florus, cuiq; consulatum à S. P. Q. R. Scipioni delatum contra legem, quae vetabat quaequam intra decem annos iterum Coss. fieri licere, cuiq; lege, sicut in priori consulatu. solum fuisse. Sed non video cur opus fuerit ea lege solui, cum anni XII intercesserint. In priori consulatu intellige, quoad eius aetatem, ut etiam Cie. testatur, qui in Laetio sic inquit, Qui consulatum petijt nunquam, fultus est Coss. bis, primum ante tempus, iterum sub suo tempore, recipi. peno fero. Idem in somnio de hoc Scipionis consulatu sic meminit. Cum autem Caribaginem deleueris, triumphum egeris, Censurq; fueris, & obieris legatus Aegyptum, Syriam, Asiam, Graciam, delegere iterum absens consul, bellum maximum conficere, Numentiam excides: Cuius belli meminit etiam Paternulus. Florus ait Numentiam anno XIII post Caribaginem deletam esse, ubi sequitur opinionem, quae diximus, scilicet Scipionem Coss. non Procos. eam deleuisse. Flaccum patris filium Coss. anno DLXXIV.

BCXX	P.MVCIVS.P.F.Q.N.	SCAEVVLA	L.CALPVRNIVS.	PISO. FRVGI
	P.POPILLIVS.C.F.P.N.	LAENAS	P.RVPILIVS.P.F.P.N	
	P.LICINIVS.P.F.P.N.CRASSVS.MVCIANVS		L.VALERIVS. FLACCVS. FLAM. MART	
	CENS.Q.CAECILIVS.Q.F.L.N.METEL.MACEDONICVS.Q.POMPEIVS.RVTVS. L.F.LIX			
		AMBO.PR[M].E.PLEBE		
	C.CLAVDIVS.C.F.AP.N.	PVLCHER	M.PERPERNA'	
	C.SEMPRONIVS.C.F.C.N.	TVDITANVS	M'.AQVILLIVS.M'.F.M'.N.	
	CN.CCTAVIVS.CN.F.C.N.	NEPOS	T.ANNIVS	L.VSCVS
	L.CASSIVS.Q.F. LONGINVS.RIVALLA		L.CORNELIVS.	CINNA
	MAM.AIMILIVS.	LEPIDVS	L.AVRELIVS.	ORESTES

LVD[.].SAECVLARES.QVART

CENS.Q.FABIVS.Q.F.MAX.SERVILIAN.L.AEMILIVS.Q.F.L.N. METELLVS.L.N.F

BELLVM ALLOBROGV M

M.PLAATIVS.	HYPSAEVS	M.FVLVIVS.M.F.Q.N.	FLACCVS
CENS.CN.SERVILIVS.	CAEPIO.L.CASSIVS.L.F.LONGINVS.RIVAL	L.F.LX	
C.CASSIVS.	LONGINVS	C.SEXTIVS.	CALVINVS

620 P.MVCIVS,SCAEVVLA, non C. Marii: Scavola. L. CALPVRNIVS, non Calpurnius. horum meminit Cic. primo ad Att. & Aftonius aitione fecunda in Verrem, ubi fic inquit. Scavola dicit iuri peritiffimam, qui cum Cn. Pifone Cos. fuit. quo anno TI. Gracchus occifus eft. Sed L. Pifonem legendum effe offendunt A. C. Hunc omnium Pifonum primum Frugi appellatum tradit Cic. in Verrem, & in Bruto angulos Romani feripiffie. Idem ait Mucium filium eius fuffie, qui anno DLXXVII fuit Cos.

621 P.POMILLIVS, non L. Popilius, vt apud Cie.XIII ad Atticum. P. RVPILIVS, non P. Atilius, vt apud Florum, neque Rutilius, vt apud Paterculum, & Cie. in Lelio. atque Valerium IIII. cap. vij. Sunt qui pro Rupilio fubftituunt Q. Salpeticum Galbam. Sed eos errare offendunt A. C. hic Rupilius in Sicilia cum fugia tuius debebuit. Popilius filius eft eius, qui anno DXCV. fuit Cos.

622 P. Licinius, L. Valerius, eorum meminit Cie. Pöfip. XI. G. Ius primo cap. xij. ait Licinium fuffie virum diftiffimam, nobiliffimam, eloquentiffimam, iurifconfultiffimam. & Pont. Mex. vocatip. cum Mucianam. nam ex Mucia in Crafforum familiam iure adoptionis tranfierat. Ideo Cie. in Bruto hunc Craffum Diaitem Scavola fratrem vocat. L. Valerium filium crediderim eius, qui anno DCi fuit Cos. De Cenforibus Florus ita feribit. Q. Pompeius, et Q. Metellus tunc primum vterque ex plebe Cenfores facti. Luftrum a Cenforibus eft factum. Cenfo funt ciuium capita CCCXXXIII milia DCCCLXXXIII præter pupillos et viduas. Sunt qui legent CCC LXVIII milia DCCCLXXXIII. fed ex luftrum fuperiuri conicimus illam numerum probabilem rem, præferam quod Florus lib. LX. excipit pupillos et viduas. Q. Metellus Cenfer cenfuit, vt dicere vxores omnes cogere iur liberorum credendorum cauffa. Sed pius Perper: nam Cos. ponit, quàm luftrum conditum effe dicat. ex quo innuit anno fequenti factum effe, fed errat, & qui cum fequitur. ob eam rationem, quoniam iam diximus.

623 C. Claudius, fic Cie. III. de legibus, Calfiodorus vero Ap. Claudium vocat. hunc filium effe: opiner Confilia anno DLXXVI. patrem vero eius, qui anno DCLXI & eius, qui DCLXXIII. f. it Cos. quia idem Cie. pro Plancio ait, Ap. Claudium in adulterio perione repulfum effe piffam C. Claudio patre ad huc viuente. M. PERPERNA, non Perperna, hic non habuit cognomen, nifi forte id fuerit, ac in frequentiori ufu, quàm nomen, vt dicitur de M. Agrippa, cuius nomen erat Viſſanus. Ver. nomen effe tradit, fi in eo fynigmati, vt de familia dicit, exiftimandum eſt peregrinum fuffie. vt ipfe, quod etiam teftatur Valerius III. cap. iij. bi fic inquit Non parvus conſulatus rubor M. Perperna, vxore qui Confili ante, quàm ciuis, fed in bello gerere

do utilior aliquanto reip. Varrone imperatore, Regem enim Aristonicum cepit, Crassianeq; stragis punior extitit, cum interum eaius vita triumphauit, mors Papia lege damnata est. Namq; patrem illius, nihil alse se pertinencia eius Ro. ura complexum, Sabelli iudicio etiam, redire in pristinas sedes coegerant, ita M. Perperne nomen adumbratum, falsas consulatus, caliginis simile imperium, caducas triumphos, aliena in Vrbe improbe peregrinatus est. Hæc autem verba dubium faciant, an ille Perperna, qui anno DCLXI suis Cos, huius filius sit, Paternalis etiam tradit, Aristonicum ab ipso Perperna villam, atque in triumphum ductum, Florus vero cum in deditionem accepisse scribit.

- 624 M. Aquilius, C. Sempronius, horum meminit Cie. de natura deorum, & ad Quiniam fratrem libro III. ubi sic inquit Quod queris quid de illis libris egerim, quos cum essem in Cumeno scribere institui non cessavi, neque cessi, sed sæpe iam scribendi totam consilium, rationemq; mutavi. Nam iam duobus feci libris, in quibus nouendinalibus q; scripi, quæ fuerant Tadiano, & Aquilio Cos. Sermo est à me institutus Africanus paulo ante mortem. De cognomine Semprony Sex. Pom. ita scribit, Tadius Melles à radendo dictus inde & eundem nomen Tadiano fuit, quod caput melles simile habuerat. His Cos. T. Africanam mortuam esse tradit Paterculus. P. T. Annium, qui sequitur, filium eius opinor, qui anno DC. fuit Cos. & Ossauius patrem Lucij Consulibus anno DCLXXVIII. Virisque meminit Cassiodorus, item Cassij & Cornely Coss. qui sequuntur. Cassij anno secundo post fuit Cens.

- 627 M. Aemilius, L. Aurelius, horum meminit Cie. in Bruto, Obsequens, & Cassiodorus, qui Aemilium Marcum vocant, videndum tamen an M. Aemilius sit legendum, filiusq; eius, qui anno DXCV fuit Cos. prænomine aai. Aliqui MAM, Aemilium edant, ut sit pater adoptiuus eius, qui anno DCLXXVI in mariæ totius prænomine appellatur, quæ opinio magis placeat, quàm eorum auctorum, quos citamus, quia M. A. in omni bus ferè libris in M. mutacom inuenitur. Ideo illi non fidimus. At quia muenio Q. Fabium Seruiliæ hæc tempore Censorem, qui lustrum non fecerit, dicitur accepit sui in quem annu inferendus esset, tandem in mentem venit nullibi, quàm inter dua lustra quinquennium excedentia, & ex omnibus hanc enam apuissimam, Quod dixi lustrum non fecisse, id coniecio ex verbis Valery hæc Q. vero Fabius Max. Seruilius honoris, quos splendidissime gesserat, censuræ gravitate consumatus, exegit pœna à filio dabit editatus, & punito pœna dicit voluntario secessu confestim patriæ vitando. Quod si punito filio secessit, eius conlegam abdicasse oportuit, quæ solas magistratuum gerere non poterat, neque suffecti erat locus. Ideo alij Censores creati anno, quos quenti lustrum condidere. De conlega autem Fabij dabitur, & licet Valerius cap. de testibus tradit L. Metellum viram censorium, cumq; Maedonici fratrem quidem esse velint (quam opinionem non reprobo) tamen non adiciens Calvum datum reddit leuissimum.

- 628 M. Plautius, M. Fulvius, horum meminit Orosius, Cassiodorus, Valerius IX. cap. v. Obsequens, Eutropeus & Censorum Frontinus, his verbis. Cn. Seruilius Capio, & L. Cassius Longinus, qui Riella appellatur, est, Censores anno ab Vrbe condita DCXXVII M. Plautio Iuppeso, & Fulvio Flacco Coss. aquam, quæ vocatur Tepula, ex agro Luculano, quem quidam Tusculanum tradunt, Romam, & in Capitolium adducere cœderant. Censurae etiam capta CCCCXIII nulla DCCXXXVI, ut scribit Florus libro IX. Qui autem dicunt anno sequenti lustrum conditum esse, non recte dicunt, ob eam rationem, quam dicitur sita præ. Cassius autem à quibusdam non Riella, ut est apud Frontinum, sed Ravilla nominatur.

- 629 C. Sextius, ut Florus edis, non Sextilius, ut Obsequens, huius, & conlega meminit etiam Paterculus, Eutropius & Cassiodorus. hi ambo vna cum Orosio mentionem faciunt etiam de Coss. anni sequentis. De cognomine Metelli ex Boeærbis dactilis acquisita, vide eundem Floram, & Strabonem libro III. Flaminium filium opinor Cos. anno DCIII.

Dictatorum, & Cenforum.

77

BCXXXQ. CAECILIUS. Q. F. Q. N. METELLUS. QV. LIN	T. QV. INCTIVS.	FLAM. NINVS
HOC. HONORE. BALEARIC. APPELL. E		
CN. DOMITIVS.	AHENOBAREVS	C. FANNIVS. C. F.
Q. FABIVS. AIMIL. F. Q. N.	MAX. QV. LIN	L. OP. MIVS
HOC. HONORE. ALLOBROGIC. APPELL. E		
C. PAT. RVVS.	CARRO	P. MANILIVS
CENS. Q. SERV. LIVS.	CAETIO. Q. CAECILIUS. Q. F. Q. N. METELL. BALEARIC. L. F. LXI	
M. PORCIVS. M. F. M. N. CATO. IN. MAG. M. E	Q. MARCIVS.	REX
L. CAECILIUS. Q. F. Q. N. METELL. QV. LIN	Q. MUCIVS. Q. F.	SCAEVVL A
HOC. HONORE. DALMATIC. APPELL. E		
C. LICINIVS.	GETA	Q. FABIVS.
M. AIMILIVS.	SCA VRVS	M. CAECILIUS. Q. F. Q. N.
M. ACILIVS.	BALEVS	C. PORCIVS. M. F. M. N.
CENS. L. CAECILIUS. L. F. Q. N. METELLVS. CN. DOMITIVS. AHENOBAREVS. L. F. LXII		MAX. EBVRVS METELLVS CATO

§ 1. Cn. Domitij, & C. Fannij huius anni Cens. meminit Plin. lib. II. Orogus, Cassiodorus, & Cic. in Bruta: ubi C. Fannium C. F. vocat. Domitius autem Neronis in tribunum Pontificibus effectus, quod alium. qudm se in petris sui locum cooptasset, ius sacerdotum subrogandum ad populum transfudit. Reliqui filium Cn. Domitium, qui iuxta confectis Caesarianis necis (quantum inferius) damnatus lege Pedia ad Cassium, Bruta tumq; se contulit. Deinde restitutus in patriam amplissimos honores percurrit, Suet. aut. C. Fannij meminit Plin. in vita Gracchorum. Cognomen non habuit, à quibsdam tamen Strabo appellatur, filiumq; eius esse volunt, qui anno DXXII. fuit Cos.

§ 2. Q. Fabius, hunc P.ulli nepotem fuisse scribit Florus. (nam, vt diximus, & Patreulus testatur) L. P.ullo quatuor filij fuere: ex ijs duo nati maiores, vnus P. Scipioni T. Africani filio in adoptionem dedit, alterum Felio Maximo, ex quo natus est hic Fabius Allobrogicus de quo Valerius V. l. cap. ix. ita loquitur. Nihil Q. Fabio Maximo, qui Gallica victoria cognomen Allobrogi subinet, & posteris peperit adolescente magis infas me, nihil eodem fene ornerias, aut speciosius illo nostra civitas habuit. Meminit etiam III. cap. v. Errant Strabo Appianus & Plin. qui praeferunt hunc fratrem, non filium, eius qui anno DCVI. fuit Cos. L. Optimus is est, qui T. R. Fragellus exciderat, quq; persecutus armis C. Gracchum, vnuq; Fulvium Flaccum consules rem, ac triumphalem virum quem idem Gracchus in letum fratris Triumvirum nominaverat, morit adfectu, aut. idem Patreulus. L. Optimus autem in numo argenteo L. OPEIMLQ. F.

§ 3. P. MANILIVS, non P. Manilius, filium eius puto, qui anno D CIII. fuit Cos. vel ex ea familia, quae tallum doloit cognomen, aliquin virguae Cos. patricius inveniretur. P. Cens. Q. Servilius Cespio, Dillam est supra hunc, & Ciceron eius fratrem per omnes bonorum gradus ad summam amplitudinem promotos, ex quo apparet ambob; Cens. fuisse, Alterum Balericum esse conjicimus, ex verbis Valerij, & Petreoli, quae anno DCX. citamus. Nam in ea quod tradunt, huius patrem vidisse quatuor filios, vnus consularem, & censoriam, alterum consularem, tertium Consulem, & quartum candidatum consulatus, Balericusq; maior natus esse, primuq; omnium Cos. creatus, & hoc anno solus consulari, apparet de ipso omnino intelligendum esse. Qui alij Balericus L. Pisonem conlegam edidit, P. Balericum tamen, qui lib. XIII. cap. xij. tradit, ipsum Pisonem virum censoriam. Sed videndum de quo intelligat: Nam quosdam viros censorios nominant aulicis, quos nescis non modo quo anno fuerant, sed neque quo tempore vixerint, ideo in certis annis illis conjicere, quodammodo diuicere est. Q. Fabius Allobrogicus Cens. hic non habet locum: quia si Censores eo anno, quo ipse fuit Cos. creati sunt, et tunc eodem Cos. & Cens. inveniretur, aut necesse esset continuato honore à Consulatu ad Censuram transuisse, quorum rerum exemplum non exiat, C. Cass. sequente anni meminit Plin. in vita Marij. L. Metellus filius est Calpi Cos. anno D CXI. Vide an Cass. su. filius Cos. anno DCLX.

635 M. Porcius, Q. Mercius, horum meminit Paternulus, Valerius V. cap. x. & Gellius XIII. cap. xix, eius vera ha apparet, M. Cato M. F. M. N. satis vehementer ataratus fuit, multatque orationes ad exemplum austerius velle liquit. & Cato, cum Q. Marcius fuit, in eoque consulatu in Africam praefectus in ea provincia mortem obijt. P. Metellum autem Consulem vitatum, fuit Diadematum cognominatum esse scribit Plur. & quod capite vino alvulato obambulet. L. Metellus, inquit Asconius, eadem Castoris de manibus extruxit. qui Metellus sub alii Dalmatius, Dalmaticus appellatus est. huius & collega meminit Eutropius, Seculum filium eius opinaor, qui anno DLXXIX fuit Cos. P. De Q. Fabia, qui sequitur Cos. Sex. Pompei, ita meminit, Pullus deus dicebatur Q. Fabius, cui cognomen Eburnus erat propter candorem, quod eius neus salumne illa erat, huius, & collega mentio est apud Cassiodorum.

638 M. Acilius, de hoc Nepos de viris illustribus sic loquitur, M. Acilius Sedarus nobilis pauper, nam pater eius quomodo patricius, ob pauperiem carbonariam fecit: idem primo dubitavit honores petere, an argentariam faceret, sed eloquentie consulatus ex ea gloriam peperit. Consul legem de sumptibus, & liberorum suffragiis tulit, meminit etiam Asconius, & Cic. pro Murena. Legimus autem de Metello in antiqua numismate fide, M. Metellus Q. F. Huius Cais. L. Metellum, & Ca. Domitium Censores fuisse scribit Cassiodorus, Florusque ait duo: & triginta senatu amovisse, & inter illos Gracum, qui postea Censor fuit, vigilebat Valerius II. Metellus Caius est filius. Lustrum autem sequenti anno condidit innotuit idem Florus, qui post C. Porcium Cos. rex subdit, Lustrum à Censoribus conditum est. censa sunt etiam capita CCCXCIII milia CCCXXV. Q. Metellus Macedonicus mortuus est, vi coniungimus ex verbis Valery, & Paternulus anno DCX citat. P. Cos. sequenti anni meminit Plin. II. et Cassiodorus. Acilium prænomen M. vocat Plur. in vita Metelli, si lumen crederem Consulis anni DCII. Catoem M. Catois superius Cos. fratrem, & umbos Censorum negat, credit Paternulus, & Cic. in Bruto.

BELLVM CIMBRICVM

DCXL	C. CAECILIUS. Q. F. Q. N. METELL. CA. PRARIUS. C. N. PAPIRIUS.	CARBO
	M. LIVIUS. C. F. MAMILIANUS. N. DRVSVS L. CALPURNIVS.	PISO, CAESONIVS
	BELLVM IVGVRTHINVM	
	P. CORNELIVS. P. F. P. N. SCIPIO. NASIC. L. CALPURNIVS.	BESTIA
	IN. MAG. MORTVVS. EST	
	M. M. NVCIUS. Q. F. RVFVS SP. POSTVMIVS	ABDINVS
	Q. CAECILIUS. L. F. Q. N. METELLVS. Q. V. I. M. IVNIVS.	SILANVS
	POSTEA. NV MIDIVS. APPELLATVS. E	
	CENS. M. AINILIVS. SCAVRVS. ABD. M. LIVIUS. C. F. MAMIL. N. DRVSVS. IN. MAG. M. B	
	SER. SVLPICIVS. GALBA s s s s s s s MN. EST. IN. E. L. F. E	
	M. AVRELIVS. SCAVRVS	
	CENS. Q. FABIUS. AEMIL. F. Q. N. MAX. ALLOBROGIC. C. LICINIVS. GETAL. L. LXIII	
	L. CASSIVS. LONGINVS. IN. MAG. OCCIS. E C. MARIVS. C. F.	
	C. ATILIVS. SERRANVS Q. SERVILIUS	CAEPIO
	P. RVTILIVS. M. F. RVFVS C. MANILIVS.	
	C. MARIVS. C. F. II C. FLAVIVS.	FIMBRIA

640 C. Cerialius, Cn. Papirius, Vtriusque meminit Plin. II. Eutropius, & Cassiodorus, hic Metellus est quartus filius Macedonici, quem diximus vidisse praetorium, & consulatus candidatum. Cimbri, inquit Florus, gens voga populabunda in Ithiam venerunt, ab ijs Papirius Curio cum exercitu suus est. Livius Diogenes Cos. adversus Scordiscos gentem à Gallis oriundam in Thracia scilicet pugnavit. Commemorat deinde Calpurnius Bestia Cos. iussam contra Iugurtham bellum gerere, pacemque cum eo iniussu populi, & S. senatus esse. et Q. Cerialium Metellum Cos. duobus praelys ipsum Iugurtham fudisse, vniuersamque Numidia in vasa fuisse, subditque M. Silenum Cos. adversum Cimbrorum, M. vero Minucium Procat, contra Thracum, scilicet pugnavisse, & L. Cassium à Tigurnis Gallis cum exercitu casum, haec sunt senatus omnia, quae tribus libris complexus est. P. Cos. qui sequuntur, meminit Cassiodorus. Piso aut L. Pisoni socii C. Caesaris Diss.

2 Tigrinus L. Cassio Cos. postea occisus est, ut diximus, filius est eius, qui anno DCV fuit Cos. Drusus vero qui sequenti, à Cic. in Bruto C. F. appellatur. De bello Jugurthino vide Sallustium. Sed postquam in mentem advenit incidimus, non erit ab re lectorem admonere, uti adolescentes, dum magistris operam dabamus, scripsisse mihi, non alij, glaciata illa, quae nostro nomine in lucem exierunt. Quod si in aliquibus locis sit error, culpam reiciat velim in editionis auctorem, qui sine meo iussu, cui non veritas furas dederit.

- 642 P. Cornelius, L. Calpurnius, horum meminit Sallustius, & Valerius primo cap. viij. his verbis, Q. Claudij statera in urbe Matris Deum posita tri eadem ade incendio consumpta, prius P. Nasica Scipione, & L. Bruttio item M. Servilio, & L. Lamia Cos. in suis hostilium insula stetit. Scipionem Serapionis filium arbitramur, quem in consulatu mortuum esse ait Cic. in Bruto. ¶ Cos. sequenti anni Sallustius, & Cato sutores mentionem faciunt, hic, ut Florus, M. habet, ille vero Q. Munucium. Est tamen hic illius frater, ut apparet ex titulo in insulae aeneae sculptio huiusmodi,

Q. M. MINVCI. Q. F. RVF. DE. CONTROVERSIIS
INTER. GENNVATEIS. ET. VEITVRIOS. IN. RE. PRAESENTE
COGNOVERVNT. L. CAECILIO Q. F. Q. M. V. C. O. Q. F. COS

- 644 C. Caecili, & M. Iunij Cos. istius anni meminit Afernus, & Cic. in Bruto. Caecili vero separatim Gellius VI. cap. xxi. hic cum exercitum in Africa Jugurthino bello SP. Albinus indulgentia corruptum accepisset, ad disciplinam militum reuocavit, ait. Valerius II. Plat. ait L. Loculi aeneasculum fuisse. Pater hic Caecilius Calai filius, Numidicus à deivilla Numidia appellatus. Quem Cic. ep. ad Lentulum L. F. vocat. De Caeciliorum autem familia Paterculus sic inquit, Caecilia familia novanda alitudo est. Quippe intra duodecim ferme annos duos temporis Consules fuerunt, aut Censores, aut triumpharunt amplius duodecim: ut apparet quemadmodum urbium, imperatorumq. ita gentium uultu florere fortissimum, nunc sensere, nunc interire. ¶ Scorum & M. Livi in censura collegas tradit Plat. in quæstionibus. Scorus Cens. meminit Nepos de illustribus viris, cuius verba sunt haec, M. Aemilius Scorus Cos. Ligures, & Gauscos domuit, Censor Aemilium struuit, ponem Milium fecit. Quem ponem fuisse anno Urbis DXLVI ostendit Livius libro XXVili ex quo apparet saltem esse, quod ait Scorum eius auctorem, nisi ferit pro insula ratis posuerit. In A. C. apparet collegem Scorus in magistratu mortuum esse. at Florus LXXI scribit Drusum non Censor rem, sed Tribunum plebis in eum Senatui, tanquam belli Socialis auctorem, iuratum à quodam fuisse occisum. Videndum ut de hoc inueigat. Nam post M'. Aquilius consulem occisum tradit.

- 645 Ser. Sulpici collegam Cassiodorus, & Valerius VI. cap. iij. Aurelium Scorum producit. sed hanc suffectum esse apparet in marmore, et quisquis ille sit, consulatum non gessisse ostendit hoc fragmentum, MN. EST. IN. E. L. P. E. quod quidam modo de C. Scaetio intelligem, modo de L. Hortensio oratoris patre (titulabatur enim) sic interpretatur. Damnatus est, in eius locum factus est. ubi integrum fuisse videtur. ante quem iure damnatus est, & reliqua. Sed in tenebris ambulamus. Crediderim Galbam filium Cos. anno DCIX. Aurelius is est, qui deinde legatus à Cimbris occisus est, ut scribit Florus. ¶ Eubij autem Censoris meminit Afernius, aitq. Cos. Allobroges deuicisse, & inde Cens. arcum triumphalem in via sacra iuxta Regiam posuisse. Geiam Censorem fuisse dictum est supra, testatur etiam Cic. pro Cluentio, ubi sic inquit. Panam illud uiam C. Geiam, cum a L. Metello, & Ca. Domitio Censoribus ex Senatu electus esset, Censorem ipsum postea esse factum.

- 646 L. Cassius, C. Marius, horum meminit Cassiodorus. & Plinius X. (qui ait bis Cons. habuere visu urbem lustratam esse) Cassij vero Florus & Orosius. in, L. Cassius Cos. in Gallia Tigrinus isque ad Oceanum persecutus, uti iunxit ab eisdem insidijs circumuentus interfectus est. Caesar Com. primo tradit eo praetulo occisum esse etiam L. Pisonem Cassij legatum, annum L. Pisonis sacri ipsius Caesaris, ut diximus. De hoc primo consulato Marij vide Sallustium, & Cic. III. de officiis. Quidam tradit Ca. Cornelium Delabridam Cassio in praetulo occiso suffectum esse, cuius rei, non caueat, sed uultorem idemque querimus. Marius cognomen non habuit, ut Plut. testatur, his verbis. Nec C. Marij quemadmodum quoque neque Q. Sertorij, qui iberos in iurisdictione Po. Ra. redigite, neque L. Mumij (non Manij) qui Cariniam delendam, tertium nomen dicere passussum. Vbi non fuit se ascire tertium nomen Marij (ut quidam edunt) sed uultum cognomen huius, dicit. Cassius, ut opinor, filius est eius, qui anno DCXXVI fuit Cos.

- 647 C. Antij, & Q. Serrilij Cos. meminit Paterculus, Cassiodorus, Osequeus, & Gellius XV. cap. xxiij.

prodit; hic Cass. ante diem III. Nonarum Ianuarij Ciceronem natum esse, ubi legitur Q. Serrano pro C. SERRANO. Serranum filium eius opinamur, qui anno DCXIII fuit Cos. & cum de quo Florus sic in a. qui. Secundam Populi Romani iussione, Capenis, cuius temeritate clades accepta erat, damnata bona publica sua, primisq; post regem Tarquinium imperium ei abrogatum. Valerius IIII scribit in carcerem fuisse constrictum, quod eius culpa excretus à Cimbris, & Teutonibus deletus fuerat, & ex eo fugisse. Libro autem VI cap. xiv in eo fuisse necatum, sic tradit. Q. Caepio praetura splendore, triumpho claritate, Consulari decore, Max. Pont. sacerdotio, ut Senatus petronus diceretur affectus, in publici vinculis spiritum deposuit. Afcenius in Cornelianam aut etiam post damnationem in Senatum venisse, contra legem à L. Caesio L. F. Longino TR. PL. laiam C. Mario, C. Flanio Cos. quae inibebat eum, quem populus damnasset, eumque imperium abrogasset, in Senatum ire, sed apud Ase. legendam, C. Cessio, nam Lucius superiori anno ecessus est, ut diximus, neque potuit hoc anno eam legem transire. Plut. scribit C. Caesare, & P. Sernilio Cos. Pompeium egentem annum octiduum, et quinquagesimum iugulatum esse, ex quo apparet hoc anno natum esse.

- 648 P. Rutilius, CN. MALLIVS, non Memini, neque Manlius, utriusque meminit Olysequens, Cassiodorus, & Valerius II. eius verbi. Armerum tractandam meditatio à P. Rutilio Cos. CN. Mallio collega militibus est tradita. Quod autem hic legendum sit, ut apud Valerium, CN. Mallius, probatur etiam ex titulo in agro Putcolano reperto, huiusmodi.

AB. COLONIA. DEDVCTA. ANNO XC
N. FVFDIO. N. F. M. PVLLIO. DVO. VIR
P. RVTLIO. CN. MALLIO. COS
LEX. PARIETI. FACIENDO. IN. AREA. QVAB
EST. ANTE. AEDEM. SERAPIS. TRANS. VIAM

De hoc Mallio loquitur Cicero pro Plancio, ubi sic inquit. Populus Romanus Q. Catulo in summa familia nato, sapientissimo, & sanctissimo viro praepesuit Cn. Mallium, non solum ignobilem, verum sine virtute, sine ingenio, vita etiam contempta. Sed in hoc titulo videtur legendum ANNO DCXLVIII. Rutilius Cos. eo bello, quod in Sicilia cum fugitivis gessit, Q. Fobium generum suum, quia negligens Tantominiatam arcem amiserat, provincia iussu decedere. Cic. in Bruto Rutilium M. F. vocat. C. Cass. sequenti anni memorat Afconium in Cornelianam.

BCL	C. MARIVS. C. F.	III	L. AVRELIVS.	ORESTES. IN. M. M. E
	C. MARIVS. C. F.	III	Q. LV. TATIVS. Q. F.	CATVLVS
	CENS. Q. CAECILIVS. L. F. Q. N. METEL. NV		MIDIC. C. CAECILIVS. Q. F. Q. N. METEL. CAPR. L. F. LXIII	
	C. MARIVS. C. F.	V	M. AQVILLIVS.	
	C. MARIVS. C. F.	VI	L. VALERIVS. L. F. L. N.	FLACCVS
	M. ANTONIVS.		A. POSTVMIVS.	ALBIVS
	Q. CAECILIVS. Q. F. Q. N. METELLVS. NEPOS		T. D. DIVS	
	CN. CORNELIVS S S S S N. LENTVLVS		P. LICINIVS. M. F. P. N.	CRASSVS
	CENS. L. VALERIVS. S S S N. FLACCVS. M. ANTONIVS.			L. F. LXV
	CN. DOMITIVS. CN. F. CN. N. AHENOBARB		C. CASSIVS. L. F.	LONGIVS
	L. LICINIVS.		Q. M. CIVS. P. F. P. N.	SCAEVVL A
	C. CAELIVS		CALDVS	L. DOMITIVS. CN. F. CN. N. AHENOBARB

C. Mary

- 650 C. Marij Paternulus ita meminit . Cum effusa immani vis Germanorum gentium, Cimbrorum, atque Teutonorum nonnulli imperatores fuissent, Populus Romanus non aliam in repellendis hostibus magis idoneam imperatorem, quam Marium, ratus est. tum multiplicati consulatus eius, tertius in apparatus belli consumptus est, quarto trans alpes circa aquas Sextias cum Teutonis conflixit, amplius CL hostium milia priore, ac postea riore die ab eo trucidatis, genisq; exstis Teutonorum, quibus circa alpes in campis Raudis ipse Cos. & Trocos, Q. Lutatius fortunatissimo decernere praelio, caesa ante caput amplius C. hominum milia. Sextus consulatus, veluti praeium ei meritorum datus. Plut. vero ait cum sextum consulatum peteret, per sribus argentum sparsisse, emissisq; suffragia, magistratib; Metellum exclusisse. cui essentur Florus. Marius, inquit Appianus, vniuersos Celos bello deuicit. Vide eundem Florum lib. LXVII, & sequent. & de eodem Cos. IIII cu Q. Catulo eundem Plut. in eius, et Sallie vita. Orestem filium eius opinor, qui fuit Cos. anno DCXXVII
- 651 Q. Lutatius, huius & collega meminit Eutropius, & Cassiodorus: Metelli Cens. Valerius, Gellius, & alij. huius collegam quidam putant fuisse C. Sausetium auctore Appiano, qui sic ait, ἡλίου οὐρανὸν τῶν πόντων, hoc est C. Sausetii questoris, non Cenforis, ut ipsi interpretantur. Aliqui Numidico adiungere collegam Metellum Caprarium, quoniam opinionem ideo probamus, quod Paternulus tradit duos Metellos fratres vno die triumphasse, duos Pulvius germanos in consulatu: duosq; Metellos patreles in censura, collegas fuisse, Q. Caecilij Cens. meminit Cie. pro Sextio: Cui vera in oratione post reditum ad quiritis. C. Anno sequenti legendam est, M' AQVILIVS, non M. Aquilius. hunc collegam C. Marij fuisse testatur Cie. II. de orat. eiusdem meminit Plut. in vita Marij.
- 652 L. Valerius. huius, & collega meminit Obsequens, Plin. II. Cassiod. Asconius in orat. pro C. Cornelio, & Cie. multis in locis. Suet. scribit, C. Caesarem Dictatorem natum his Cos. anno aetatis suae sextio, & quoniam quae seimo interfectum esse. ¶ Sequenti anni Cos. meminit Gellius IIII. & Plin. VIII. item Cie. post reditum ad quiritis. Possunius frater est, ut putat, SP. Possunij Cos. anno DCXLIII Antonius Praepr. iturama pbeant anno DCLI.
- 653 Q. Caecilius, T. Didius, horum Asconius in orat. pro C. Cornelio ita meminit. Fuerant enim tunc plures P. Metelli, ex quibus duo consulares, Pius & Cereius, de quibus apparet Ciceronem non dicere. Duo autem adolescentes, Nepos, & Celer, ex quibus nunc nepotem significat. Eius enim patrem P. Metellum Nepotem Balcarici filium, Macedonici nepotem, qui Cos. fuit cum T. Didio Cario accusatus, Flarus meminit de Didio legato M. Antonij cognomen Saxa. vide ante eodem hic sit appellatus.
- 654 CN. Cornelius P. Licinius, horum mentio habetur apud Plinium X. cap. ij. & XXX cap. 1. Cornelij vero separatim apud Gellium XVIII cap. itij. cui adiecit cognomen Clodiani, si modo de hoc intelligit. Nam ex verbis Sallustij ibi citatis, post Sullae mortem vixisse, apparet, ita ut verisimile sit, cum fortis intelligere, qui anno DCLXXXI fuit Cos. praefertim quod huius, de quo nunc loquimur, in A. C. Clodiani cognomen non adiecit. Licinij meminit Cie. XII. ad Aet. Asconius in orat. pro M. Scantia scribit fuisse patrem Craffij eius, qui aemulis potentia Cn. Pompei fuit, ¶ Cenforum nomina habentur in A. G. quorum meminit etiam Valerius II cap. iij. in hanc modum, M. Antonius, & L. Flaccus Duronium Senatu mouerunt, quod legem de coercendis sumptibus conuincieram latam TR. PL. obrogauerat. ¶ Sequenti anni Cos. meminit Cassiodorus & Obsequens.
- 655 L. Craffum, P. Scaulam Cos. edunt Valerius Obsequens, Cassiodorus, & Asconius in orat. contra Pisonem. In consulatum collegae fuisse testatur etiam Cie. de officijs, qui in Bruto tradit, L. Craffum auctoritatem omnes magistratus gessisse cum P. Scaula PONT. MAX. praeter tribuuum Plebis, & Cenforum. C. Anni sequenti Cos. meminit idem Asconius in eadem orat. sed ibi perperam legitur, Cn. Dominus, non L. Dominus legendum est, Cie. pro Plancio tradit Coelium cum agestor factus non esset, consulatum tamen factum, & alibi novum titulum ipsum appellat. ¶ Valerij, & Herennij, qui sequuntur Cos. meminit Plin. XXI. cap. iii. Herenni Cie. in Bruto, cui nos adiecit cognomen Pietas, quod in duobus denariis argenteis legimus, M. HERENNI PIETAS, & in alio C. VAL. C. F. FLAG.

BCLX C. VALERIVS, s. = CN. C. CLAVDIVS. CENS. CN. DOMITIVS. CN. F. CN. N. AHENORAR. B. L. LICINIVS L. MARCIVS. Q. F. Q. N. L. IULIVS. L. F. SEX. N. CN. POMPEIVS. SEX. F. CN. N. CENS. P. LICINIVS. M. F. P. N. CRASSVS L. CORNELIVS. L. F. P. N. SVLLA. QVL. POSTEA FELIX. APPELLATVS. EST CN. OCTAVIVS. IN. MAG. OCC. SVS. EST L. CORNELIVS. L. F. L. N. CENS. L. MARCIVS. Q. F. Q. N. PHILIPPVS. M. F. P. N. L. CORNELIVS. L. F. L. N. CN. PAPIRIVS. CN. F. C. N. CARBO. II. SOLVS CONSULAT VM. CESSIT	FLACCVS PVLCHER PHILIPPVS BELLVM MARSICVM CAESAR STRABO L. IULIVS. L. F. SEX. N. Q. POMPEIVS. Q. F. IN. MAG. OCC. SVS. EST L. CORNELIVS. L. F. L. N. CINNA. II C. MARIVS. C. F. VII. IN. M. M. E. IN. E. L. F. E L. VALERIVS. L. F. L. N. FLACCVS. II. IN. M. M. E CENS. L. MARCIVS. Q. F. Q. N. PHILIPPVS. M. F. P. N. CN. PAPIRIVS. CN. F. C. N. CARBO. II. SOLVS L. CORNELIVS. L. F. L. N. IN. MAG. OCC. SVS. EST	M. HERENNIVS. M. PERPERNA. SEX. IV. LIVS. C. F. SEX. N. P. RVTILIVS. L. F. L. N. LVPVS. IN. PROEL. OCC. IS. I L. PORCIVS. M. F. M. N. CATO. IN. PROEL. OCC. IS. I CAESAR. L. F. LXVI RVFVS CINNA. EX. S. C MAGISTRATVS. E. ARROG. E. IN. E. L. F. E L. CORNELIVS. MERVL. FLAM. DIAL. IN. M. M. I IN. M. M. E. IN. E. L. F. E IN. M. M. E CARBO CINNA. III	PIETAS
---	--	--	--------

661 C. Claudius M. PERPERNA, non M. Pulcher Perperna. quoniam apud Appianum habetur in *perperna* *Censorum* meminit Plin. XVII. Suet. de claris Rbor. Gellius XV. cap. XI. et Valerius IX. scribitque Domitium L. Crassum, alteratione oris, obicisse, quod columnas Hymetii in porticu domus sue haberet, et Maerobius eundem Crassum licet supra ceteros disertus haberetur, effugit inter clarissimos ciues princeps, tamen non erubuisse marenam in piscina domus sue mortuum aratam, tanquam filiam, lagere. Illos Cens. propter longam inter se contentionem lustrum non condidisse apparet ex sequenti ante legitimum tempus facta. Hoc in marmore post L. Licinium, est parvi cuiusdam littera, quae L. fuisse videtur, ut sit L. F. idq. ut crederem, quod ceteris parum est longior, et alibi observari animaduertimus, alioquin M. fuisse crederem, et hunc P. Licini fratrem P. Sequentis anni Cens. meminit Eutropius, Orosius, Plin. II. et XXIII. Cite de off. L. Philippum. Q. F. vocat. Idem Plin. XXX ait hunc et conlegam Cens. fuisse initio belli Socialis, quod in A. C. Mariscum inscribitur, Italicum etiam appellatum inuenio.

662 P. RVTILIVS, non Pompeius Rutilius, ut est apud Patreclam. huius et conlega mentio habetur apud Asconium, Cessid. Obsequ. et Cic. de divinatione, qui sic inquit. quin etiam memoria nostra templum Iunonis Saepta L. Iulius, qui cum P. Rutilio Cens. fuit, de Senatus sententia refecit ex Ceciliis Balceris lunis formio, Appianus primo Sex. Iulium Rutilij conlegam fuisse scribit, sed perperam, ut A. C. ostendunt. Cum Rutilius parum prospere aduersus Marsos pugnavisset, in praetiorij eecidisset, C. Marius eius legatus meliore quidem caecuta cum hostibus conflictat. praetiorij eos fudit. Obiit lectorem admonemus, ut apud Cens. primo de bello civili legat, Rutilius Lupus, non Rutilis Lupus.

663 Cn. Pompeius, L. Porcius, horum meminit Appianus, Orosius, et Aesc. in orat. pro C. Cornelio Pompeius fuit pater Pompei Magni, de quo vide Gell. XV. cap. iij. Marsos vicisse testatur Florus: atq. L. Porcium rebus prosperis regis, fuisse, aliquoties Marsis, dum castra eorum expugnaret, cecidisse. Censorum autem meminit Plin. lib. XIII. et sequentis item Sex. Pom. XVI. ita, Refertur diem praedium, id est auferri, religiosum est, ut ait Veranius in eo qui est auspicioam de comitijs, idq. exemplo comprobet L. Iulij et P. Licinij Censorum, qui id fecerint sine vilo decreto Augurum, et ob id lustrum parum felix fuerit. quibus verbis apparet lustrum esse factum: et quia parum felix fuit, sequenti ante legitimum tempus factum esse videtur. Ideo nescio quid sibi velint ii, qui eundem citant auctorem, deinde aiunt se putare nullum lustrum esse factum. Nisi velint ipsum eruisse, ob eam causam, quod Cic. pro Archia tradidit Cens. nullam partem populi censum esse. Plin. in vita Luculli scribit, Lucullum censuram triumphoq. insignem fuisse. quidam autem se mirari de hoc, et sequenti lustrum ante legitimum tempus factum, et longae verborum turba laborat, ut causam ostendas, tandem concludit, quod octo tribus adiucendae erant, quae de Censuribus addi solebant, et ideo ipsos Censores accelerandos fuisse. Quae ratio valde est inepta, et absurda, quia, ut diximus, in his A. C. habetur ratio, non quando, nec ob quam causam Censores

- crearentur sed quo tempore lastrum cenderent. Ideo cū Domitius, et Cassius ab discordia illa dēdēre ne-
glexissent, sua necesse, ut dūius nūm Censores illud munus susceperent. Et quia hoc lastrum fuit, ut diximus,
peris felix, placuit Senatui reperi in auspiciis ante quinquennium Cens. creari, qui familiis antiquis illud facerēt.
- 665 L. Cornelius, Q. Pompeius, horum Cens. plures auctores mentionem fecerūt, et inter alios Patreulius his verbis,
Finis maxima parte iulius bello, consulatum interunt Q. Pompeius, et L. Cornelius Sulla. Iulium bellum
vocat, quod Sociale et Mariscum appellari diximus. De quo meminit etiam Florus, qui de morte Pompei sic
inquit, Q. Pompeius Cens. ad capiendum a Cn. Pompeio procos. exercituum professus, consilio eius occisus est.
Haut autem filium crediderim eam Q. Pompeium, qui de Cic. III et VII ad Att. Rufus eugnum. natus,
quis, occiso Clodio Tribunus Pl. acerbissimas conciones in Milonem habuit, ut Asconius scribit. Fuit et Pom-
peius Rufus, de quo A. Hirtius V mentionem facit. Viriūque autem Cos. mentio habetur in duobus nūmis
antiquis, in hunc modum, Q. POMPEIVS, Q. F. RVP. SVLLA. COS. RVP. Plat. tradit Sullam hoc con-
sulatum quinquagenarium fuisse, Patreulius autem vnde quinquagesimo etatis anno, natumq. ex familia nobili,
exercitum successu animi cepisse, peruenitq. consulatum omnium sermō etiam suffragio, eundem esse factum.
- 666 Cn. Octavius, L. Cornelius Cens. inquit Plat. inter se agnantes seditionem ad arma venerunt, et Octavianus
vires eandem Cannam tyrannidem excreere conantem Vrbe eiecit, et loco eius Cornelium Merulam Cos.
suffecit. Florus scribit Cannam cum perniciosas leges per vim ferret pulsus Vrbe de Cn. Octavio consul-
impetrigi ei abrogata rursus Ap. Claudij exercitum in potestatem suam redeisse, acerbisq. C. Mario
cum aliqui exulibus ex Africa Vrbi intulisse bellum: Ianiculumq. eam occupassent, ab Octavio fugatus esse,
moxq. in Vrbe receptos eadibus ac rapinis eam vassasse, ipso Octavio, et omnitibus aduersa parvis nobi-
tutidatibus inter quos fuit Antonius orator vir eloquentissimus. Crassus vero filius ab equitibus Pimbria inter-
emptus fuit, pater gladio se transfixit. Merula cum se consulatu abdicasset, incerto venis spōne moris diem
obijt. Cinnā et Mariū ultra vlt. comitia in sequentem annum Co i. se ipsos remittuntur. Marius initio
consulatus Sex. Lucinium senatorem de saxo deici iussit. Valerius IX aut, Q. Canulum ab eodem Mario prop-
ter ciuiles discordias mori iussit, recentiq. illius, mulieriq. igni calefacto cubiculo se inclusum peremisse. Cinnā
nam eundem de se abdicasse Patreulius ita testatur. Cinnā Vrbe pulsus cum in Campaniam tendirēt, ex-
ambulatione Senatus consulatus ei abrogatus est, sufficitq. in eius locum L. Cornelius Merula Flam. Dilect.
Fabius autem Plauti tradit religioſum esse Flam. Dilecti classem praeterea extra pomerium, idest exercitum
armatum, videre, et ideo rē raret ut cum Cos. creatum esse, cum Cos. bella manderetur.
- 667 De L. Cornelio secundo consulatu, et Marij septime meminit Patreulius, scribitq. ipsum Marium morbo oppressum
fuit decessisse, ac in eius locum Valerium Flaccum suffecit. Viriūq. Cos. mentio habetur etiam apud Florū,
et App. in bello Maced. Plat. scribit Marium xvij die septime consulatus mortem obijisse, et Florus Flaccum
conlegam Cinnā missum, ut Sulla succederet, ac propter auaritiā exercitui sui inuicem a Pimbria ipsius
legato occisum. De septime autem consulatibus Marij loquitur Valerius VI his verbis. Ex illu Mario tam hui-
mili Arpinate, tam ignobili Roma, tanq. sustinendo candidato, de Marius cunctis, qui Africam subegit. Ius
gurdum Regem ante curiam egit, qui Teutonorum, Cimbrorumq. exercitus deleuit, eam hinc tropaea in
Vrbe spectantur, cuius septem in salis consulatus leguntur, cui post exilium Cos. creati, praescripta, facere
praescriptionem contigit. Eius autem italiam, cuius fragmentum in triumphis cūctis, quibusdam in locis cūctis
datum, versusum ordine seruato, hic subiecit volui.
- C. Marius PR. TR. PL. Q. AVGV. TR. MILEXTRA
Sortem bellum cum IUGVRTHA. REGE. NVMDI
Gissu, cum cepit, et TRIUMPHANS. IN
Iouis aedem secundo consulatu. ANTE. CVRRVM. SVVM
Duci iussit. tertium CONSUL. A. PSENS. CREATVS
EST. quartum consul tenuit. ONORVM. EXERCITVM
Deleuit, quintum consul. CIMBROS. FVGAVIT. EX. IEIS. ET
Teutonius iterum triumphavit. REM. P. TVRBATAM
Seditionibus. TR. PL. et Praetor, qui armati
Capitolium occupauerant sextum consul vindicavit
Post LXX annum patriae per arma ciuilia pulsus
Armi restitutus, consul septimum factus est
De Meruliano, Cimbrico, et Teutonico a dem honoris
Et Viriū fecit, velle triumphali calceis panteey

¶ Conserum autem meminit Valerius VIII. cap. xiv. his verbis. Jam de Perperna quid loquer? qui omnia
 bus, quos in Senatu rogauerat, superstes fuit, septemq; tantummodum, quos Censor collega L. Philippus leu-
 gerat, & patribus ceteris reliquis vidit, totum ordine amplissimum distinxit. vixit enim auct. Plin. annos
 XCIII. Censum altum, censuq; sunt etiam capta CCCLXIII, vt scribit Eusebius. ¶ Sequentis anni
 Cens. meminit Florus, Plin. in vita Sullae, ac Nepos de viris illustribus.

- 669 L. Cinna, & Cn. Carbo à se ipsi Coss. per biennium, errarunt, ille quartum Cos. (nam quater Cos. fuisse tes-
 tatur Suet. in vita Caesaris) ab exercitu suo, quem inuitum coegit, senes consensuere, & aduersus Sullam
 proficisci, interemptus est. Consulatum Carbo selus tuo anno gessit, auct. Florus, Appianus, & Paterculus,
 qui omnes mentionem faciunt etiam de Scipione, & Norbano Coss. qui sequuntur, quorum ille ex progenie
 illius videtur, qui anno DLXIII fuit Cos. primuq; Asiaticus appellatus est. hic vero pater illius, qui in
 triumphis Flaccus cognominatur.

BCLXX L. CORNELIVS. L. F. L. N. SCIPIO. ASIATICVS	C. NORBANVS.	FLACCVS
C. MARIVS. C. F. C. N. IN. MAG. CCC. S. EST	CN. PAP. IRIVS. CN. F. C. N.	CARBO. III
L. CORNELIVS. L. F. P. N. SVLLA. FELIX	DICT	IN. MAG. OCCIS. B
L. VALERIVS. L. F. L. N.	MAG. EQ	REIP. CONSTITVENDAE. C
M. TVLLIVS. M. F. A. N	CN. CORNELIVS.	DOLABELLA
L. CORNELIVS. L. F. P. N. SVLLA. FELIX. II	Q. CAECILIVS. Q. F. L. N.	METELLVS. PIVS
P. SERVILIVS. C. F. M. N. VATIA. QVI. POSTEA	AP. CLAVDIVS	PVLCHER
ISAVRICVS. APPELLATVS. EST		
M. AIMILIVS. Q. F. M. N	Q. LVTATIVS. Q. F. Q. N.	CATVLVS
DIVNIVS. D. F. M. N	MAM. AIMILIVS. MAM. F.	LEPID. LIVIAN
CN. OCTAVIVS. M. F. CN. N.	C. SCRIBONIVS.	CVRIO
L. OCTAVIVS. CN. F. CN. N.	C. AVRELIVS	COTTA
L. LICINIVS. L. F. L. N.	M. AVRELIVS. M. F.	COTTA

- 671 C. Marius, Cn. Carbo, horum meminit Plin. VII. Carbonem ter Coss. fuisse testatur Valerius IX, cap. vij. &
 Plut. in vita Pompei, ubi sic inquit, Sulla Carbonem, virum insignem triplici consulari, damnauit, mox in
 terfici iussit. Paterculus Carbo, inquit, Cos. III, & C. Marius septies Consul filius annos natus XXVI, vir
 animi magis, quam aui paterni multa, fortiterq; molis est. Florus scribit, hunc Marium omnia, quae in Vr-
 be erat, nobilitatem trucidasse, & ex iis Q. Muciam, Scauulam Pont. Max. in vestibulo edus Vestae
 & ante annos XX Cos. per vim creatum, moxq; Praeneste obsessum, cum eodem non posset, moriem sibi
 consiluisse. Tamen in A. C. habetur, occisus est, tanquam manu hostili. Plut. in vita Sullae vocat hunc Ma-
 rium iniuriam, & Norbanum (CARBONEM lege) conlegem habuisse scribit: Sullamq; se ipsum Dictato-
 rem ad annos CXX dixisse, connumeratq; rebus à se gestis propter eas, se Felicem iussisse appellari De Sulla
 le dictatura meminit Cic. IX. ep. Cum, ad Att. & Appianus in hunc modum. Si in comitijs Coss. creatio
 non succederet, interm Interrex fieret, hunc morem imitatus Sulla, consule nemine existente, ex quo Carbo
 in Sicilia, Marius Praeneste decesserat, Vrbe egressus est, Senatus interim Interregem certari iubet, ac Va-
 lerium Flaccum tunc in primis creati, ratus eum comitia Consulatum subinde habiturum. At vero Sulla, Flacco
 per epistolam iniungit, vt sententiam ad populum deferat, velle Sulla videri in praesentem esse in Vrbe prince-
 pem, quem Dictatorem comitum per quadringentariam defectum annos, quempq; elegerent, quosque ita
 iam, principatumq; omnem seditionibus, bellique fluctuantem stabilitsem, Vrbi praesidere. Neque Sulla se
 ipsum calauit, se felices ciuitati hac in re maxime videri fore. Mox subdit. Tum id nemini splen-
 dorem illi concessere, vt eum expulsiue legum eligerent Dictatorem quibus sub se approbarem, consilium
 remq; reipublicam. Sed ubi ait per annos quadringentos legendum est CXX, ut enim sunt ab anno Vrbi
 DLI quo Servilius fuit Dictator ad Sulla dictaturam, quibus nemo creatus est Dictator, quod enim Pa-
 terculus testatur. Praeterea ex verbis Appiani constat, Sullam non imperandi, sed Republicae con-
 stituendae causa Dictatorem dictum. quod innuit etiam Nepos de illustribus viris, cum inquit.

Sulla rep. ordinata Dictatorem deposuit. In quo honore leges alius dissoluerat, alijs imposuerat, neque alio quem prius Praetorem, quàm Quaestorem esse iusserat, neque Consulem ante, quàm Praetorem. Et eandem potestatem eundem virum attingere prius quàm decennium peregrinatus, ex decreto veterat. Tribuniciaque potestatem perseregerat, legemque sumptuaria inierulas tolerat, de qua m. m. i. Macrobius III. Et Gellius II. cap. xxvii. Sulla hoc anno M. Mario superuolose felitem appellari voluit. de quo cognomine Appianus sic loquitur. Ego quippe nulla legisse memini, in quibus Sulla ex decreto Venustum se appellari veluit: quod nomen non innotuerit nisi vixisse esset, ex quo Fusius cognominis dicitur. Non enim longe à felici Et san- sio nomen videtur differre. Errant igitur qui Fusium praenomen esse dicunt.

- 672 M. Tullius DECULA, non Decola, CN. CORNELIVS. Appianus scribit Sullam ad speciem quoddam patriae Resp. S. P. Q. R. permississe, ut hos eligeret Cons. De quibus Gellius XV ita meminit. Dinumeratus quippe unus à Q. Caepone, Et C. Serrano quibus Cons. ante diem III nonas Ianuarij M. Citero natus est, ad M. Tullium, Et Cn. Dolabellam. quibus Cons. causam praetatem pro Quinto apud Aquilium Gallum iudicem dixit, sex et viginti anni reperiantur, neque dubium est, quin post eam, quàm pro Quinto dixit, Sex. Roscium reum periculo descendit. annos iam septem Et viginti natus L. Sulla Felice, Et Q. Metello Pio Cons. ut quia re etiam Feneftellam errasse Pedianus Asconius ennuclerat, quod cum serpsisset sexio Et viginti annis ante pro Sex. Roscio dixisse. Quod etiam Asconius sequitur, si in principio anni natus, Et in fine causam egit, et si in initio anni Et natus, Et causam dixit, constabit omisso extremo, quo causam ipsam egit, Asconium non Feneftellam, errasse. Quod autem Gellius ad Cic. natam ante diem III nonas Ianuarij, item esse, ne si dicat III nonas Ianuarij, testatur ipse Cic. lib. XIII ad Att. ubi sic inquit. Diem meum fieri esse III nonas Ianuarij.

- 673 L. Cornelij, Et Q. Cecily Cons. methine Appianus ita, Sulla quanquam dictatur aungeretur, sub dissimulatione tamen speciem quoddam Dimocritum tenuit politae, ac denno cum Q. Metello, qui Pini cognominabatur, consulatum iungo. De P. Metelli altero cognomine Paterculij sic inquit. Q. Metellus Numidici filius meritis cognomen Py consensit eras, qui expulsum ciuitate à L. Sesturnio T. R. PL. quod solus in leges eius iuras re noluerat, pietate sua, auctoritate Senatus, consensu reip. restituit patrem. nam, ut idem Appianus auctor est, cum de eius resuscitatione ageretur, ac P. Purius T. R. PL. contradiceret, ad eius pedes prostratus pro rege ditus patris eum deprecatus est.

- 674 P. Scrauius, AP. Claudius, hanc meminit Plin. XXXI. cap. xliij. Et Appianus sic. Populus, quo Sulla olis querevit, consulatus eundem ut gereret decreuit esse, cui aduersus Sulla, Corneliu (in lege SERVILIUM) Istarum, Et Claudium Pulcrum Cons. designat. ipse nemine cogente Dictatorem sponte deposuit. Nepos de viris illustribus etiam scribit, ipsum Sullam ordinare rep. Dictatorem deposuisse. ex quo Caesar dicebat ipsum lueras nescisse. Cic. XII. ad Att. quindecim viros consulares commemorat, qui ab hoc anno ad annum vna TR. DCXI consules reperiuntur. Eius verba apposui. Brutus Caesarem primum sententiam putat de animadversione dixisse, quem annos ante dixerat, praeter Caesarem, Et cum ipsius Caesaris iam seuerus fuerit, qui iam praetor loco dixerat, Consulatum putat leniori fuisse Cn. Scrauij, Lucio Sesturni, Curio- nis, Torquati, Lepidi, Gellij, Volcentij, Figulij, Cottae, L. Caesaris, C. Pisonis, Et Manij Glabrioris, Siliani. Leniorem videtur etiam legendum, in eum sensum in quem Caesar primo de bello ciuili loquitur, cum inquit. Dixerat aliquis leniorem sententiam, ut primo M. Marcellus. Scrauius autem P. Procos. in Cilicia Isaurios domuit, ex triumphauit, ac maiorum suorum titulis Isaurici cognomen addidit, coss. Volentes VIII. In namis antiquis legimus Q. C. M. P. id est, Q. Caecilius Metellus P. Pius, in parte auersa erat elephanis simulacrum.

- 675 M. Aemilius, Q. LVTA TIVS, non C. Luterius, ut est apud Appianum, qui ait non à Sulle, sed à Senatore iam libero Q. Catulum Sullanorum peritum, Et Lepidum Aemilium aduersum Cons. creatos esse, quoru meminit Plin. XXXVI. Florus XC. qui scribit M. Aemilium esse Sullae, qui hoc anno mortuus erat, res scindere conantem, bellum excitauisse, Et à Q. Catulo collega Italia pulsum, ac dum in Sardiniam bel- lum moliretur perissey, de quo morte tamen in A. C. non fit mentio. hic Catulus filius est eius, qui Cimbras cum Mario delectauit, Capriusque regulas inuauit.

- 676 D. Iunius, MAM. Aemilius, MAM. F. LEPID. LIVIAN. sic legendum ex A. C. apparet, non ut quidam edunt, M. Aemilius Mamerus Lepidus Livian. quod si MAM. est praenomen, non potest Et cognomen esse. Aliqui etiam Livianum nomen adoptionis in Italiam mutauit, Et Bruto perperam adieciunt. id enim est Ali- mily, qui ex Liviana in Aemilianam iure adoptionis transierat familiam. Suet. scribit hunc Et Aurelium Coticum propinquum, Et affines Caesaris fuisse. Vtriusque autem Cons. meminit Cic. in Bruto, Et Asconius in orat. pro C. Cornelio, ubi tamen perperam legitur M. Lepidus.

677 Huius anni Cons. meminit Cic. in Bruto, qui etiam tradit tres Cariones oratores fuisse. Patrem, filium, & nepotem. hic de quo nunc agimus is est, quem filium dicit, patrem, ut conjicio, eius, de quo meminit Caesar primo de bello civili. P. Cotta, & L. Octavius Cons. anno DCLXXIIIX meminit Plin. II. cap. xxxv. Africanus scribit hoc tempore fuisse tres Comes fratres, viros consulares. quorum hic unus, alter is est, qui sequenti anno habetur Cos. tertiusque, qui anno DCLXXXIIIX.

679 L. Lucullus, nepos est eius, qui anno DCII fuit Cos. auct. Plin. M. Annelius, eorum meminit Eutropius, Cic. in Verrem, & Florus XCIII, & sequenti, Lucullus Bellum Mithridaticum græcæ oratione conscripsit. Datum fuit ei in Peloponneso signandi nunci negotium in bello Mithridatico, qui & Lucullus diu ab illo est appellatus. Auunculum habuit Metellum Numidicum, & in consulatu collegem M. Cottam auct. Plin. hunc Lucullum M. Lucullus fratrem fuisse, Mithridatemque debellasse prodiit Appianus. Sertorij mors.

DCXXC	M. TERENTIUS. M. F.	VARR. LVCVLL	C. CASSIVS.	LONCINVS
	L. GELLIVS.	POPPLICOLA	CN. CORNELIVS. CN. F. L. N. LENTVL. LVPVS	
	P. CORNELIVS. S. S. P. N. LENTVL. SVRA		CN. AVFIDIVS.	ORESTES
	CN. POMPEIVS. CN. F. SEX. N.	MAGNVS	M. LICINIVS. P. F. M. N.	CRASSVS
	CENS. L. GELLIVS. POPLIC.	CN. CORNELIVS. CN. F. L. N. LENTVL. LVPVS. L. F. LXVIII		
	Q. HORTENSIVS. L. F.	HORTALVS	Q. CAECILIVS. L. F. Q. N. METFLLVS. QV	
			POSTEA. CRETICVS. APPELLATVS. R	
	L. CAECILIVS. L. F. Q. N.	METELLVS.	Q. MARCIVS.	REX. SOLVS
	IN. MAG. MORTVVS. EST. IN. E. L. F. E		CONSVLATVM. GESSIT	
	S S S S S S S S S			
	ANTEQVAM. INIRET. MORTVVS. EST			

C. CALPVRNIUS.	PISO	M. ACILIVS	GLABRIO
M. AIMILIVS.	LEPIDVS	L. VOLCATIVS.	TVLLVS
P. CORNELIVS. SER. F. P. N.	SVLLA	P. AVTRONIVS. T. F. L. N	PAETVS
HELIN. INSEQVENTEM. ANN. DESIG. ERANT. SED. DE. AMRITV			
POSTVLATINON. INIERVNT. IN. EORVM. LOC. FACTI. SVNT			
L. AVRELIVS. M. F.	COTTA	L. MANLIUS. L. F	TORQVATVS
CENS. M. LICINIVS. P. F. M. N.	CRASSVS.	Q. LVATIVS. Q. F.	CATVLVS. L. N. F.
L. IVLIVS. L. F. L. N.	CAESAR	C. MARCIVS. C. F.	FIGVLVS
CENS. LAVRELIUS. M. F. COTTA.	P. SERVILIUS. C. F. M. N.	VATIA. ISAVRICVS. L. F. LXIX	

680 M. TERENTIUS, non M. Licinius, nam in marmore IVS vltima syllaba prodalla est vltra litteram postrema superius Licinij, & maior pars litteræ T remanet ante IVS. Erat hic quidem superioris frater iure adoptionis in Terentianam familiam inferius: quod etiam intelligi potest ex prænomine Marci patris adoptionis ætate remanente, cum eius, qui cum procreauerat, sit Lucretius, item ex littera R que est ante LVCVLL, erat enim VARR. Cic. etiam uisione III in Verrem prodiit M. Terentium Cos. enim C. Cassius, qui alibi neque reperitur, neque locandi est locus. Sed cum ab Appiano, Floro, uique ipso Cicerone ad Q. fratrem vocetur M. Lucullus, quis pretius non intelleget Licinium, non Terentium eius, esse nomen Cassius filius videtur eius, qui anno DCLVII. fuit Cos. quique Proci. adversus Spartacum male pugnavit, quod bellum M. Cressa, foederatum fuit, qui eum debellavit.

681 CN. Cornelius, non C. Cornelius, ut apud Florum. eum esse arbitramur qui à Cic. II. ep. i. ad Q. fratrem Lupus cognominatur. meminit etiam IX. ep. i. ad Act. quidam eum esse volant, qui à Sallustio Clodius cognominatus est, cuius verba citat Gellius XVIII. cap. iv. quod si illorum opinionem sequimur, dicendum erit hunc Cornelium fuisse ex Clodia familia, et à Cornelio Lentulo, Lupo adoptivum, suique familia nomen ex more retinuisse, sed inuicem ita ut appellaretur, CN. Cornelius Lentulus Lupo Clodius, Nam apud Cic. nomen

Lupi ad alios, si ad Cornelium referri posse non videtur. huius et canlegae meminisse Appianum in bello Maced. hoc modo. Pompeius circa Italiam L. Gellium, et Cn. Lentulum praefecit. Sardis, et Corsico mari, insulasq. finium, Lentulum Marcellinum, & P. Antinum. Cypro & Rhodis Metellum Nepotem. Gellius is est, qui in Senatu Cic. Cos. circa corona donari à rep. cecidit, quod eius epica Catiline commutato detestis, vindi- cataq. esset, visceribus Gellius V. cap. vi. P. Cas. sequentis anni meminisse Eutropius. Cn. Aufidius Orestem adoptavit, inquit Cic. pro domo sua. erat hio ex Aurelia familia cognomine Orestis. Lentulus is est, qui cū Catilina coniuravit, ob canq. causam Cos. Cicrone in carcere strangulatus est.

683 Cn. Pompeius. M. Licinius, horum meminisse Appianus, Gellius XIII. cap. vij. & Florus in hunc modum, M. Cressus, & Cn. Pompeius Cos. sessi, ut Cressus ex Prætura, sic Pompeius antiquum quaesturam gereret ex eante Romano, tribuniciam potestatem restituerunt. Plut. aut Pompeium fuisse Crasso minorem notum, & inuicem æmulos, ac alterum sub Sulla, Pompeium vero sub patre Strabone, qui aduersus Cinnam duces bat exercitum, miluisse: cognomenq. Magni à Sulla originem habuisse. qui eo nomine ipsum saluauerit, insensiq. omnibus, qui tam adstant, ut Magnum appellarent. sed alius dicere hoc cognomen primum in Asia ea ab vniuersa exercitu inditum, deinde vim aique consuetudinem ex hoc Sulla affirmantem habuisse. scriba- busq. Cn. Gellium, et Lentulum Censores fuisse. de quibus meminit etiam Ascianus. alicone II in Vera rem, & Florus na. Cn. Cornelius, & L. Gellius speram censuram egerant, quatuor & sexaginta Senatu moxi, à quibus conditum lastrum est. censiq. sunt ciuium capia C.C.CCL. milia. Idem Ascianus in togam candidam aut, hoi Cos. Senatu moxiffe Co. Anianum Marci oratoris filium sexennio, quā Cic. eam vna- nomem decreuit. De Celsi censura meminisse Valerius II. cap. iv. & V. cap. ix. dicens, ipsum ambo bonos fides ad censuram vsque defunctum esse. Gellius etiam libro quarto virum censoriam fuisse tradit. Eufebius scribit Pompeio, & Cresse Cos. notum esse Virgilium potatem.

684 Q. Hortensius Hortalus, hoc cognomen fuisse Hortensij familiae conieimus ex verbis Cic. quæ sunt libro quarta ad Att. hac. Hortius in ea censu fuit, cuiusmodi solci. quem in Brasia Lucij filium vocet. Suet. in Tiberio etiam de quodam Hortalio meminit, quem Hortensij nepotem fuisse scribit. hic Hortensius fuit orator eloquen- tissimus, conlegamq. in hoc consulari habuit Metellum Creterum, non Celerem, ut quidam putant. horum Cos. meminit Cassiodorus. Metellum Dalmatice filium esse opinor.

685 L. Catellus, Q. Marcius, horum meminit Cassiodorus Ascianus in Pisonem, & Dia, qui scribit Metellum in Li- tio magistratus decessisse, placuisseq. Senatui neminem ei subrogari, quo l qui in locum ipsius suff. itus erat, ante, quam iniret, et ipse decesserat. hunc Metellum superioris fratrem fuisse reor. Cic. hoc anno in Adulæ. P. Cas. sequentis anni meminit Dio, et Cic. XII. ad Att. vbi perperam leuatur, M. Annij pro M. Anij, et apud Cæsarem tertio de bello ciuili Marcus pro M. Apud Appianum est M. Acilius, ut etiam in antiqua denaria legionis, cuius inscriptio sic est. C. PISO. L. FRVC et in aliora. M. ACILIVS RIVIR.

687 M. Aemilius, L. Volcatius horum meminit Sallustius in Catilina. & Dia, sed de praconime Aemilij variane auctores. Nam ferè omnes legunt M. Aemilium, ut sitis, qui anno DCLXXV fuit Cos. & hoc ei ierum adij- ciunt, Alij Manium. Volcatius vnus est ex iis consularibus, quos in Senatu leniorem sententiam dixisse scri- bit Cic. ut diximus, de qua Cæsar tertio de bello ciuili sic loquitur. Nam plura casid. de Pompeio pariter d. s. mende metus causa tenuerunt, ne ex praetoris praesidis succuri possit. vno loco Volcatius TVLLVS (non Tullius) impetum legionis sustinuit. cum ceterisq. tribus, atque cum loca depulsi, huius & vni lege memi- nit etiam Ascianus in Orat. pro C. Cornelio, & in togam candidam separatione de Volcatio Tulla, atq. hoc anno Cicronem PR. fuisse, & P. Cornelium Sullam cum P. Antonio Cos. designatum esse. Quorum memi- nit etiam Sallustius. C. Aquilius Gallus in Prætura conlega Ciceronis fuit.

688 P. Sulla, & P. Atratinus Cos. designati cum essent, eorum alterum L. Cosia; alterum L. Torquatus abhinc damnamus, & in eorum locum Cos. creati sunt, aut. Ascianus. Sullam Sér. filium vocat Sallustius, & Dia filium fratris L. Sulle Dictatoris. Cæte & Torquati Cos. meminit Cornelius Nepos in vita Antici, scri- bnsq. hui Cos. ipsam Atineum Aidenis Romam remigrasse, & Torquatum Marq. f. itum, qui forsan in Man- torum familiam inre adoptionis transferat. C. Censuram meminit Dio, & Plut. in vita Crassi, atq. ipse censuram immanem gessisse, quia Senatui non legerat, neque aliquem noiauerat, neque cosum egerat, & ambo ob contentum inierit se oriam sponte magistratu abussis, igitur non abdicarunt. Nam se magistratu abdicant initio vito creati, vel alia postmodum interueniente causa, vel aliter alterius morte. Nani autem Censores lastrum, quod ipsi condere neglexerant, fecerunt. Quorum alterum Isauricum fuisse arbitramur, alterum vero Cotiam, quem petente Consulatum Cicrone Censorem fuisse ait Plut. Horatius, poeta Lyri

aliis de P. Lentulo M. Antonij virico, hinc illud adium M. Antonij in Ciceroanis initium raxisse videtur. Ob hanc coniractionem exultant Ciceroani gratie ab omnibus habitae, variegatae laudationi, Cato P. P. appellatur, quod decus nominis subinde à populo confirmatum est. Ex ea causa à nonnullis creditum est, huiusmodi appellationem ab ipsa Ciceroanis initium sumpsisse, ac subinde ad Imperatores, qui digni haberentur paulatim defluxisse, ac Appianus. At Lilius V. praeferit, Caelium prius à multis M. P. appellatum esse. Idem Cic. orationem habuit, qua Catilinam emisit, & postmodum alteram ad populum, quem lib. II. ad Aeneam ostentat nominat.

- 691 D. Iulius SILANVS, non Syllanus. L. Licinius Murena, horum Causa meminit Eutropius, Sallustius, Cic. XII. ad Att. & Diu. qui Iulium M. P. vocat. Plut. ait repulso Catilinābus Causa declaratos esse. Iulius sua lino est eius, ut opinor, qui anno DCXLIII. fuit Cui. Caesar in demortui Metelli locum Pont. designatus est. Pons Fabricius, nunc Quatuor capitum dictus, extractus, aut certe instauratus est. P. Cledius accessit, quod in mulieris habitis sacrum, in quod virum intrare nefas esset, intrasset, qui cum Cesere Pont. uxorem stuprasset, absolutus est, ac. Florus. Sed apud ipsam perperam legitur uxorem Metelli, nam hoc despectum Caesar creatus iam fuerat Pont. huius rei meminisse etiam Cic. primo ad Att. ubi sic inquit, P. Cleodius Appij filium te creda audisse cum velle muliebri deprehensum domi C. Caesaris, cum sacrificium pro populo fieret, eumque per manus seruile seruatum & eductum.
- 692 M. Papius, M. Valerius. eodem praenome quo hi, eorum patres appellatos esse scribit Diu. qui Messalla alteram cognomen, acilicet Nigri, adiecit. Papius is est, ut cuncto, de quo Cic. primo ad Att. sic loquitur, Causam autem ipse paruo animo, & prauo, tantum consiliorum genere illo morsus, quod etiam sine diuacinae ridetur, facie megis, quam faciei, ridiculus, nihil agere cum rep. scintillas ab optimantibus, & qui nihil spe rei boni recip. quia non vult. nihil metuas mali, quia non audeat. hic, ut testatur idem Cic. pro domo sua ad praet. fuerat à M. Papiro, de quo loquitur Asconius in orat. contra Pisum, cuius fuisse eisdem temporibus, quibus Cicerone, et eo aetate maiorem, multis literis praeditum, bonumque oratorem, sed non frequentem. huius & collega meminit etiam Caesar Com. primo, ubi Aldus Manutius perperam substituit P. Pisum pro M. Pisum. Cui infusae à quibusdam adiecit Calpurnianus, quia adaptatus suae familiae nomen, vel cognomen tantum retinere soleret, non utrumque. Idem dicitur de Cn. Aufidius, quem Orestem, Aetolianum vocant, idemque hoc anno Ceterum Cenforum perperam edunt, cui Mam. Aemiliam, nescio qui ostente, coelestem adiungunt, & P. Seruiliam Isauricam Messalla sequenti Lustro Cenfuri. Videat lector ne fallacibus comiecturis istorum decipatur.
- 693 L. Afranius. Q. Caecilius, horum meminit Cic. prima ep. Nihil, & sequenti ad Att. vltima vero Afranium A. P. vocat, non ut Dio L. F. De eodem intelligere puto lib. II. ep. Dederam ad Q. fratrem, ubi ait, ad III. Idem May S. C. de ambitu in eius sententiam magno cum gemino Senatus fassum esse. Memini & Caesar III. de bello civili. ¶ Cenforum mentionem nullibi inuenio, Cic. tamen prima ep. Nihil, ad Att. hoc anno Lustrum esse fassum inquit, cum inquit, Reuise nunc aliquando, & quatenus fuit hac fugienda, quo te voco, tamen fac ut amorem nostrum tanti asimes, ut cum vel eum his molestis peruenire velis. Nam ne absens censere, curio edicendum, & propinquum loci omnibus. Sub Lustro autem cenfere Germani negotia totis est. Quibus verbis intelligi potest, hoc anno quo epistola ista scripta est, Lustro, ut diximus, esse fassum, non superiorem, ut quidam perperam tradunt. De Metelli alteri cognomine vide Plut. in vita Romuli. Q. Catalus diem mortis obijt.
- 694 C. Iulius, M. Calpurnius, horum meminit Plut. Suet. Dio, Cassiodorus, Gellius III. cap. X, & Florus lib. C. Caesar Lusitanus subijt, cuius consulatus candidato, & captante temp. inuadere conspectatio inter tres principes ciuitatis facta est, Cn. Pompeium, M. Crassum, & C. Caesarem. Leges agrariae à Caesare maximae contentione inuase Senatus, & alteri Cos. M. Bibulo laice sunt, Patreulius, Bibulus, inquit, collega Caesaris cum alienis eius megis vellet impedire, quam possent, maiore parie tui domi se tenuit: quo scilicet dum argere vult inuidiam collegae, auxilium potius. Caesar Iulium Pompeium despondit.
- 695 COS. huius anni meminit Diu. Caesar com. primo, Asconius in orat. contra ipsum Pisum, Plut. qui Calpurnium Caesaris sacrum fuisse testatur, ut etiam Suet. & Appianus, cuius verba sunt haec. Andactissimum patri ex seclio suo amicum ad magistratum sequenti anni, ac Cos. A. Gabnum statuit amissionem sibi. L. aut. Pisonis filium, qui vix consulatum gesturus videbatur, Calpurniam duxit uxorem, exclamante Catone semp. nuptiarum lenocinio corrumpti. Hunc Pisum non fuisse ex Frugi familia Asconius ait, fuit autem

nepos, ut patet, Cos. anno DCV. Citero, lege à P. Clodia TR. PL. (aam à M. Fonteio adoptatus ad plebem transferendus), quia indemonstratus ei necesse, in exilium missus est. Scripsit autem ad Q. fratrem ep. cuius initium est, *Mi frater. & sequentem.* Caesar in Galliam profectus Heluctios domuit, primūq; librum Commentariorum composuit. Nam, ut testatur A. Hirtius, singulorum sanctorum singulos commentarios fecit. Quod verum esse ex eo apparet, quia liber quartus Cu. Pompeio, M. Crasso. quintus L. Domitio, Ap. Clodio Cos. scriptus est. Cum Clodius incendio tradidisset Ciceronis domum, in eius aerea Libertiae templum extruxit.

- 696 P. Lentulus, Q. Caelius, horum meminit Valerius IX his verbis. *Lentulus, & Metellus in consulatu euntes ambo in scena propter similitudinem instrumum spectati sunt, sed alter ex quodam affectu eorum cognomen Spindheri traxit, alter nisi Nepos à moribus accepisset, Pampili retiarj, cuiusmodi esse crebatur, habuisset.* P. Cornelius, qui Pompei partes sequebatur, Corfyn abfessas cum nullo eundem spem videret, Caesari se dedit, à quo cum multis ciuib; Romanis incolumi dimissus est, ut ipse Caesar de bello ciuili libro primo testatur, qui tertio de eodem se meminit. Iam de sacerdotio Caesaris Domitius, Scipio, Spindherq; Lentulus quotidianis contentionebus ad grauissimas verborum contumelias descenderant. Is videtur de quo Cic. primo ad Q. fratrem sic inquit, Pompeius ausus in amicitia P. Lentuli vituperatur, et hercule non est idem. Et XIII ad Att. Lentulus, inquit, Spindher dicit apud me, cras mene vadit. De Metellū dicit euntes ambo meminit lib. II. ep. Nodius tertius. hic fuit Balceris nepos, filius eius Metelli, qui anno DLV. fuit Cos. cum T. Didio, ut scribit Afernius. Quidam volunt hunc, & Celerem fratrum filios esse, ac patruces Ap. & P. Clodij deorum matrem sororem fuisse duobus Caelij ei, qui Nepotem, & ei, qui Celerem procuratorem. Quomobrem non video quomodo ambo Q. filij possint dici, ut ait Dio, & Cic. V. epistolarum, eam sequere tur duo fratres eodem praenominē appellatos esse, quod non est verisimile. Neque enim in hac rota magistratus tuum scribit id iuuenis, ex quo consilare potest eis ballacmari, qui etiam Celerem, & Nepotem fratres germanos esse scribitur, quare videndum an pater Celeris alio praenominē, quā Quinti, vocatus fuit. Citero in praetoriam est reuocatus, scripsitq; ut patet, ep. tres, quae prima habentur IIII ad Att. Pompeius ibicaturum esse stuxit, acclipat. Cui in III Consolato titulum addidisse constat ex verbis Varronis, quae à Gellio lib. X. cap. primo citantur. fuit verisimile eo anno etiam illud dedicauisse.

- 697 Cn. Cornelius P. F. hic fuit Marcelli filius adoptatus à Lentulo, ideo Marcellianus appellatus est. L. Marcus L. F. eius, qui anno DCLXVII fuit Consulatum meminit Dio, & Afc. in orat. contra Pisonem, item Valerius IX. & Cic. V. ad Att. Marcellini II. ad Q. fratrem, his verbis. *Marcellinus in hoc vno mihi quidem non satisfaciens, quod Pompeio minus asperere crederet, quiaquam id Senatu non inuio facit.* Ideo Valerius VI. credit, hunc Cn. cum in concione de Pompei potentia quereretur, assensuq; illi elata voce populus esset, dixisse. *Acclamante, acclamante Quirites dum licet, iam enim vobis impune facere non licebit.* huius meminit etiam Caesar III de bello ciuili, euntes vero Valerius VI. hic erat viricus Augurii, Aiam enim eius matrem uxorem habuit, patrem verum cum, qui anno DCLXII fuit Cos. Hoc anno defuncto C. Pisonē, Cicero Tulliam Furiū Crassipedi desponsit. Tertio auxit P. Cornelio Dolabella, cum Caesare in Cilicia Procos. esset.

- 698 De hoc altero Pompei, & Crassi consulatu meminit Petereulus, Caesar IIII Com. & Afernius in orat. contra Pisonem. Quam orationem dixit hoc anno ante paucos dies, quam Pompeius laudes faceret, quibus ibicaturum deducatur, de eodem consulatu meminit etiam Plut. in ipsius Crassi vita, his verbis. *Pompeius & Crassus Cass. II Caesari imperium in lustrum alterum prorogauere. quod etiam Appianus testatur: idq; scilicet est C. Trebonio TR. PL. legem ferre, quae perlatu provincias Syriam Crassa, Hispaniam Pompeio dedit.* Sed quomodo sequitur in eius lustrum, cum his Cos. tres annos tantum imperium Galbae transisset, ubi ins cediendum, Senatus decreto, vel etiam propria auctoritate, statuisse, ut finito primo quinquennio, in alterum imperium prorogaretur, ut inflant ante, quā consulatum imirent. Huius autem anni Consulum non fecit Cn. IIII ad Att. meminit, tamen absque ipsorum nomine, qui fuerint nescimus. Quidam istorum atheni M. Messallē edunt, quem virum censorium Valerius vocat, neque intelligendum esse auit de eo quā annu DXCLIX fuit Censor, propterea quod nominat hunc later est, qui eiusdem aetatis erant. quāquāque autem tem fuerint, lustrum non fecisse coniungimus ex verbis eiusdem Cic. quae ex eodem libro sumptae sunt haec. *Non enim te puto de lustris, quod iam desperatum est, aut de iudicijs, quae lege Flusia fiant, quare, quibus verbis innuit hoc anno fuisse legitimum tempus candendi, ut etiam in eiusdem libri ep. his Cos. scriptis, ubi*

sic inquit, Sane velim scire num censum impediens Tribuni diebus injiciendis . Ille enim est rumor, totius de censura quid agant, quid cogitent. que verba inuicem discordiam Censorum, atque inuicem inimicos fuisse. Veneris vilitatis templum à Pompeio dedicatum est, auct. Plin. VII. cap. viij. Iulia eius vxor mortua est, item P. Crassus Cos. filius, Cn. Plancus, et Censorinus. quidam Iulium sequenti anno mortuum esse voluit: 699 L. Domitij, & Ap. Claudij Coss. meminit Afernius in orationem pro Scauro, & Cesar Com. lib. V. item Dia, qui Dominum Cn. P. & Claudium Ap. F. vocat. meminit & Cic. ad Q. fratrem, & ad Att. his verbis, Nec me M. Lepidi, Lucci, Volcanij, Ser. Sulpicij comitum pœniseret, quorum nemo nec stultior est, quam L. Domitius: nec inconstantiior, quam Ap. Claudius. L. DOMITIVS, non Cn. Dominus, ut quisdam edunt. hoc vxorem habuit Porcium Catonis Vicensis sororem. Cicero orationem dixit pro Valinio, & pro M. Scauro, & ut coniecto, scripsit epistolas, quæ habentur libro II. & III. ad Q. fratrem.

BCC	CN. DOMITIVS. Q. F.	CALVINVS	M. VALERIVS.	MESSALLA
	CN POMPEIVS. CN. F. SEX. N.	MAGNVS. III	M. CLAVDIVS. M. F. M. N	MARCELLVS
	SER. SVLPICIVS. Q. F	RVFVS	Q. CAECILIVS. Q. F. Q. N. METEL. PTVS. SCIPIO	
BELLVM CIVILE				
	L. AIMILIVS. M. F. Q. N. LEPIDVS. PAVLLVS	C. CLAVDIVS. C. F. M. N.	MARCELLVS	
	CENS. AP. F. AP. N. PVLCHER. L. CALPVRNIVS. L. F. L. N. P[ISO]. CAESON[IN]. L. F. LXXI			
	C. CLAVDIVS. M. F. M. N.	MARCELLVS	L. CORNELIVS. P. F.	LENTVL. CRVS
EODEM. ANNO				
	C. IVLIVS. C. F. C. N.	CAESAR	DICT. REIP. REGEND. CAVSSA	
	C. IVLIVS. C. F. C. N.	CAESAR. II	P. SERVILIVS. P. F. C. N. VATIA. ISAVRICVS	
	C. IVLIVS. C. F. C. N.	CAESAR. II	DICT	
	M. ANTONIVS. M. F. M. N		MAG. EQ	REIP. REGEND. CAVSSA
EODEM. ANNO				
	Q. FVFIVS. Q. F. C. N.	CALENVS	P. VATINIVS. P. F.	
	C. IVLIVS. C. F. C. N.	CAESAR. III	M. AIMILIVS. M. F. Q. N.	LEPIDVS
	C. IVLIVS. C. F. C. N.	CAESAR. III	DICT	
	M. AIMILIVS. M. F. Q. N.	LEPIDVS	MAG. EQ	REIP. REGEND. CAVSSA
EODEM. ANNO				
	C. IVLIVS. C. F. C. N.	CAESAR. III	SINE. CONLEGA. ABDIC.	
EODEM. ANNO				
	Q. FABIVS. Q. N. Q. N.	MAXIMVS. IM. MAG	C. TREBONIVS. C. F	
	MORTVVS. EST. IN. EIVS. L. FAC. . E			
	C. CANINIVS. C. F. C. N	REBIIVS		
	C. IVLIVS. C. F. C. N	CAESAR. IV	DICT	
	M. AIMILIVS. M. F. Q. N.	LEPIDVS. II	MAG. EQ	REIP. REGEND. CAVSSA
	C. OCTAVIVS. C. F. C. N		MAG. EQ	DESIGNATIVS
	VT. QVM. M. LEPIDVS. PALVDATVS. EXISSET. INIRET			
	CN. DOMITIVS. M. F. M. N.	CALVINVS		
	IN. INSEQUENTEM. ANNVM. DESIGNATIVS			
	ERAT. NON. IN. IT			
	C. IVLIVS. C. F. C. N	CAESAR. V	M. ANTONIVS. M. F. M.	NEPOS
	P. CORNELIVS. P. F.	DOLABELLA		

Cecilius Metellus Scipio appellatus est. Huius igitur pater non deest, neque is est, quæ alij perperam adscribi, idque conquisitis ex verbis Ciceronis quæ ex lib. VI. ep. prima ad Att. sunt hæc, Aia tu, Scipionem hic Metellus proavum suum nescis Cens. fuisse. Aiqui nihil habuit aliud inscriptum, nisi censoria ista, quæ ad Opim per te posita in excelsis est. Et quod ita multo post subiungit. Sed nescire proavum suum Cens. fuisse, turpe est, præsertim cum possit cum Consulibus nemo Cornelius illo viro Censor fuerit. Et quia superius sic inquit, At mehercule ego cum in turmam aurasteram equestriam, quæ hic Metellus in Capitolio posuit, animaduertissem in Serapionis subscriptione Africani imaginem, erratum subreptum. nunc video Metellum de serapione turmam. animaduertendum horum verborum sensum non esse eum, quem interpretes tradunt. Sed hunc. Video non esse subrum erratum, sed Metelli, qui historiarum insuetudine in subscriptione Serapionis anij sui, Africani imaginem apponi iusserit, ne si ab hoc Serapio originem duxerit. De cuius Scipionis morte vide Hirtium. Cui ad VI Idus Apr. orationem pro Milane dixit.

702 Ser. Sulpicius, M. Claudius, Florus scribit, M. Catonem in petitione consulatus repulsum talis fuisse creatis his Cens., quorum alterum legum experientia, alterum vero eloquentia consulatum adeptum esse, asserit. Dicit, atque belicam Patribus annuam quartam partem, finem his Cens. habuisse. de quibus Cicer. V. ad Att. sic meminit. Venias enim in provinciam Laodiceum Sulpicio, et Marcello Cens. pridie K. Sextil. Marcellus is est, quem Cæsar de bello civili scribit leniorem sententiam contra se dixisse. Meminit idem Cicer. VIII. ad Att. his verbis. Nihil attum est à Pompeio nostro sapienter, nihil fortiter, adde etiam nihil, nisi contra consilium, auctoritatemque meam. Omnia illa vetera, quod attum in tempore illi aluit, auxit, armavit, ille legibus C. Metelli contra auspiciis ferendis auctor, ille Galliarum virtutis adiutor, ille ubi in omnibus adiutor. Idem etiam in senatus consulto, postquam esse de censoribus reipublice, ostendit, de T. PL. ferre, ut ab his varia haberetur, quod ille in ipse sanxit lege quadam sua. Marcellus Marcello Cens. forenti prout vici Galliarum. Marcellus restitit, baciem Cicer. Hic Marcellus frater erat C. Marcelli, qui anno tertio post fuit Cens. ambo pariter C. Marcellus L. Pauli in consulari collegio. Sulpicius cum esse arbitramur, de quo, cuius populi meminit Cicer. Philippi X. ubi quoniam filium vocat, addit, Ruffi cognomen. Cæsar Brundisium cum alij Galliarum populi duntaxat. Coniunctiones inter Cens. de successore Cæsari mittendo ortas sunt.

703 L. Aemilius et C. Claudius Cens. meminit Dio, Hirtius VIII. Suetonius Cæsaris viro, et Appianus, atque Cæsarem multis pollicitationibus Claudium (non Calidum) se allicere potuisse, Paulum vero male, et quingentis talentis sibi benevolam reddidisse, cuius ille pecunia Bursilicam sua nomine mancipatam extraxisse, et lib. III. hunc Paulum M. Aemilius Triumviri fratrem fuisse ait, idem testatur Florus, additque in ipso triumviratu fuisse se præscriptum, cuius meminit etiam Cicer. II. ad Q. fratrem, et VII. ad Att. ubi sic inquit. Hanc ego plagam effragi per duos superiores Marcellorum consulatus, cum aliam est de Cæsaris provincia. De Censoribus huius anni intelligere videtur VI. ep. vltima ad Att. ubi ipsum admonet, ut perferat de Censoribus, quorum meminit Dio. Pisoni vero separatim Cæsar primo de bello civili. Lustrum co-dictum esse ex eo conijcimus, quod Plut. tradit ante bellum civile, censu esse ciuitum capita CCCXX milia, cum anno quo Cæsar isum egit, dimittit motus inuenta sint. De eodem bello Paternulus sic inquit. Post urbem conditam annis DCCIII et anno LXXVIII, quæ in M. Vinuce consulatum inires, bellum civile exarsit. Pater M. Vinucius Cens. anno Vrbis DCCCLXXXII. Hirtius VIII. et Cæsar eodem libro, bellum civile anno sequenti initum esse innuit. Q. Horatius mori.

704 C. Claudius et L. Cornelijs Cens. meminit Cicer. XV. ad Att. et Hirtius VIII. item de bello Alexandrino, ubi perperam legitur M. Marcellus. Idem Cicer. Lutatium P. P. vocat. Marcelli meminit etiam Cæsar de bello civili lib. III. quæ autem prima, et secunda eiusdem belli ab ipso commemorantur, hoc anno gesta sunt. Post fugam Pompei M. Lepidus PR. suadente Po. Ro. Cæsarem ad Urbem accedentem contra morem Dictatorum creavit. quem bonorum urbem ingressus statim admisit. Item alios subinde à Senatu oblatos, qui licet penes se essent, tamen, ne temp. periculis inuasisse, iureque legitime eos sumere videretur, placebat ut ex Senatus decreto sibi decerneretur, de quibus plura commemorat Dio, et Suetonius. Non enim honores modo nimias recepit, ut continuam consulatum, perpetuam Dictaturam, præfecturamque morum, insuper prænomines Imperatoris, cognomen Patris patriæ, Statuam inter Reges, suggestam in Orebestia, sed ampliora, etiam bona multis, sibi decerni passus est. Ipse autem Cæsar secunda de bello civili tradidit. Cum Massiliam pervenisset, ibi legem de Dictatura latam, scilicet Dictatorem dictum à M. Lepido PR. cognovisset. Ascribit autem id Lepido, quia eius opera Populus, ut ait Dio, cum Dictatorem crearetur. Versimile est

eo tempore cum non essent in Vrbe Coss. neque aliorum magistratuum viri, qui reip. curam suscipere-
rent, populum, maxime Lepido suadente, creasse Diell. Cæsarem, quo & ipsi cunctis omnibus viribus
præstunt gratificaretur, & ut ipsam rempub. veluti parentibus orbium gubernaret. Idq; verum esse ex eo
conjectimus, quod libro primo eiusdem belli ipsemet rogat Senatam, ut reimp. suscipiat, secunq; cum adminis-
tret. Propterea intra dies xi altis quibusdam rebus, quæ ad publicam utilitatem spectare videbantur, & in-
ter alios comiui consularibus, Dillaturæ se abdicant, ut scribit Plin. Appianus, & ipse Cæsar tertio de bello
ciuili. Constat igitur cum esset absens, non comitiarum causa Dillatorem esse creatum, sed cum iam es-
set Dillator, ut suspicionem regnandi tolteret, Consulatum creandorum habuisse comitis. quibus ipse creatus
Coi. Dillaturam deposuit. Neque in sequentibus annis rei gerunda, aut imperandi, ut quidam alant, sed
reip. regendæ causis, hunc honorem ei delatum esse arbitramur, & ut ex varijs auctoribus coniungimus, pri-
mam in sex menses, iterum in annum, & tertium in decem annos, quartum veru in perpetuum. Dio tradit
M. Perpernam, qui cum Philippo Censar fuerat, Lentulo, & Marcello Coss. mortuum esse, qui vixerat ano-
nos XCVIII. Natus est igitur eo anno, qua Carthago concidit, vel sequenti.

- 705 C. Iulius Cæsar in principio tertij libri de bello ciuili de hoc suo, & eunq; consulari sic meminit. Dillatore
habuisse comitis Cæsare, Coss. creatus Iulius Cæsar, & P. Scrauius. Is enim erat annus, quo per leges ei
Coi. fieri liceret, hoc aut, quia, ut diximus, Sulla ex decreto veterat, quoniam intra decem annos eundem
magistratum iterum attingere. cumq; à primo Cæsaris consulari ad hunc annum decem anni intercessissent,
licebat Cæs. Cui. fieri. P. L. Domitius ab eiquibus Cæsaris, & Milo à legione Q. Pedij occisus est, ut tes-
tatur Cæsar eodem libro. Patereculus tradit, Pompeium hoc anno iugulatum esse. eius verba sumi hæc.
C. Cæsare, P. Scrauii Coss. Pompeius iugulatus est, post treu consularis, & tantidem triumphos, agens ana-
nam octauum & quinquagesimum, pridie natalis ipsius vite sui exitus. tantum in illo viro à se discerente
fortuna, ut cui modu ad victoriam: terra defuerat, deisset ad sepulcrum. L. Cornelius Lentulus comprehensus
sui à Rege Ptolomeo in custodia necatus est. M. Calpurnius Bibulus hoc anno mortuus est. & quæ à Cæ. libro
tertio de bello ciuili traduntur gesse sunt.

- 706 Cæsar Diell. II. de hoc autem Dillaturæ Plin. sic meminit. Exatto iam anno in quem creatus secundo Diell. fue-
rat, cum superiori tempore ea dignitas nunquam in anni spatium conferri soleret, Coss. designatur in postea-
rum. De Mag. Eq. Florus sic inquit. Cum seditiones à P. Dolabella TR. PL. legem ferente de nouis tribus
his excitata essent, & ex ea caussa plebs tumultuaretur, indactus à M. Antonio Mag. Eq. in urbem milibus
ostingenti à plebe cæsi sunt. P. Vatinius, hic paucis diebus cum gessisset consulariam, Cic. in eum locutus in-
quit. Magnum ostentum anno Vatinij fultum est, quod illo Coss. nec ver, nec ætas, nec auctoritas fuit. Q.
FVPIVS, aut Q. Papius, ut apud Cæsarem primo, & tertio de bello ciuili. & apud Cic. primo. ep. Vererat ad
Att. Fuit hic TR. PL. Messalle & Pisonæ Coss. (quo anno epistolam illam scripsit Cic.) & anno iuristico
Aedilis creatus est.

- 707 C. Iulius Plin. in vita Antonij, Cæsar, inquit, tertium Coss. factus, non Antonium, sed Lepidum elegit condes-
gem. Suet. tradit ipsum Cæsarem tertium, & quartum consularum titulo tenuisse, contentum Dillaturæ
porestate decreta: tam consularibus simul, atque viroque anno duos Coss. substituisse, in ternis nouissimos
menses, cui quoad Dillaturam essentur Dio. Sed in tertio consulari falsum est quod à ui, quia in A. C. neque
Dillatur nominatur, neque aliquem substituit. Idem Dio scribit, Senatam hoc anno nomen Imp. Cæsari deu-
tulisse, ne decreuisset, ut eius filij, ac nepotes eo nomine appellarentur, Cæsar hoc anno censum egit, quo censa
sunt ciuim capita centum quinquaginta milia, auctor Dio. Afranius, L. Cæsar, & Cato Vienciu mortui
sunt. Sed quam habemus fragmentum quoddam ex alia Rom. magistratuum serie, quàm ex ea, quæ in
Peto R. reperita est, non ab re visum est illud suo in loco hic subijcere. præsertim quod maior pars harum
nominum in illo desideratur.

C. IVLIVS. CAESAR. IIII. SINE. CONLEG. ABDIC	SVF. L. SESTIVS. P. F	
SVF. Q. FABIVS. MAXIM	C. TREBONIVS. C. F	M. CLAVDIVS. M. F LAR S
C. CANINIVS. C. F		L. MVNATIVS. PAVL. AEMILIVS
S. VLVIVS. CAESAR. DICT. IV	M. AEMILIVS. M. EQ	Q. AEMILIVS. LEPID. M. LO S
C. IVLIVS. CAESAR. V.	M. ANTONIVS. M. F	M. APPVLEIVS. SEX. F. P. SL S
SVF. P. CORNELIVS. P. F		C. SENTIVS. SATVRN. Q. LV. S
C. VIBIVS. C. F. PANSA	A. HIRTIVS. A. F	SVF. M. VINVCIVS. P. F
SVF. C. IVLIVS. CAESAR	SVF. Q. PEDIVS. Q. F	P. CORNELIVS. P. F. CN. C S
C. CARRINAS. C. F	P. VENTIDIVS. P. F	C. FVRNIVS. C. F. G. IV S
S. MILIVS. M. ANTONIVS. IMP. CAESAR. IIIVIR. R. P. C.	L. DOMITIVS. CN. F. P. COS	SVF. L. TAVR
	CL	
EX. A. D. V. K. DEC. AD. PR. K. IAN. SEXT.	M. DRVSVS. L. F	L S
S. MVNATIVS. L. F	M. AEMILIVS. M. F	S S
S. NTONIVS. P. SVLPICIVS. CENS. LVSTR. N. F	TI. CLAVDIVS. TI. F	S S
S. ANTONIVS.	P. SERVILIVS. P. F	M. VALERIVS. M. F S S
S. N. DOMITIVS. M. F	C. ASINIVS. CN. F	SVF. C. VALGIVS. C. F S S
SVF. L. CORNELIVS. L. F	SVF. P. CANIDIVS. P. F.	C. CANINIVS S S

quidam hoc fragmentum eius, atque ex tabula Colani admissum descripsisse. cuius exemplum cum animadversum ab hoc nostro longe distare, anceps ne ego erravissim, ad marcerum exemplar conspici, inueni me omnia fideliter exscripsisse, alium vera addidisse, quae non sunt, & quaedam, quae in ea tabula sunt, omis-
sisse, quod si illius exemplum cum hoc nostro conuleris (ita admissum transportauis) sapienter errores cum
commissis intelliges: docuisse volui, ut scias quantum illius scriptis credendum sit, cum praefatus imperius.

701 C. Iulius III Dicitur. Huius, & frequentis Dictatoris Caesaris meminit Hirtius de bello Hispanensi. Et cum hoc
anno absens fuisset, (non cum Antonio, ut solus scribit Plac.) COS. IIII. esset creatus, non gessit consulatum
usque ad anni finem, sed in urbem regressus Q. Fabio Max. & C. Trebonio statim dedit. Ultimo vero
anni die mortuo Fabio trimisisti Cos. ut inquit Suet. pro reliqua diei parte Caninium substituit, de quo idem
Plac. sic inquit. Cum in petendis magistratibus Caesar adiretur. spem omnibus ingereret, ut mortuo Cos.
Maximo, quanquam una magistratus die superesset, Caninium Rebilam designaret. De quo Cic. Vigilans
effusum, inquit, habemus Cos. Caninium, qui in consulatu suo somnum non vidit, & tunc, ut ait Dio, con-
tra morem antiquum, institutum fuit, ne quis per totum annum consulatum gerere posset, sed sine causa amo-
nori, alioquin substitui, dum Fabio, & Caniny meminit Cic. VI II ad Att. Caniny separatim Caesar de bello
Gallico, & cini, cuius cognomen in Aldina impressione vbiq; est deprauatum, & semel praenomen, C. Tre-
bonij in eodem libro iidem est mentio. Is est, qui legatus in appugnatione Massilie à Caesare relictus fuit.
Aspri cognomen L. Trebonio inditum esse anno urbis CCCV testatur Lilius. an ad hunc usque annum sua
xerit, dubium est. Caesar inquit Appianus, iam quarto consulatu in Iberiam contra iniuncent Pompe-
tan profectus est, qui superato in urbem regressus P. Pappellatus est, & Dictator perpetuus dictus, consuli-
per decennium creatus. Senatus templum I. Iberiani exstruxit. M. Marcellus mortuus est.

709 Caesar cum consul in proximum biennium designasset, & eodem biennio ipse Dictator futurus esset, & alium
quendam Mag. Eq. dixisset, Ofloniam etiam quanquam adolescentem duxit. Cumq; Antonius isto anno con-
sul suus esset, ac ipse Lepidus Gallie Narbonensi & Hispanie citeriori praefectisset, dum alius in horum
locum magistratum equitum gerere voluit, ausi. Dio, quibus verbis de quorum Mag. Eq. loqui videtur, de
Antonio, Lepido, Oflatio, quartum non nominat, quia forte eius nomen ignoraret. ita ut Antonie, qui tunc
Mag. Eq. designatus erat, Consule creato, quia duobus magistratibus eodem anno fungi ei non licebat, Lepi-
dus suffectus fuisset, cumq; hic palam esset exiturus Caesar Ofloniam designauit, qui cum Lepidus exisset
intraret. Et quia ipse Caesar in petendis magistratibus omnibus, ut diximus, spem praebere, praefertim q;
quibus se debere intelligebat, in sequentem etiam annum sibi iam in perpetuum Dictatori Mag. Eq. conde-
gem cooptauit, quem Calpurnius quidam esse tradunt. Sed cum in A. C. fiat mentio de hoc tantum designato,
& qui non ini, Cur si Antonius prior Lepido fuit Mag. Equitum, non multo magis de eo fieri debuit, &
eaten praetermissus est, ex quo apparet ipsum Dionem ab eisdem annalibus discrepare: ut etiam in eo quod

BCCX C.VIRIVS.C.F.C.N

PANSA

A.HURTIVS.A.F.

IN.MAG.MORTVVS.E.IN.E.L.FAC.E

IN.PROELIO.OCCISVS.E.IN.E.L.F.E

C.IVLIVS.C.F.C.N. CAESAR.QVI

Q.PEDIVS.M.F.

POSTEA.IMP.CAESAR. AVG.APPELL

IN.MAG.MORTVVS.EST.IN.E.L.F.E

EST.ABD.IN.EIVS.LOC.FACTVS.EST

P.VENTIDIVS.F.F.

BASSVS

C.CARRINAS.C.F

QVI. IDEM. PRAETOR. ERAT

M.AIMILIVS.M.F.Q.N.

LEPIDVS

M.ANTONIVS.M.F.M.N.

IIIVIRI.R.P.C.EK.A.D.V.K.DEC.AD.PR.K.IAN.SEXT

IMP.CAESAR.DIVI.F.C.N

L.MVNATIVS.L.F.L.N.

PLANCVS

M.AIMILIVS.M.F.Q.N.

LEPIDVS.II

CENS.M.ANTONINVS.M.F.M.

NEPOS.

P.SVLPICIVS.

QVIR INVS.L.N.F

L.ANTONIVS.M.F.M.

NEPOS

P.SERVILIVS.P.F.C.N.VATIA. ISAVRICVS.II

CN.DOMITIVS.M.F.M.N.

CALVINVS.II

C.ASINIVS.CN.F.

POLLIO

EX.K.DECIM

L.CORNELIVS.L.F.

BALBVS

L.MARCIVS.L.F.C.N.

CENSOR INVS

C.CALVISIVS.C.F.

SABINVS

AP.CLAUDIVS.C.F.AP.N.

PVLCHER

C.NORBANVS.C.F.

FLACCVS

M.AIMILIVS.M.F.Q.N.

LEPIDVS

M.ANTONIVS.M.F.M.

NEPOS

IIIVIRI.R.P.C. ILEK.K.IAN.AD.PR.K.IAN.QVINCT

IMP.CAESAR.DIVI.F.C.N.

M.AGRIPPAL.F.

L.CANINIVS.L.F.

GALLVS

EX SSSSSSS

T.STATILIVS.T.F.

TAVRVS

L.GELLIVS.L.F.L.N.

POPLICOLA

M.COCCHEIVS.M.F.

NERVA

SSDIN

L.CORNIFICIVS.L.F.

SEX.POMPEIVS.SEX.F.

RVFVS

L.SCRIBONIVS.L.F.

LIBO

M.ANTONIVS.M.F.M.N.II. ABD.IN.E.L.F.E

EX.K.IAN

L.SEMPRONIVS.L.F.L.N. ATRATINVS

EX.K.IVL

P.AIMILIVS.

C.MEMMIVS.

EX.K.NOVM

M.HERENNIVS.

BELLVM ILLIR

BELLVM MARSICVM

710 C. Vilius Pansa, non L. Pansa, ut apud Florum, A. HIRTIVS cum T. ut in fragmento alterius Annalis, ex quo apparet nomen esse derivatum ad birro, non ab hircio, ut voluit, qui cum C. scribendum esse dicant. Hic- rum Coss. meminisse Appianum, Suet. Plut. in vita Ciceronis, & ipse Cic. ad Brutum, his verbis. Coss. duos bonos quidem, sed duxerat bonos, amissos. Hirtius quidem in ipsi videris occidit, cum paucis diebus ma- gno praelio ante vicisset. Nem Pansu fugerint vulneribus acceptis, quae ferre non potuit, et Paternulus idem fuisse nescit. Hirtius, et Pansu Coss. aliter in nescit, aliter post paucos dies ex vulnere mortem obiit. mox subian- git, Consulatum inquit Caesar pridie, quam viginti annos impletes, X K. Osi. cum collega Q. Pedio, post Urbem conditam ab hinc annis DCCVIII, ante LXXII, quam in M. Vianae consulatum inires. Sed librariarum in- curia puta in his verbis erratum esse, legendumque ab V.C. annis DCCX, alioquin non hoc anno ad M. Vianae consulatum, non LXXII, ut ipse ait, sed LXXIV anni inueniantur. Suet. etiam scribit ipsum Othavianum natum IX K. Osiobris. Videndum ne sit error apud Florum, qui ait Augustum agentem annum XVIII. Cos. creatum. Nam communis opinio est, tunc annorum XX fuisse, & Plut. sic testatur, Augustus vicefimum annum agens Cos. factus est, ut ipse in suis commentariis dixit. De natali die non convenit cum Paternulo, et Suet.

Marcellinus, qui citat S. C. quo ostendit ipsam Officiam primum consulatum inisse mense Sexili, idq. como probat Dio, qui tradit Augustum mortuum esse XLIII. k. Sept. eodem die, quo primum consulatum rei vi et in urbem ingressam à P. R. Coi. fuisse designatum cum Q. Pedio. Consente Appianus, differenti Suetonius, qui Consulatum inuississe ait, eius verba subiici. Magistratus, etque honores, et ante tempus, et quodam non generis, perpetuis: cepit i Consulatum vigesimo et octavo anno inuagis, admodum hostiliter ad Urbem legationibus, missis: qui sibi nomine exercitus deponerent. secundum consulas post nouem annos, tertium anno interiecto gessu. sequentes usque ad vndecimum conueniunt. multiq. max cum deferrentur recusati, duodecimum, magno, idest septendecim annorum intervallo, et rursus tertium decimum biennio post vltro petiit, ut Caium, et Lucium filios amplissimo pradiis magistratus suos quoque tyrocinio dedaceret in forum. Quinque medios consulatus à sexto ad vndecimum annos gessu, ceteros aut nouem, aut sex, aut quatuor, aut tribus mensibus, secundum vero paucissimis horum hoc ille. In frag. superius citato legitur, Q. Peditus Q. F. in triumphis Q. Peditus M. F. si idem est, vide in vi re error. Inibi habetur Casarem Pansæ, Pedum vero Hirtio suffectum, non electum, ut Appianus ait, neque designatum, ut Dio, qui leiletem admoneat se quantum ad res gestas de primis Consulibus mentionem facere, et si per ipsos nihil efficereatur, propterea scribit, Pedum potius Vicarium, quem collegam Cesaris fuisse. Carrinas quidem cognomen esse tradit, eiusq. nomen Albiu, citatq. Tacitum auctorem, sed videntur am de aliquo alio intelligat. Nam in tabula Colonia Carrinas tantum nominatur, is est, quem Appianus commemorat in Iberiam à Cesare missum, ut Sex. Pompeium debellaret. Vendidit meminit Paternulus, et Gellius XV. Officiam ex consuetudine patrie, patriis, qui eum adoptauerat, nomen sumpsit, ac deinde C. Iulius Cesar appellatus est. M. Antonius, et qui eius scilicet fuerant secuti, hostes patrie indicati sunt. Pedius legem talis, que omnibus, qui Cesaris mortis erant conscripti, aqua, igniq. damnatis interdixit erat, que lex Pedia dicta est. Quem legem Florus scribit latam ab ipso Cesare. Cui sed illi ascribit, qui ipsius iussu, et auspicio tulerit. IIIVRI. R. P. C. idest Triumviri reip. constituende. In frag. quod diximus, habetur hoc exemplum EX. A. D. V. K. DEC. AD. PR. K. IAN. SEXT. hoc est Ex ante diem quintum Calendarum Decembris ad pridie Calendarum Ianuariæ sextas, significat enim ipsos inisse triumphatum V. K. Decembris: ita ut post quinquennium pridie K. Ianuarij abdicarent, sextas ab eo die quo ierant. De illam concordia Appianus sic loquitur. Cesar, et Antonius ab odio in amicitiam suam conuenere circa Maurensem Urbem in perula quadam insula Labij fluminis. Lepidus autem ipse progressus insulam persequutus est, deinde elamyde excessu vi utique coram accederat signum protulit, hoc inter se statuisse ferunt, et deponere consulatum Cesarum, et Venidum in residuum anni tempus illum regere. illi per quinquennium precesse, eo modo quo Consules preesse reip. consueverant. quibus verbis apparet Cesarum, non sponte, ut ait Dio, sed ex conventionione consulatum deposuisse. Flavius Latinus appellatus, est inter Bononiam et Matonem. De crudelitate horum Triumvirum Dio plura narrat, et Plut. qui sic inquit. Cesar Antonio Ciceroem, Antonius Cesari L. Cesarum auunculum concessu necandum, à M. Lepido Paulus frater ad necem traditus. Nihil reor inquam crudelius fuisse, aut tetrius factum: homicidia homicidij perimones, quas acciperant, quos tradebant matantes, sed in amicos magis iniuri, quas sine vilo odio trucidabant. In utroque fragmento A. C. Cesari inscriptum est, IMP. cum Dio in quinto consulu: id nomen sumpsisse affirmet. qui propterea ait Cesare Dillatore interfecto Officiam, qui tunc Apollonia erat, cum se heredem institutum intellexisset, nomen Cesaris, quod hereditarium sibi fuerat retinuit, sumpsisse: statimq. in Urbem regressum à populo Coi. cum Q. Pedio declaratum. Quod falsum esse ostendit Cic. in ep. ad Brutum, et Bruti ad ipsum. Nam cum Antonius Cui. concupisceret magis regnum, quàm libera ciuias potui posset, principatum Senatui aduersus ipsum, Officiam Proprietatem bellum gerere placuit. qui cum pro rep. optima nos uisset opera, idem Senatui, Ciceroe persuadente, multis ei detulit honores, quibus fretus ad consuluem (et si per atate non libeat) animum adiecit. hinc ipse Cic. inquit. Perisum est animi adulescenti, et maxime per me, eius opera nos iulius esse. Et verie, nisi in Antoniam ubi Urbem auertisset, perissent omnia. At de hoc nobis ipsi delatit Bruti ad ipsum, sic ait. Prudentem perre, que ubi superest, mala ubi te desisterat, nisi modus in tribuendis honoribus, moris inferi, itaque timore de consulu, ne Cesar tuus altius se ostendisset, nisi tuis decretis, quàm inde: si Coi. salus sit. descensurum: quibus verbis apparet vna cum Hirtio, et Pansæ Cors. multis diebus ante, quàm Cui. fu creatus, bellum gessisse. quod idem Cic. testatur sic. Reliquas hostium Brutus persequitur, et Cesar. Adepto deinde consulu infameior factus ad regum imperium aspirare cepit. quod animaduertens Senatus, et priuatus Cic. Brutum, et Cassium cum exercitu in Italiam, licetis clam missi, renouare tonati sunt. Idq. cum Cesar intellexisset, ab odio in amicitiam Antonij

deuicti, & cum Lepido triumuiratum ſonal inierunt. excluſo deinde Lepido, & poſtmodum inter reliquos duo eras ſedatione, Caſar Senatus pollicitus eſt, ſe breui tempore temp. paratam & liberam redditurum, idq; actum, quo ipſus ſenare, & auxilio Antonij vires facilius deprimeret. verum eo debellato, Bruto & Caſſio acceſſu, atque principibus cuiuſius in triumuiratu in exilium miſſo, au interſeſſis: cum ſe cunctis poſt uenturum intelligeret, imperium aperte inuafit, magiſtratusq; & honores audacius quam antea conferre cepit. quomobrem Senatus animaduertens temp. penitus oppreſſam, atque exiniſſam, quò eius gratiam iniret, Imperatorem appellauit. quod nomen ab exercitu iam fuerat ei deditum, vi oſtendit Cic. in ep. ad ipſum Oſſianum, ubi ſic inquit, Senatus deluſiſſe, ut cum auctoritate deſenſorem haberet, non vi imperio ſe adarſum armeret, appellauit Imperatorem hoſtium exercitu pulſo tribuens honorem, non vi ſua eade cauſa ſui, ille fugiens, exercitus te nominaret Imperatorem. Quod nomen ab initio repudiare videbatur, vi reip. opprimenda omnem tolleret ſuſpicionem. Quidam ad corroborandam Dionis opinionem, inter alias conies ſtantes, hanc quoque referunt. Quod in numis antiquis non prius, quàm in quinto conſulatu inſcribitur IMP. Quod argumētum eſt anſitrophum, noſtram ei marmorū conformans opinionem: nam in ipſo ſic torquetur. Numi priuſquam Caſar quintum conſulatum, non eius, ſed reip. eodem eadebantur, licet in eis nomina Triumuirum, vi ſtante rep. nomina conſulum ſcriberentur. Ideo Senatus, qui expellere vi debellato Antonio reip. quomodemum pollicitus fuerat, libertatem reſtitueret, quod ſui in hac ſpe, nunquam uolui impetrari nomine appellare, ex quo apparet in triumuiratu, vi diximus, ab exerc. in quinto conſulatu ab ſenatu Imperatorem nominatum. Quod non datur Antonio, neque Lepido, quia legitime eo appellari non poterant, vi poterat Caſar, quia, vi Dio reſert, Senatus Caſari Diſt. deſeras nomen Imperatoris, atq; decreuerat, vi eius filij et nepotes eodem nomine appellarentur. Ideo Auguſtus poſtquā reip. dominus fui, in omnibus ſuis titulis nunquā C. Iulius neque Oſſianus, ſed Imp. Caſar tantum appellatur, vi etiam triumuiratuſ (licet tunc imperij regium non obtineret) in marmore inſcripta, quæ uerba tanquā ſeſſa quidam ſic inuerti. C. Iulius C. F. C. N. Caſar Oſſianus. parū etiam animaduertens eam conſuetudinem fuiſſe, vi qui ſummam aliquod imperium eſſe adeptus, dignitatis nomine contentus, familiae amplius non uictor, quod & bodie ſeruat, eam dicitur, Pont. Max. Rex Gallorum, Dux Mediolani, familiae nomine omiſſo. Imperatoris autem nomen cum eſſet hereditarium, non poſſumus dicere, vi quidam, Cei. id uſurpoſſe, neque ex rebus geſtis acquiſiſſe, quia illud regiam poſſeſtatem non oſtendit. Florus, & Gellius XV tradunt, Ciceronem tres & ſexaginta an. non uiſiſſe, ex quorum ſuppoſitione conijcimus hoc anno fuiſſe occiſum: & epuloem, quæ omnium uictima exiſtimatur, ad Oſſianum ſcripſiſſe.

711 Caſar autem, quā interficeretur, ſuperuorū anni Hirſium, & Panſen, huius uero D. Bratum & L. Plancum Conſules deſignauerat. Verum Bruto acceſſo in eius locum Lepidus Cei. creatus eſt, aſſ. Die. Suet. ait hiſi Cei. XVI. K. Decembris natum Tiberium imperatorem poſt bellum Philippiam, tamen inquit, non deſunt qui partim antecedente anno Hirſij, et Panſe: partim in ſequente Seruiliuſ Iſaurici, Antonij conſulatu genitum eſſe ſcribunt. Plancum eam eſſe cenſemus, cui P. R. Cetero duas illas ep. quæ libro XVI inter illas, quæ ab An. extraxit ſunt, inſertas habemus, quæ ad eam Saturni in monte prope Caietum ſuam extruxit. in cuius fronte inſcriptus eſt titulus huiusmodi.

L. MVNATIVS L. F. L. N. L. FRON
PLANCVS. COS. GENS. IMP. ITER. VII VIR
EPVLON. TRIVMP. EX. RAETIS. AED. EM. SATVRNI
FECIT. DE. MAX. VLS. AGROS. D. VISIT. IN. ITALIA
BENEVENTI. IN. GALLIA. COLONIAS. DED. VXiT
LVGDVNVM. ET. RAVRICAM

Florus, inquit Sex. Pom. ſubula plana, ob quam cenſum Planci appellantur, qui ſupra modum pedibus plani ſunt. ¶ Cenſores huius anni habebantur in fragmento alterius Annaliſ Conſulatum hoc modo
P. ANTONIVS. P. SVLPICIVS. GENS. LVSTR. N. P. id eſt, laſtrum non fecerunt. Licet dubium ſit de quo Antonio intelligere debeamus, quidam tamen Lucium eſſe dicunt, quia Caius à Bruto occiſus fuerat, et Marcus in Macedonia hoc anno bellum gerebat. hæc opinio verſimilis videtur. Sed cum cenſura eſſet ætatis, & ſenectutis, vi diximus, potuit interim Marcus ſuperuari anno creatus Cenſor in Macedonia proficiſci, & in eadem tempore comendi laſtrum adhuc eſſe, cuius abſentia ſcilicet, ne conderetur. ¶ Cum ea perſe memoramus, quæ huius Cenſores complectebatur, deſideretur, dicere non poſſumus, vi quidam, ob auctoritas capitolinis ſtudioſe præteritis eſſe, neque à Caſare ſumpta cenſaria poteſtate, nullum amplius fuiſſe cenſuram, cum ipſe anno DCCXXXII Paulum, Plautumq; Cenſores creperet, vi teſtatur Suet. & ameliem Cei.

solum fragmentum, quod eodem anno citamus, quodq; ad ipsos Consules perperam referunt. L. Antonium Trimmiri fratrem, cuiusq; viatorum consorium fuisse, ait Poterulus. quoniam à Dionie vocatur Picus, propter magnum in fratrem amorem. Hoc anno mortuus est Cassius Brutus, et Porcia eius vxor, Carus Iulius que erat in Foro, extructa est, quo in loco repositus est titulus huiusmodi.

GABINIUS VETTIVS
PROBIANVS. V. C. PRAE. VRBI
STATVAM. QVAE. BASILI
CAE. IVLIAE. A. SE. NOVITER
REPARATAE. ORNAMENTO
FSSSET. ADIECIT

- 713 COS. huius anni meminit Cassiodorus, & Dio. Seratilius filius est eius, qui Isaurici cognomen adeptus est, quip̃ biennio ante mortuus est, vi aut̃ar est idem Dio. Caesar cum animaduerisisset Q. Salvidienum Rufum, quem ad consulem vsque promovebat, contra se parare insidias, interfecit, quod cum festum fu, ut ait idem Dio, anno sequenti, oportuit eum prius Cos. fuisse, & nisi in parte anni tantum fuerit, locus ei hoc tempore non res loquatur. Imperite igitur quidam L. Censorino eum substituit. Crediderim autem singulis ferè annis aliquos in eorū parte, suffectos esse, & quia nomine tantum eo honore fangebantur (nam ad natum Imperatoris omnia agebant) de illis auctores rarissime mentionem facere. Et certe iborum nomina scias, an nescias, ad rem parvi, vel huiusmodi cognitionem parum expedire iuveniet. quinimo ordinem annorum valde impedire, atque perturbare. Ideo in illis perquirendis non magnopere laborandum esse arbitramur, praesertim vbi sola consulem locum habere videtur.

- 713 CN. Domitius M. F. C. AFINIUS. CN. F. sic habetur in fragi supra descriptis, virisque extes triumphis. Domitij separatim meminit Caesar III de bello civili, & Dio, atq; hoc Cos. circa finem anni abdicasse, vocatq; Cornelium suffectum Gadiannum: de quo memio est etiam apud Plin. VII. & apud Cor. Nepotem in vita Pompeij Aitici Calatij vero anni sequentis Cos. apud eundem Caesarem eodem libro, cuiq; & collega apud Dionem. Censorini triumphus, & Norbani, qui sequitur Cos. in marmore extas descripti.

- 716 M. Aemilius, M. Antonius, Imp. Caesar. hi circumacti quinque annis triumviri in alterum quinquennium fu met triumvires iterum remanebant, & licet in marmore duabus lineis claudantur, usquam hoc anno nulli fuerint Consules, tamen cum inferior abrasa videntur, apparet ipsos vni cum Cor. temp. praesfisse. Miror autem quosdam in dubium vocare annum quo alterum quinquennium triumviriatus interat, cum ex numero annorum, & ex linea quae ipsos à superioribus Cosi separat, facile intelligamus Agrippae, & Caninio Cosi, inisse. Adverendum autem quod in titulis non sit mentio de nomine consilio Agrippae, quia ignobile erat, vi scribit Tacitus, à Dionie autem vocatur M. Vipsianus Agrippa L. F. & eius collega L. Caninius L. F. Ex spatio inani vnius versus inter Agrippam, & Cellium Cos. apparet alterum Cos. Caninio esse suffectum, quem aliqui T. Statiliam Taurum fuisse suspicant, ea ratione quod biennio post Procos. triumphavit, & anno DCCXXVII fuit Cos II, auctore Suetonio in Nerone, sed triumphus facit rem versandam, non autem prius. Nam idem dicere possemus de iis qui consules non fuerunt, & tamen triumpharunt. Verum enim ne hoc cum sequenti anno inter primos consules, & suffectos aliquis error sit apud auctores, idq; ex eo, quod Coccenium cum V. bio Cos. prodiu titulus in fronte Cereciris Tullani incisus huiusmodi.

C. VIBIVS. C. FILIVS. RVFIVS. M. COCCIVS M. F. NERV. A. COS. EX S. C.

- hi enim per hoc annos Consules fuere, ut conijciat. Sed videat lector. Nem solis consiliarius flandus non est, 1
717 Dio tradit Cellium huius anni Cos. fratrem esse M. Valerij Messallae, idco datus in adoptionem cognomen suū familie, quod est Poplicola, retinuit. Subiacet in marmore haec Cellio » D. IN. quid significet, nescimus. Equidem sic interpretatur A. B. D. IN. EIVS. LOCVM. F. E. L. MVNATIVS. L. P. L. N. PLANCVS. II & collega à dextera P. Salpiciū P. F. quirinum, illum quod Plin. XIII. capiti, tradit Cos. II. & Cen forent fuisse, tunc quod ex Tacito intelligitur per hoc tempora consulem existisse, has consiliarios considera bit lector, & an hoc anno fuerint Cos. Sed sciendum quod D. IN. esse circa medium versus, non in principio, ut ipsi tradunt, quid aut fuerit, incertum est. Coratij, & Labani meminit Cic. XII. ad Antici. P. L. Cornificio, qui sequitur, Consule, Sex. Pm. Magni filius occisus est. Lepidus villus in bello à Casa re triumphata se abdicare coacti est, supplicij ad ipsum T. C. essem venit, & ab eo vinum impetravit. De re Suet. sic inquit, Post Pompei fugam collegarum alterum M. Lepidum, quem ex Africa in auxilium rei vocaverat, superbiemem XX legionum fiducia, summaq; sibi parvi terrore, & minis vindictam Caesar spoliavit exercitu, supplicemq; coacti esse vni Carcegi in perpetuum releguit.

719 Fragmentum autem sequens in libris antiquorum titulorum impressam, quia septem annorum consules vni cum suffectis complectitur, & ad rem nostram plurimum spectat, illud subicere volui. in quo animaduertendum Antonium omissam, quia in principio huius anni se abdicauit.

P. PAETINVS	EX. K. IVL. AD. K. FEBR
P. PVBLIIVS. AED	SEX. TITIVS. L. GEMINIVS. II. VIR
L. SEMPRONIIVS. L. SCRIBONIVS	P. SEXTILIIVS
K. IVL. P. AEMILIIVS	EX. K. IVL. AD. K. IAN.
C. MEMMIIVS	L. SCVTARIIVS. T. SEPTIMIIVS. II. VIR
K. NOVM. M. HERENNIIVS	T. ANTONIIVS. M. VALERIIVS. Q
BELLVM. ILLIR	IMP. CAESAR. III. M. VALERIIVS
EX. K. IVL. AD. K. IVL	K. MAL. M. TITIVS
Q. LAERTIIVS. C. CVMETIIVS. II. VIR	K. OCT. CN. POMPEIIVS
BELLVM. MARSIC	EX. K. FEBR. AD. K. IVL
C. ANNIIVS. SEX. VETTIIVS. AED	M. METILIIVS. L. ANNAEVS. AED
EX. K. IVL. AD. K. IVL	HOC. ANNO. QVAESTORES. CREATI
L. SCVTARIIVS. M. CALPVRNIIVS. Q	EX. K. IVL. AD. K. IVL
IMP. CAESAR. I. LL. VOLCATIIVS	C. SVLPICIIVS
K. IAN. P. ANTONIIVS	C. SALVIIVS. RVBVLIVS. Q
K. MAL. L. FLAVIIVS	IMP. CAESAR. III. M. LICINIIVS
K. IVL. M. AILIIVS. C. FONTEIIVS	K. IVL. C. ANTIISTIVS
K. SEP. L. VINCVIIVS	BELLVM. ALEXANDR
K. OCT. L. LAENONIIVS	EID. SEPT. M. TVLLIIVS
EX. K. IVL. AD. K. IVL	K. NOV. L. SAENIIVS
C. AEMILIIVS. Q. PONTINIIVS. II. VIR	EX. K. IAN. AD. K. IAN
C. VALERIIVS. C. TVRPIIIVS. AED	L. CORNELIIVS. Q. VETTIIVS. II. VIR
L. LIVIIVS. LIGVS. L. CORNELIIVS. Q	C. CASSIIVS. C. GEMINIIVS. NIGER. Q
CN. DOMITIIVS. C. SOSIIVS	IMP. CAESAR. V. SEX. APPVLLIIVS
K. IVL. L. CORNELIIVS	L. OPIIVS. S. L. LIVIIVS. II. VIR
K. NOV. N. VALERIIVS	M. NERVIIVS. C. MESTRIIVS. AED
EX. K. IVL. AD. K. IVL	Q. PLESTINIIVS. SEX. FAB. Q
PRAEFECTI	IMP. CAESAR. VI. M. AGRIPPA
T. LICINIIVS. L. CORNELIIVS	EX. K. IAN. AD. K. IAN
EX. K. IVL. AD. K. FEBR	L. GENIIVS. C. GEMINIIVS. MAG
C. PLOTIIVS. C. ANNAEVS. II. VIR	C. CETRONIIVS. C. CLODIIVS. AED

In hoc fragmento P. Aemilius, qui subiicitur Antonio, & Liboni, & Diene Paulus Aemilius vocatur. Eum fuisse arbitramur, qui deinde fuit Cenfor cum Plancio, filientis eius, qui anno DCCIII. fuit Cos. nam in persona L. F. M. N. vocatur.

BCCXX IMP. CAESAR. DIVI. F. C. N. II. ABD. IN. E. L. F. E. L. VOLCATIVS. L. F.		TVLIVS
L. AVTRONIVS. P. F. L. N.	PAITVS	
EX. K. MAI	L. FLAVIVS	
EX. K. IVL	M. ATILIVS. C. FONTEIVS	
EX. K. SEPT	L. VINVCIVS	
EX. K. OCT	L. LAENONIVS	
CN. DOMITIVS. C. N. F. C. N. N. AHENOBARB	C. SOSIVS. C. F. T	NEPOS
EX. K. IXL	L. CORNELIVS	
EX. K. AL. NOV	N. VALERIVS	
IMP. CAESAR. DIVI. F. C. N.	III M. VALERIVS. M. F. M. N. MESSALL. CORVIN	
EX. K. MAI	M. TITIVS	
EX. K. OCT	CN. POMPEIVS.	RVFVS
IMP. CAESAR. DIVI. F. C. N.	IV M. LICINIVS. M. F. M. N.	CRASSVS
EX. K. IXL	C. ANTISTIVS	VETVS
BELLVM ALEXANDR		
EX. BID. SEPT	M. TVLLIVS. M. F. M. N.	CICERO
EX. K. NOV	L. SAENIVS	
IMP. CAESAR. DIVI. F. C. N.	V SEX. APPVLEIVS. SEX. F. SEX.	NEPOS
IMP. CAESAR. DIVI. F. C. N.	VI M. AGRIPPA. L. F.	II
CENS. IMP. CAESAR. DIVI. F. C. N.	M. AGRIPPA. L. F.	L. F. LXXII
IMP. CAESAR. DIVI. F. C. N.	VII. QVI. IN M. AGRIPPA. L. F.	III
HOC. HONORE. AVGVSTVS. APPELLE		
IMP. CAESAR. DIVI. F. C. N. AVGVSTVS. VIII	T. STATILIVS. T. F.	TAVRVS. II
IMP. CAESAR. DIVI. F. C. N. AVGVSTVS. IX	M. IVNIVS.	SILANVS
IMP. CAESAR. DIVI. F. C. N. AVGVSTVS. X	C. NORBANVS. C. F.	FLACCVS

730 Imp. Caesar. hic primo die, idest K. Lemarij, vt superiore anno Antonius se addicauit. Volcati eius collega mementi Dio, cuius L. F. vocat. Quidam putant P. Antonium sufficillm, esse nomen deprauatum, & pro eo legendum L. Antronius, vt sit is, qui anno DCCXXXIII triumphauit. Quorum opinionem non improba mus. Quamquam hi vocantes hunc Lucij filium alterum ab eo, qui triumphauit, fuisse significant. is enim P. P. L. N. in inermore dieitur. sed forte in prauomine patris errant. qui autem legunt P. Antonium putant esse triumviri filium, de quo nulus est auctor. C. Ventius pauis est, vt opinor, eius, qui anno DCCCLXIII fuit Cui. cognomen Capito, & Huius anni finis, secundi quinquennij triamirator finis extitit. de quo Appianus in bello illarico meminit, hoc modo. Eam die Antonio administratione prohibita, ipse Damasius iterum procurrit triumphatum adhuc obtinens. Iam enim secundi quinquennij tempus efflaxe rat, quem d se ipso d principio inuascerant, populus non fabinde confirmauerat. Agrippa datus aequarum Appie. Antewi, & Marcie penz dilapsus restituit, & singulari cura cumpluribus salientibus aquis in a straxit Vrbem.

731 CN. Domitius. CN. F. C. N. N. C. Sefius. C. F. C. N. sic Dio. Sed Sesium T. N. fuisse testatur eius triumphos in marmore inscriptas. horum Cui. meminisse Suet. Appianus quinto, & Cornelius Nepos in vita Pompeij Attici. quem hic Cui. mortem obisse tradit. Sed adserit quod apud Suet. perperam legitur, T. Domitius. Nem, vt diximus, hac familia nullo alio praeenomine vsa est, qudm Cui, & Lucij. hic autem Domitius fuit auus Neronis, vt dicitur est supra, filius eius, qui in Caesarem coniurauit. Dio commemorat Pandum Aemili um triumviri fratrem in partem duims anni Consulcm fuisse, Sed in fragmento supra citato non est inscrip tus, ideo nos in A. C. illum non inseruimus. Quidam edam N. Velerum fratrem M. Velerij qui sequitur. sed auctorem queto. Cognomen autem Pauli, & quaedam alia, item nomina loco praeenomina, qua

qua ignorantes perperam potius saepe animaduertimus: huncq; errorem emendasse ex varietate quae in hominum appellatione Historis, caeteriq; auctoribus frequenter videntur. Hi enim breuissimis causis, ubi ex argumensio rei, de qua loquuntur, persona intelligi potest, cum solo praenomine aliquando demonstrant, ut Cic. septimo ap. Philium ad Ant. Non dubio, inquit, quin Cneus in fuga sit. Et superiori libro ep. Dionysius. Quis Cneus nosselet? Vbi ex re tantum, de qua agitur, Pompeium significare intelligis. Nominis vel cognominis iurum vit immeties, ubi de viro insigni sermonem facimus. Idem secundo ep. Mulus. Pompeius, inquit, significat studium arga me non mediocre. Et supra. Caesar cum venisset moribus plausu Curio filius est infectus. Illum solo nomine, hunc vero solo cognomine ostendit. Aliae autem personae ex tempore interdum demonstrantur solo cognomine. Idem quinto, ep. vltima. At ille, ait, profert S. C. Lentulo, Philippoq; Cos. ex additione Curi, facile intelligimus qui fuerint. Caesar autem tercio de bello ciuili duobus cognominibus solus videtur. sic enim ait. Item de sacerdotio Caesaris Domitius, Scipio, Spintherq; Lentulus quotidianis contumeliis ad grauissimum verbum consummelas pulam descendebant. Nam cum plures essent cognomine Lentuli, non modo eo, sed ne rursus quidem nominibus hominem demonstrare poterat, quem duobus cognominibus clare ostendit. Idem autem scriptores praenomen nomen, vel cognomen saepe addunt, horum alterum omittentes, ut Cn. Pompeius, C. Caesar, et cognomen nomeni quandoque anteponunt, ut idem Cic. secundo ep. cuius initium est, Tnae. Nam me, inquit, nominant, sed dixit consulem deferunt vicinum Cos. sibi dixisse, Abulam Sernilium aliquem, aut etiam Bruum opus esse reperiri. Sunt et alia huiusmodi infinita exempla, sed his singulis auae contenti erimus. quorum restum, et magram et dnam adiecit. Cn. Pompeius Magnus. C. Iulius Caesar. Cn. Cornelius Lentulus Marcellinus. L. Marcus Philippus. P. Cornelius Lentulus Spinther. C. Sernilius Abula. Quod si mentes addideris ad ea, quae nos de Praenomine, Nomine, et Cognomine tradidimus, in illorum differentia nunquam desinere tibi contingeret. Praeterea si sacris memor, nullum cognomen finire in ius. Quod ut probaremus, non frustra, ut quidam tradit, sed necessario, illius omnes, ut ita dicam, deservientes, quae in praetorum nominibus inueniuntur posuimus, iam acquisitas, non acquirendas, quod non sunt accessit, cum hodie cognomina non sint in vsu. Sed esto quod essent, non iamen maluae aliae. ut ipse ait, sed vna tantum in ut desinere inueniretur: caetera vero omnes in aliquem illarum, quos diximus, nisi velis addere Corculum, quod tamen est singulare, et tertium cognomen Scribonii Nasticum. ¶ Agrippa equum Iulium dedit. Caesar quo tempore pacem cum Sex. Pompeio fecit, se cum M. Antonio in annos octo sequentes Cos. designauit. Sed Antonius interim hostis patriae iudicatus, illi consulatum non iniit, in eius locum factus est Messalla Corvinus. Sed vide Dionem et Appianum.

- 722 Imp. Caesar III. M. Valerius. horum Cos. meminisse Patreulius, quibus Cos. debellatum esse apud Aethiun scribit (debellatum est enim IIII Non. Septembris) in quo praetio Antonius et Cleopatra vincti sunt. qui mox sibi ipsi mortem conscruere. Quare Caesar, qui primum cum ipso Antonio, et M. Lepido, deinde hoc exclafo, cum solo Antonio per xyserē annos imperium tenuerat, hoc anno solus eo potens est, et finis belli ciuilis impositus, ut testatur Macrobius, his verbis. Cum Imp. Caesar Augustus mense Sexuli et primam consulatum meritis, et triumphus tres in urbem uiderit, et ex Ioniculo legiones deductae, secutaq; sint eius auspicio, ac fide, et Aegyptus hoc mense in potestatem populi Romani redita sit, finiq; hoc mense bellis ciuilibus impositus sit, atque ob has causas hic mensis huius imperio felicissimus sit, ac fuerit, placere Senatui ut hic mensis Augustus appelletur. Valerij autem Coruini mentio est apud Cic. ad Bruum. quem Messallini patrem fuisse tradit Patreulius, et Appianus illam missum curru Salassio ad Caesarem, eaq; seque demissio. M. Agrippa Aed. publica adscripta, ac vix sua pecunia instauranti, et cloacae purganti.

- 723 M. Licinius, huius triumphus in marmore est descriptus, Imp. Caesar IIII. Caesar, inquit Flaut. cum debuisset Antonium Consul factus sibi Ciceronis filium conlegam delegit, atque sortitus est. in cuius magistratu Sena tui status Antonij deiecit, ac nonnulla ipsius ornamenta aboluit. Praeterea publice edidit edilio ex Antonio nortum gentis neuium Marcum appellari. Quapropter in A. C. apparet nomen Antonij, cuius praenomen est Marcus, ubique abrasum, à quo deinde fuerit restitutum, et cur non item in eius triumpho sit abrasum, non causet. Appianus scribit, Caesarem quo so à traditione Ciceronis excusaret, eius filium Pontificem, dein de Consulem declarasse, et Dio, eo Cos. nuncium de morte Antonij Romam venisse. Statiliuq; Taurum Theatrum fecisse.

- 714 Imp. Caesar V. SEX. Appuleius. SEX. P. sic meminit horum Cens. Dio, SEX. Appulei extat triumphus. Quam
ti autem Consulatus Caesaris memito est in titulo, qui eius statuae subscriptus fuerat, in huiusmodi est.

SENATVS. POPVLVSQVE. ROMANVS
IMP. CAESARI. DIVI. IVLII. F. COS. QVINCT
COS. DESIGN. SEXT IMP. SEPT
REPVBLICA. CONSERVATA

Dio commemorat, Caesari Cos. V per omnem vitam TR. POTEST. ex Senatus decreto delatum esse. item
nomen Imperatoris, de quo Appianus sic loquitur. Caesar, superatus Romanis, imperioque suscepto, formam
quandam poluit, nomenque servavit, re autem principem se cunctis praestitit. estque in hanc usque aetatem sub
vno potestas princeps, quos nequaquam Romani reges appellant, vetus iniurandum, ut ego arbitror, verum.
Imperatores eos dici maluerit, quod praefectorum ducum nomen fuit. Sunt autem re ipsa vere Reges. Sed Tri-
buticium potestatem hoc anno aut tenuit, aut admissa non est usus. Nam ex varij titulis, et ex A. C. conjunctis
cimus anno DCCXXXI eam cum omni reip. potestate delatam, et suscepisse, et frui ea coepisse, de qua suo
loco plura dicenda erant, hunc autem consulatum Caesar, ut ait Suet. in Seno inijt, et usque ad anni finem
continuavit. Dio praedit Appuleio suffectum esse Potitum Valerium, sed in superiori fragmento suffectus uer-
mo est. idem scribit Caesarem cum Agrippa hoc anno fuisse Censorem, qui, ut inquit Eusebius, anno sequenti
Lullam fecit. Quod autem Suetonius ait, Caesarem Censores longo intervallo creati desitis creasse, non
de se, et collega intelligit, sed de iis, qui sequuntur Censores. Nam cum Caesar seipsum Censorem renuncia-
ret, aliter fuisse locutus: eo modo scilicet, quo tertio de bello civili loquitur, cum se Consulem declararet. Idem
Dio refert ab his Cens. Senatum lesam, et multos, qui per bella civilia, nunquam Senatibus in Senatum
veniebant, motos. Caesarem ter censum egisse auct. est Suetonius.

- 715 Imp. Caesar VI, sic est in superiori fragmento. Agrippa II, non III, ut apud Dionem. Hoc anno Augustus
Mausoleam extruxit, auct. Suet. qui sic scribit: Reliquias legerunt primores equestris ordinis tunicari, et
discincti, pedibus nudis, ac in Mausoleo condiderunt, id opus inter Flaminiam viam, et ripam Tiberis ex-
truxerat sexio suo consulatu. Extruxit etiam Apollinis templum, et Bibliothecam in Palatio. [P] Anna se-
quenti Agrippa Pantheon fecit, ut testatur titulus in fronte porticus inscriptus huiusmodi.
M. AGRIPPA. L. F. TERT. COS. FECIT. Dio tradit duennio postquam Cos. fuit cum Caesare VII, com-
pletum esse, Caesar laetum elansit.
- 717 Imp. Caesar VIII, hunc consulatum Tarracoe in iuse refert Suet. et Taurum his consulibus fuisse ait, his verbis.
Nero duxit uxorem Suetoniam Messalinam Tauri his Consul, ac triumphalis abnepsem. Agrippa Sepia,
quae inflauenerat, sacrauit, qui locus erat in campo Martio. Lepidas II Iuiri frater quoque uersus porticia
bus extructis varij marmoribus, atque pilluris exornauerat, et in gratiam Augusti Pericium Luliam appella-
leatrat. Anno sequenti idem Agrippa Thermas extruxit, Agrippinas ab ipso denominatas.

IMP.

BCCXXX IMP. CAESAR. DIVI. F. C. N. AVGVSTVS. XI A. TERENCEIVS. M. F. VARRO. MVRENA
 ABD. IN. EIVS. LOC. FACT. EST IN. MAG. MORTVVS. EST. IN. E. L. F. E
 L. SESTIVS. P. F. PANSA CN. CALPVRNIVS. CN. F. CN. N. P. ISO
 IMP. CAESAR. DIVI. F. AVG. POSTQVAM. DICT. APPELLATVS. E. ABDICAVIT. TR. POT
 M. CLAVDIVS. M. F. M. N. MARCELL. AESERNI. N. L. ARRVNTIVS. L. F. L. N.
 IMP. CAESAR. DIVI. F. AVGVSTVS. TRIBVNIC. POTEST. II
 CENS. L. MVNATIVS. L. F. L. N. PLANCVS. PAVL. AEMILIVS. L. F. M. N. LEPID
 Q. AEMILIVS. M. F. M. N. LEPIDVS. M. LOLLIVS. M. F.
 IMP. CAESAR. DIVI. F. AVGVSTVS. TRIBVNIC. POTEST. III
 M. APPVLEIVS. SEX. F. SEX. N. P. SILIVS. P. F. NERVA
 IMP. CAESAR. DIVI. F. AVGVSTVS. TRIBVNIC. POTEST. IIII
 C. SENTIVS. C. F. C. N. SATVRNINVS. Q. LVCRETIVS. Q. F.
 VISPILO
 EX. K. IVL. M. VINVCIVS. P. F.
 M. AGRIPPA. L. F. I. III
 IMP. CAESAR. DIVI. F. AVGVSTVS. TRIBVNIC. POTEST. V
 P. CORNELIVS. P. F. LENTVLVS. CN. CORNELIVS. L. F.
 MARCELLINVS LENTVLVS
 IMP. CAESAR. DIVI. F. AVGVSTVS. TRIBVNIC. POTEST. VI
 G. FVRNIVS. G. F. C. IVNIVS. C. F. SILANVS
 IMP. CAESAR. DIVI. F. AVGVSTVS. TRIBVNIC. POTEST. VII
 L. DOMITIVS. CN. F. CN. N. P. CORNELIVS. P. F. P. N
 AHENOBARR. SCIPIO
 EX. K. IVL. L. TARIVS. RVFVS
 L. VDI. SAECVLARES. QVINCT
 IMP. CAESAR. DIVI. F. AVGVSTVS. TRIBVNIC. POTEST. VIII
 M. L. IVIVS. L. F. DRVSVS. LIBO L. CALPVRNIVS. L. F. P. ISO
 IMP. CAESAR. DIVI. F. AVGVSTVS. TRIBVNIC. POTEST. IX
 M. F. ICINIVS. M. F. CRASSVS. CN. CORNELIVS. CN. F. LENTVLVS

730 Imp. Caesar Cos. XL. Paternus scribit, quod Caesar quamquam obtinuit, non potuit impetrare, quin consulatum
 usque ad XI continuaret, sed Dictaturam, quam pertinaciter deserebat populus, repulisse, idem refert Suet. Sed
 quo monarchie suspicionem a se moveret, honores a S. P. Q. R. delatos saepe admisit. At consulatum, quo
 plures eo participes essent, multatius abstulit, aut abdicavit, ut hoc anno: cui successus est L. Sestius, qui in
 omnibus bellis Brutus socius fuerat. Crediderim hunc ex familia eius L. Sestii, qui a Cic. ad Q. fratrem Pansa
 ea nominatur. Dic scribit Casarem hoc anno collegam Calpurnium Pisconem habuisse. Sed cum in A. C.
 post praenomen A. sequatur T. ei ante MVRENA su. O. arbitramur legendum, ut in ipsi annalibus scriptum
 et Dionem Terentium praeterisse, quia cum in magistratum mortuus esset, fortasse non inge. hic, ut coniecit,
 filius erat L. Licij Martiae in Terentionem familiam iure adoptionis insertus. Apud Var. legitur pugna
 cum dipt. In isdem annalibus sequitur frag. tales LATVS. E. ABDICAVIT. TR. POT. quod quidam cum
 plenius eo modo quo descriptum est in istis annalibus, idque ab ipse fac etiam interpretatur. Imperatorem Cas
 sare, postquam DICT. appellatus est, abdicasse, et Tribunicium Pot. primum sibi sumpsisse. Quae expositio cum
 fieri debuisset per praeteritum tempus, facta est per infinitum, et quem ipse intelligit sensum, non quem exempli
 verba declarant. addens coniunctionem, quae non est in marmore, et verba quibus ibidem non est loci. Sed vis
 deat lectum an rectius possit interpretari. Nam si illius frag. verba tantum spectes, in aliam partem sensum a ceteris
 pici, scilicet, postquam Dictator appellatus est, tribunicia potestate abdicasse. Sed ordo is videtur. Caesar Imp. TR.
 POT. et reliqua, Quidam aliter, cum sensu non intelligat, post TR. POT. superflue addit, SYMPTA praeteritum

quod in marmore post TR. est spatium triū literarū tm. Tribuniciaū ammino potestatem nō semel, nulli, Dionē, ei oblatam, ea verba accepisse significans, quam per annos sex & triginta obtinuisse ostendunt A. C. in quibus anno priore, quom mortis diem obiret, inscribatur sic. TR. POT. XXXV. quod si ab anno sequenti Claudio, & Arrantio Coss. eam auspiciatus fuerit, primus numerus cum postremo optime convenire ino venies. Cornelius autem Tacitus prodit ipsam Augustum Tribunicium potestatem continuisse usque ad XXXVII. ex quo videatur exordiri ab hoc anno, Dio etiam in XL consulti eam cepisse inuiri, cum sic ait. Senatus motus Augusti humanitate, quod L. Sestium Brati amicum in locum sui substituisse, ut ipse in perpetuum Tribunus PL. esset, decreuit. Sed de hoc, & Dilatare ei delecta. ipsarima ab ipso discere poteris. ¶ Alacerte animam, quod hoc est initium alterius partis fragmenti cuncti anno DCCVII. Marcellus Augusti sororis filius hoc anno mortuus est. ¶ Dio. M. Claudius sequens anni Cos. Asferminum alterum eorum nomen addidit, forte ab Aferna loco hanc prout à Capua, ut innuit Cic. VIII ad Att. denominatum: Augustus eadem laus Terentis eodem anno, qui fuit vrbis DCCXXXI dedicauit.

- 713 In A. C. post fragmentum $\pi \pi$ NIC. POTES²²² subsequitur $\pi \pi \pi \pi$ MILLVS. L. F. M. N. LEPIDVS, a quem Acmilium Censorum fuisse cum L. Plancio alterius annalis fragmentum aperte ostendit, Nominis autem Coss. qui sequebantur in distis annalibus communis marmore penitus exiderant. Errant igitur qui hunc Censurum Lolij Consulū conlegam edunt, parum animaduertentes hunc in iudem annalibus. L. P. vocari, Lolij vero conlegam M. P. in titulo pontis Fabricij, quem imperfectum euenit. Dio errare mihi via deest, qui hunc Acmilium triumviri fratrem tradit, quod si ita esset, M. P. non L. P. vocaretur. quod euenit bi Censores Consules precedant, ratio videri potest, quia cum S. P. Q. R. vellent Augustum perpetuum Censorem creare, ipsa statim hoc elegit, de quibus Suet. sic inquit. Censores creati desuō longo intervallo le creati. & de Diao Claudio. Gessit, inquit, & Censuram diu inuicissum post Tullium, Plancumque Cens. & alibi tradit Augustum L. Pauli Censoris filio Italiam neprem ex Agrippa conloceffe. Hi Censores lustrum non fecerunt, ut innuit Dio, & Paternulus his verbis: Planci & Lepidi Censura inuē dia scordium alle, neque ipsi honori, neque reipab. vsui fuit, cum alteri via Censori, alteri vna deesset. Paddum autem lustrum eius arbitrarur. qui anno DCCIII fuit Cos, et Pepidum Lolij conlegam. eius patrualem: filiam scilicet M. Lepidi triumviri, idq. coniugimus ex titulo pontis Fabricij huiusmodi. Q. AEMILIVS M. F. M. LOLLIVS. M. F. COS. EX. S. C. PROBAVERVNT. horum Coss. Duo ita meminit. Cum alter consuletus locus Augusto seruaretur, Lolius in principio anni solus consuletum inijt, Augusto deinde ipsum renuente, de eo Q. Lepidas, & Silanus contendere capere, quare Augustus ex Si cilia ad prudētiā reuocatus Lepidum Cos. elegit. De eisdem Coss. Horatius primo ep. ita meminit. Me quater videro sciat impluisse Decembres Conlegem Lepidum quo duxit Lolius anne.

Augustus Italiam filiam M. Agrippa conlocavit. ¶ Sequenti anno natus est Caius Agrippa & Iulia fili lus, Augustus adē Meritis Vitorū perfecit, & Millarium aureum posuit.

- 714 C. Sentius, hunc vnum ex XV viris, qui ludo secularibus preerant fuisse apparet, quon patrem consulis anno DCCCLVI esse crediderim. Q. LVCRETIVS, non Sp. Lucretius, ut apud Cassiodorum & Front. qui scri bi, hui Cos. Agrippam aquam Virginem deduxisse. Dio ait: Augusto cum C. Sentio Cos. electo, et consula tum renuente, conuentionem de altero Cos. creando erant esse, vniūque ad ipsam in Senatum missos, ut ab eo intelligerent, quem in locum sui vellet Cos. creati, ipsūque Q. Lucretium ex nuncijs vnum (quemque in numero prosperitatum esset) Consulem declarauisse. Apud Ser. grāmaticum pro Q. Lucretio substitutus est, CN. Plancius. I. ait hoc anno Virgilium portam mortem obisse, & Paternulus Augustum euenisse Agrip pam vsque ad tertium consuletum. Quod si successorum consuletus, ut par est, connumerandi sunt, legendum erit, vsque ad quartam consuletum, cum hoc anno Vinacij conlegam Agrippam sic tradat. Subinde bellum Pannonicum, quod inchoatum Agrippa & M. Vinacius duo non Cos. magnum, atroxq. & perq. vicinum imminetbat Italia, per Nerone gestum est. Quoniam in altera annali solus Vinacius fuisse illos est.

- 717 L. D. malio. CN. P. CN. N. P. Cornelius, P. P. N. sic est apud Dianem. Domitium Pa creulus citam CN. P. vocat. In altero annali P. Cornelio subiecti hoc frag. SVF. L. T. A. z: cuius integrum erat L. TARIVS. RVFVS. de quo Plin. XVII sic meminit. L. Tarius Rufus infimo natalium humilitate consuletum militi tati in hostria meritis, antequā alijs parimonia circiter milites sexcent. libralitate dū Augusti conlega rum, vsque ad decessum haredis, exhaussit, agros in Pecunia ecomendo, colendūq. ¶ Ludi seculares hoc anno solis, quos Dio anno superioris celebratos esse prodit. quo anno Agrippa alter filius praenome Lucius natus est: qui cum Cato fratre postea ab Augusto adoptus est, ideo apud Suet. & in Iudub Cip pui ad ponem T. A. iam reperit, eius filij appellantur, exemplum virisq. subiecti.

C. CAESAR. I. AVGVS. T. I. F.

PONTIFICI COS

DESIGNATO

PRINCIPI. LIV. VENT. VTIS

Sequentium duorum annorum Consulium meminit Dio, & Cassiodorus.

L. CAESAR. I. AVGVS. T. I. F.

AVGVRI. COS

DESIGNATO

PRINCIPI. LIV. VENT. VTIS

DCCXL IMP. CAESAR. D. I. V. I. F. AVGVS. TVS. PONT. MAX. TR. POTEST. X

T. I. CLAVDIVS. T. I. F. NERO. P. QVINCTILIVS. SEX. F. VARVS

IMP. CAESAR. D. I. V. I. F. AVGVS. TVS. PONT. MAX. TR. POTEST. XII

M. VALERIVS. M. F. M. N. MESSAL. AIMILIAN. IN. MAG. P. SVLPICIVS

MOR. TVVS. EST. IN. EIVS. L. F. E. P. F. QVIR. INVS

C. VALGV. S. C. F. R. VF. A. RDIC. IN. EIVS. L. F. E

C. CANINIVS. S. C. F. C. N. R. E. I. L. IN. MAG. M. E

IMP. CAESAR. D. I. V. I. F. AVGVS. TVS. PONT. MAX. TR. POTEST. XII

Q. AILIVS. Q. F. TVBERO. Q. FABIVS. Q. F. Q. N. MAX. PAVLLVS

IMP. CAESAR. D. I. V. I. F. AVGVS. TVS. PONT. MAX. TR. POTEST. XIII

IVLIVS. ANTONIVS. AFRICAN. Q. FABIVS. Q. F. MAXIMVS

IMP. CAESAR. D. I. V. I. F. AVGVS. TVS. PONT. MAX. TR. POTEST. XIII

NERO. CLAVDIVS. T. I. F. DRVSVS. IN. M. M. E. T. QVINCTIVS. T. F.

CRISPINVS

IMP. CAESAR. D. I. V. I. F. AVGVS. TVS. PONT. MAX. TR. POTEST. XV

C. MARCIVS. L. F. L. N. CENSOR. IN. C. ASINIVS. C. F. C. N. N. GALLVS

IMP. CAESAR. D. I. V. I. F. AVGVS. TVS. PONT. MAX. TR. POTEST. XVI

T. I. CLAVDIVS. T. I. F. NERO. II. CN. CALPVRNIVS. CN. F. C. N. N.

PISO. II

IMP. CAESAR. D. I. V. I. F. AVGVS. TVS. PONT. MAX. TR. POTEST. XVII

D. LAELIVS. D. F. D. N. BALBVS. C. ANTISTIVS. C. F. VETVS

IMP. CAESAR. D. I. V. I. F. AVGVS. TVS. PONT. MAX. TR. POTEST. XVII

IMP. CAESAR. D. I. V. I. F. AVGVS. TVS. XII. L. CORNELIVS. SVLLA

ABD. IN. EIVS. LOCVM. FACTVS. EST

.....

.....

.....

IMP. CAESAR. D. I. V. I. F. AVGVS. TVS. PONT. MAX. TR. POTEST. XIX

C. CALVISIVS. C. F. C. N. SABINVS. L. PASSIENVS

740 T. I. Claudius, non T. Claudius, ut apud Cornelium Nepotem in vita Pom. Att. ubi ait, hunc Claudium Drusum natum Augusti principem fuisse. Cum idem Augustus discederet ex Urbe, qui max in Sicambros exierat cum duxit, Aedem Iunonis exarsit: quemobrem pro reditu ipsius multi vota fecere, & inter alios bi

COS, ut nudi in ara Dni Apollinaris una praesente reperit, testantur, quos subici.

P. Quintilius. I. SEX. F. VARVS

COS

Ludos votivo pr

Imp. Cas. Dni F. AVGVS. T. I.

Ione optimo MAXIMO. FECIT

T. I. Claudius. I. ONE. CONLEGA

EX. S. C

hic dimidiatus, Claudius vero integer repperit est

Quintilius hoc anno suos ludas fecit. Nero vero secundo mo consulatu, ut titulus innuit, hunc Varum filium

eius opinor, de quo meminit Caesar primo de bello civil. Tiberius paucis diebus hunc primum consulatum

gessit, ut assertus Suet. qui de Augusti pontificatu sic inquit. Pontificatum Maximū, quem neque viro Lepido

auferre sustinuerat, mortuo demū suscepit. Propterea in omnibus suis titulis deinceps PONT. MAX. inseri

bitur. Decem Tribunicia Pot. Augusti mentio est in titulo in multis colomais in Hispania, qui est huius

IMP. CAESAR. DIVI. F. AVGVS TVS. PONT. MAX. COS. XI
 TRIB. POT. X. IMP. VIII. ORBE. MARI. ET. TERRA. PACATO
 TEMPLO. IANI. CLAVSO. ET. REP. POPVLLI. ROMANI. OPTIMIS
 LEGIBVS. ET. SANCTISSIMIS. INSTITVTIS. REFORMAT A
 VIAM. SVPERIOR. COS. TEMPOR. E. INCHOATA M. ET. MVLTIS
 LOCIS. INTERMISSAM. PRO. DIGNI TATE. IMPERII. PR
 LATIOREM. LONGIOREMQ. GADES. VSQVE. PROMOVIT

(inflexisse.

- 741 M. Valerius M. F. Messalla Barbatus. P. Sulpicius. P. F. Quirinus. Sic habetur apud Dionem, Nos vero, cum sequens frag. cuius locus incertus ferebatur, in hunc restituendum esse animaduertimus, huius sensum, seu si necessario, cum Dione plane conuenire non videbimus. Sed forte ipse ignorauit, hunc Valerium ex familia Aemilia in Valeriā per adoptionem transiisse, propriae familiae nomine etiā retinere, quod est Aemilianus. Ideā marmoris inscriptioni, licet sit trunca, patius, q̄ sibi, fidem adhibendam esse censuimus, ea hñōi est.

=== MILLAN. IN: = 1962 =

=== L. F. E. 199

191 RVF ABDIC. IN. E. L. F. E

191 C. N. REBIL. IN. MAG. M. E

Ex quo etiam apparet Valgium, non Saturnum, ut quidem edunt, sed Rastum appellatum esse, eorum enim in tabula Colomy sit mentio. Barbati etiam apud Suet. in viam Claudij. Quirini vera apud Tacitum lib. III. ubi sit inquit, Nihil ad veterem & patriciam Sulpiciorum familiam Quirinus pertinuit etiam apud municipium Laniūm. Agrippa diem obijt suum.

- 742 Paulus Fabius, Q. F. Maximus. Q. Aelius. Q. F. Taberna, sic est apud Dionem. Sed cum Paulus cognomen sit Aemiliae familiae apparet hunc à Fabio adoptatum esse: ex quo intelligimus Paulum non esse praenomen, ut quidam putant, licet idem Dio anno DCCXXXI de Censoribus loquens Paulum Aemiliū vocet, Suet. tamen, vi anno DCCXXXII diximus, L. Paulum nominat. Sane cum a aetates differentie, vel alia caussae, cognomen aut nomen transferre. Plin. VIII. scribit Theatrum Marcelli hoc anno dedicatum fuisse 7° Ann. sequenti Cos. nominantur à Dione, bi, Iulius Antonius Africanus, Q. Fabius, Q. F. Maximus. Sed vide legendum ne sit L. Antonius Iulius, ea ratione, quam modo diximus, quo praenominis eius patrum (sui huc, ut reor, iriammari filius) est appellatus. Non enim credendum est Augusti tempore nomina, quibus homines appellarentur, adea inersa fuisse, ut nominibus, & cognominibus loco praenominum virentur. Ad hunc Iulium scribit Horatius eam illam qua incipit, Pindarum quisquis studeat emulari. Suet. aut bis Cos. natum esse Claudium Imperatorem K. Augusti Lugdun. excessisset, III Idus Osebris etatis suae anno LXIII. imperij vero XIII.

- 744 Nera Claudius. TI. F. Drusus. T. Quinctius T. F. Crispinus, eorum meminit Dio cum patrum praenominibus. mentio est etiam in titulo reperto ad adem Dni Hadriani in Foro Romano, cuius exemplum habet L.

IMP. CAESAR. DIVI. F. AVGVS TVS

PONTIFEX. MAXIMVS

IMP. XIII COS. XI, TRIB. POTEST. XV

EX. STIPE. QVAM. POPVLVS. ROMANVS

ANNO. NOVO. APSENTI. CONTVLIT

NERONE. CLAVDIO. DRVSO

T. QVINTIO. CRISPINO COS

VOLCANO

Cum Drusus esset in Germania, ab ea Senatus Germanicum cum appellauit. In eod. agentem annos XXX mortuum esse ait Patriculus, de qua morte vide L. Florum.

Ex dista autem male & sequenti constat Augustum TRIB. POTEST. cepisse anno DCCXXX, no sequenti, conuenitq. cum Taciti opinione. discerepat autem ab A. G. Per annum novum significat initium decenni, qua in urbem reuersus templum, vel Statuum Vulcano posuit, ut eum placaret, incendijs adis sua venturis omnia avertiret, aut certe h. Lannarij intelligit, quo die annos arduos in lacum Cury quatuordecim ex voto pro salute eius inciebant stipem. vult Suet. Oflauia Augusti foror mortua est.

- 745 C. Marcius C. Asinius, Dio Asinium C. F. vocat. In fragmento marmoris reperto inter arcum Sepimij, & adem Dni Martiae viriusque sit mentio, cuius exemplum apposi.

191.

191.

EX. STIPE. QVAM. POT. XVI
CALENDIS. IANVAR

C. MARCIO. CENSORINO. C. ASINIO. GALLO. COS

Quod fragmentum nos ita explicuimus.

IMP. CAESAR. DIVI. F. AVGVS TVS

PONTIFEX. MAXIMVS

IMP. XIII. COS. XI. TRIB. POTEST. XVI

EX. STIPE. QVAM. POTVLVS. ROMANVS. CONTVLIT

CALEND. IANVAR

C. MARCIO. CENSORINO. C. ASINIO. GALLO. COS

In libro etiam titulorum vtriusque Cens. mentio huiusmodi extat

C. ASINIVS. C. F. GALLVS. C. MARCVS. L. F. L. N. CENSORINVS. COS

EX. S. C

In circumscriptione numi ex ara corinthis legitur hunc titulum

L. ASINIVS. GALLVS. G. F. III. VIR. A. A. A. F. F. hoc est, vi ego interpretor, Auro, argento, aere fusa

factus in medio erat S. C. parte euerfa torrens quereca, in cuius summate OB. in medio CIVIS. in ima

SERVATOS. hunc consulis fratrem fuisse puto. Marcium autem filium opinor eius, qui fuit Cai. annis

DCCXIII. Augustum in alio quous decem imperium accepisse scribit Dio.

- 746 TI. CLAUDIVS. TI. F. NERO II. CN. CALPURNIVS. CN. F. sic est opud Dionem, horum meministi etiam Diem. prius
me, atque hunc esse Urbis antum DCCXLV. Suetonius narrat Claudium tribus mensibus tantum consulat
tum secundum gessisse. & peterculus in locum Drusi fratris demortui eorum Pannonici, Delmatici bell
ei deinde datum fuisse, et idem Dio, postquam Augustus adoptatus fuit, nomen Claudy in Claudianum mutasse.

- 747 De Caesaris TR. POTEST. XVII extat sequens titulus

IMP. CAESAR. DIVI. F.

AVGVSTVS

PONTIFEX. MAXIMVS

TRIBVNIC. POTEST. XVII

EX. S. C. TERMINAVIT

R. R. PROX. CIPP. P. B. D. CLXVI. &

Dio significat C. Caesaris Augusti filium adoptiuum fuisse desynatum Cos. in annum sequentem sed non iniuste.

eius rei mentio est in eius titulo, quem citonimus supra anno Urbis DCCXXXVII. & D. Lelius D. F. D. N

sic est in titulo laudorum Saecularium. C. Annilius. C. F. horum Coss. meministi Dio. Tres Annily fuere

eodem ferme die die diuersi cognominibus. Annilius legatus Caesaris in Gallia, quem libro VI & VII

Com. Regium vocat. Annilius Severus de quo meministi Cai. ad Q. fratrem, & Annilius Vetus, de quo

ad Brutum, quem huius patrem fuisse crediderim. Quodam in parte anni ex K. Itali subijcitur L. Maniliu

& Q. Nonium Aspernatem. Idem probant titula huiusmodi

L. MANILIO. Q. TORQVATO. COS

IMP. CAESAR. DIVI. F. AVGVSTVS

PONT. MAX. TRIB. POT. XVI

IMP. XIII

Volunt Torquatum esse Q. Nonij alterum cognomen. quod Suet. tradat Q. Nonium Aspernatem lesso

debilitatum auro torque Augustum donauisse, possumus esse ipsum, posteriorque eius Torquati cognomine

visi. Si verus est titulus non ubi reperitur sit mentionem non facimus: eorum opinione non recedimus.

- 748 Imp. Caesar Cai. XII. L. Cornelius. horum meministi Cassiodorus, & Plin. lib. VII. huius consulem Caesaris

mentio est etiam in dicta aquae Marciae, qua parie porae Exquilinae adiacet, cuius exemplum subiecti

IMP. CAESAR. DIVI. IVLII. F. AVGVSTVS

PONTIFEX. MAXIMVS. COS. XII

TRIBVNIC. POTEST. XIX. IMP. XIII

RIVOS. AQVARYM. OMNIVM. REPECIT

C. Calpurnius, qui sequitur, filium esse opinor eius, qui anno DCCXIII fuit Cos. quippe a Caesare in Anno

liam missus fuit legatus ad eam provinciam: tum dem. vi. ferbis reom Caesar de tito eius libo lerno

Postianus a quibusdam Crissus, ab alijs Rufus cognominatur.

DCCL IMP. CAESAR. D[IV]. F. AVGVSTVS. PONT. MAX. TR. POTEST. XX
CN. CORNELIVS. L. F. LENTVLVS. M. VALERIVS. M. F. M.N.

MESSALLINVS

IMP. CAESAR. D[IV]. F. AVGVSTVS. PONT. MAX. TR. POTEST. XXI

IMP. CAESAR. D[IV]. F. AVGVSTVS. XIII M. PLAVTIVS M. F.

ABD. IN. EIVS. LOCVM. FACTVS. EST SILLANVS

.....

EX. K. IV. N. C. CANINIVS. GALLVS

IMP. CAESAR. D[IV]. F. AVGVSTVS. PONT. MAX. TR. POTEST. XXII

TI. CLAVDIVS. TI. F. NERO. TRIBVNIC. POT. PR. LMVM

CN. CORNELIVS. CN. F. LENTVLVS. L. CALPVRNIVS. CN. F.

COSSVS

PIISO

QVL. POSTEA. GETVLICVS. APPELL. E

IMP. CAESAR. D[IV]. F. AVGVSTVS. PONT. MAX. TR. POTEST. XXIII

TI. CLAVDIVS. TI. F. NERO. TRIBVNIC. POTEST. II

C. CAESAR. AVGVSTI. F. D[IV]. N. L. AEMILIVS. L. F. L. N.

PAVLIVS

IMP. CAESAR. D[IV]. F. AVGVSTVS. PONT. MAX. TR. POTEST. XXIII

TI. CLAVDIVS. TI. F. NERO. TRIBVNIC. POTEST. III

P. VINICIVS. M. F. P. N. P. ALFINIVS. P. F. VARVS

IMP. CAESAR. D[IV]. F. AVGVSTVS. PONT. MAX. TR. POTEST. XXV

TI. CLAVDIVS. TI. F. NERO. TRIBVNIC. POTEST. IIII

L. AILIVS. L. F. LAMIA. M. SERVILIUS. M. F.

IMP. CAESAR. D[IV]. F. AVGVSTVS. PONT. MAX. TR. POTEST. XXVI

TI. CAESAR. AVGVSTI. F. D[IV]. N. TRIB. POTEST. V

SEX. AILIVS. Q. F. CATVS. C. SENTIVS. C. F. C. N.

SATVRNINVS

IMP. CAESAR. D[IV]. F. AVGVSTVS. PONT. MAX. TR. POTEST. XXVII

TI. CAESAR. AVGVSTI. F. D[IV]. N. TRIB. POTEST. VI

CN. CORNELIVS. L. F. CINNA. L. VALERIVS. POT. IT. F.

MAGNVS

MESSALLA. VOLVSVS

IMP. CAESAR. D[IV]. F. AVGVSTVS. PONT. MAX. TR. POTEST. XXVIII

TI. CAESAR. AVGVSTI. F. D[IV]. N. TRIB. POTEST. VII

M. AEMILIVS. L. F. LEPIDVS. L. ARRVNTIVS. L. F.

IMP. CAESAR. D[IV]. F. AVGVSTVS. PONT. MAX. TR. POTEST. XXIX

TI. CAESAR. AVGVSTI. F. D[IV]. N. TRIB. POTEST. VIII

Q. CAECILIUS METELIVS A. LICINIVS. NERVVS

CRETICVS

SILANVS

EX. K. IV. L. C. ATTIVS. CAPITOL.

C. VIRIVS. C. F. POSTVMVS

750 CN. Lentulus, M. Valerius, horum Coss. meminit Dio, & Cassiodorus, item Suet. qui ait his Coss. Sergium
Gildem Imp. natum esse IX. k. Jan. ac perijisse LXXII aetatis anno, imperij vero mense septimo, sed cum
decessisset anno DCCGXXX. apparet tres annos apud Suet. supernacenos esse, cum annus LXX natus in

medio foro à M. Othone iugulatus sit, Valerium autem M. Valerij Messellæ Corvini Cos. anno DCCXXI filium esse tradit Paternulus, ad eop. Messallinus cognominatus est, quod cognomen cum à nomine patris deductum sit, differentie causa illi inditum esse videtur. Dio tradit Ca. Cornelium Pompei Magni ex filio nepotem, insulaticum in Augustum parasse, sed Liviæ consilio veniam ei datum, & Cos. cum Messalla fieri. Hoc autem anno, vel, ut alij valam sequenti, IESVM Christum ieruniores nostrum natum esse, quidam credunt, ac Tiberij Imp. anno duodeagesimo cruci affixum, qui fuit Urbis annus DCCCLXXXIII, C. R. bellis, & C. Fusio Genium Cos.

- 751 Imp. Cæsar XIII, M. Pisanus, borum mentio est apud Dionem. Paternulus ait, C. Corninium Cos. fuisse cum Cæsar XXX annis ante M. Vinicij consulatum, quibus verbis coniecitur Plautius fuisse successum. Via de an hic Plautius is sit, is cuius laudem titulus ille, qui est ad Pontem Lucanum, posuit est, quem opposui.

M. PLAVTIUS. M. F. A. N.

SILVANVS

COS. VIIIR. EPVLON

HVIC SENATVS TRIVMPHALIA

ORNAMENTA DECREVIT

OB. RES. IN. ILLYRICO

BENE. GESTAS.

- 752 Cissam Cornelium. Ca. F. Lentulum. A. Calpurnium. CN. P. Pisanem Coss. prodit Dio. quidam putant Cissam, quod in A. C. cognomen est, hic esse prænomen, sed errant, ut puto. Cornelium enim Tacitus Cissam vocat, qui libro VIII sic inquit. On. Lentulus super consulatus et triumphos de Getulis, glorie fuit beatus tolerans pauperibus quod autem à Dionis filius eius, Cassi filius dicitur, non propterea significet Cissam esse prænomen, sed potius cognomen eop. vitar, qui alij tribus nominibus certum hominem ostendit ut non poterat, quem solo cognomine ostendit. ut si dicas, P. Cornelius Africani filius, vel ut Lilius, Tre Fabij Ambusti filio. Eodem est ratio, quam diximus supra anno DCCXXI. Florus Getulici cognomen illi addit. Paternulus locutus de bellis Dalmaticis Nerani post mortem fratris demondato, subiungit. Breui in senectute spatio, T. Nerva duobus consulatibus, incidens triumphis alio tribumetia potestatis confectione æquans Augustus est. Et haud ita multo post. Augustus, inquit, quod post Lucij mortem adhibe Cæio vine facere voluerat, post viris que a dalescentiam obitum satere perseveravit, ut & TR. POT. confectionem Neroni constitueret, & cum Aelii Cæio Senio; Coss. K. Jul. post urbem conditam Anno DCCXVI, ab hinc annis XXVII, adoptaret. quibus verbis innuit hoc anno Tribunicium potestatem ei delatam. Sed cetera tiores erimus secuti ordinem & numerum annualium Consulatum, in quibus anno DCCXX infestibus TRIBVN. POTEST. IX. à quo regrediendo inuenies hoc anno primum cum crepisse, non in secundo consulatu, ut Suet. sic testatur. Tiberius tempore interposito Cos. II. Tribunicium potestatem in quinquennium accepit, cui essentari videtur Dio, qui vult Lucio & Cæio adhuc viventibus ab Augusto ei delatum esse, ita ut hoc annu finitio quinquennio, in decennium eam rursus accepisse videatur. Sed nobis, qui fragmenta illa supplendi curam suscepimus, ab illorum sensu, & ordine descendere non conamur. Neque vltum auctoriam tam idoneum esse puto, ut illorum auctoritati et doctrine preferendum esse censeam, quod citi supra diximus.

- 753 C. Cæsar Augusti filius. L. Aemilius. L. F. Tullius, sic à Dionis nominantur. Est autem hic Cæsar Agrippæ filius ab Augusto adoptatus, ut testatur Suet. his verbis, Augustus nepotes ex Agrippa, & Julia tui habuit, Caium, Lucium, & Agrippam. Caium, & Lucium adoptavit domi per usum & libram emptas à patre Agrippa pateris; adhuc ad curam reip. admovit, & Consulatus designatus circum provincias exercitiisq. diuisit, & Tullius de eisdem sic inquit. Augustus genitor Agrippæ Caium, & Lucium in familiam Cæsarem induxit, necdum posui puerili prætextu principes iuvenum appellari, destinare Consules specie reo consensu ordinisq. conceptioni. Coss. designatos esse testatur tituli anno DCCXXXVII cuncti. Quod autem postea alter fuerit Cos. testis est fragmentum eius tituli in Fora Romano reperiunt, huiusmodi

Q. RINC. S. S. IUVVENTVTS

QVEM. COS. POPVLVS. CREAVIT

ANN NAT XIII

Q. S. NATVS ET. POPVLVS ROMANVS

Hec fragmentum ex marmore à nobis descriptum, à quibusdam depravatum citatur. Aemilius Cæm, filium opinor eius, qui anno DCCIII fuit Cos.

- 754 P. Vicius. M.F. P. Alfinius P.F. sic habetur apud Dionem. Sed legendum, P. VINVICIVS. ut in altera eius aali. His Cons. Paternulus tradit, T.I. Neratium Rhodo Romam reversum esse. Vicius, ut opinor, eius est filius, qui anna DCCXXXV fuit Cons. P. Sequentis anni Cons. apud Dionem fuit L. Aelius L.P. Lamia, M. Seruilius. M.P. Quorum meminit Valerius primo, cuius verba citauimus anna DCXLII. Qui cum Aelio aetiam cognomine Lamiae adiuncti, ut etiam Dio, facti iunuit, eius conlegem nullum habuisse. Nam licet famulie patricie Seruiliorum multis cognominibus floruerit, plebeia tamen aulum habuisse significant A. C. anno DL. Errant igitur qui hunc Geminum vocant, parum discernentes patricios à plebeis.
- 756 SEX. Aelius. Q.F. Coss., C. Senius, C.P. Salaris. horum meminit Dio. Senij mentio est in titulo Ludorum Saecularium. Tiberius, qui sequitur, hoc anno ab Augusto adoptatus est, quod Paternulus, cuius verba supra citauimus, ubi Cons. huius anni admiat, quo fuit adoptatus, eum quo TR. POT. in decennium accipit, alioquin sateri oportet, antea his in quinquaginta annis, aut primam in decennium, hocq; anno in alterum decennium ei delatum esse, contra omnium auctorum opinionem. T.I. Claudius sempiterni cognomen, et bonoris nomen patri adoptat, relicta aemine familie, capitiq; appellari T.I. Caesar Augusti F. Dicit N. ut est in marmore. Quidem T.I. Iulium Augusti F. Dicit N. Caesarem Claudianum edito, sed insulse, et ratione, quam diximus anno DCCX. C. Sequentis anni Cons. mentio est apud eundem Dionem, eo modo, quo nos descriptissimos. Augustus Pater Patrie appellatus est.
- 758 M. Aemilius. L.P. Lepidus, L. Arruntius L.P. sic nominatur à Dionem, qui scribit hic Cons. Cossim Cornelium ex Gentilia cognomine triumphaliq; ornamento vitalisse. M. Aemilium L. Aemilij superiorem fratremq; opinor, ambig; filium L. Aemilij, qui annis DCCXXXII fuit Censor.
- 759 A. Lucinius, fuit hic P. Siliij filius, ut tradit Paternulus, adoptatus ab A. Licinio: igitur more adoptati suae familiae nomen retinet, sed mutatum. Dnos sufficillos subijcimus, quod in quodam titulo legitur hic Cons. Casa rem Imp. TR. POT. XVIII fuisse, is talis est

IMP. CAESAR. DIVI. F. AVG. VSTO

PONT. MAX. TRIB. POTEST. XVIII

COS. XIII. P. P. IMP. XV

SSSPETVS. MAG. C. D

SSSPOMNIA. SCRIPTA. SVNT. QV. AB. IN. HOC

SSSC. ATTEIO. CAPITONE. C. VIBIO. C. F. POSTVMO. COS

Qui aeterni voluit hunc esse annum Urbis DCCLIX, transferant hos sufficillos in annum superiorem, hocq; alios duos subijcimus sic

EX. K. IVLIS. P. Cornelius Co. P. Lentulus, Scipio

T. Quintilius T. F. Crispinus, Valerianus

Citatenq; suae opinionis testem titulum, qui sequitur.

IMP. DIVI. F. AVG. VSTVS

PONT. MAX. TRIB. POT. XXX

IMP. XV. COS. XIII. PATER. PATR

P. LENTVIVS. CN. F. SCIPIO

T. QVINCTIVS. CRISPINVS. VALERIANVS

EX. S. C. FACIVNDVM. COBRAVER

EIDEMQVE. PROBAVER

Sed cum in A. C. TR. POT. Augusti XXX sit anna sequenti M. Partis, SEX. Nominis Cons. quibus alij in parte anni sufficillos fuisse non videntur, hi eodem anno potissimum substitui. Verum haec differentia inde oritur, quod, ut diximus, tituli auspiciantur. TR. POT. Augusti ab anno DCCXXX. Annales vera ab anno sequenti, vera opinio melior sit, qui, iudicare audeat tamen cum is, qui dos magistratus in ordinem digressi, omnes titulos Augusti, qui erant in urbe, viderit, apparet ex priscorum animalium opinione, vnius anni errore depreheuso, ab ipsis probe discrepare. Cons. autem annorum sex qui sequuntur in marmore habentur

Dictatorum, & Cenforum.

III

BCCLXIMP.CAESAR.DIVI.F.AVGUSTVS.PONT.MAX.TR.POT. XXX

TL.CAESAR.AVGUSTI.F.DIVI.N.TRIBVN.POTEST. X

M.FVRIVS.P.F.P.N.CAMILL.SEX.NONIVS.L.F.L.N

QVINCTILIAN

EX.K.IVL.L.APRONIVS.C.F.C.N

A.VIIVS.C.F.C.N.HABITVS

IMP.CAESAR.DIVI.F.AVGUSTVS.PONT. MAX. TR. POT. XXXI

TL.CAESAR.AVGUSTI.F.DIVI.N.TRIB. POTEST. X

C.POPPAEVS.Q.F.Q.N.SABINVS.Q.SVLPICVS.Q.F.Q.N

CAMERINVS

EX.K.IVL.M.PAPIVS.M.F.N.N.MVTILVS

Q.POPPAEVS.Q.F.Q.N.SICVND

IMP.CAESAR.DIVI.F.AVGUSTVS.PONT. MAX. TR. POT. XXXII

TL.CAESAR.AVGUSTI.F.DIVI.N.TRIB. POTEST. XI

P.CORNELIVS.P.F.P.N.DOLABELLA.C.IVNIVS.C.F.M.N

SILANVS.FLAM.MART

EX.K.IVL.SER.CORNELIVS.CN.F.CN.N

LENTVL.MALVG.FLAM.DIAL

IMP.CAESAR.DIVI.F.AVGUSTVS.PONT. MAX. TR. POT. XXXIII

TL.CAESAR.AVGUSTI.F.DIVI.N.TRIB. POTEST. XII

M.AIMILIVS.Q.F. T.STATILIVS.T.F.T.N

M.N.LEPIDVS TAVRVS

EX.K.IVL.L.CASSIVS.L.F

S.N.LONGINVS

IMP.CAESAR.DIVI.F.AVGUSTVS.PONT. MAX. TR. POT. XXXIV

TL.CAESAR.AVGUSTI.F.DIVI.N.TRIB. POTEST. XIII

GERMANICVS.CAESAR.TI.F. C.FONTEIVS.C.F.C.N

AVGVSTI.N CAPITO

EX.K.IVL

C.VISELLIVS.C.F.C.N.VARRO

IMP.CAESAR.DIVI.F.AVGUSTVS.PONT. MAX. TR. POT. XXXV

TL.CAESAR.AVGUSTI.F.DIVI.N.TRIB. POTEST. XIV

C.SILIVS.P.F.P.N. L.MVNATIVS.L.F.L.N

PLANCVS

LVDI.SAECVLARES.QVINCT

IMP.CAESAR.DIVI.F. AVGVSTO

C.SENTIO.C.F.C.N.SATVRNINO

C.CLAVDIO.M.F.M.N.MARGELLO MAG.XV.VIR

M.FVFIO.M.F.STRIGONE

D.LAELIO.D.F.D.N.BALBO

A.P.R.C.BCCCXLI

. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .

EX.S.C.LVDI.SAECVLARES.FACTI

IMP. CAESAR. D. V. I. F. AVG. V. T. V. S. PONT. MAX. TR. POT. XXXVI
 TI. CAESAR. AVG. V. T. F. D. V. I. N. TR. POT. XV
 SEX. POMPEIVS. SEX. F. SEX. APPVLEIVS. SEX. V
 RVFVS SEX. NEPOS

- 764 M. Papius, Q. Poppaeus. Lex Papii, & Poppaei, inquit Dio, lata est à M. Papio Maillio, & Q. Poppaeo, qui in parte anni Cons. erant. Quibus verbis conijcimus, falsum esse, quod quidam scribunt. Papiam legem contra adulteros, & de frequentandis matrimonijs tulisse, eamque postea à Poppaeo additis grauioribus poenis retractatam. Nam cum in consulo effens collega (quod hi ignorasse videmus) quid erat cur, alter aliter legem retractaret, & non potius vno consensu eam sternerent. Et quia apud Suet. in Claudij vita Papiam poppaeam iustitiam legendum esse contendunt, videndum ne iidem saluum dicant. Sed duo sunt leges, quarum alteram contra adulteros Papius, alteram de frequentandis matrimonijs Poppaeus tulit. Propterea quod idem Suet. ait, Nerone premia delatorum ad quartum reduxisse, vbi de ea qua erat cona era adulteros intelligere videtur, Catibet enim absque delatoribus cogniti erant. Fuit & altera lex Papii quae peregrinas à iure ciuitatis Romana repelleret. de qua maminii Cic. de officijs, & Valerius III. cap. iij. Vnde an eadem sit de qua loquimur Cic. III. ad Att. Legis vero Papii aliter rei, Gell. primo mentio nem facit. Vespasianus, inquit idem Suet. notus est XV. K. Idem, vespere Q. Sulpicio Camerino, & C. Poppaeo Sabino Cons. quinquennis ante, quàm Augustus excederet. Q. Varus mortem obiit. V. Sequenti anni vrbis DCCLXII Cons. mentio est apud Dionem, & in archa laetico in Galio monte sub dila aqua Claudia posito, vbi sic legitur.

P. COR. P. F. DOLABELLA. COS

C. IVNIVS. C. F. SILANVS. FLAMEN. MARTIAL. EX. S. C

FACIVNDVM. CVRAVERVNT. IDEMQVE. PROBAVERVNT

- 764 Germanicus Drusi filius isto anno consulatum gessit, ideo Varro solus Capioni substitutus est per alios sex menses. In A. G. est hoc frag. GERMANICVS. CAESAR. P. A. L. F. AVG. V. T. N. id est Germanicus Caesar Tiberij filius Augusti nepos. Tiberij filium intellige iure adoptionis. Nam, vt diximus, Caio, & Lucio defunctis intra triennium Tiberius ab Augusto principis adoptatus est, cum Agrippa illorum fratre, coae sui nomen prius ipse Germanicum fratris filium adoptare, ait, Suet. qui à Diome dissentit, si enim tradit utramque ab ipso Augusto adoptionem esse: sed frag. modo citatum Dionis opinionem redarguit, C. Caesar Caligula natus est pridie K. Sept. patre suo, & C. Ponceio Cons. eodem Suet. auctore. In quadam macta morte legitimus sic. GERMANICO. CAESARE. ET. C. PONTEJO. CAPITONE. COS. & in altero DONATVS. TI. GERMANICI. TONSOR. Porticus Livia exorta est.
- 765 L. Munatius L. F. Pleucas C. Silus C. F. his Cons. Augustus TR. POT. Tiberio rursus dedit. Censum tertium egit, & Lustrum condidit, & sequenti anno xij. ho. Sept. Nola decessit. Annum aegens LXXV menses X dies XXVI.

De Numeris antiquis.

Veniens in dicto titulo Indorum Secularium habemus D. L. & X. literas numerum signi-
cantes, de quibus, ac nonnullis alijs notis quidam serbant Priscianum imperitiae erasse, si-
pium erit ipsum ab huiusmodi calumnia vindicare. In eo igitur quod dicunt ipsam posuisse
X pro mille, falsum esse ex ipsius verbis facile apparet, cum ait, hanc litteram decem idea
significare, quod sit consona decima apud Græcos. Ridiculum enim est existimare Pris-
cianum ignorasse X decem significare. Addunt deinde se nescire quid comminiscatur de littera D. Quo d
si reddere rationem cur quingentia significet, est comminisci, idem erit dicendum de littera V, nam eandem
rationem ponit. Quanquam ipsi volunt D esse litteram vitio librorum corruptam, & pro hac nota I
perperam poni, vt I pro I longiori, sicuti & notam hanc ∞ pro hac C I mille significante. Quæ omnia
falsa esse, neq; quicq; librorum incuria deprauata appareat, cū eos litteras, atq; notas in vsu apud pris-
ciscos fuisse testentur lapides (vt illarum testibus vitamur) in Foro Romano superioribus annis effossi, D. L. & X
litteras inscriptas habentes. Aliq; lapides in arca Dni Apollinis deinde eruit, quorū exemplum hoc sunt.
∞ BCLXIII. L ∞ BLXIII. L ∞ CCXIX. Est etiam in pariete adus Dna Lucia ad aper-
torem Obscuras appellatas hoc exemplum.

QVINTIAE

GAMMAR CIAE. N. L. F

AN. VI

ATTICVS. AMANVS. SPONSVS

L ∞ C. D EX. DD

Non ex iam inficis, quin nota hæt I idem significet quod littera D, vt est in quodam epit. in monte
Citorum posito huiusmodi.

TREBONIA. OL

SSA S S A L S S V I A S S

AT S B I R . M A R C I A E S S I A S S A E

IN. FRO. P. XII. IN. A. G. P. XIX

COST. CVM. LOCO. H S ∞ I S

Quamobrem existimandum est varis, vel etiam iisdem temporibus, ænigmes variis notis, atq; literis nume-
ras significantibus vsas esse, quod & bodie fieri videmus. idq; innuit idem Priscianus, qui postquam locutus
est de notis, quæ erant infrequentiari vsu, ostendit quosdam numeros alijs figuris scribi posse, videlicet cum
X. q. & M. clausi lateribus apostropho, Vbi librorum incuria quidam errores deprehenduntur, qui lo-
cum obscurum faciunt. Sed videtur Priscianus velle sic dicere, CC I S, vel sic CX I S, vel sic C I S
CC I S, vel sic C M S. Neque verisimile sit, ipsum quicquem de his litteris, & notis temere, vel imperio
se locutum esse. Sciendum est autem etiam eos errare, qui putant lineam deduxisse super litteris numerum
significandis addere illi numero mille. Exempli gratia, A. MILLIARIO XXXV, vt est in ducta aqua
Claudæ, significet mille quinq; & quadraginta. Quod si ita esset, oportuit aquam illam ab oru solis
esse derivatam. Lineam autem illam prisca deducebant, vt ostenderent singulas litteras vim nominis habere,
non solum quæ numerum, sed etiam quæ vocabulum significabant, vt constat hoc exemplo D. N. M. Quod
deduci super his numeris, qui aduerbially ponuntur, vt Cos. II. Cur autem in triumphis non item deduc-
erit me nescire, ingenue fateor. Differentia causæ (vt quidam putant) non est verisimile, quia nullum est
dubium, quin triumphus à consolatō dignoscatur. Sed admonendus est lector, quod alibi interpretati sumus
D pro Diuino, moti ænigmati viri doctissimi, & quod vocabulum ab rei argumento non erat alienum,
magisq; laudum, quàm Deorum. Postea animaduertimus ex titulo arci Gælicæ poni pro Dedicatissima,
Quanquam huius litteræ varis sint interpretationes, Numeri autem quibus antiqui utebantur, hi sunt.

I	1	Vnas
V	5	Quinque
X	10	Decem
L	50	Quingeginta
C	100	Centum
Id vel sic D	500	Quingens
cId vel sic M. vel m.	1000	Mille
Id	5000	Quinque milia
ccId vel sic cX	10000	Decem milia
Id	50000	Quingeginta milia
ccId	100000	Centum milia
Id	500000	Quingens milia
ccId	1000000	Decies centena milia

R O M A E
Tipys Antonii Bladi M D L X.

ROMANORVM VIRORVM TRIVMPHI

CVM COMMENTARIO,

Eodem B. Marliano auctore :

BIBLIOTHECA HAZ.
ROMA.
TIBURTI EMANUELE.

Tipys Antonii Bladi

REVERENDISSIMO ET Illustrissimo Iohanni Cardinali

MORONO

Marlianus Patricius Mediolanensis S. P. D.

V M adolescens Patauij legibus operam dares, ego uero literis græcis, mirabar admodum non modo ingenium tuum in omnibus percipendis discis plinis singulare; uerum etiam mansuetudinem, morumq; grauitatem. ita enim te gerebas, ut communis infimis, per principibus uidereris. quo fies bat, ut generosi condiscipuli, non modo te amarent, sed tanquam aliquem hominem è caelo delapsum, intuerentur, atque obseruarent. uidentes etiam in ea ætate, quæ ad uoluptatem prona est, te omni uitio carere, ab omniq; ambitione alienum esse, atque plurimis alijs animi bonis ornatum. Quas uirtutes, postquam in hanc urbem Romam commigrasti, mirandum in modum auxisti, ut ob tuam prudentiam, animiq; moderationem in rebus agendis, ac gratiam in negocijs publicis pertractandis à Pontificibus Max. dignus habitus sis, qui legationes, aliq; munera, ad ecclesie Romanæ honorem, & utilitatem spectantia, obires. In quibus ita sapienter, et utiliter omnia egisti, ut ob fructum tuorum laborum, in ordinem Senatorum, quem uulgo Cardinalium appellant, merito ascitus fueris, non amicitia, non offinitate, non pecunia, quinimmo absens, non petens, sed ad cum honorem uocatus quemadmodum Aaron. Cur autem fortuna aduersa tuam Amplitudinem mox exagitauerit, nequeo satis mirari, nisi sit, quod tamen nescio, quin forte, ut decet uirum bonum, iustum, & sanctum, aliquid dixeris in illius ordinis principem, qui non recte ad doctrinam euangelij ambulare uideretur, imitatus Paulum Apostolum, qui in faciem restitit Petro, quia reprehensibilis erat: qui tamen in bonam partem accepit. Sed nostris temporibus fuisse principes tantam sapientiam sibi uindicantes, ut nemini liceret, uel iussit, illis contradicere. idq; etiam maximum nefas esse, iudicarent. quasi et ipsi homines non essent, quorum proprium est errare. Quod si in illo consensu tot uirorum amplissimorum multa timere, nihil decernere, omnia uni soli assentiri oportebat. quid necesse erat. ordinem illum frustra conuocare? Vtunque sit, considerans dum quod per sæpe sapientissimis uiris ea accidunt, ut quemadmodum gubernatores optimi uim tempestatis, sic illi fortune impetum decimare non possunt. Verum illud fuit indicium maximum integerrimi & fortissimi uiri, quod tuum animum in maximis rebus agendis et sustinendis exercitatum frangi, aut debilitari ullis procellis nunquam es passus. quod ille omnium rerum auctor te è tenebris & certamine summa cum uis florio insigniq; triumpho eduxit, De quo cum uirorum Romanorum illustriū triumphis, quos tibi etiam dedicauimus, hic meminisse placuit, ut sis testis fidelis & sempiternus tue innocentie, tuæq; probitatis.

TRIVMPHI auctor suis Liber pater, quem eundem ac Mariem esse, testator Macrobius Sat. primo. Hinc Var. Triumpfare inquit, apponitur, quod cum imperatore milites redeuntis clamant per Urbem in Ca-pitolium eunti, in triumphum id, idq. à *Triopha* graeco Liberi patris cau-gnomeno potest dictum esse. Hunc enim indus deserta huiusmodi dona-vis ostentorem extulisse ferunt. Differt autem triumphus ab ovatione: quia ovans pedes ingreditur, nec in curru, ut triumphator, non pillea, neque aures elatus veste induitur, nec ornatur trabeca, quae peculiaris est Consulum, Ducumq. amictus. Corona autem ei imponitur laureae inferior vero est altero gestatione serpi, alia lobens omnia. *Pl. Diom. Gellius.*

autem V. cap. vi. scribit ovalem coronam myricem fuisse, & ovandi, ac non triumphandi causam esse, cum aut bella non vice indulta, neque cum nullo hoste gesta sunt: aut hostium nomen humile, & non iduocum est, ut servitium praestitum, aut deditione repente facta incuncta victoria obtineat. Salvo-git max. Praetertundum non est, quod ad ovationes omnes, super quo differuisse veteres scriptores scie-patim eum scripserunt, qui ovaver, iactare solium equo vehente. & Massurius Sabinius pedibus ingredi-ovantis dicit, sequentibus eos, non militibus, sed universo Senatu. In triumpho autem milites lanceati, & doni, quibus donati erant, ornati, laudes canentes per Urbem incedebant, ut M. Servilius in ovatione quam pro L. Aemilio Paulli triumpho dedit, commemorat, sed ut triumphantes Isot iuro, sic ovantes autem in maclobani, à qua ovationem dictam esse vult Plor. Triumphus, vel Ovatione concedebatur Dilectiori Consuli, Proconsuli, Praetori, Propratori, ac Triumviris, et his omnibus si sui aspicij bellum gessisset. Propterea Scipioni ad recuperatum Hispanias, & Marcellus ab eoque Syracas triumphus non fuit deca-cretus, non quod ad eos rei gerendas sine vlti missi erant magistratu, iam etiam quod non pro recuperan-tis, quae Populi Romani fuissent, sed pro aucto imperio, triumphus ut decerneretur, lege cautum fuerat. His etiam qui praeterant res, maximeq. viles reip. civilis bello gessissent, Imperatores tamen eo nomine non appellabantur, neque vlla supplicationes decernebantur, neque ovantes Urbem intrare, aut curru triumphare poterant, quia ut necessaria ista ita logabres semper existimatae videri sunt, ut pot. non externo, sed domestico paria creare. Alia etiam lege cunctabatur, ne quis triumpharet, nisi quinque milia hostium sua oie occidisset. Quae alterius legis adiutoria fulta erat, quam L. Martius, & M. Cato TR. PL. tolerant. Patrum enim Imperatoribus minabatur, qui aut hostium occisorum in praetia, aut amissorum civium saltem numerum luteris Senatus assenti reserere: utbatq. eos, cum primum Ur-bem intrassent, apud Quaeitores urbanos iurare de utroque numero vere ab ipsis Senatus esse scriptum, aut. Valerius. Eam consuetudinem tangit Cic. lib. tertio ad Q. fratrem his verbis. Cum Gabinius quida-cunque venisset, triumphum se postulare dixisset, subiungit bonus imperator nolui Urbem hostium plane inuassisset, in Senatum se non commisit. Interim ipso decimo die, quo ipsum oportebat hostium numera-rum, & militum renouari, in re basit, sed apud Livium animaduertimus nonnullos Imperatores longe-ge maiorem hostium numerum, q. Valerius tradat, occidisse, & tamen triumphum illi non esse decretu. Cuius rei ratio videtur potest, quod tunc nondum lege lata Senatus iudicio decerni solebat, ut idem Livius libro tertio innot. Petenti autem triumphum Urbem ingredi non licebat, Senatus ei dabatur exiit Ur-bem in Bellona templo ad differendas rei quas gessisset, postulandoiq. honores meritis, ut Dyi immortalis lobus haberebona, Plut. in vita Caesaris. Mos inquit, erat, ut qui triumphum dultori essent, extra Urbem aliquandiu moram protraherent, qui vero Consulatum peterent, necessaria in Urbe praesentia adessent. In hoc autem templo ideo Imperatoribus Senatus dabatur, quia Bellona dea est belli, cuius rae-tio ab ijs, qui triumphum postulabant, reddenda erat. quoniam & in aede Apollinis eisdem interdum dabatur, ut Livius XXXIX testatur. De ordine autem & pompa triumphantium multa à diversis au-ctoribus traduntur, quae hic referre necesse non est, praeteritum quod vno exemplo completi nequaquam possunt. Quia, ut triumphi varijs temporibus, sic vario modo, variq. pompa aliti fuit. Nam cum resp. Romanae angustis fines eibut teneret, non eo apparatu, cuq. diuinitatem pompe agebantur, quae diuinde aliti sunt, postquam imperium ad exterarum nationes usque propagatum est. Quoniam etiam tunc P. Cornelium Cethegum, & M. Babium Pro eis, nullo bello gesto, & tantum hostibus ante curruum diti his triumphasse scribit Livius, ut Appianus L., Caecilium Metellum male ex causa. Orosius etiam

L ii

tra: It Ap. Claudius pulchrum ambitione quadā priuatis sumptibus triumphum egisse. his exemplis intelligi potest, non semper eodem apparatu, ut diximus, triumphatum esse. Quod idem Lucretius etiam ostendit; Aemilius, et Anicij triumphos describens, cuius verba infra anno Urbis 'DLXXXVI' citantur. Ideo lector ex historicis, qui rationem temporis habent, quae ad singulos triumphos pertinere videntur, vestras, facilius discere poterit, quid ex iis, quae generatim collecta referuntur. Propterea nos quae uilliora, magisq; necessaria videbantur, ea solum, et paucis quidem verbis, commemorauimus. Aduertendum aut quod plurima fuisse causas, quibus praetclaris uiris etiam bello feliciter confecto, ac malis hostium millibus caesis, tamen eis triumphus negabatur. ideo nos nullum triumphum, nisi certo auctore, inferendum esse existimamus, et sola coniectura quisque in errorem facillime labi possit, etsi Florus per uerba sua laeter pugnauit, domuit, subiugauit, quidam triumphasse significet, exemplo causa. A. Postanius Diellator prospere pugnauit apud lacum Regillum, ubi Liuius triumphum egisse commemorat. Sed nonne Florus unico verbo, triumphauit, utrumque indicesset? cum triumphus non aliter, quā ex bello feliciter confecto decerni soleret. Insuper quid sibi uult cum ait. Res praeterea aduersus Volsenos, et Aequos, et Veneticos, et seditiones inter plebem et patres continet, vel cum scribit capta ciuium CCL milia esse censa, et alia huiusmodi plura, nempe nihil profus dicere apparet. Nam quis nescit Romanos non solum in Italia, sed in omnibus ferme totius orbis terrae populos bella gessisse, ac seditiones inter ipsos saepe ortas et consum quinto quoque anno allam? Propterea narrandum fuit, quae causa belli, quo duce gestum, et quae res eas fuerit subsequens. Item ex qua re ortus seditio, quis auctor, et finis, similiter quo anno, quibusue Censoribus carita ciuium censa sunt. Quod homo mediocri ingenij breuiter, ac dilucide effecere poterat. At hic ex alieno labore gloriam affectans, uoluit uideri suis uerbis ea narrauisse, et in dicto carens, quae nullius se esse summi uolueris transportauit, quae ad historiae cognitionem maxime trans necessaria omisit. Haec dico, ut animaduertias quid ab arroganti homine Liuij historia improbe truncata, et lacerata sit.

Regum, Dictatorum, Consulum, Procos. Prætorum,

PROPR. TRIUMVIRVM. ROMANORVM. TRIUMPHI.

A. COND. VRBEVSQVE. AD: TE CAESAREM

Varie opiniones de anno rapturæ Sabonarum faciūt ut incertum etiam sit, quo Romulus primū triumphum egerit, quæ eodem Cennenses viros esse oportuit. quem Eusebius tertium Diony. vero quartum fuisse produ. Livius autē vult Raptulæ duplici viros, vna de Cennensibus, altera de Antemnatis omnem urbem ingressum, At Dionysius tradit ipsam triumphasse de Cennensibus, & Antemnatis, & iterum de Camerincis, ac tertio de Fidantibus, & Veientibus. quem triumphum egit Idib. Octob. vi scribit Plut. Solinus refert primum fuisse de

ROMVLVS.MAR.F.ALTELLVS.REX.PRIMVS.ANN.VRBIS.IV
DE.CENINENSIB.ET.ANTEMNATIB SS
ISQ.SPOLIA.OPIMA.RETTVLIT.DVCE
HOSTIVM.AC.RONE.IN.AGRO.ROM.INTERFECTO

ROMVLVS.MAR.F.ALTELLVS.REX.II. AN.XVI

DE.CAMERINEIS. K.SEXTIL

ROMVLVS.MART.F.ALTELLVS.REX.III. AN.SS

DE.VEIENTIBVS.FIDENATIVSQ. ID.OCT

TVLLIVS.HOSTILIVS.HOSTI.F.HOSTI.N.REX. AN.SS

DE.ALBANEIS SS

TVLLIVS.HOSTILIVS.HOSTI.F.HOSTI.N.REX. AN.SS

IL.DE.FIDENATIVS SS

TVLLIVS.HOSTILIVS.HOSTI.F.HOSTI.N.REX. AN.SS

III.DE.SABINEIS SS

ANCVS.MARCIVS.NVMAE.F.M.N. AN.SS

REX.DE.VEIENTIBVS.ET.SABINEIS SS

L.TARQVINIVS.DAMARATI.F. AN.SS

PRISCVS.REX.DE.LATINEIS SS

L.TARQVINIVS.DAMARATI.F. AN.SS

PRISCVS.REX.II.DE.ETRVSCEIS SS

L.TARQVINIVS.DAMARATI.F. ANN.CXXS

PRISCVS.REX.III.DE.SABINEIS. IDIB.SEXT

GER.TVLLIVS.REX.DE.ETRVSCEIS.VI.K.DEC. A.CXXCII

SER.TVLLIVS.REX.II.DE.ETRVSCEIS.VIII.K.IVN. A.CXXCVI

SER.TVLLIVS.REX.III ANN.CXXCS

DE.ETRVSCEIS. III. NON.SS

data Vrbe capta Cameria Remulum dimidiā partē ciuium Roman tradidisse, et duplici numero multitudinem Roma Camerian habitatum deduxisse K. Sextil. Scendum est quod incole in fine primi versus adiectione significat mueru anneru totu, vel pariem defenderari, quæ vero in secundo vel tertio apponuntur, mensē, et diem, vel ipsū alterū.

De Tully Hostili triumphis Livius ne verbum quidem facit. Dionysius eius triumphos tres ponit. Primum de Albano, secundum de Fidantibus, tertium de Sabines. De quibus bis triumphasse non recte scribit Macrobium.

Supra primum triumphum Tarquinij in marmore extat NEIS, quæ syllaba ad Hostili triumphum referendam existimare mi Diony. iraderet. Annum de Veientibus triumphasse, ideo ex ea cogimur fieri alterum egisse triumphum, vel certe ad vnicum est referenda, sit, DE. VEIENTIBVS. ET. SABINEIS præferam quod nullus est annus ilor ipsam Ancum bis triumphasse, & ante NEIS est spatium quod vitæque dictionem facile caret.

L. Tarquinij treis triumphos, de populis de quibus triumphavit cōmementi Diony. libro tercio, conueniens cum triumphis in marmore inscriptis, L. ius de unico Sabinorum triumpho cautam meminit, et de eodem Macrobius primo Sat. cap. iij. Nepos de Illustribus viris de Sabineis, & L. ius solum triumphasse ait.

Ser. Tullius itru triumphos egisse ait Diony: sed in eo quod vult primam fuisse de Veientibus, secundam de Caereas, & Tarquinio de marmoreis triumphis differre videatur, quoniam hosce Etruria populos fuisse, annuit L. ius. Valerius, Ser. Tullio inquit, quater laetram coedere, ter triumphare conuictu. Idem L. ius in eum tradit, bellum esse gestum cum Veientibus, aliqui Etruscos absque vilius triumphis mentiose. Prænomine patris Ser. Tullij adeo non aduocatur, quod ex serua natus, incerto patre natus videretur.

Tarquinij Superbi in marmore duo extat triumphi: Cum tamen nullus sit auctor qui tradat ipsum triumphasse. L. ius scribit bellum gestum contra Volscos, ac Gabios: sed de triumphis non meminit. Videndum est autem an sepandas triumphus factis de Gabinis potius, quàm de Sabinis, vel de versique populis.

L. TARQUINIVS. L. F.

AN. 55

DAMARATI. N. SVPERBVS. REX. DE. VOLSCIS

L. TARQUINIVS. L. F. DAMARATI. N.

AN. CC 55

SVPERBVS. REX. II. DE. SABINEIS

P. VALERIUS. VOLVSI. F. POPLICOLA. PR. MV. AN. CCXLIV

COS. DE. VEIENTIB. ET. TARQUINIENSIB. K. MART

M. VALERIUS. VOLVSI. F. VOLVSVS.

AN. CCXLVII

COS. DE. SABINEIS

P. POSTVMIVS. Q. F. TVBERTVS.

AN. CCXLVIII

COS. DE. SABINEIS

P. VALERIUS. VOLVSI. F. II. COS. IV

AN. CCXLIX

POPLICOLA. DE. SABINEIS

ET. VEIENTIBVS

NONAS. MAI

P. POSTVMIVS. Q. F. TVBERTVS.

AN. CCL

COS. II. PR. MV. OVANS. DE. SABINEIS. III. NON. APR

AGRIPP. MENENIVS. C. F. LANATVS.

ANN. CCL

COS. DE. SABINEIS. PRIDIE. NON. APR

SP. CASSIVS. VISCCELLIVS

ANN. CCLI

COS. DE. SABINEIS

A. POSTVMIVS. P. F. ALBVS. DICT. PR. MV.

AN. CCLIII

REGILLENIS. DE. LATINEIS

55

M. VALERIUS. VOL. F. MAXIMVS

AN. CCLIX

DICT. DE. SABINEIS

55

P. Postumij quatuor, et Laetii triumphis meminit Diony. L. ius. & hoc anno, inquit, Romæ triumphatum. Vbi intelligendum utranque Cas de Auruncis, quorum bellum refert, triumphum egisse. Cum tamen idem Diony. hoc, & sequenti anno, Sabinorum bello commemorat. Propterea Cornelius Nepos de illustribus viris scribit, ipsum Agrippem cognomento Lanatum decem electum esse aduersum Sabinos, & de ipso triumphasse.

Sp. Cassij triumphus in marmore habetur, non Virginij eius collega. L. ius tamen, utranque triumphasse testatur, ubi item de Auruncis est intelligendum.

A. Postumij Dicitur triumphus commemoratur de Diony. item a L. ius, qui salub addit, etiam Mag. Eq. triumphasse. Nam nemo alienis auspicijs bellum gerens, ius triumphandi habet, ut diximus. Triumphus P. Seruili de quo meminit idem Diony. in A. C. non est celebratus, nec de eo meminit L. ius, quia propria auctoritate, non ex decreto Senatibus, quinimmo etiam Appio intercedente triumphauit plebe tantum profecit.

M. Valerij triumphus in marmore habetur hoc frag. M. VAL. a quo supra vsque ad primum Tarquinij Trifci omnia, qui ingenti in triumphabant, ineger, aut multis extat triumphis. Huius autem meminit L. ius, & Diony.

P. Valerij triumphis meminit

L. ius, et Diony. qui ait ipso

Valerio triumphum egisse

postquam ipse pugnam erat

que pugna commissi est. L. ius.

Plut. prid. k. Mari. ex quo fa

spicit sequenti die triumphas

uisse.

M. Valerij triumphis memi

nit Plut. eiusdem, & Postumij,

L. ius, & Diony.

De hoc secundo P. Valerij

triumpho meminit Plut. L. ius

et Diony. sed nemo horum ait

de Veientibus triumphasse. Cor

nelius Nepos de illustribus viris

scribit, hunc primum de

Veientibus, iterum de Sabineis,

tertio de versique gentibus tri

umphum egisse. Sed conuenimus

his tantum triumphasse. Et

de versique gentibus, non hunc,

sed eius filium, anno Urbis

CCLXXXVIII. L. ius val. Et

T. Lucretium eius collegam

triumphasse. Qui triumphus in

marmore non est inscriptus,

neque Diony. de eo quicquam

tradit.

T. Succi, & C. Aquilij triumphi meminit Diony. Linius neque de horum Cui, neque sequentium Cui, & V. leyij triumphis mentionem facit, paucissimis verbis, quae gesta sunt, commemorat: Sp. Cassium his triumphasse iussit ut Valerius VI. cap. 19.

P. Valerij triumphum non meminit Lilius: & Diony. auct. de Sabinis, & Etruscorum triumphasse, non de Veientibus. Sed sub nomine Sabinorum eos comprehendere videtur. huius triumphus exat frag.

A. Manlij triumphus exat in marmore annis, quo triumphauit, hoc exemplo. ANN. CCLXXIX. (IBVS. MART. Diony. citat ait Manlio permissum, ut uenit Vibem ingrederetur. Linius vero tradit, C. Manlio Cui, (in lege A. Manlia) non esse bellatum, sed inducias in annis XL. Veientibus datas. Nonquid ex ea pace triumphatum est? non puto.

T. Quintilij triumphus, meminit Diony. non Linius, qui tamen commemorat aduersus Aniciates feliciter bellatum esse. In fragmenta supra citata exat huius anni imperfectus numerus A. CCXX, qui annus ad usum Quintilij triumphi omni non est referendus.

T. SICCIVS. COS. DE VOLSCEIS.	SS	AN. CCLXVI
C. AQUILLIVS. TVSCVS. COS. OVANS.		A. CCLX
DE. HERNICEIS.	SS	
SP. CASSIVS.	VISCCELLIVS. II	ANN. CCLXVII
COS. III. DE VOLSCEIS. HERNICEISQ.	SS IVN	
P. VALERIVS. P. F. VOL. N. POPLICOLA		AN. CCLXXIX
COS. DE. VEIENTIB. SANINEISQVE.	K. MAI	
A. MANLIVS.	VVL. SO. COS.	ANN. CCLXXIX
OVANS. DE. VEIENTIBVS.	IDIVS. MART	
T. QVINCTIVS.	CAPITOLINVS.	A. CCXXCV
COS. II. DE. ANTIATIBVS	SS	
L. LVCRBTIVS. T. F. T. N. TRICIPITIVS		AN. CCXCI
COS. DE. VOLSCEIS. AEQVEISQVE	SS	
T. VETVRIVS. T. F. P. N. GEMINVS. C. ICVRIN.		AN. CCXCI
COS. III. OVANS. DE. VOLSCEIS. ET. AEQVEIS	SS	
Q. FABIVS. M. F. K. N.	V. IBLANVS. COS. III.	AN. CCXCIV
DE. AEQVEIS	SS MAI	
L. CORNELIVS. SER. F. L. N. MALVGINENSIS.		AN. CCXCIV
COSSVS. COS. DE. VOLSCEIS. ANTIATIB. IV. ID. MAI		
L. QVINCTIVS. L. F. L. N.	CINCINNATVS.	AN. CCXCV
DICT. DE. AEQVEIS.	IDIVS. SEPTEMBR	
L. VALERIVS. P. F. P. N. POPLIOLA. POTIT.		AN. CCCIV
COS. DE. AEQVEIS.	IDIVS. SEXTIL	
M. HORATIVS. M. F. M. N. PARBATVS.		AN. CCCIV
COS. II. DE. VOLSCEIS.	VII. K. SEPTEMBR	
M. GEGANIVS. M. F.	MACERINVS.	ANN. CCCX
COS. II. DE. VOLSCEIS	NONIS. SEPTEMBR	
M. A. IMILIVS. M. F.	MAMERCINVS.	A. CCCXVI
DICT. DE. FALISCIS. VEIPNTIB. FIDENATIBVSQ.	IDIVS. SEPT	
PAOSTVMIVS.	TVBERTVS	AN. CCCXXII
DICT. DE. AEQVEIS. VOLSCEISQ.	SS	
M. A. IMILIVS. M. F. L. N. MAMERCINVS. II.		AN. CCCXXII
DICT. III. DE. VEIENTIB. FIDENATIBVSQ.	SS	

Lucretium de Aequis, Venturum vero de Volsceis triumphasse scribit Diony. Lilius vero ait Lucretium de Volsceis, Aequisq. triumphasse legianis secutus esse. & d. teri Consulatum darum, ut omnes sine ulla Vibem introitu. Quam opinionem confirmat fragmentum hoc: EML. 2

SS EIS. ERS. cuius integrum est. Geminus de Volsceis & Aequis. Nem hoc imperfecte dictione sibi posse conlatari non inuenies. Igitur Diony. non recte, qui hoc filio separat eum verque Cui, de vtriusq. hostibus triumphari.

Q. Fabij. L. Cornelij. L. Quintilij Diss. triumphus mens tamen facit Diony. et Lilius libro tertio. Cincinnatus is est, qui ex agro ad distatui vocatus est, cum tamen nundum Cui. fuisset, aut, idem Lilius Cui. tamen in Canave id suo ita esse prodit an CCCXIII quo fuit Diss. II. sed errat.

L. Valerius, & M. Horatius orationis primi sine ulla oratione Senatus iussa populi triumpauerunt, aut Lilius. horum triumphorum mentio est in mar.

M. Gegani, & sequentium quinque triumphorum mentio in Lilius lib. III. et sequentium, qui postea sequuntur. Aderte autem A. Postumum Diss. cu Aequis, et Volsceis pugnam commisisse, non cum Pidenatibus, ut scribit Gel. M. Gegani triumphus exat frag.

Magnificus Camilli Valentinus triumphus, inquit Val. III. cap. 1. & Nepos de illustribus viris sic ait, Camillus Veni decem obsequia domui, de qua triumphavit. Plac. tradit hunc Dictatorem quinques, triumpho vero quater potum esse. Sed consulatum nunquam attigisse.

L. Volterio, inquit Livius, quod perseverantius cadendis in fuga fuit, triumphus: Manlio, ut quousque ingrederetur Urbem decretum est.

Cum Plac. tradat Gallos Idibus, Feb. Urbem expulso, mox ipse Gabina caesus, conjicimus hanc ita multis post

non tamen eodem die Camillum triumphasse.

N. FABIVS. Q. F. M. N. V. [BVLANVS. AN. CCCXXXII

COS. OVANS. DE. AEQVEIS ss

C. VALERIVS. L. F. VOL. N. POT[IVS. VOLVSVS AN. CCCXLIII

COS. OVANS. DE. AEQVEIS ss

M. FVRIVS. L. F. CAMILLVS AN. CCCLVII

DICT. DE. VEIENTIBVS. ss

L. VALERIVS. L. F. L. N. POT[IVS. AN. CCCLXI

COS. DE. AEQVEIS ss

M. MANIVS. CAPITOL[IVS. A. CCCLXI

COS. OVANS. DE. AEQVEIS. ss

M. FVRIVS. L. F. CAMILLVS. II. ANN. CCCLXIII

DICT. II. DE. GALLEIS. SENONIBVS. K. MART

M. FVRIVS. L. F. CAMILLVS. III. DICT. III. A. CCCLXIV

DE. VOLSCEIS. AEQVEIS. ET. ETRVSCIS ss

A. CORNELIVS. CASSVS. ANN. CCCLXIX

DICT. DE. VOLSCEIS ss

T. QVINCTIVS. CINCINNATVS. A. CCCLXXIII

DICT. DE. PRAENESTINEIS ss

M. FVRIVS. L. F. CAMILLVS. IV. ANN. CCCLXXXVI

DICT. V. DE. GALLEIS. SENONIB ss NOV

C. SVPLICIVS. M. F. Q. N. PETICVS. ANNO. CCCXCII

COS. II. DE. HERNICEIS QVIRINALIBVS

T. QVINCTIVS. PENNVS. CAPITOL[IVS. CRISP[IVS. AN. CCCXCII

DICT. DE. GALLEIS. ss MART

Capitolo excepto, ut capiam incendisse, quos Camillus vicit, & expulit, & post tempus iterum regressi decimo deo uncti, triumphantibus ab id egit, cum iam octagesimum aetatis attingisset annum.

Ex fragmento quod apponitur, apparet anno priori, quam Poetelot, C. Sulpicium Cos. II & C. Licinium Sicionem triumphasse. Quos Livius tradit in Hermicos exercitum duxisse, illis in agro non invenerit. Perentium illorum urbem vi cepisse. Sed de triumpho non meminisse. Constat tamen ex inferiori exemplo Peticum bis triumphasse. De Sicione dubium videri potest, ipse ne Cos. an T. Quintilius Dicit, de Galli triumphavit, quae opinio, ut conjicimus, est probabilior. Ex eodem fragmento constat Peticum triumphasse. Quirinalibus hoc est eo die, quo Quirinae feriabantur, de quibus Var. sic inquit, Quirinalia à Quirino, quod huius diei feriae, & eorum dominum, qui sorniculis suis non fuerant feriat. Sex, Pomp. an esse diem me se Februario quo Quirinae fectant sacra. De quo meminisse Cic. II. ad Q. fratrem sic, Clodius in Quirinalia praedixit diem. Quidam anno superiori inserit Ap. Claudii Dicitur triumphum, memini quod in fine frag. sit NOVEM. ANN. CCCXCI, qui numerus non est in dicto frag. & NOV. non NOVEM, ut ipse depronavit, ad Camilli triumphum referretur, qui est superior, non ad Claudii. Quem triumphasse aulicem inano nemo. Neque enim, si Livio crederetur, ut prospere pugnaret, ut victoria triumpho digna videretur.

ss NOV

ss NO. CCCXCII

ss NALIBVS

ss AN. CCCXCII

ss RT

ss AN. CCCXCIII

C. POETELIVS. C. F. Q. N. LIBO. VISOLVS.	AN. CCCXCIII
COS. DE GALLEIS. ET. TIBVRTIVS	ss. MART
M. FABIVS. N. F. M. N. AMBVSTVS. COS.	AN. CCCXCIII
OVANS. DE. HERNICEIS. NON. IS. SEPT	
C. SVLPICIVS. M. F. Q. N. PETICVS. II.	ANN. CCCXCIV
DICT. DE. GALLEIS. NON. IS. MAI	
C. PLAVTIVS. P. F. P. N. PROCVLVS. COS.	ANN. CCCXCIV
DE. HERNICEIS. IDIVS. MAI	
C. MARCIVS. L. F. C. N. RVTLIVS. COS.	ANN. CCCXCVI
DE. PR. VERNATIVS. K. IVN	
C. MARCIVS. L. F. C. N. RVTLIVS. II. DICT.	AN. CCCXCVII
DE. TVSCEIS. PR. DIE. NON. MAI	
M. FABIVS. N. F. M. N. AMBVSTVS. II.	ANN. CCCXCIX
COS. I. DIE. T. BVRTIVS. III. NON. IVN	
M. POPILLIVS. M. F. C. N. LAENAS. COS. III.	AN. CBIII
DE. GALLEIS. QVIRINALIVS	
M. VALERIVS. M. F. M. N. CORVVS. COS. II.	ANN. CBVII
DE. ANTIATIVS. VOLSCIS. SATRICANEISQ. K. FERR	
M. VALERIVS. M. F. M. N. CORVVS. II.	ANN. CBX
COS. III. DE. SAMNITIVS. X. K. OCT	
A. CORNELIVS. P. F. A. N. COSSVS. ARVINA.	AN. CBX
COS. DE. SAMNITIVS. VIII. K. OCT	
T. MANLIVS. L. F. A. N. IMPERIOSSVS. TORQVAT.	A. CBXIII
COS. III. DE. LATINEIS. CAMPANEIS. SIDICINEIS	
AVRUNCIS. XV. K. IVNIAS	
Q. PVBLIVS. Q. F. Q. N. PHILOCOS.	ANNO. CBXIV
DE. LATINEIS. IDIVS. IANVAR	
L. FVRIVS. SP. F. M. N. CAMILLVS. COS.	ANN. CBXV
DE. PEDANEIS. ET. T. BVRTIVS. III. K. OCT	
C. MAENIVS. P. F. P. N. COS. DE. ANTIATIVS.	AN. CBXV
LAVINIEIS. VEL. TERNEIS. PR. DIE. K. OCT	
M. VALERIVS. M. F. M. N. CORVV. S. III. COS. IV.	AN. CBXIX
DE. CALENEIS. IDIVS. MART	
L. AIMILIVS. L. F. L. N. MAMERCIN.	ANN. CBXXIV
PRIVERNAS. COS. II. DE. PRIVERNATIB.	K. MART
C. PLAVTIVS. P. F. P. N. DECIVS. COS.	AN. CBXXIV
DE. PRIVERNATIVS. K. MART	
Q. PVBLIVSQ. F. Q. N. PHILO. II.	ANN. CBXXVII
PR. IMVS. PRO. COS. DE. SAMNITIVS	
PALAEOPOLITANEIS. K. MAI	

² Licio omissus est, Plebiscitum solum de Privernatibus triumphum effigie commemorat.

Q. Fabij triumphi meminit Lilius his verbis, Duo singularia haec et viro principum, prerogatio imperij, non ante in vltro secula, et antio honore triumphus. prerogatio imperij quia post consulatum Pro cos. factus est, et prius Pro cos. triumphavit. Pro cos. in dicebatur, qui extra Urbem in aliquam provinciam regendam, vel ad exercitum eam potestate consulari mitabatur. Palaepolis inquit idem Lilius, fuit baud procul inde, ubi vane Neapolis sita est. Sed apud ipsam perpetua legitur Palaepolis, Papij sequentis triumphi meminit Lilius, et Nepos de viris illust.

Postelium, inquit Lilius de Gal-
leis, Tiburtibusq. geminis trium-
phum egit, Fabius satis usum, ut
eum Urbem iaret.

Eodem anno, inquit Lilius,
et a Coss. vario eventu bellus-
tum, Nam Hernici a C. Plau-
to devicti, subacti sunt. De
trionpho eorum eius non me-
morat, sed de Sulpicy tantum.
Virgili, habetur in marmore
item caeterorum qui sequuntur
vsque ad annum DXXXI.

C. Marcy D. II. triumphi
meminit Lilius, atq. ipsum tri-
umphasse iterum iussu populi,
sine ulloratorum potum. Sed in
marmore ante Diss. omissum
est II.

Lilius scribit hoc ante
trionphatum esse de Tiburti-
bus, et quia ois se invenire
M. Popiliu Cos. pro T. Quin-
ctio, idem ex Coss. neutrum
nominat, triumphatorem aut
Folium fuisse, trionphorum
marmora series testatur.

De trionpho Carvili Cos
si Lilius sic meminit, Confas-
les ambo de Samnitibus trium-
pharunt. Idem commemorat
P. Decij castrensem trionphum
hoc est in castris actum.

T. Manly triumphi non me-
morat Lilius, tantum est, Sca-
mores illi Romam redeunti
obvium exisse. Orosius ait
ipsum Manlium triumphasse,
idq. etiam testatur series tri-
phorum marmorea.

Q. Publily, L. Farij, et
M. Volerij triumphis memo-
rat Lilius libro VIII. Plin.
ait, C. Manium, qui sequitur,
Consulem fuisse anno Urbis
CDXVI. Eius triumphi, et
conlega meminit etiam Euse-
pius.

L. Aemily triumphus et

Ex serie triumphorum constat Fulvium, & Fabium Cos. mō, ut ait Linius, A. Cornelium Aruam Dissatorem, triumphasse. Quamquam mox addit, Hac bellum à Cos. bellum quidam auctores sunt, eiq; de Samnitibus triumphasse. Fabium etiam in Apulia processisse, atque inde magnas praedas egisse. Propterea Nepos de illustrib. viris scribit ipsum primū de Apuleis, et Lucernis, iterū de Samnitibus, seruo de Galleis, Volterris, Marseis, atque Tuscis triumphasse.

L. PAP[IRIVS].SP.F.L.N.CVR.SOR.DICT. DE.SAMN[TIBVS].III.NON.MART	ANN.CBXXIX
L.FVLVIVS.L.F.L.N.CVR.VVS.COS. DE.SAMN[TIBVS] QVIR[INALIBVS]	ANN.CBXXXI
Q.FABIVS.M.F.N.N.MAXIMVS.R.VLLIAN. COS.DE.SAMN[TIBVS].ET.APVLEIS.	AN.CBXXXI XII.K.MART
L.PAP[IRIVS].SP.F.L.N.CVR.SOR.ILCOS.III. DE.SAMN[TIBVS].X.K.SEPTEMRR	AN.CBXXXIV
C.SVLPICIVS.SER.F.Q.N.LONGVS. COS.III.DE.SAMN[TIBVS]. K.QVINT	ANNO.CBXXXIX
M.VALERIVS.M.F.M.N.MAXIMVS. COS.DE.SAMN[TIBVS].SOR.ANEISQ.[D]B.SEXT	ANN.CBXXXXI
C.IVNIVS.C.F.C.N.BVBVLVVS.RRVTVS. COS.III.DE.SAMN[TIBVS].NON[IS].SEXT	AN.CBXLII
Q.AEMILIUS.Q.F.L.N.BAREVLA COS.III.DE.ETRVSCEIS. [D]BVS.SEXT	ANN.CBXLII
L.PAP[IRIVS].SP.F.L.N.CVR.SOR.III. DICT.II.DE.SAMN[TIBVS]. [D]BVS.OCT	ANN.CBXLIV
Q.FABIVS.M.F.N.N.MAXIMVS.RVLLIAN. II.PRO.COS.DE.ETRVSCEIS. [D]BVS.NOV	AN.CBXLIV
Q.MARCIVS.Q.F.QN.TREMVLVS.COS. DE.AGNATINEIS.HERNICEISQ. PR[IDI].K.QVINT	AN.CBXLVII
M.FVLVIVS.L.F.L.N.CVRVVS.PAETIN. COS.DE.SAMN[TIBVS]. III.NON.OCT	ANN.CBXLIX
P.SEMPRONIUS.P.F.C.N.SOPHVS. COS.L.DE.AEQVEIS. VII.K.OCT	ANN.CBXLIX
P.SVLPICIVS.SER.F.P.N.SAVERRIO. COS.DE.SAMN[TIBVS] III.K.NOV	AN.CBXLIX

no sequenti, quo L. Papirius Censor fuit Diss. sine Consulibus, idq; cum ignoraverit, posuit hunc, Diss. fuisse eodem anno, quo Fabius Cos. eodemq; utranque triumphasse, ex quo errore in aliorum incidit, affirmans huncm Fabio cunctum esse.

Q. Marci triumphus de Hernicis meminit Linius, addidit ipsi Marcio Statuum equestrum in foro decretum esse, cunctis ante templū Castoris possum de hac meminit Plin. cuius verba citantur in Verbis nostra topographia. Cic. etiam Philip. VI. De eadē sic ingit. In foro L. Antonii flammā videmus, sicut illā Q. Tremuli & Hernicis deditis, ante Castra M. Fulvii triumphis, qui Cos. suffectus est Minucio, non meminit Linius, sed ipsum Minucio, & Postumū, secut. q; in marmore triumphorum serie inscribitur. Quod mox dicit, esse auctores qui velint, Minucium Cos. cum vulgus ve grati reletum in castra, mortuumq; & M. Fulvium in eius locum suffectum ad exercitum Minucij missum, ab eiq; Bautilium copiam. Videtur autem eam opinionem, quae falsa est, magis probare.

Linius non exprimit utranque Cōs. triumphasse, sed tantum inquit de Acquis triumphatum, quod ad Sempronium est referendum. Nam Sulpicium de Samnitibus triumphum egisse, ex serie triumphorum satis intelligimus. Ex quo apparet ab ea dissenire, qui ait, hūc anno Samnitibus perentibus sacros antiquum reddidit egr.

C. Iunius primo congressu Acquis subegit, ac die ultio triumphans in Verbum cum rediisset adem Salatin, quatenus Cos. voverat, Cens. locaverat, Diss. dedicavit.

Linus: hunc Valerium, Maximum vocat, qui cum semel tantum triumpharet, de Valerio Corvo, qui iam treis egit triumphos oportet ut intelligamus, cum hic IV^{us} et adjectur. Vide in Commentario Amelium Corvulum, quae hoc anno commemorantur.

M. VALERIVS. M. F. M. N. CORVVS.	ANNO. CBLII
IV. DICT. II. DE. E. TRVSCIS	
X. K. DECEMBER	
M. FVLVIVS. CN. F. CN. N.	ANN. CBLIV
PAETINVS. COS. DE. SAMNITIVS	
NEQVINATIVS. QVE. VII. K. OCT	
CN. FVLVIVS. CN. F. CN. N.	MAX.
CENTVMALVS. COS. DE. SAMNITIVS	AN. CBLV
ETRVSCIS. QVE. IDIVS. NOV	
Q. FABIIVS. M. F. M. N. MAXIMVS.	AN. CBLIX
RVLIVS. III. COS. V. DE. SAMNITIVS	
ET. ETRVSCIS. GALLIS. PRID. NON. SEPT	
L. POSTVMIVS. L. F. SP. N. MEGELL.	AN. CBLIX
COS. II. DE. SAMNITIVS. ET. ETRVSCIS.	VI. K. APR
M. ATILIVS. M. F. M. N. REGVLVS. COS.	A. CBLIX
DE. VOLSONIVS. ET. SAMNITIVS.	V. K. APR
SP. CARVILIIVS. C. F. C. N. MAXIMVS.	A. CBLX
COS. DE. SAMNITIVS. IDIVS. IAN	
L. PAPIRIVS. L. F. SP. N. CVRSOR	AN. CBLX
COS. DE. SAMNITIVS. IDIVS. FEBR	
Q. FABIIVS. Q. F. M. N. MAXIMVS.	AN. CBLXII
GVRGES. PRO. COS. DE. SAMNITIVS.	K. SEXT
M. CVRIVS. M. F. M. N. DENTATVS	ANN. CBLXIII
COS. DE. SAMNITIVS	
M. CVRIVS. M. F. M. N. DENTATVS. II.	AN. CBLXIII
COS. DE. SARINIS	
M. CVRIVS. M. F. M. N. DENTATVS. III.	AN. CBLX
OVANS. DE. LVCANEIS.	

more vtriusque triumphus habetur; quorum aliter Claudius arguit, quia Postumius, non Anilius, de Etruscis triumphum egit, et vtriusque de Samnitibus. Ex quo apparet Postumium in Samnio, et in Etruria, Anilum vero in Samnio, et in Apulia ad Luceriam bellasse.

Linus praeter ordinem triumphorum, qui in marmore inscripti habentur, non tam rebus gestis, quam in tempore, praeparat etiam triumphum L. Papirii, triumphum Sp. Carvili, innuunt, hunc etiam de Etruscis triumphum egisse. sic enim inquit, Hic rebus actis ad triumphum decessit, ut minus clarum de Samnitibus, quoniam conlega triumphus fuerat, ita cumulo Etrusci belli aequum.

Q. Fabij triumphum meminit Valerius lib. V. cap. vij. Et Plinius, qui scribit ipsum Fabium Caisi triumphasse, cum in marmore Procos habetur. Nam triumphum egit anno sequenti post consulatum.

Plus, in Catonis vita scribit M. Carium iter triumphasse, et Plinius bis eodem magistratu. Tertium vero triumphum de rege Pyrrho fuisse plures auctores testantur, cui tamen in A. C. adjectur IV. ex quo apparet antea treis egisse triumphos. Sunt qui velint eodem anno, quo de Samnitibus, et Sabinis triumphasse de illis est, ouesse de Lusitanis. Quod si ante bellum Lucanorum anno Urbis CDLXVII Ilortensius fuit Dux. Et bellum Vulsinense, ut ex verbis Plinii conjicitur, secutum est, non potuit eodem anno, quo primum et secundum, tertium triumphum deduxisse,

M. Fulvii triumphum non meminit Linus. Neque enim in dedicationem Po. Ro. venisse reperi, et exercitum cum magna praeda Romanam reducitum, ac Picentium sava fuites intellexit. Samnites arma, et rebellionem spectare, ob idque bellum ab Etruria in eos verum. Quibus verbis innuit ipsos Samnites ab illo sedere ad hunc usque annum quiescisse.

Ex rebus gestis de Scipione quae commemorantur de Linio, triumphus ei debet iudicari et tamen solum CN. Fulvii triumphasse ait, ut etiam in marmore reus triumphus habetur, sed, ut ite de Samnitibus, cur non lidem de Etruscis ille contra quos scilicet pugnavit, si Linus vera commemorat.

Linus Claudii auctore scribit, in Apulia Postumium fugatum, atque secum Luceriam compulsum, et ab Anilio in Etruria reus gestis, tamque triumphasse. Sed Fabium tradere, ambo Caisi, in Samnio, et ad Luceriam cum Volturnibus reus gestis, traditumque in Etruriam exercitum, sed ab viro Cui non adjectur. In war

M.ATILIVS.M.F.L.N.REGVLVS COS.DE.SALLENT[NEIS. VIII.K.FEBR	A.CBXXCVI
L.IVLIVS.L.F.L.N.LIBO.COS DE.SALLENT[NEIS VII. K.FEBR	ANN.CBXXCVI
D.IVNIVS.D.F.D.N.PER.A.COS. DE.SASSINATIBVS V. K. OCTOBR	AN.CBXXCVII
N.FARIVS.C.F.M.N.PICTOR.COS. DE.SASSINATIBVS. III.NON.OCT	AN.CBXXCVII
N.FABIVS.C.F.M.N.PICTOR.II.COS. DE.SALLENT[NEIS.MESSAPEISQVE.K.FEBR	AN.CBXXCVII
D.IVNIVS.D.F.D.N.PER.A.II.COS. DE.SALLENT[NEIS.MESSAPEISQ. NON.FEBR	AN.CBXXCVII
M.FVLVIVS.Q.F.M.N.FLACCVS COS.DE.VVLSIN[ENSIVS K.NOV	AN.CBXXCIX
M.VALERIVS.M.F.M.N.MAXIM. MESSALLA.COS.DE.POENEIS.ET.REGE.SICVLOR HEROE. XVI. K. APRIL	AN.CBXC
C.DV[LIIVS.M.F.M.N.COS.FR[IMVS NAVALEM.DE.SICVL.ET.CLASSE.POENICA.EGIT K.INTERCALAR	AN.CBXCIII
L.CORNELIVS.L.F.CN.N.SC[PIO.COS. DE.POENEIS.ET.SARDIN.CORSICA. V.[D.MART	AN.CBXCIV
C.AQVILLIVS.M.F.CN. FLORVS PRO.COS.DE.POENEIS. IIII.NON.OCT	AN.CBXCIV
C.SVLPICIVS.Q.F.Q.N.PATERCVLVS. COS.DE.POENEIS.ET.SARDEIS. III.NON.OCT	AN.CBXCIV
A.ATILIVS.A.F.C.N.CALAT[IVS.PR. EX.SICILIA.DE.POENEIS. XIII.K.FEBR	AN.CBXCVI
C.ATILIVS.M.F.M.N.REGVLVS.COS. DE.POENEIS.NVALEM.EGIT VIII. sss	AN.CBXCVI
L.MANLIVS.A.F.P.N.VVLSO.LONG. COS.DE.POENEIS.NVALEM.EGIT.VII.sss	AN.CBXCVII
SER.FVLVIVS.M.F.M.N.PAET[IVS NORILIOR.PRO.COS.DE.COSSVRENSIBVS ET.POENEIS.NVALEM.EGIT. XIII.K.FEBR	A.CBXCIX

Eutropius scribit, M. Ati-
Regul[us] et L. Iul[us] Labone Cass-
bellum inditum Salentinis, cap-
tūq[ue] esse cū civitate, simulq[ue] B[er]u-
dunens, & de his triumphatū
esse. Regul[us] triumph[um] memin[it] et
Nepos de illustrib[us] viris.

Ex triumphorum serie satis
constat, Peram, & Villarem eo-
dem anno vitang[ue] duos triumphos
egisse, de quibus praeterea nemis
nem meminisse incensia. Florus
tantum ait, Vindas & Salentinis
novi viros in deditionem acceptos
esse.

M. Flacc[us] & L. Papirius trium-
phi memin[it] Sex. Pamph[ili]i verbis,
Pilla, quae nunc ita dicitur, pur-
purea antea vocata est, eius rei
argumentum est p[er]itura in a-
Voromni, & C[on]s[ul]i, quatuor in al-
tera M. Fulvius P[ro]ceras, in al-
tera L. Papirius Cursus trium-
phantes im p[er]iti sunt.

Licet Macrobius, Valeriusq[ue]
Max[imus] tradat Messillam à M[ess]sa
na urbe Sicilia à se decessit[ur]a
gnominatam, & Plin[um] eundem
omnium primum solum p[er]itura
ra p[er]ely, quae Carthaginienses,
& Hieronym[um] in Sicilia decessit[ur]
rat, proposuisse in latere Carth[aginien-
sis, anno urbis CDXC, neu-
ter tamen de triumpho mentionē
facit.

C. Dauid triumph[um] memin[it]
Tacitus, Plin[us] XXXIII. Valer-
ius III, cap. vi. atq[ue] hanc Daui-
dum omnium primum triumphū
navalem de Poenis retulisse. Sed
apud ipsam prosperam legimus C.
Dauid[em], & Plin[um] & Cn. Dauid[em]
qui etiam ipse de hoc triumpho
meminit.

Scipionis victoria multi au-
d

flores, triumph[um] nemo, nisi marmora, & Eutropius

A. Atili[us] triumph[um] memin[it] Nepos de illustrib[us] viris. hic cum superiore anno fuerit Cos. hoc non Pro Cos. sed
PR. creatus est, in quo honore triumph[um] egisse apparet, vel in marmore PR. pra PROCOS. ponitur.

Ser. Fulvius triumphavit de Coſſarenſibus, qui cum Poenis contra Romanos bellum ſeſeperant. Eſt autem Coſſus
ra inſula in mari Africo.

M. Aemilio celsamque rostratam in Capitolio positam fuisse tradit Linius lib. XLII. Sed ibi mutila est. Nam post Cos. addendum, M. Aemilio Paulo posita. Legendumq; Pro Cos. ut hic & mox. Cui inquit, collega in consulatu Ser. Fulvius fuit.

M. AEMILIVS. M. F. L. N. PAVLLVS.	AN. CBXCIX	Si nihil memoria dignu Cos. gessere, ut tradit Poly. qui posuit Sempronius triumphare, Ant dicendum ipsum Linium, ceterosq; historicos alios, atque alios, & inter se contrarios annales, secutus esse?
PRO. COS. DE. COSSVRENSIBVS. ET. POENEIS		
NAVALEM. EGIT. XII. K. FEBR		
CN. CORNELIVS. L. F. CN. N. SCIPIO. ASINA.	AN. D	
PRO. COS. DE. POBNEIS. X. K. APRIL		
C. SEMPRONIVS. TI. F. TI. N. BLAESVS. COS.	AN. D	
DE. POENEIS K. APRIL		
C. AVRELIVS. L. F. CN. COTTA. COS.	AN. BI	
DE. POENEIS. ET. SICVLEIS. IDIVS. APRIL		
L. CAECILIVS. L. F. CN. METELLVS. PRO. COS.	A. BII	Metelli triumphum meminist Plin. VIII. Eutropius, Florus, & Dion. aug. ex Sicilia de Carthaginiensibus triumphasse.
DE. POENEIS. VII. DIVS. SEPTEMB		C. Lutatius Cos. et Q. Valerius PR. circa Siciliam insigni Patrum classem deleverant, quo nomine Lutatius triumphum Senatus decrevit. Cui autem Valerius sibi quoque eum decerni desiderasset, negavit id fieri oportere Lutatius, ne in honore triumphus minor potestas maiori aequaretur. Super hac re Atilius Calatinus iudex constitutus sep eandem Lutatium sententiam pronuntiavit, nulli. Valerius lib. II. cap. iij. qui in fine ait, Valerius & sortis & prosperae pugnae premium, ut non legittimum, ite se dignum perisset. Affectus ne id fuerit, non exprimit, cum tam in mare eius triumphus inscriptus sit, sed fuit Pro. PR.
C. LVTATIVS. C. F. CN. CATVLVS. PRO	A. BXII	non PR. & Lutatius Pro Cos. non Cos. ut idem ait; Qui etiam utriusque cognomen emittit, ut ex eius verbis de quo Catulo,
COS. DE. POENEIS. EX. SICILIA. NAVALEM		
EGIT. IIII. NONAS. OCTOBR		
Q. VALERIVS. Q. F. N. FALTO. PRO. PR.	A. BXII	
EX. SICILIA. NAVALEM. EGIT. PR. ID. NON. OC		
Q. LVTATIVS. C. F. CN. CERCO. COS.	AN. BXII	
DE. FALISCEIS K. MART		
A. MANLIVS. T. F. TN. TORQVATVS.	ANN. BXII	
ATTICVS. COS. II. DE. FALISCEIS. IV. NON. MART		
P. CORNELIVS. L. F. TI. N. LENTVLVS	AN. BXVIII	
CAVDIVS. COS. DE. LIGVRIBVS. IDIVS. INTER		
SP. CARVILIVS. SP. F. CN. MAXIMVS.	AN. BXIX	
COS. DE. SARDEIS. K. APRIL		
Q. FABIVS. Q. F. Q. N. MAXIMVS.	ANNO BXX	
VERRVCOSVS. COS. DE. LIGVRIBVS. K. FEBR		
M. POMPONIVS. M. F. M. N. MATHO	ANN. BXX	
COS. DE. SARDEIS. IDIVS. MART		

Valerioq; sic intelligendum nescias. Florus etiam tradit ipsum Lutatium Cos. classe Patrum ad Aegaei insulam victa, finem belli imposuisse.

P. Cornelius, ut habetur in marmore, non L. Cornelius, ut apud Eutropium: qui ait interfecta esse Ligurum XXXII milia & quinque capto, de ijs triumphatum.

T. Metely triumphum meminist Eutropius. victoris vero Orosius, & Linius XXIII.

Pabius Max. inquit Nepos de illustrib. viris, ut Verrucosus ad verruca in labris, ita Onicula à clementia moru appellatus Cos. de Liguribus triumphavit. Plur. triumphos quinque egisse tradit, & iamen de hoc tantum, mentionem facit. Sed numerus consularis ad triumphos perperam translatu est. Legendum igitur, consularis quinque egit, sed primo scilicet Consulatu, de Liguribus triumphavit, post aliquem imperium propter verbum triumphavit, locum depraesse, & primo ad triumphum referre voluisse. Nam quinquies Cos. fuit, bis DI. & Censor. Primis omnium à Senatu pretii, ut ego vi sibi Dissatori liceret. Non enim antea Dissatori equitare fas erat, sed per quamdam veterem legem prohibitum, sine quod maiores vires inesse pedestribus copiis arbitrentur, & propter hoc imperatorem in pūlange permanere oportere, nec locum deferere, sine quod cum ad alia omnia tyrannica magnuq; sui eius principis potuit, in hoc voluerint Dissatorem populo inferiorem videri.

Cn. Manlius non videtur primo anni, quo Pro. cos. erat, triumphum egisse, sed sequenti, item novis Cons. creatum de quo triumpho Plin. lib. XXXIII. sic commemorat. Cn. Manlius Asia deinde triumphum duxit anno DLVII.

CN. MANLIVS. C. N. F. L. N. VVLISO. PRO. COS.	AN. DLXVI
DE. GALLICRAECEIS. III. NONAS. MART	
L. MANLIVS. L. F. L. N. ACIDIVS. FVLVIAN. PRO. AN. DLXVIII	
PR. OVANS. EX. HISPANIA. CITERIOR	...
C. CALPVRNVS. C. F. C. N. PISO. PR.	ANNO. DLXIX
DE. CELTIBEREIS. LV SITANEIS Q	
L. QVINCTIVS. CRISPVS. PR.	AN. DLXIX
DE. CELTIBEREIS. ET. LV SITANEIS	ss
A. TERENTIUS VARRO. PRO. PR	ANN. DLXXI
OVANS. EX. HISPANIA. CITERIOR	ss
L. AEMILIVS. L. F. M. N. PAVLVS. PRO. COS	AN. DLXXII
DE. LIGVRIBVS. INGAVNEIS	ss
P. CORNELIVS. L. F. P. N. CETHEGVS. PRO. COS.	AN. DLXXIII
DE. LIGVRIBVS.	ss
M. BAEBIVS. Q. F. C. N. N. TAMPHIVS. PRO. COS.	AN. DLXXIII
DE. LIGVRIBVS	ss
Q. FVLVIVS. Q. F. M. N. FLACCVS. PRO. PR.	ANN. DLXXIII
EX HISPANIA. CITERIOR	ss
Q. FVLVIVS. Q. F. M. N. FLACCVS. IL	ANN. DLXXIV
COS. DE. LIGVRIBVS	ss
TI. SEMPRONIUS. P. F. TI. N. GRACCHVS.	A. DLXXV
PRO. PR. DE. CELTIBEREIS.	ss
L. POSTVMIVS. A. F. A. N. ALBIVS. PRO. PR	A. DLXXV
DE. LV SITANEIS. ET. VACCÆEIS	ss

L. Aemilius prorogato ex consulatu imperio principio veris in Ligures ingentes exercitum introduxisse, & mox Pro. cos. de ijs triumphasse ait Linius. Hains. & sequenti Aemily triumphum meminit etiam Nepos de illustribus viris.

Cornelius, & Baebius omnium primi nullo bello gesta triumpharunt, tantum hostes ducti ante curram, qui nec quid ferretur, neque quid daceretur, neque quid militibus daretur quicquam in triumphis eorum fuerat. Linius lib. XL.

Q. Fulvius creatus fuerat Praetor anno DLXXI. ideo Linius hoc anno Pro. Praetorem appellat: quamquam supra Praetorem etiam cum vocat: item infra de secundo eius triumpho mentionem faciens, vide autem ne sit error. Patens autem credit hunc Fulvianum fuisse virum triumphalem.

Alter Col. inquit Linius, Q. Fulvius ex Liguribus triumphavit, quem triumphum magis gratiae, quam verum gestarum magnitudinis dandum collabat, mox addit. Nihil in eo triumphum magis insigne fuit, quam quod seris euegit, ut eodem die triumpharet, qui priore anno ex praetura triumphaverat.

De hoc, & sequenti triumpho Gracchi meminit Plin. Florus scribit, de L. Postumio Pro. cos. de Vaccæis, & Lusitaneis triumphum actum, & quae Gracchus pridie triumphaverat, quidam arbitrantur etiam ipsum Pro. cos. fuisse, sed ex verbis Luyi utrumque Pro. PR. triumphasse conijcimus. Nam cum anno DLXXIII creati essent Praetores, & in subsequentem prorogatum ipse esset Imperium Pro. Praet. dicebantur, quo nomine idem Linius appellat, his verbis, L. Postumius, & Ti. Sempronius Proprietor computaverant ut inter se, ut in Vaccæis per Lusitaniam itres Albius, inde in Celiberiam reverteretur. Gracchus, quod manus ibi bellum esset, in ultimum Celiberia penetravit. Deinde utriusque gesta commemorans, & sequenti anno triumphum, interius, usqueque bis Pro. Cos. vocat.

Mi

De Claudi Pulchri, & Ciceronis triumphis mentio est apud Liliam libro XLI.

Ti. Sempromius Cos. ut auctor est Lilius, in Sardis prospere res gesserat, cumq; ibi historia sui trunca, triumphus exiit. Sed ex titulo quem in finem libri XLI citat, apparet ipsum Cos. triumphasse, nisi forte ibi Pro cos. sui legendum. De hoc Graccho meminit Cic. lib. III. ad Ant. quo in loco si Cic. dixit, Crassum et equelem, quod in provincia etiam virogi uerum Cos. profectus erat, falsum est quod scribit interpres, ipsum Gracchum ad Hispaniam bellum profectum esse, quia in primo, non in secundo consulatu, ad bellum Pro. praetor consecutus non Cos. aut Pra. Cos. ut diximus.

C. CLAUDIVS. A. F. F. P. N. PVLCHER. COS. ANN. DLXXVI

EX. ISTRIA. ET. DE. LIGVRIBVS SS

TI. SEMPROMIVS. P. F. T. N. GRACCHVS. II. A. DLXXVIII

PRO. COS. DE. SARDEIS SS

C. VALERIVS. M. F. P. N. LAEVIVS ANN. DLXXVIII

PRO. COS. DE. LIGVRIBVS SS

P. MVGIVS. Q. F. P. N. SCAEVLA ANN. DLXXVIII

COS. DE. LIGVRIBVS

A. P. CLAVDIVS. C. F. A. P. N. CINTHVS. PRO A. DLXXIX

COS. OVANS. EX. CELTIBERIA SS

C. CICEREIVS. SS T. PRO AN. DLXXXI

PR. EX. CORSCIA. IN. MONTE. ALBRANO K. OCT

L. AIMILIVS. L. F. M. N. PAVLLVS. II. PRO. COS. A. DLXXCVI

EX. MACEDON. ET. REGE. PERSE. PER. TRIDVVM

III. III. PR. IDIE. K. DECEM

CN. OCTAVIVS. CN. F. CN. N. PRO. PR. AN. DLXXCVI

EX. MACEDON. ET. REGE. PERSE. NAVAL. EGIT. K. DEC

L. ANICIVS. L. F. M. N. GALLVS. PRO. PR. DE. REGE. A. DLXXCVI

GENTIO. ET. ILLVRIEIS QVIR. IN. ALIBVS

A. C. hoc fragmentum p. RO. A. p.

ss. L. TIBERIA

ex quo apparet, alterum Pra. Cos. de eadem provincia, qua

Appius, triumphasse. Qui fuerit aemo tradit, & ex verbis Lilius intelligi non potest.

C. Cicerone, inquit Lilius, PR. prioris anni ad eadem Bellone Senatus datus est. It. expositis, quos in Corsica res gesserat, postulatq; fragstra triumpho, in monte Albano, quod iam in morem venerat, ut sine publica auctoritate fieret, triumphauit.

L. Aemilius triumphum, & quae in eo laus sunt, commemorat Plut. in eius vita ubi perperam habetur, Cos. II. nam & si Cos. Perseus dicitur, tamen provinciam pacem tunc non restituit, sed novis Cos. iam creatis Praefectis, Lilius enim ait, Patres censuisse Macedoniam, Illyricamq; L. Paulum & Anicium obtinere, donec de sententia legatorum, & rei bello turbata, & statim alium eius regis formando composuissent. Quoniam infra, ostendens Aemilius triumphum fuisse Anicij longe superiorem, affirmat, illum Cos. hunc vero PR. fuisse, sic enim inquit L. Anicius Quirinalibus triumphauit de Rege Gentio, Illyrij. Similia omnia magis visis dominibus, quam parie, minor ipse Imperator & nobilitate Anicius cum Aemilio, & iure imperij, Praetor cum Consule conlatus, non Gentius Perseus, non Illyrij Macedonibus, non spolia spolijs, non pecunia Macedonice, non dona donis comparari poterant. Patres cuius PR. & Cos. triumphasse proditi: sic enim ait S. P. Q. R. L. Aemilium Paulum, qui PR. & Cos. triumphos uerat. Cos. creauit filium eius, qui ad Cenas interierat. Ille regem maxime, nobilissimiq; Persem in triumpho duxit. Quo anno & Octauij PR. naualis, & Anicij regem Illyricorum Gentium ante curram suam e gentium triumphis fuisse celebres, sed hoc redarguit marmorei eorum triumphi, in quibus Aemilius Pro. cos. & Anicius, atq; Octauius PRO. PR. inscripti sunt. Aemilius triumphorum mentio est in lapide iuratis in Foro reperto huius.

L. AEMILIVS. L. F. PAVLLVS

COS. CENS. AVGV

TRIVMPHAVIT. TER

Octauij triumphum meminit etiam Plin. lib. XXXIII. & Sex. Pom. anq; fuisse AED. PR. COS. & XVII. S. P.

M. Claudius Marcellus alpinus Gallus, C. Salpicius Gallus Ligures subegit, an. 7. Flarus, qui mox addit. Rei praeterea adversus Ligures, Corsos, & Lusitanos varia eorum gesta continet. Et quia in fragmentis marmoris

M. CLAVDIVS. M. F. M. N. MARCELLVS. COS. A. BXXCVII

DE. GALLEIS. CONTRVBEIS. ET. LIGVRIBVS

VELEATIBVSQVE. INTERK

C. SVLPICIVS. C. F. C. N. GALLVS. COS. ANN. BLXXXVII

DE. LIGVRIBVS. TA. S. R. NEIS. X. K. MART

M. FVLVIVS. M. F. M. N. NOBILIOR. PRO. COS. A. BXCXV

DE. LIGVRIBVS. VELEATIBVS. XII. K. SEPT

M. CLAVDIVS. M. F. M. N. MARCELLVS. II. COS. IL. A. BXCXVIII

DE. . . . . VS. ET. . . . .

P. CORNELIVS. P. F. C. N. N. SCIPIONASICA. AN. BXCXVIII

COS. IL. DE. DALMATEIS. S. S.

Q. OPTIMIVS. Q. F. Q. N. COS. DE. LIGVRIBVS. S. S. AN. BXCIX

L. MVMMIVS. PR. DE. LVSITANEIS. S. S. A. BCX

M. CLAVDIVS. M. F. M. N. MARCELLVS. III. AN. BCII

PRO. COS. DE. CELTIBEREIS. S. S.

Q. CAECILIVS. Q. F. L. N. METELLVS. PRO. FR. AN. BCVII

EX. MACEDONIA. IM. ANDRISCO. S. S.

P. CORNELIVS. P. F. P. N. SCIPIO. AFRICAN. AIMILIAN. A. BCVII

PRO. COS. DE. POENEIS. ET. ASDRVBALE. EX. AFRICA. S. S.

L. MVMMIVS. ACHAICVS. II. PRO. COS. ANN. BCVIII

DE. ACHAEIS. ET. CORINTHEIS. . . .

AP. CLAVDIVS. AP. F. AP. N. PVLCHER. COS. AN. BCX

DE. SALASSEIS. EX. ALPIBVS. . . .

DI. IVNIVS. M. F. M. N. BRVTVS. PRO. COS. A. BCXVII

DE. LVSITANEIS. ET. GALLECEIS. EX. HISPANIA. VLTERRIS

P. CORNELIVS. P. F. P. N. SCIPIO. AFRICAN. AIMILIAN. A. BCXXI

II. PRO. COS. II. DE. NVMBRANTINEIS. EX. HISPANIA. CITERAS

ent apud Entropium, & Plat. in vita Gracchorum. Flarus, D. Iunius, inquit, Lusitaniam, Urbium expugnationibus, usque ad Oceanum perdomuit. mox ait, ipsum in viciore Hispania adversus Gallecos feliciter pugnasse. Idem Entropius innuit eodem anno, quo Scipio de Numantinis, ipsum Brutus de Lusitanis, & Gallecos triumphasse. In eodem lapide, in quo superius dicimus incisum esse Aemilij triumphum, est & Scipionis eius filij hic titulus.

P. CORNELIVS. PAVLLVS. SCIPIO
AFRICANVS. COS. IL. CENS

AVGVSTVS. TRIVMPHAVIT. II. Ex quo titulo, & ex verbis Ciceronis in somnio Scipionis apparet ipsum Cos. II. triumphasse, & visum Flarus, ex Numantia, quem deleverat anno XLIII post Cariboginem deletam, in quo numero erat. Sed adverte quod verum erit, si extremus annus connumeraveris, et si Cos, vel Pro Cos. vitraque urbem deleuit. Quod si illum Praefectum, hanc vero Cos, XII. anni tantum erunt. Idem Cic. in Philip. traas ait anno ante Valerium, & Licinium Cos. ipsum triumphasse, igitur Praefectus. Neque me moerit titulus, quia in eo, non de solo triumpho, sed de alijs eius honoribus agitur, verum eiusdem Cic. verba cum ait. Delegere II. Cos. abscis, velum maxime conficiet, Numantiam excides. Hic Scipio M. Aquilio, & C. Sempronius Cens. post duos consules, duosque triumphos, & bis excisos servores recipi: mane in lectulo repertus est mortuus, ait. Paternus, Cic. ad Quintum fratrem & C. Carbone occisum esse tradit.

exia: VS ultima syllaba popu-
lorum, quos denotat, emittimus
ex Liguribus I I triumphasse.

M. Fulvius de Liguribus
Veletibus triumphum egisse
constat ex marmoreo fragmen-
to Plin. inter populos Ligum Va-
leates commemorat.

Scipionis triumphus memin-
it Nepos de illustribus viris. Quan-
tum ipsum triumphum a Sena-
tu oblatum recusasse ait.

L. Mummius triumphus mem-
init Obsequens, Appianus, &
Nepos de illustribus viris.

Q. Caecilius Metellus de An-
drisca triumphavit. P. Corneli-
us Africanus Aemilianus de
Caribogine, & Andrabale, L.
vero Mummius de Achaia. Ap-
pianus Claudius Cos. Salassus
gentem alpinam domuit, ait. Flarus. Metelli triumphus mem-
init etiam Cic. pro Mutina,
Africani vero Macrobius in som-
nium ipsum Scipionis: Mummius
ex Corintho Entropius, et Vir.
Aem. Sexia.

Appij triumphus memin-
it Talerij vita, item Orosius,
sed ait ipsum cum propter supe-
rura damna triumphum non in-
petrasset, ambitione quodam
egisse primatus sumpibus.

Bruti triumphus mentio habet
in fragmentis marmoribus,

Perperna triumphu meminimus in Com. A. C. Paterculus cum Arifonico, inquit, Afium ex teftamento ad Ata-
t. le rege Pa. Ro. relictam occupaffet villas à Perperna & in triumphum dūlus. Orefus tamen & Eutropius atq;
Strabo volunt ipfam Perpernam morbo correptum apud Pergonum mortuum effe, neque triumphum agere
potuiſſe.

M. PERPERNA	PR.	AN. DCXXI
DE. ARISTONICO. EX. ASIA		
P. R. V. P. I. L. I. V. S. P. F. P. N. P. R. O. C. O. S. O. V. A. N. S.		A. DCXXII
DE. SERVEIS. FUGITIVIS. EX. SICILIA	...	
C. SEMPRONIUS. C. F. C. M. T. V. D. I. T. A. N.		A. DCXXIV
COS. DE. IAPUDIBVS. K. OCT		
M. A. Q. V. I. L. L. I. V. S. M. F. M. N. P. R. O. C. O. S.		AN. DCXXVII
EX. ASIA	III. I. P. V. S. NOVEMBR	
M. F. V. L. V. I. V. S. M. F. Q. N.	FLACCVS. PRO	AN. DCXXX
COS. DE. LIGVRI BV. S. VOCONTIIS	ss	
C. SEXTIVS.	CALVIVS. PRO. COS.	AN. DCXXXI
DE. SALVIEIS	ss	
Q. CAECILIVS. Q. F. Q. N. METELL. BALEARIC		A. DCXXXII
PRO. COS. DE. BALEARIBVS	ss	
CN. DOMITIVS. CN. F. AHENOBAREVS.		AN. DCXXXII
PRO. COS. DE. ALLOBROGIBVS. ET. ARVERNEIS	ss	
Q. FABIVS. AIMILIANVS. Q. N. MAXIMVS. PRO		AN. DCXXXIII
COS. DE. ALLOBROGIB. RVTENEIS. ARVERNEIS. ET		
REGE. BITVITO	ss	
L. CAECILIVS. Q. F. Q. N. METELL. DALMATICVS		A. DCXXXVII
COS. DE. DALMATEIS	ss	
M. AIMILIVS	SCAVRVS. COS	A. DCXXXVIII
DE. LIGVRI BV. S. ET. GATISCIS	ss	
T. D. I. D. I. V. S. T. F. SEX. N.	PR.	ANNO. DCXXXIX
DE. SCORDISCEIS. EX. THRACIA	ss	
M. CAECILIVS. Q. F. Q. N. METELLVS.	PRO.	AN. DCXL
COS. DE. SARDEIS	ss	

temporum & Domitij ex Aruernis, & Fabij ex Allobrogibus victoria fuit nobiliſſima. Quibus verbis in-
notat, eos triumphoſſe. Florus etiam ſcribit hunc Fabium Cos. fuiſſe, & aduerſus Allobroges, ac Bitunum Aruernon-
um regem feliciter pugnaſſe. Propterea Afconius tradit ſtatum ei in via Sacra poſitum fuiſſe.

Appianus bello Illyrico ſcribit, Dalmaticis nihil delinquentibus, L. Caecilium triumphandi libidine bellum intulit
ſe, ac nulla ex cauſa triumphoſſe.

Scuri triumphu meminimus Nepes de viris illuſtribus

T. Didij triumphu meminimus Cic. in Piſone. Ex altero eius triumpho hoc anno, quo fuit PR. primū triumphoſſe edicimus
Paterculus poſtq; meminit de Porcio, & Marcio Cos. ſubiungit. Circa eadem tempora duo Metelli fratres vno
die triumpharunt. Sed ſi duo fratres Caecilij vno die triumpharunt, oportuit poſt mortem patris, qui ipſo Marco Cos.
deceſſu, triumphum egiſſe, nem Cic. de ſine. ait Q. Macedonico treis filios Couſules vidiffe, vnum videlicet Ba-
learicum etiam Censorum, & virum triumphalem, & quantum praeiorum. Si autem volumus, quod ait Val. Maec.
donicum vidiffe duos filios triumphales, dicemus ipſum Lucium anno Urbis DCXXXVII triumphum egiſſe ſed non
eo die, quo Balearicus. Ideo de Marco & Caio intelligendum, qui mortuo iam patre triumpharunt, de quorum triump-
phis idem Eutropius ſic meminit, C. Caecilio Metello & Cn. Carbone Cos, duo Metelli fratres triumpharunt, ala-
ter ex Sardinia, alter ex Thracia.

C. Gempromius contra las-
pudas primo rem male geſſiſ-
ſe, mox victoria eladem accepta
tam emendauit, virtute D. Iu-
nij Bruti, qui Luſitaniam ſua
begerat. baius & M. Fulay
triumphus habetur in marmo-
re.

In M. Aquilij triumpho
abſiſſo marmore deſideratur
nomen beſtiae ex quibus tri-
umphauit, reliſta eſt tamen
vltima littera A. De A S I A
poſſe intelligi, quia tūc ſpa-
ei ſolum relicta eſt quantum
ca diſſiſe occupet. Et Florus
ſcribit ipſum Aquilium Aſia
ſicci belli reliquias conſecreſſe.
Placci triumphu extat frag-
mentum.

Q. Caecilij triumphu me-
minit Val. VIII. cap. v Flor-
us Praeterea, inquit res à Q.
Metello Cos. aduerſus Bala-
res geſſas continet, & de
C. Sextio ſic, C. Sextius Pro-
cos. villa Saluatorum gentie co-
loniam aquas Sextius condidit.
Triumphu, non ipſe ſed
Eutropius meminit.

CN. Domitij triumphu me-
minit, Eutropius, Vitoria,
Suet. in Nerone, & Paterculus
his verbis. Eodem tracta

M. Liviū Drusū Cōs. aduersus Scordiscos in Thracia feliciter pugnavit, hostem Florus, Plin., XXXIII. virum triumphalem fuisse prodit, Suet. etiam ostendit Liviū gemem duobus triumphis floruisse.

C. CAECILIUS Q. F. Q. N. METELL. CAPRARIUS. AN. DCXL
COS. EX. THRACIA ss
M. LIVIUS C. F. M. A. IMILIANI N. DRVSVS. PRO COS. ANN. DCXLII
DE SCORDISCEIS. EX. MACEDONIA ss
M. MINVCIUS Q. F. RVFVS. PRO COS. ANN. BCXLIV
DE SCORDISCEIS. ET. TRIBALLEIS. EX. THRACIA ss
Q. SERVILIUS Q. F. C. N. N. CAEPION. PR. AN. BCLV
DE LVSTANEIS. EX. HISPANIA. VLT. IORE ss
Q. C. ABOLIVS. L. F. Q. N. METELL. NVMDICVS BCXLVI
PRO COS. DE NVMDICEIS. ET. IVGVRT. HA. REGE ss
C. MARIVS C. F. COS. II. ANNO. DCXLIX
DE NVMDICEIS. ET. IVGVRT. HA. REGE. K. IAN
M. ANTONIVS. PRO. PR. ANNO. BCLII
DE PIRATEIS. EX. CILICIA ss
C. MARIVS C. F. II. COS. V. AN. BCLII
DE TEVTONIIS. ET. CIMBREIS ss
Q. LVTATIUS Q. F. CATVLVS. PRO. AN. BCLII
COS. DE TEVTONIIS. ET. CIMBREIS ss
M. AQVILLIVS M. F. M. N. PRO. AN. BCLIV
COS. OVANS. DE SERV. EIS. EX. SICILIA ss
L. CORNELIVS L. F. L. N. DOLABELL. PRO COS. A. BCLV
EX. HISPANIA. VLT. IOR. DE LVSTAN. V. K. FEB

De Minucij triumpho Pa-
terculus sic meminit. Clarus
eius Minucij, qui paritius, que
hodieq. celebres sunt extraxit
ex Scordiscei triumphus fuit.

De Q. Servilio Valerio
VI sic inquit. Q. Cæpio præ-
tore splendore, triumphis cla-
rissime, consulatus decore, Max.
Pontifici sacerdotio, vi Senas
eius patreus diceretur, affec-
tus, in publicis vinculis spiri-
tus depositus.

Metelli Numidici triumphus
meminit Nepos de illustribus
viris. Et Gellius XII. cap. ix.
hic cum Iugurthinum bellum
gereret, eius legatus fuit: Ma-
rinus, qui commentus petito Ro-
mam cum venisset, Metellum tar-
dissimum criminatus, effecit, ut
Coi. crearetur, bellis, patris
à Metello, qui his Iugurthinon
acies fuderat, summa commissa
crederet sibi. Metelli tamen et
triumphi fuit clarissimus, et
meriti viri cognomen Nu-
midicum indicum, euc, Paterna-
culus.

De triumphis C. Marij vide Florum lib. LXVII cum sequenti. Iugurthinum autem duxit K. Ian. vi scribit Plut.
id etiam testatur Paterculus his verbis. Marius superato Iugurtha, designatusq. iterum Cōs. in Urbem reuersus sen-
cundo consulatus initio k. Ian. cum in triumpho duxit. Valerius ait, ipsum post Iugurthinum Cimbricumq. et Teu-
tonicum triumphum Cambrico semper potuisse: et libro IX. cap. xij. et VIII. cap. xvi. eius consulatus septem
fuisse, ac duos amplissimos triumphos egerisse. De Iugurthino mentio est in quodam titulo impresso, item de Cimbrico
et Teutonico. Illud fragmentum, quod est in Quirinali, in domo alijs Pompeij Latini, subtere placuit.

ss VGV. TR. MIL. EXTRA
ss VGVRT. HA. REGE. NVMD
ss TRIVMPHANS. IN
ss ANTE CVRRVM. SVVM
ss NVL. APSENS. CREATVS
ONORVM. EXERCITVM
ss CIMBROS. FVGAVIT. EX. IEIS. ET
ss IAVIT. REM. P. TVRBATAM

Lutetium vnde cum Mario Cōs. V. triumphasse ait Plut. Et Val. libro nono. Idem Plut. in vita Pompei vocat An-
tonium virum triumphalem, qui tamen ovans ingressus est Urbem.

M. Aquilius Cōs. in Sicilia bellum Servile concitatum confecit, inquit Florus, C. I. secundo de Orat. ait, ovans
Capitolium ascendisse.

L. Cornelij Dolabellæ triumphus in marmore exstat: ubi Procos. nominatur, et sament non fuit Cōs. sed videtur
aut poni loco Prætoris, ut quandoque PR. pro Procos. ponitur, ut diximus.

T. D[IVS. T. F. SEX. N. II. PRO. COS. EX. HISPANIA. A. BCLX DE. CELTIBEREIS IIII. [DVS. IVN	
P. LICINIVS. M. F. P. N. CRASSVS. PROCOS DE. LV. SITANEIS. PR[IMVS. IDVS. IVN	AN. BCLX
CN. POMPEIVS. SEX. F. CN. N. STRABO. COS. DE. ASCVLANEIS P[RE]CENTIBVS. VI. KIAN	AN. BCLXIV
P. SERVILIUS. C. F. M. N. VATIA. PRO. PR . . . . . XII K NOVEM	AN. BCLXV
L. CORNELIVS. L. F. L. N. SVLLA. FELIX. DICT EX. ASIA. ET. DE. MITHRIDATE. PONTI. REGE. K. FEBR	A. BCLXXII
CN. POMPEIVS. CN. F. SEX. N. MAGNVS. PRO. PR. EX. AFRICA. ET. DE. HIARBA. REGE. PR[IMVS. EQVES. ROS	ABCLXXII
L. LICINIVS MVRENA. PRO. PR. EX. PONTO. DE. MITHRIDATE. REGE ^{ss}	ANN. BCXXII
CN. CORNELIVS. DOLABELLA. PRO. COS. EX. MACEDONIA . . .	AN. BCLXXVI
P. SERVILIUS. C. F. M. N. VATIA. ISAVRICVS. II. PRO. COS. DE. ISAVREIS. EX. CILICIA ^{ss}	A. BCLXXIX
C. SCRIBONIVS. C. F. CYRIO. PRO. COS. DE. THRACIBVS. DARDANEIS. EX. MACEDONIA ^{ss}	AN. BCXXC
M. TERENCEIVS. M. F. VARR. LVCVLL. PRO. COS. AN. BCXXC DE. THRACIBVS. BESSEIS. EX. MACEDONIA ^{ss}	

cianum Romanorum nullum oppidum vexit.

Plut. tradit Pompeium Pro. Cos. ex Africa, & de Hiarda, cum mandum Senator esset, triumphum egisse, eiq; se obtulisse Sullæ, qui aiebat Cos. aut duci lege tantum permitti, non ipse, qui neq; Cos. erat, neq; satis aspicijs bellum gesserat. Max addit, post triumphum inuito Sulla Lepidum ad consulatum euexisse. Quod si eodē anno, id est falsum. Nam Lepidus fuit Cos. anno tertio post. Pompeius, inquit Nepos de illustribus viris XXVI annos natus triumphauit, vbi legēdū XXIV. vbi est apud Florū. huius triumphi mentio est apud Plin. lib. VII. Paterculum, Eutropium, & Cie. pro lege Manilia.

L. Marcæ triumphum meminit Cie. in orationem pro eius filio, & pro lege Manilia.

Cn. Dolabellam ex Macedonia triumphasse ostendit Cie. in Pisonem, vbi sic inquit, Ex qua pronuncia vir omni diuinitate ornatus L. Torquatus, me referentē absens imperator appellatus sit: unde huius paucis annis Cn. Dolabella Læ, C. Carionis, M. Luculli iustissimos triumphos vidimus, ex ea se Imperatore nuntius ad Senatum allatus est nullus. Suet. etiam in Caesaris vita hunc virum triumphalem appellat.

P. Seruilius Pro. cos. in Cilicia Isaurios domuit, & aliquot vrbes piratarum expugnavit, inquit Florus. Ascanius autem a iis de Cilicia triumphasse captis Coryco, Olympo, Faselide tribus magnis eius terræ vrbus. Quo autem anno triumpharit, non planè constat. Sed cum Cos. in Ciliciam venerit, et vbi ait Cie. quinquennium exercitum præfuerit, atque L. Octavianus ei decedenti hoc anno successerit, verisimile est eodem anno triumphasse.

Florus scribit, Carionem Procos. Dardanis in Thracia domuisse. Triumphum non ipse meminit, sed Cie. in Pisonem, & Eutropius, & ait ipsam Carionem vsque ad Danubium penetrasse, & intra triennium bello confectio triumphasse. Quibus verbis conici potest hoc, aut certe sequenti anno, triumphum egisse.

De rebus gestis in Thracia à M. Lucullo multi sunt auctores, triumphum vero Eutropius & Cie. in Pisonem. Ascanius etiam hunc virum triumphalem vocat. Quo autem anno triumpharit, dubium est.

Didius Procos. adversus Cel alibos feliciter pugnavit, inquit Florus, huius Didii meminit Sallustius, cuius verba citantur à Gelio libro secundo. Triumphus vero mentio est apud Eutropium. P. vero Licini apud Plut. et Pompei apud eundem Gelium lib. V. cap. IIII. item apud Asconium in Pisonem.

Sulla triumphum plures sunt auctores, et inter alios Plin. qui libro XXXIII. sic inquit, Sulla in triumpho, quod ex Capisolia ne adit incendio, ceterisq; omnibus delabris C. Marius filius Præmeste deculerat. XIII. milia auri pondo sub eo titulo in triumpho transiit, & argenti VII. milia, idem ex reliqua omni va floribus pridie transfulerat auri pondo CXV. milia, quibus innotuit per biduum triumphasse. Sulla, inquit Valerius, qui plurius bella civilia confecerat, cum cōsumata, ac emissa potentia sua triumphum ducere, vi Græciæ, & Asiæ multas vrbes, ita

Ex Hispania, & de Scervorio Pompeius triumphum duxit. Crasso autem permissum, ut adans Videm intraret. Nam istum triumphum ne ipse quidem sibi decerni postulabat, quod perindignum esse videbatur de speratis feraci triumphare. Horum struorum dux fuit Spartacus, auct. Plin. Florus scribit, ipsum Crassum PR. primum cum par tesignitiorum feliciter pugnavisse: deinde Spartacem debellasse, sed PR. adhuc, an Pro PR. non exprimit. Huius evanescens meminit Gellius lib. V

M. LICINIUS. P. F. M. N. CRASSVS. PRO. PR. AN. BCXXXII
OVANS. DE. SERVEIS. FUGITIVIS. ET. SPARTACOS

Q. CAECILIUS. Q. F. L. N. METELLVS. PIVS. AN. BCXXCI

PRO. COS. EX. HISPANIA III. K. IAN VAR
CN. POMPEIVS. CN. F. SEX. N. MAGNVS. IL. PRO. COS. A. BCXXXII
EX. HISPANIA. PR. DIE. K. IAN

M. PVPPIVS. M. F. PISO. PRO. COS. ANN. BCXXCIV
EX. HISPANIA . . .

L. LICINIUS. L. F. L. N. L. VCVLLVS. PRO. COS. AN. BCXC
EX. ARMENIA. PONTO. ET. DE
REGIBVS. MITHRIDATE. ET. TIGRANE

Q. CAECILIUS. L. F. Q. N. METELLVS. CRETICVS. A. DCXXCI
PRO. COS. EX. CRETA. INSVLA. K. IVN

CN. POMPEIVS. CN. F. SEX. N. MAGNVS. III. PRO. COS. A. BCXXII
EX. ASIA. PONTO. CILICIA. PAPHLAGONIA. CAPPADOC
SVRIA. IBERIA. CRETA. ARMENIA. PIRATEIS
ET. DE. REGIB. MITHRID. ET. TIGRANE. PER. B. DIVVM. III.
PR. ID. K. OCTO

C. PONTINIUS PRO. COS. ANNO. BCXCIX
DE. ALLOBROGIBVS III. NON. NOV

clare ostendit Cie. in Lucullo his verbis. Quin etiam, cum victor à Mithridatico bello triennio tardius, q̃ deberat, triumphavit. Nos. n. eosules introduximus penè in Urbem corru clarissimi viri.

Q. Metelli triumphum meminit Patreulius, & Eutropius, qui aut triumphum egisse Solano, & Murena Cns.

Cn. Pompeium ter triumphasse affirmat Plot. his verbis. Pompeius primum ex Africa, secundum ex Europa, tertium ex Asia decem triumphum, quodammodo visus est ex vniuerso ambitu orbis triumphasse. Eadem ferme tradit Patreulius. Huius triumphum meminit etiam Appianus in libro, qui Macedoniens inscribitur, & Valerius VIII. cap. XVI. Plot. addit, licet cum in binos dies partitus esset, tempus tamen non satisfecisse, ideo apparatus tot in eo praetermissus, quot alteri triumpho satis fuissent. Res autem gestas, quasque Romano imperio subiegarit populos, & de quibus triumphavit, commemorat Plin. VII. & XXXVII. Quod rerum breuiarium ex titulo in ade Murneræ sit, Plin. in naturalem suam historiam transiisse, animaduertimus. Non tamen ea omnia in hoc triumpho qui in marmore quatuor versus tantum continentur, complectuntur, idq̃ ex eo apparet, quod spatium à principio versus, ad fragmentum in marmore exsistens, litera XXVI tantum capiat, ita ut quatuor versus hoc modo inscriptos esset ET. DE. MITHRIDATE. ET. TIGRANE. PR. ID. K. OCTO

Pontinij triumphum meminit Dio, & Cc. III. ep. occupationum ad Att. his verbis. Pontinus vult ante diem III. Nonarum Novemb. triumphare, huic obviam Cato, & Scruillius Praetores aperit, idem ferè ait III. ad Quintum fratrem, ubi perperam legitur Pompeio, ut hic Pontinus, & apud Florum Porium. Sunt qui velint triumphum ei negatum, quod bellum iniussa Populi Romani gesserat. Fuit hic PR. ipso Cie. Consule, & ei legatus in Cilicia. Idem Cie. ad P. Lentulum scribens ait, se laetari, quod rem bene gesserit, nec vltra ipse, aut quosquam alius de bello confes sit, atque hostibus victis mentionem facit. Sunt qui tradant in Cilicia bellum gessisse, de eaq̃ triumphasse, sed auctorem non adiungunt. At in ea cum imperium haberet Ap. Claudius, eiq̃ successerit Cie. oportuit alienis auspicijs hostes debellasse, & ideo triumphare non potuit, & tamen Cie. V. epist. vltima ad Att. de eius triumpho sic meminit.

M. Papij triumphum meminit Cie. in Pisonem. & Astenius, atq̃ Q. Hertenio, & Q. Metello Cos. triumphum duxisse.

L. Locutius in Ponto aduersus Mithridatem feliciter pugnavit, casu hostibus amplius, quam sexaginta milibus nact. Florus. Apud Plut. habetur Cos. videndum an desit Pro. Triumphum meminit etiam Eutropius. Triumphasse hoc anno

Acceperam autem satis celeriter Leonij per publicanorum tabellarios à Lenini triumpho datas. Cumq; in provincia eam venerit Sulpicio & Marcello Coss. Pridie K. Sextil. epistolaq; scripta sui Id. Febr. Pandio & C. Claudio Coss. apparet eodem anno scriptum esse, eodemq; Leninum triumphasse. At de quibus populi lectiori perscrutandum res loquimur.

M. AIMILIVS M. F. Q. N. LEPIDVS. PRO. PR.	AN. DCCVI
EX. HISPANIA **	
C. IVLIVS. C. F. C. N. CAESAR. COS. III.	ANN. DCCVII
EX. GALLIA. **	
C. IVLIVS. C. F. C. N. CAESAR. II. COS. III.	ANN. DCCVII
EX. PONTO DE PHARNACE REGE **	
C. IVLIVS. C. F. C. N. CAESAR. III. COS. III.	ANN. DCCVII
EX. EGYPTO **	
C. IVLIVS. C. F. C. N. CAESAR. IV. COS. III.	A. DCCVII
DE IVRA REGE. EX. AFRICA **	
C. IVLIVS. C. F. C. N. CAESAR. V. COS. III.	AN. DCCIIIX
EX. HISPANIA ** OCTOBR	
Q. FABIVS. Q. F. Q. N. MAXIMVS. COS.	AN. DCCIIIX
EX. HISPANIA. III. IDVS. OCTO	
Q. PEDIIVS. M. F. PROCOS. EX. HISPANIA. ID. B. DEC. A. DCCIIIX	
C. IVLIVS. C. F. C. N. CAESAR. VI. DICT. III. OVANS. A. DCCIIIX	
EX. MONTE ALBANO VII. K. FEBR	
L. MVNATIVS. L. F. L. N. PLANCVS. PRO. COS.	AN. DCCIX
EX. GALLIA III. K. IAN	
M. AIMILIVS. M. F. Q. N. LEPIDVS. II. III. VIR. R. P. C	A. DCCIX
PROCOS. EX. HISPANIA. PR. IDIE. K. IAN	

aliquot triumphos egit, Alexandrinum, Ponticum, Africanum, non de Scipione, sed de Iuba rege. Quarto Coss. desis gnatus in Hispaniam contra Pompei liberorum expeditionem egit hoc vltimum à Caesare gestum cit bellum, de quo cum triumphum ageret, dolore permixto Romanum afflixit populum, Si plura desideras vide Appianum, Suetonium, & Dionem.

Cum Fabius vltimo die sui consulatus mortuus sit, in magistratu triumphum egisse, necesse est, & ut scribit Quintilianus, post paucos dies à Caesari consulatu. Vide Dionem. Q. Pedium virum triumphalem appellat Plin. lib. XXXV. cap. IV.

Caesar Dict. IIII. onani ex monte Albano. Casssem huius evocationis nemo tra dit, nisi quod Dio ait permixtum esse inter alios honores Caesari, ut possent latinas in urbem ex monte Albano inuaderetur. Sed si onani quomodo curru inuictus est?

De triumpho Lepidi, & Planci Paterculus meminit his verbis, Lepidas IIvir Paulum fratrem prescriptis, Planco non desuit gratiam ad impetrandum, ut frater eius Plancus Plocius perscriberetur. cœp. inter iocos militum res, qui currum Lepidi, Planci q; secuti erant, inter execrationem etiam usquebantur dunc versus. De Germanis, non de Gallis duo triumphanti Coss. & quia in marmore habentur Proci, quidam interpretatur Coss. scilicet desu gnatos. Sed quomodo poterant Proci, triumphare, cum nondum consulatum inijissent? Ideo crediderim Pater culum non recte dixisse eos Coss. triumphasse. vel plebem, militesq; eos, qui designati erant, irronice Coss. appella visse, vel in marmore Proci, significare Praetores.

De rebus

De rebus gestis à Vatinio meminit Dio, & ipse Vatinus in quadam epistola ad Cic. scripsit. Appianus autem commemorat causam, cur Cæsar in Illyricum ipsum miserit, Sed de triumpho neminem memnisse incerto.

P. V. ATINIVS. P. F. PRO. COS. DE. ILLYRICO. PR. DIE. K. IAN.

A. BCCXI

L. ANTONIVS. M. F. M. N. COS. EX. ALPIBVS. K. IAN. A. BCCXII

IMP. CAESAR. D. V. F. C. N. III. VIR. R. P. C. OVANS. A. BCCXIII

QVOD. PACEM. CVM. M. ANTONIO. FECIT

M. ANTONIVS. M. F. M. N. III. VIR. R. P. C. OVANS. AN. BCCXIII

QVOD. PACEM. CVM. IMP. CAESARE. FECIT

L. MARCIUS. L. F. C. N. CENSOR INVS. COS. AN. BCCXIV

EX. MACEDONIA. K. IAN

C. ASINIVS. CN. F. POLLIO. PRO. COS. AN. BCCXV

EX. PARTHEIS. VIII. K. NOVEM

P. VENTIDIIVS. P. F. PRO. COS. EX. TAVRO. AN. BCCXV

MONTE. ET. PARTHEIS. V. K. DECEM

CN. DOMITIIVS. M. F. M. N. CALV INVS. AN. BCCXVII

PRO. COS. EX. HISPANIA. XVI. K. SEXT IL.

IMP. CAESAR. D. V. F. C. F. II. III. VIR. R. P. C. II. A. CCXVII

OVANS. XX. SICILIA. IDIVS. NOVEMBER

T. STATILIIVS. T. F. TAVRVS. PRO. COS. ANN. BCCXIX

EX. AFRICA. PR. DIE. K. IVL.

C. SOSIVS. C. F. T. N. PRO. COS. EX. IV DAEA. AN. BCCXIX

III. NONAS. SEPTEMBER

C. NORBANVS. C. F. FLACCVS. PRO. COS. AN. BCCXIX

EX. HISPANIA. IIII. ID. OCTOBER

IMP. CAESAR. D. V. F. C. N. III. COS. V. ANN. BCCXXIII

EX. ILLYRICO. DE. DALMATEIS. I. A. PVDIVS. Q. SS

C. CARRINVS. C. F. PRO. COS. DE. SVEVEIS. A. BCCXXIII

EX. GALLEIS. MORINEIS. Q. SS

IMP. CAESAR. D. V. F. C. N. IV. COS. V. ANN. BCCXXIV

EX. ACTIO. NAVALEM. EGIT SS

IMP. CAESAR. D. V. F. C. N. V. COS. V. ANN. BCCXXIII

EX. AEGYPTO. ET. CLEOPATRA. SS

Cum L. Antonius ex quo bustem populus Alpinei triumphare vellet, primum à Volusia M. Antonij vxore prohibitus est, mox precibus amicorum mox cum triumphare permisit, de quo, quas vicisse offerrebat, cum tamen neque illis præfuisse, neque quicquam triumphum dignum existit, quem triumphum K. Ian. actum esse scribit Dio. Idem etiam commemorat quæ gestit Asinius in Parthibus, sine triumpho mentione. Parthibus rum meminit Cæsar de bello ciuili. Sunt autem populi Illyrici de quibus Horatius lib. II. Asinium triumphasse ostendit, his verbis. Et consulenti Pollio curia, cui laurus aterius honores Dalmatice peperit triumpho. De pace Cæsaris cum Antonio & ipsius Antonij cum ipso Cæsare, vide Dionem.

P. Ventidij triumpho meminit Val. VI. cap. x. his verbis. Hic est Ventidius, qui postea Roma ex Parthibus, & per Persas ibi de Crassi manibus in hostili la sold miserabiliter iacentibus triumphum duxit, longi qui capiti carcerem exhoruerat, via flor Capuolium celebravit. Poetereat. Vidit, inquit, hic omnis Vendidium, hic postea triumphauit, Appianus de eo sic ait. Ventidius de Parthibus usque ad ætatem nostram solus triumphauit. Florus scribit hunc Antonij legatum Parthibus prælio victum Syriam expulisse. Dio tradit Ventidij victorie iam parte Antonium superuenisse. & ob inuidiam cum à digignate amouisse, ac Antonium ipsum, cuius auspicijs Ventidius bellum gesserat, triumphum egisse. Nihilominus tamen Senotum Ventidius etiam triumphum concessisse, mortuæ Antonia solum triumphasse. Plac. aliter sentire videtur, cum uiguit, Ventidius, ut decuit, laudatum, atque donum Romam ad triumphum Antonius remisit. Hic solus usque ad ætatem nostram triumphauit de Parthibus, homo obscuro loco natus, sed celsi animi, & magnarum rerum cupidus. Græcum XV. cop. iiij. de hoc Ventidij plura commemorat, & ab eo Bassus cognominatur. Cæ. Domitij triumpho, & Cæsaris quas nouis mentio est apud Dionem item de rebus gestis à T. Statilio, & Sosio.

De Cæsaris triumphis Suet. sic loquitur. His omnes ingressus est urbem, post Philippensem, & rursus post Siculum bellum. Curuleis triumphis treis egit, Dalmaticum, Asiaticum, Alexandrinum continuo triduo omnes. Florus etiam de tribus tantum meminit, Dio tradit, ipsum Cæsarem primo die ex Pannonia, Dalmatiam, Iapygia, Celsis, Gallis;

victis triumphavisse, secundo vero die bellum navale Actiacum representasse: & tertia ex Aegypto duxisse triumphum. Macrobius primo cap. x. scribit, Augustum praedictos tres triumphos egisse mense Sextili. Cuius verba elen-
tat in Cotti, A. C. anno Urbis DCCXXII. De Carrinatis triumpho vide eundem Dionem.

L. AVTRONIVS. P. F. L. N. PAITVS. PRO
COS. EX. AFRICA. XVII. K. SEPTEMBR

AN. DCCXXIV

M. LICINIVS M. F. M. N. CRASSVS. PRO.
COS. EX. THRAECIA. ET. GETEIS. IV. NON IVL

A. DCCXXV

M. VALERIVS M. F. M. N. MESSALLA.
CORVINVVS PRO. COS. EX. GALLIA. VII. K. OCT

A. DCCXXVI

SEX. APPVLEIVS SEX. F. SEX. N. PROCOS.
EX. HISPANIA. VII. K. FEBR

A. DCCXXVII

L. SEMPRONIVS L. F. L. N. ATRATINV.
PRO. COS. EX. AFRICA III. IDVS. OCT

A. DCCXXXII

L. CORNELIVS P. F. FALBVS. PRO. COS.
EX. AFRICA VI. K. APRIL

A. DCCXXXIV

TI. CLAVDIVS TI. F. NERO. PRO. COS.
OVANS. DE. DALMATEIS E T. PANNONIEIS

A. DCCXLIV

TI. CLAVDIVS TI. F. NERO. II. COS. II.
DE. GERMANEIS ss

AN. DCCXLVI

TI. CAESAR. AVGVST[. F. DIVI. N. DIVI
PRO. COS. DE. ILLVRIEIS, ss

AN. DCCXLVIII

L. Antonij triumphus
actus videtur anno sequenti,
quia in marmore non est locus
capax DCCXXIII, & vix
DCCXXIV. recte igitur leges
DCCXXV.

Te rebus gestis à M. Licinio
in Thracia, & adversus Getas,
ac de eius triumpho mentio est
apud Dionem.

Messallae triumphus meminit
Dio. qui triumphus maxime ce-
lebratur à Tibullis elegia V. L.

Belbi triumphum, & oppi-
dorum nomina in ea ducta com-
memorat Plin. lib. V. Meminit
etiam Solinus, et Strabo III. ait
Balbus Gaditanum fuisse virum
triumphantem.

Paterculus tradit curam bel-
li Pannonici, ac Dalmatici in-
demortui Drusi fratris locum
Ti. Claudio Neroni demandat

tam esse, ac alterum triumphum cum altero consulatu ei oblatum. De quibus, item de tertio, vide Dionem.

FINIS.

VIA triumphī qui sequuntur, nullo certo auctore, sed sola coniectura à quibusdam adiciuntur, sit vt certi & ipsi incerti efficiantur. propterea, ne lector decipiatur, seorsum hos posuimus, vt ei certiora inuestigandi etiam occasionem præberemus.

Ancus Marcius. Numæ F. M. N.	Ann. . . .
Rex quartus. II. de Sabineis	. . .
T. Lucretius. T. F. Tricipitinus	An. CCXLIX
Cos. II. de Sabineis, & Veientibus	. . .
P. Seruilius. P. F. Priscus	Anno. CCLVII
Cos. de Volscis primus sine. S. C.	. . .
A. Cornelius. M. F. ser. N. Cossus	An. CCCXXV
Cos. de Veientibus. Isq; spolia opima rettulit	
hostiū duce Laerte Tolomnio Rege interfecto	ss
Ap. Claudius. P. F. AP. N. Crassinus	An. CCCXCI
Regillensis Dict. de Herniceis	. . . Nouembr
P. Decius. P. F. Q. N. Mus	Anno. CXLII
Cos. de Samnitibus	. . . Sextil
L. Postumius. L. F. SP. N. Megellus	A. CXLVIII
Cos de Samnitibus	. . Non. Octobr
P. Cornelius. P. F. Rufinus	An. CBLXIII
Cos. de Samnitibus	. . .
P. Cornelius. Dolabella	An. CBLXX
Cos. de Etrusceis & Galleis Senonibus	. . .
Ap. Claudius. C. F. AP. N. Caudex Procos.	A. CBLXC
De Poeneis, & Rege Siculor. Hierone	. . .
Q. Fuluius. M. F. Q. N. Flaccus	An. BXLVI
Cos. de Liguribus	Intercalar
L. Postumius. A. F. A. N. Albinus	An. BXLV
Procos. de Illurieis	. . . X. Quint
P. Cornelius. CN. F. L. N. Scipio. Asina	A. BXXXII
Cos. de Istreis	. . .
Q. Opimius. Q. F. Q. N.	An. BXCIX
Cos. de Liguribus	. . .
M. Claudius M. F. M. N. Marcellus.	A. BCII
III. Procos. de Celtibereis	. . .
Ser. Fuluius Flaccus.	A. BCXIX
Cos. de Vardacis ex Illurico	. . .

C. Cassius. C.F.C.N.	Longinus	A. BCXXXI
Procos. de Saluceis, & Arunceis	...	
Q. Marcius.	Rex.	Anno BCXXXV
Cos. de Samieis Alpincis	...	
Q. Mucius. Q.F.Q.N. Scauula		A. BCXXXVI
Cos. de Dalmateis	...	
D. Iunius. M.F.	Silanus Propr.	A. BCXLVIII
De Iulitaneis ex Hispania vltiore	...	
P. Cornelius. P.F. Lentulus Spinther		An. BCCLII
Pro cos. ex Cilicia	...	
Cn Domitius. L.F.CN.N. Ahenobarbus		An. BCCLXXI
Procos. ex Hispania	...	
P. Silius. P.F.	Nerua	Anno BCCLXXXIX
ex Alpibus, & Pannonieis	...	
L. Asinius. C.F.CN.N. Gallus		Anno BCCLXXXVIII
Procos. de Sauromateis	...	

Errata In Annalibus Consulū corrigenda sic.

Anno 257 A. POSTVMIVS. 276. subduc M. HORATIUM vno versu, item tres Consules qui subs
sequuntur. 297. M. VALERIUS. 298. deduc vno versu C. VETVRIVM & A. ATENIVM
306. lege FACTI. SVNT. COSS. 311. M. FABIVS. 319. L. VIRGINIVS. TRICOSTVS.
327. FACILVS. 350. In fine primi versus dele M. 363. Q. FABIVS. AMBVSTVS. II. eodem
anno Q. SERVILIUS. 364. dele lineam post P. CORNELIVS. 365. L. AQVILLIVS. 369.
CAMILIVS. V. 378. CALVVS. II. 385. EORVM. 400. PETICVS. VI. 433. M. FOSLIVS.
443. APPELLATVS. 499. ASIN. II. 537. N. FABIVS. M. F. M. N. 571. IN. E. L. F. E
587. M. AIMILIVS. 545. L. F. LXIII. 595. L. CALPVRNIVS. 701. preponatur Q. CAE
CILIVS. M. CLAVDIO, vsq; conlega CN. POMPEL & ipse Claudius Ser. Sulpicy. 721.
EX. K. IVL. In ludis saculoribus quinti. M. CLAVDIO.
In tractatu de numeris, apparet, & circa finem, varie sunt.

In Triumphis.

M. VALERIUS. AN. CCXLVIII. C. AQVILLIVS. A. CCLXVI. T. VETVRIVS. COS.
dele IIL. M. HORATIVS. DE. SABINEIS. anno. 322. A. POSTVMIVS. MAM. AIMILIVS
DIC. II. ID. FEB. In quarto buius triumpho lege. ANN. CCCLXXXVII. P. SEMPRONIUS.
SOPHVS. ANN. CDXLIX. Anno sequenti post P. Sulpicium subiunge sic
C. IVNIVS. C. F. C. N. BVBLIVS. BRVTVS. ILLAN. CDLI,
DICT. DE AEQVEIS. IIL. K. SEXT
Anno 458. Q. FAB. VS. M. F. N. N. 477. Q. FABIVS. Q. F. M. N.
Anno 518. post P. CORNELIVM adde
T. MANLIVS. F. F. T. N. TORQVATVS. AN. DXVIII
COS. DE. SARDE[S]. VI. IDVS. MART
METELLVS. FIVS. AN. DCXXCII

In Commentario A. C.

Anno 39 imperitius. 224. mandabantur. ibidem dicebatur. 259. conlege. 266. autem. 269. cogno
men. 271. & illi. ibidem. an hic 292. semel eum. 299. que lesio. 281. crediderim. 294. ad annum
CDIX. 195. ut omnes. 297. maius post. ibidem. ratione. & inferius. solitius. 300. sume. 301. dele alie
rum. MIL. 309. anno CCCXXXIII. 310. decessisset. 319. mutuli. 330. Val. III. 338. Cincius
natus. 342. Aegyptium. 353. ille su. ibidem. Portellus & Portellus. 356. eum esse. 361. bellum Val
siniense. 363. exemplum anno. CCCLXXXIII. 371. invenietur. 375. Rufus. IV. 385. dele sedi
tionis auctorem, & post Nem inferre. seditionis auctor. 390. fuit Tribunus. ibidem 272 SP. Furius
& infra. suus & Lucius. 431. C. Lactorius 452. mandabantur. 466. inferuerant. 541. sex annis;
545. quintum Consulem. 612. & Q. Servilius. 640. Silanum. 651. suus. 655. Q. Metellus
Q. Metellum. 687. succurri. 689. Atticium. 710. ab hirta. 721. quadam. 730. cognomen addit.
732. & Lepidum. 759. IMP. CAESARE. POTEST. XIX. & in sequenti titulo lege IMP.
CAESAR. & circa finem, sequuntur.

In tractatu de triumphis. cum sola, ibidem, quosdam. In commentario eorundem. De Ser. Tulio,
Terquintio. Anno 278. non meminisse Linius, sed Diony. 295. 2 C. Plautio. 460. amice treis.
655. in marmore. 672. quibus verbus innuit. 691. qui ait. 692. in hoc triumpho.

REGISTRVM.

A B C D E F G H I K L M N

Omnes sunt terniones, præter A N duerniones .

Romæ apud Antonium Bladum Impressorem
Cameralcm M D LX.

